

پەيغەمبەرنىڭ ۋەسىيىتى

بسم الله الرحمن الرحيم

مۇقەددىمە

جىمى ھەمدۇسانا ئالەملەرنىڭ يىگانە ئىگىسى، مۆئمىنلەرنىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرەتتىكى ھامىيىسى، ھەمىشە توغرا يولغا يىتەكلىگۈچىسى بولغان اللە سۇبھانەھۇ ۋەتەئالاغا بولسۇن. ئەڭ ياخشى سالام بىزلەرگە ئىككى دۇنيالىق ئىززەت يولىنى ھېكمەتلىك سۆزلىرى ۋە ئەمىلى ھەرىكىتى ئارقىلىق ئۈگەتكەن رەھبىرىمىز، كائىناتنىڭ پەخرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا، ئۇنىڭ ئائىلە تاۋاباتلىرىغا، ساھابىلىرىگە ۋە ئۇلارغا تاكى قىيامەت كۈنىگىچە تولۇق ئەگەشكەن تەقۋادارلارغا بولسۇن!.

ۋەسىيەت دېگەننىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ئالاھىدە شەرھىلەپ ئولتۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق ئەلۋەتتە. ئاتىنىڭ ۋەسىيىتى، قېرىنداشنىڭ ۋەسىيىتى، ئاغىنىنىڭ ۋەسىيىتى، ئانىنىڭ ۋەسىيىتى، ئۇستازنىڭ ۋەسىيىتى..... دېگەندەك ۋەسىيەتلەرنى ھەركۈنى دېگۈدەك ئاڭلاپ تۇرىمىز. كىشىلەر ھېچقانداق پايدا مەنپەئەت سۈرۈشتە قىلماستىن، پەقەت ۋەسىيەت قىلغانلارنىڭ رازىلىقىنى كۆزلەپ، بۇ ۋەسىيەتلەرنى ئورۇنداش ئۈچۈن پۈتۈن ۋۇجۇدنى ئىشقا سېلىشىدىكەن. ۋەسىيەت قىلغۇچىنىڭ ھەقىقىي سالاھىيىتى، ۋەسىيەت قىلىنغان ئىشنىڭ پايدا - مەنپەئەتى قاتارلىقلارنى بەك سۈرۈشتە قىلىپمۇ كەتمەيدىكەن. ئەگەر بۇ ۋەسىيەت ئاددى بىر كىشى تەرىپىدىن بولماستىن، ئالەملەرنىڭ ئىگىسى اللەنىڭ ئەلچىسى تەرىپىدىن بولغان بولسا ۋە ئورۇنلىغانلارغا دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە زور مەنپەئەتنى ۋە ئورۇنلىمىغانلارغا دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە خارلىقنى كەلتۈرىدىغان مۇھىم ئىش بولغان بولسا، قانداق قىلىش كېرەك؟. شۈبھىسىزكى ھەقىقىي مۆئمىننىڭ بۇ ۋەسىيەتنى ئورۇنلاشقا سۇسلۇق قىلىشى تەسەۋۋۇرغا سىغماس بىر ئىشتۇر. ئۇ چوقۇم بۇ ئىشنى ئورۇنلاشقا پۈتۈن ۋۇجۇدنى باشقىلاردىن نەچچە ھەسسە ئاشۇرۇپ بېغىشلايدۇ. بىز بۇنىڭغا شەكسىز ئىشىنىمىز. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇھىم بىر ۋەسىيىتىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ

ئۆتتۇق. تارىخ شۇنداق بىر سوئالغا جاۋاب ئىزدەۋاتىدۇكى، ئۇ بولسىمۇ «بۇ ۋەسىيەتكە جىددى ئاۋاز قوشقان ئىمان ئەھلى قانچىلىك؟!.....»

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : وَأَنَا أَمْرُكُمْ بِخَمْسٍ ، اللَّهُ أَمْرِي بِهِنَّ :
بِالْجَمَاعَةِ ، وَالسَّمْعِ ، وَالطَّاعَةِ ، وَالْهَجْرَةِ ، وَالْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، وَإِنَّهُ مَنْ خَرَجَ مِنَ
الْجَمَاعَةِ قَيْدَ شَيْءٍ ، فَقَدْ خَلَعَ رِبْقَةَ الْإِسْلَامِ مِنْ عُنُقِهِ إِلَّا أَنْ يُرَاجَعَ ، وَمَنْ دَعَا بِدَعْوَى
الْجَاهِلِيَّةِ ، فَهُوَ مِنْ جُنَى جَهَنَّمَ ، قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، وَإِنْ صَامَ وَصَلَّى ؟ قَالَ : وَإِنْ صَامَ
وَصَلَّى وَزَعَمَ أَنَّهُ مُسْلِمٌ "

ھارس ئەشئەرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن نەقىل قىلغان بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «مەن سىلەرنى اللە مېنى بۇيرۇغان جامائەت، ئاڭلاش، ئىتائەت قىلىش، ھىجرەت ۋە جىھادتىن ئىبارەت بەش ئىشقا بۇيرۇيمەن. كىمكى جامائەتتىن بىر غەپرىچ يىراقلىشىدىكەن، تاكى جامائەتكە قايتىمىغۇچە ئىسلامنىڭ ئارغامچىسىنى بوينىدىن سېلىۋەتكەن بولىدۇ. كىمكى جاھىلىيەت چاقىرىقلىرىغا چاقىرىدىكەن، جەھەننەم ئەھلىدىن بولىدۇ.» ساھابىلەر: «يا رەسۇلۇللاھ! ئەگەر ئۇ ناماز ئوقۇپ، روزا تۇتسىمۇ شۇنداق بولامدۇ؟» دېۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام : «ناماز ئوقۇپ، روزا تۇتسىمۇ ۋە ئۆزىنى مۇسۇلمان دەپ دەۋا قىلسىمۇ شۇنداق بولىدۇ.» دېدى. مانا بۇ بىز بۇ كىتاپچىمىزدا ئوتتۇرىغا قويماقچى بولغان ئۇلۇغ ۋەسىيەتتۇر. تۆۋەندە اللە خالىسا سۆيۈملۈك پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھەربىر بۇيرۇقلىرى توغرىسىدا تەپسىلى توختىلىمىز. اللە تىن ئىشلىرىمىزغا ئۇتۇق تىلەيمىز. خاتالاشساق ئۆزىمىزدىن، اللەنىڭ ئەپۇسىغا موھتاجمىز.

جامائەت

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ بۇ مۇبارەك ھەدىسىدە بىرىنچى بولۇپ بىزلەرنى جامائەتكە بۇيرۇدى. ئۇنداقتا بۇ ئۇلۇغ يىتەكچىنىڭ بۇ يوليۇرىقىنى ئورۇنلاشتىن ئاۋۋال بۇ يوليۇرۇقنىڭ مەنىسى، خارەكتىرى ۋە سالمىقى بىلەن تونۇشۇپ ئۆتەيلى. چۈنكى «جامائەت» دېگەن بۇ سۆز ئەسلى مەنىسى ئۇنتۇلۇپ كەتكەن بىر قىسىم دىنى ئاتالغۇلار قاتارىدىكى بۈگۈنكى

دەۋرىمىزدە ھەقىقى مەنىسى ئۇنتۇلۇپ كەتكەن، ياكى خاتا ئىستىمال قىلىنىۋاتقان، توغرا مەنىسى ئومۇملىشالمايۋاتقان چۈشەنچىلەرنىڭ بىرىدۇر.

بۇ ھەدىستىكى «جامائەت» دېگەن سۆز نېمە مەنا بېرىدۇ؟. بىز بۇنىڭ ھەقىقى مەنىسى توغرىسىدا چۈشەنچە ھاسىل قىلىش ئۈچۈن لۇغەتلەرگە مۇراجىئەت قىلىش بىلەنلا بولدى قىلالامدۇق؟. ئەلۋەتتە، بۇ سۆزنى چۈشىنىشتە ئەۋۋەل بۇنىڭ لۇغەت مەناسىغا قاراش كېرەك. لېكىن يەنىلا بۇ سۆزنىڭ دىنىمىزدىكى ئىشلىتىلىش دائىرىسىنى ئۆلچەم قىلىشىمىزغا توغرا كېلىدۇ. يەنى بۇ سۆزنىڭ لۇغەت مەنىسىدىن ھالقىغان ھالدا بۇ سۆزنى اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى قايسى مەقسەت ئۈچۈن، نېمىنى كۆزلەپ ئىشلەتكەنلىكىگە قاراش كېرەك.

بۇ سۆزنىڭ لۇغەت مەنىسىگە قارىغان ۋاقتىمىزدا، بىر توپ، بىر بۆلەك، بىر تۈركۈم، جۇغلانما... دېگەنگە ئوخشاش مەنىلەرنى بېرىدۇ. يەنى ئىككىدىن ئارتۇق نەرسىنىڭ بىر يەرگە توپلىنىشىنى كۆرسىتىدۇ. بىز بۇنىڭ لۇغەت مەنىسىدىن مۇشۇنچىلىك ئاساسقا ئىگە بولغاندىن كىيىن، قۇرئان ۋە ھەدىسنىڭ بۇ سۆز ئارقىلىق نېمە ياكى كىمنىڭ، قانداق خارەكتىردە ۋە نېمە نىشان ئۈچۈن يىغىلغانلىغىنى مەقسەت قىلىۋاتقانلىقىغا دىققەت قىلىشىمىزغا توغرا كېلىدۇ.

دىنىمىزدا «جامائەت» بەك تەكىتلەنگەن ئىشلارنىڭ بىرىدۇر. جامائەت نامىزىنىڭ ساۋابى، اللەنىڭ ياردىمىنىڭ جامائەت ئۈستىگە بولىدىغانلىقى، جامائەتتىن بۆلۈنمەسلىك، يىراقلاشماسلىق، مۇسۇلمان جامائىتى قۇرۇش، جامائەتنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن تىرىشىش... قاتارلىق دىنى شۇئارلارنى دائىم ئاڭلاپ تۇرىمىز. ئۇنداقتا يۇقارىدا سۆزلەنگەن «جامائەت» قانداق جامائەت؟. مانا بۇ بىز ھەمىشە يېنىدىن دىققەت قىلماي ئۆتۈپ كېتىۋاتقان مۇھىم بىر مەسىلە. ئەلۋەتتە بۇ «جامائەت» نىڭ مۇسۇلمان جامائىتى ئىكەنلىكىدە شەك يوق. لېكىن ھازىرقىدەك «مۇسۇلمان» دېگەن سۆزنىڭ ئالدىغا «ھەقىقى» ياكى «ساختا» دېگەن سۈپەتلەرنى قويماي تۇرۇپ مەسىلە ئايدىڭلاشمايدىغان بۇ كۈندە، بۇ مۇسۇلمان جامائىتىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقى توغرىسىدىمۇ ئوبدان بىر چۈشەنچە بەرمەي بولمايدۇ. ئۇنداقتا بولمىغاندا ئىسلام نامى بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىۋاتقان ھەرتۈرلۈك «جامائەت» لەرنىڭ كۆپلىكىگە ئالدىنىپ، اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى ئىرادە

قىلىۋاتقان ھەقىقى مۇسۇلمان جامائىتىنى بارلىققا كەلتۈرۈش خىزمىتى دىققەت ئىتبارىمىزدىن چىقىپ كېتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن مۇسۇلمانلار ئارىسىدا توغرا بولغان «جامائەت» چۈشەنچىسى تارقىلالمايدۇ. چۈشەنچە مەۋجۇد بولمىغاچقا، جامائەتمۇ مەيدانغا كەلمەيدۇ. بۇ جامائەت مەيدانغا كەلمىسە، اللەنىڭ ياردىمىمۇ كەلمەيدۇ. اللەنىڭ ياردىمى كەلمىسە، تاغۇتلارنىڭ ھاكاۋۇرلۇق بىلەن زىمىندىكى چوڭچىلىقىنى داۋاملاشتۇرۇشىغا پۇرسەت چىقىپ قالىدۇ. بۇنداق بولغاندا تاغۇتلارنىڭ زىيانكەشلىكى تۈپەيلىدىن قەدىرلىك

ئاچا-سىڭىللىرىمىز، ئاكا-ئۆكىلىرىمىز، سۆيۈملۈك ئاتا-ئانىلىرىمىز-ھەتتا ئۆزلىرىمىز-ئىسلام نېئىمىتىدىن ۋە اللەنىڭ جەننىتىدىن مەھرۇم قىلىشلىرى مۇمكىن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆزدە تۇتىۋاتقان «جامائەت» قانداق جامائەت؟ «جامائەت» دېگەننىڭ مەنىسى ئۇيۇشۇش بولسا، ئۇنداقتا بۇ جامائەت نېمە ئاساسىدا، قانداق ئۇيۇشىدۇ؟ بۇ جامائەت قانداق ۋەزىپىنى ئۈستىگە ئالغان جامائەت؟ بىز بۇلارغا يەتتىگىلىك ۋە مەنىستەمەسلىك بىلەن مۇئامىلە قىلماسلىقىمىز كېرەك. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ جامائەتتىن بىر غېرىچ يىراقلىشىشنىڭ كۇفرى بىلەن باراۋەر ئىكەنلىكىنى بايان قىلىۋاتسا، بىز يەنىلا بۇنى شاخچە مەسىلە دەپ قارىساق، مۇستەھەبلەرگە مۇئامىلە قىلغاندەك مۇئامىلە قىلساق قانداق بولىدۇ؟ بىز يۇقارىدىكى ھەدىسكە ئاساسەن جامائەت مەسىلىسى ئىمان مەسىلىسى دەپ قورقماي ئېيتالايمىز. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ئىمان مەسىلىسىنى چۈشىنىش ئۈچۈن بىرلىكتە مۇلاھىزە قىلىپ باقايلى.

ھېچبىر ئەقىل ئىگىسىگە مەخپى ئەمەسكى، بىز سۆزلىمەكچى بولغان جامائەت (يەنى ئىسلام جامائىتى) ئىسلام ئەقىدىسى ئۈستىگە قۇرۇلغان جامائەتتۇر. بۇنى تەپسىلى ئىزاھلاشنىڭ قىلچىلىك زۆرۈرىتى يوق بولسىمۇ، ئىسلام نامىنى سۈيىستىمال قىلىپ ئوتتۇرىغا چىققان، لېكىن باشقا بىر مەقسەت ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغان، ياكى ساپ بولمىغان ئەقىدە ئۈستىگە قۇرۇلۇپ قالغان بەزى جامائەتلەرنىڭ كىشىلەرنى ئالداپ قويماستىن ئۈچۈن، جامائەتنىڭ ئىسلام ئەقىدىسى ئۈستىگە قۇرۇلغانلىقىنىڭ ئىپادىلىرى ھەققىدە تونۇشۇپ ئۆتىمىز.

1- پۈتكۈل ئىشلىرىدا قۇرئان ۋە ھەدىسنى ئاساس قىلىش؛ ھەرقانداق جامائەت شۇنداق ئىكەنلىكىنى دەۋا قىلىشىمۇ، لېكىن جامائەتنىڭ

پىكرىنى ۋە سىياسى تەقەززانى قۇرئان ۋە ھەدىسنىڭ كۆرسەتمىسىدىن ئارتۇق بىلىدىغان، قۇرئان ۋە ھەدىسنى ئىجرا قىلىشنى ئەمەس، بەلكى ئەمەلىي يۈزلىنىشلەردە خەتەرلەردىن ساقلىنىشنى ئالدىنقى ۋە يىگانە شەرت قىلىدىغان، ئەمەللەرنىڭ اللەنىڭ نەزىرىدىكى ئىتىبارغا قارىغاندا، دۇنيادىكى نەتىجىسىگە ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلىدىغان ئەھۋاللارنى بايقىغىنىمىزدا، بۇنى بىز ھەرگىزمۇ ئىسلامى جامائەت دەپ ئېتىراپ قىلالمايمىز.

2-دۇنيا تارىخىدا ئۆتكەن پۈتكۈل پەيغەمبەرلەرگە بى ئىمان مەسلىسىدە كۇفرى بىلەن سودىلاشمايدىغان، ھەرقانداق قىيىن شارائىتتىمۇ كۇفرىنىڭ بايرىغى ئاستىغا كىرمەيدىغان مۇستەھكەم مەيدان ۋە ئىرادىگە ئىگە بولغان بولۇش؛ تارىختا ئۆتكەن ھەربىر پەيغەمبەر كائىناتنىڭ ئىگىسىنىڭ ئەلچىسى ۋە مۇئىمىنلەرنىڭ ئۈلگىسى بولۇش سۈپىتى بىلەن ھەرقاچان ئۆلۈم، سۈرگۈن ۋە جىسمانى، روھى بېسىملار قاتارلىق قىيىنچىلىقلارغا دادىللىق بىلەن يۈزلەنسە يۈزلەنگەنكى، ھەرگىزمۇ كۇفرىنىڭ بايرىقى ئاستىغا كىرىدىغان، ياكى ئۇلار بىلەن ئىمان سودىسى قىلىدىغان، ۋە ياكى اللەنىڭ ئەھكاملىرىنى يوشۇرىدىغان ئىشلارنى سادىر قىلىپ باقمىغان. قۇرئان كەرىمنىڭ بۇلارنى قايتا-قايتا بايان قىلىپ بېرىشىدىنمۇ مەقسەت مۇسۇلمان جامائىتىنىڭ دەۋەت يولىدىكى مەيدانىنى ئۈلگىلەر ئارقىلىق چۈشەندۈرۈش ئىدى. شۇڭا مۇسۇلمان جامائەتنىڭ ئەڭ چوڭ رەھبىرىنىڭ ئۈستىدە ئالەملەرنىڭ ئىگىسىدىن باشقا بىر باشقۇرغۇچى ياكى رەھبەر بولماسلىقى كېرەك.

3-ئۆزىنىڭ مۇھىم نىشانىدىن چەتنەپ كەتمەسلىك؛ دۇنيادىكى بارلىق تاغۇت ھاكىمىيەتلەرنى ئۆرۈپ تاشلاپ، ئۇنىڭ ئورنىغا بارلىق ھاكىمىيەتنى اللەقا تاپشۇرغان ئىلاھى ھاكىمىيەت قۇرۇش ئارقىلىق پۈتكۈل ئىنسانلارنىڭ ئىسلامنى چۈشىنىشىگە توسالغۇ بولمىغان بارلىق توسالغۇلارنى يوقىتىپ، ئىنسانلارنى ئىسلامغا خالىغان چاغدا كىرەلەيدىغان ئەركىن شارائىت بىلەن تەمىنلەش ئىسلام دىنىنىڭ بۇ دۇنيادىكى بىردىنبىر ۋەزىپىسىدۇر. بۇ ۋەزىپىنى پەيغەمبەرلەر ئۈستىگە ئالغان ۋە ھەربىر مۇئىمىنگە مىراس قىلىپ قالدۇرغان. مانا بۇ نىشان ھەرقانداق ئىسلامى جامائەت چەتنەپ كەتسە، ئۇنتۇپ قالسا قەتئى بولمايدىغان مۇھىم بىر شەرتتۇر. ئىسلامى جامائەت بىز تەھلىل قىلىۋاتقان مۇشۇ ھەدىسنىڭ روھى بويىچە بولغاندىمۇ

تەشكىللەنگەن، ھىجرەت قىلىدىغان ۋە قىلالايدىغان، جىھاد قىلىدىغان ۋە قىلالايدىغان جامائەتتۇر. ئۇنداق قىلالمايدىكەن، ياكى ئۇنداق قىلىش ئۈچۈن تىرىشمايدىكەن، بۇ جامائەتنىڭمۇ ھېچبىر قىممىتى بولمايدۇ.

4- ئىسلامنىڭ ھەممە تەرەپلىرىگە تەڭ ئەھمىيەت بېرىش؛ دىنىمىز اللە ئۆزىنىڭ بىۋاسىتە سۆزلىرى ۋە ئەلچىسى ئارقىلىق مۇكەممەللەشتۈرگەن دىن. دىنىمىزدا بەزى ۋاقىتلىق مەسىلىلەر بولۇشى مۇمكىنكى، لېكىن قىلچىلىك مۇھىم بولمىغان مەسىلىلەر مەۋجۇد ئەمەس. شۇ ۋەجىدىن ئىسلام جامائىتى ھەممە تەرەپلەرگە ئۆز لايىقىدا ئەھمىيەت بېرىشى كېرەككى، بىر تەرەپنى چىڭ تۇتۇپ، باشقا يەنە بىر تەرەپكە سەل قارايدىغان. ھەتتا ئىنكار قىلىدىغان يولغا مېڭىپ قالماسلىقى كېرەك. بىر سېستىمىلىق رەھبەرلىكنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇپ بەلگىلىشى بولمىغان شارائىتتا، ياخشىلىق قىلىش، تەبلىغ قىلىش،... قاتارلىق مەلۇم بىر ساھەگە خاسلىشىۋالغان جامائەتلەرنىڭ مەيدانغا كېلىپ، ئۆز ئالدىغا پىلانسىز ئىش قىلىشى نۇرغۇن ئىسلامى كۈچلەرنى زاي قىلىۋېتىدۇ. ۋە ئىسلامى ھەركەتنى يادرولۇق بولغان ئەسلى يۆلىنىشىدىن چىقىرىپ تاشلايدۇ. بۇنداق جامائەتلەرنىڭ تەرەققى قىلىپ كېتىشى ئىسلامنىڭ تەركىبلىرى قاتارىدا تۇرىدىغان ساھەلەرنى بىر بىرىگە زىتلىشىدىغان مەيدانغا سۆرەپ چىقىپ، ئىسلامى ھەرىكەت تەڭپۇڭلىقىدا زور چېكىنىشلەرنى پەيدا قىلىدۇ.

5- ئىسلامى جامائەتنىڭ بىرلىكى؛ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ رسالىتى پۈتۈن دۇنياغا ئومۇمىيىدۇر. تاكى قىيامەتكىچە ئىنسانلار پەقەت مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئېلىپ كەلگەن دىننى قوبۇل قىلىش بىلەنلا نىجاد تاپالايدۇ. قىيامەت كۈنىگىچە بولغان ئىنسانلارنىڭ پەيغەمبىرى بىر بولغىنىغا ئوخشاش، تا قىيامەت كۈنىگىچە پەيغەمبەرنىڭ ئىزباسارى بولىدىغان جامائەتمۇ پەقەتلا بىر بولىدۇ. مەلۇم بىر رايون ياكى مەلۇم بىر مىللەتنى مەركەز قىلىپ قۇرۇلغان جامائەتلەر ئەگەر نىشان ۋە پروگراممىدا ئۆزى تۇرىۋاتقان يۇرت ۋە مىللەتنىڭ دائىرىسىدىن ھالقىپ كېتەلمەيدىكەن، ئۇ رەد قىلىنىدىغان باتىل جامائەتتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ئەمىر تۇرغۇچىدا يەنە بىرسى ئەمىرلىك دەۋاسى قىلىپ چىقسا، ئۇنى ئۆلتۈرۈشكە بۇيرۇغان. شۇنىڭ ئۈچۈن دۇنيانىڭ ھەرقانداق بىر يېرىدە خەلىپىلىك ياكى بىر ساپ بولغان ئىسلام جامائىتى قۇرۇلىدىكەن، بۇ خەلىپىلىك ياكى جامائەتكە قوشۇلۇشنى مەقسەت

قىلمىغان ھەرقانداق بىر جامائەتنىڭ قۇرۇلۇشى ئېغىر بىر جىنايەتتۇر. لېكىن شۇنداق بىر خەلىپىلىك ياكى جامائەتنى تاپالمىغان، تاپسىمۇ ئۇنىڭ بىلەن ئالاقە باغلاشقا يول تاپالمىغان مۇسۇلمانلار ۋاقىتلىق مەسىلىلەرنى ھەل قىلىش ئۈچۈن ئۆز ئالدىغا جامائەت قۇرسا بولىدۇ. لېكىن بۇ جامائەت چوقۇم ئۆزىنىڭ ئىككىنچى بىر ساپ ئىسلام جامائىتى بىلەن بىر ئىكەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا قىلچىلىك پائىلىنىڭ يوقلىقىنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويماسلىقى كېرەك.

6- رەھبەر، ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاش ۋە ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىش :
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈممىتى مۇھەممەد ئۈچۈن تۇنجى رەھبەر ئىدى. ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاش ۋە ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىش ھەربىر مۇسۇلمان ئۈچۈن ئىمانى مەجبۇرىيەت بولۇپ، ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلىمىغان ۋە ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلمىغانلار مۇناپىق ۋە كاپىر ھېسابلىناتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام اللەنىڭ بۇيرۇقى بىلەن بىز مۇسۇلمانلاردىن تاكى قىيامەت كۈنىگىچىلىك رەھبەردىن ئايرىلماسلىقىنى ۋە ئۇنىڭغا بويسۇنۇشنى تەلەپ قىلدى. ئىسلام جامائىتىدە رەھبەر بولىدۇ. مۇسۇلمانلار ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلايدۇ ۋە بۇيرۇقلىرىغا گۇناھ ئىش ئۈستىدە بولمىسىلا ئىتائەت قىلىدۇ. رەھبەرنىڭ دۇنيالىق جەھەتتىكى سالاھىيىتى قىلچىلىك سۈرۈشتە قىلىنمايدۇ. بۇ جامائەت قانچىلىك كىچىك، ئەمىلى كۈچى قانچىلىك ئاجىز بولشىدىن قەتئىينەزەر اللە تائالانىڭ سۈرە نىسادىكى: «ئۆز ئۈستۈڭلاردىكى ئىش ئىگىلىرىگە (ئەمىرلەرگە) بويسۇنۇڭلار» دېگەن ئايىتى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «سىلەرگە بېشى قارا ئۈزۈمگە ئوخشايدىغان ھەبەشلىك قۇل رەھبەر بولسىمۇ ئۇنىڭ سۆزىگە ئىتائەت قىلىڭلار!» دېگەن مۇبارەك كۆرسەتمىسىگە ئاساسەن ئۇنىڭغا بويسۇنۇش اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىدىن قالسا ھەممە نەرسىدىن مۇھىم بولىدۇ. بۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا ئىسلام جامائىتى ھەركىم كالىسىغا نىمە كەلسە شۇنى قىلىدىغان چاۋالچاق كىشىلەر توپى بولماستىن، بىر رەھبەرنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن سىستېمىلىق ئىش ئېلىپ بارىدىغان ئۇيۇشقان، كەسكىن بولغان ئىتائەت قىلىش ۋە قىلىنىش مۇناسىۋىتىنى ئاساس قىلىدىغان مۇنتىزىم تەشكىلاتتۇر.

مانا بۇلار اللە ۋە ئۇنىڭ ئەلچىسى ئىرادە قىلىۋاتقان جامائەت. مۇئمىن پەقەت مۇشۇنداق بىر جامائەتتە ساغلام تەرەققى قىلالايدۇ. پەقەت

مۇشۇنداق بىر جامائەت ھەقىقى مۆئمىنلەرنى يىتىشتۈرۈش ۋە دەۋەت ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالالايدۇ. بىز بۇلارنى ئاز تولا ھېس قىلغان بولساق، بۇنىڭدىن كىيىن ھەرقانداق بىر دىنى ماتىرىيالىدىكى «جامائەت» دېگەن سۆزگە ئالاھىدە مۇئامىلە قىلىشىمىز مۇمكىن. بىز يەنە شۇنى خۇلاسىلەپ چىقىرايلىمىزكى، بىز «جامائەت» دەپ ئاتاۋاتقان نۇرغۇن توپلار پەقەت بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ جۇغلانمىسىكى، ھەرگىزمۇ مەقسەت قىلىنغان جامائەت ئەمەس. ھازىرقى مەسجىدلەردىكى جامائەتنىڭ ھەقىقى جامائەت بولالشى تېخىمۇ شۈبھىلىك بىر مەسىلىدۇر. مىسال قىلىپ ئېيتساق، بۇ مەسجىدلەردە بىرىنچىدىن: ھەق دەۋىتى يوق. پەقەت تاغۇتلارنىڭ زىتىغا تەگمەيدىغان پارچە-پۇرات مەسىلىلەر ئارقىلىق ئاۋام خەلقكە «دىن دېگەن مانا مۇشۇكەن» دېگەن ئىدىيىنى سىڭدۈرۈشتىن باشقا بىر رولىنى بايقاپ ئالمايمىز. اللەنىڭ قانۇنى بىلەن ھۆكۈم قىلىش، شېرىك، ئىماننى سۇندۇرىدىغان ئىشلار توغرىسىدا تەربىيە ئىشلەنگەن مەسجىدلەرنى تاپماق تېخىمۇ تەس. ئىككىنچىدىن: بۇ مەسجىد ئەھلىنىڭ تاغۇتلارنىڭ قولىدا تاغۇتلار قانداق خالىسا شۇنداق چۆرۈيدىغان قونچاققا ئوخشاپ قالغان، سۆزلەپسە سۆزلەيدىغان، توختا دېسە ھەتتا بىر نەپەسنىمۇ ئارتۇق ئالمايدىغان ھالىتىگە قاراپ، بۇ ئۇنىڭدىن باشقا كۈچ بولمىغان ئالەملەرنىڭ ئىگىسى اللەنىڭ دىنىمۇ ياكى ئىككى توك-توك كىشىلەر ئۆزلىرى پەيدا قىلىۋالغان ئاددى بىر مەسلىكىمۇ ئايرىيالمى قالىسىز. بەزىلەر «ئامال يوق، مەسجىدنى ساقلىمىساق بولمايدۇ...» دەيدۇ. لېكىن ئۇلار شۇنى بىلىشمەيۋاتىدۇكى، ھېچبىر پەيغەمبەر «ئامال يوق» دەپ ئولتۇرمىغان. ئۇلار ھەقىقى قەيەردە سۆزلىيەلسە شۇ يەرگە كەتكەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ، شۇنچە ئۇلۇغ بەيتۇللاھنى تاشلاپ، ھەقىقى ھەق دېيەلەيدىغان بۇلۇڭ پۇچقاقلاردا، تاغ-جىلغىلاردا، كېچىلەردە مەخپى دەۋەت ئېلىپ بارغان. نۇرغۇن تەبلىغ قىلىش ئىمتىيازىغا ئېرىشتۈرىدىغان پۇرسەتلەردىن پەقەت ئەقىدە بارسىدا سودا قىلماسلىق ئۈچۈنلا ئىككىلەنمەستىن ۋاز كەچكەن. تارىختىن بۇيانقى بارلىق پەيغەمبەرلەر ئەقىدە مەسىلىسىدە مۇرەسسە قىلىپ باقمىغان، كۇفىرى بىلەن ئەزەلدىن چىقىشىپ ئۆتەلمەيدىغان بۇ دىن ئەمدى بىزنىڭ «دانا، يىراقنى كۆرەر» ئالىملىرىمىزنىڭ قولىدا كۇفىرى بىلەن سۇلھى قىلىش ئەمەس، ھەتتا كۇفىرىغا بويسۇنۇشنىمۇ راۋا كۆرىدىغان ھالغا بېرىپ قالدۇمۇ؟ ياكى

بۇلارنىڭ ئەگىشىۋاتقىنى ماھىيەتتە ئالەملەرنىڭ ئىگىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا چۈشۈرگەن دىن بولماستىن، شۇ ئالىملار ئۆزلىرى توقۇۋالغان بەزى تەرەپلىرى اللەنىڭ دىنىغا ئوخشاپ كېتىدىغان يىڭى بىر دىنمۇ؟ ئۈچىنچىدىن: بەزىلەر دەۋا قىلىۋاتقان مەسجىدنى ساقلاپ قېلىش ئارقىلىق دىنى دەۋەتنى راۋاجلاندۇرۇش پەقەت بىر قۇرۇق خىيال بولۇپ قالدى. يۇقارقى ئىككى سەۋەپ تۈپەيلىدىن مەسجىدكە كېلىدىغانلار پەقەت نامازخان بولۇپ تەربىيەلەنسە تەربىيەلەندىكى، ھەرگىزمۇ ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدە بارلىققا كەلگەن ھەقىقىي ئىسلام جامائىتىنى شەكىللەندۈرەلەيدىغان ئامىللارغا ئايلىنالمىدى. ھازىرقى مەسجىد جامائىتىنىڭ تەشكىللىنىش، رەھبەرنىڭ سۆزىنى ئاڭلاش ۋە ئىتائەت قىلىش، ھىجرەت ۋە جىھاد قىلىش قاتارلىق ئىشلارنى بىجىرەلەيدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن ئەمەس. بۇ جامائەت ئىتائەت دېگەننىڭ نىمىلىكىنى بىلمەيدۇ. كۆڭلى تارتقان ئىشلاردا ئىمامنىڭ كەينىدىن سوڭۇلداپ ماڭغىنى بىلەن، جان بېرىدىغان، قان بېرىدىغان ئىشلاردا ھەرگىز ئەگىشەلمەيدۇ. ئىسلامى قېرىنداشلىق ئۇلارغا يات بولغان بىر چۈشەنچە، ھەتتا مەسجىدلەر قېرىلارنىڭ غەيۋەت سورۇنىغا ئايلىنىپ، ياشلارنى پاتقۇزماق بولۇپ كەتكەن ئەھۋاللارنىمۇ كۆرۈپ تۇرىۋاتىمىز. مەسجىدتىكى تەبلىغەرنىڭ ئىسلام دەۋىتىگە ۋەكىللىق قىلالىشىدىن تېخىمۇ سۆز ئاچقىلى بولمايدۇ.

مانا بۇ تەرەپلەردىن ئويلىنغىنىمىزدا، مەسجىد جامائىتىنى ئىسمى ۋە قۇرۇق جىسمىغا قاراپلا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىرادە قىلغان جامائەت دەپ قاراپ قېلىش پەقەت زور بىر ئالدىنىشتۇر. پەيغەمبەرلەردىن مىراس قالغان دەۋەت ۋەزىپىسىنى نشان قىلمىغان، ھېچقانداق تەشكىلى ئىتائەت روھىنى كۆرگىلى بولمايدىغان، جانلىق ۋە ئومۇمى بولغان ئىسلامى تەربىيە ئېلىپ بارالمايدىغان، قېرىنداشلىق ۋە ياكى باشقا دىنى پىرىنسىپلارنى گەۋدىلەندۈرەلمەيدىغان بىر توپ نامازخاندان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىرادە قىلىۋاتقان جامائەتنىڭ رولىنى ئۆتەشنى تەلەپ قىلىش پەقەت ئەخمىقانلىقتۇر. بۇ جامائەت بىر مەزگىل دىنى چۈشەنچىلەردە تەرەققى قىلىشىمۇ، سېستىمىلىق ۋە نېگىزلىك تەربىيەنىڭ كەمچىللىكى تۈپەيلىدىن بەربىر كارغا كەلمەيدۇ. نۆۋىتى كېلىپ بېسىم ئۇلغاغاندا بىرىنچى بولۇپ قېچىپ كەتكۈچىلەر دەل مۇشۇلار بولۇپ قېلىشى مۇمكىن.

شۇنىڭغا ئوخشاش بىز ئىسلام نامى بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىۋاتقان نۇرغۇن جامائەتلەرنى ئۇچرىتىمىز-يۇ، لېكىن ئۇلاردا يۇقارىدا بايان قىلىنغان پىرىنسىپال ئالاھىدىلىكلەرنى ياكى مۇشۇ پىرىنسىپلارغا يېتىشكە بولغان تىرىشچانلىقنى تاپالمايمىز. مانا بۇ بىزنىڭ ھەزەر ئەيلەشكە تىگىشلىك بىر توپ كىشىلەرگە ئۇچراپ قالغانلىقىمىزنىڭ بەلگىسىدۇر. ئەگەر بىز ئۇلارغا تەسىر كۆرسىتەلمىسەك، دەرھال ئۇلاردىن ئۆزىمىزنى چەتكە ئېلىشىمىزغا توغرا كېلىدۇ. مانا مۇشۇنداق جامائەتلەر كىشىلەرگە ئىسلامنى خاتا چۈشەندۈرۈپ قويىۋاتقان، ياكى كىشىلەرنى ئىسلامدىن نەپەرنەندۈرۈپ قويىۋاتقان جامائەتلەردۇر. بۇ جامائەتلەرنىڭ دىنىمىزغا بولغان زىيىنى ھەقىقەتەن زور بولدى. بەزىلىرى نىيەت-مەقسەتتە خاتالىشىپ، دىننىڭ ئوبرازىغا تەسىر يەتكۈزسە، بەزىلىرى يول-ئۇسۇلدا خاتالىشىپ، مۇسۇلمانلارنى نۇرغۇن زىيانلارغا ئۇچراتتى. بەزىلىرى چۈشەنچە-مەنھەجدە خاتالىشىپ، دىننىڭ روھىدىن بىر پۈتۈن مەھرۇم قالدى. شۇنىڭ بىلەن ھەتتا غەيرى دىندىكىلەرمۇ ئىسلامى جامائەتلەرنى تەسىس قىلىش ئارقىلىق ئىسلامغا زەربە بېرىش ۋە ياكى ئۆزىنىڭ سىياسى مەقسىتىنى ئىشقا ئاشۇرۇشقا ئۇرۇنۇپ كەلدى. مانا بۇ خاتالىقلاردىن ساقلىنىش ئۈچۈن، ھەربىر مۇسۇلماننىڭ قۇرئان-ھەدىسكە تولۇق قايتىش ئاساسىدا يۇقارقى پىرىنسىپلار توغرىسىدا ئىزدىنىش ئېلىپ بېرىشىغا توغرا كېلىدۇ.

ئۇنداقتا بىز ساغلام بولغان جامائەتكە قانداق ئېرىشىمىز؟ مانا بۇ ھەربىر سەمىمى مۆئمىن ئۈچۈن ئىزدىنىش ئېلىپ بېرىش زۆرۈر بولغان مۇھىم مەسىلە. چۈنكى بۇ بىز باشتا بايان قىلغاندەك نەزەردىن ساقىت قىلىش مۇمكىن بولمايدىغان ئىمان مەسىلىسى. بىز بۇ توغرىسىدا ئىزدىنىش ئېلىپ بارغىنىمىزدا ئەسلىدە بار بولغان ساغلام جامائەتكە قوشۇلۇش ۋە يىڭىدىن جامائەت قۇرۇشتىن ئىبارەت ئىككى يۈزلىنىشنى بايقايمىز:

1-ئەسلى بار بولغان ساغلام جامائەتكە قوشۇلۇش: بۇ ھەربىر مۆئمىننىڭ ئىمانى مەجبۇرىيىتى. بۇ ئىمانى مەجبۇرىيەتنى ئورۇنداشقا نە رايون، نە مىللەت دەخلى قىلالمايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە بىزگە مۇنداق كۆرسەتمىلەرنى بېرىدۇ:

(1)، ئىمام مۇسلىمنىڭ ھەدىس توپلاملىرىدا نەقىل قىلغان بىر ھەدىستە ھۈزەيفە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: «كىشىلەر پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالامدىن ياخشىلىق توغرىسىدا سورىشاتتى. مەن بولسام يامانلىققا چۈشۈپ قالماي دەپ يامانلىق توغرىسىدا سوراپتتىم. مەن رەسۇلۇللاھقا: «بىز جاھىلىيەتتە يامانلىقتا ئىدۇق. اللە بىزگە بۇ ياخشىلىقنى ئېلىپ كەلدى. بۇ ياخشىلىقتىن كىيىن يامانلىق بولامدۇ؟» دېسەم، ئۇ «ھەئە» دېدى. مەن: «بۇ يامانلىقتىن كىيىن ياخشىلىق بولامدۇ؟» دېسەم، ئۇ: «ھەئە. لېكىن ئۇنىڭغا تۈتۈن ئارىلاش بولىدۇ.» دېدى. «ئۇنىڭ تۈتىنى نېمە؟» دېسەم: «ئۇ مېنىڭ يولۇمنىڭ غەيرىگە باشلايدىغان، مېنىڭ سۈننىتىمنى تۇتمايدىغان قەۋمدۇر.» دېدى. مەن: «بۇ ياخشىلىقتىن كىيىن يامانلىق بولامدۇ؟» دەپ سورىسام، ئۇ: «ھەئە، جەھەننەمنىڭ دەرۋازىلىرىغا چاقىرغۇچىلار كېلىدۇ. كىم ئۇلارغا ئاۋاز قوشسا، ئۇنى دوزاخقا تاشلايدۇ.» دېدى. مەن ئۇنىڭغا: «يارەسۇلۇللاھ!، ئۇلارنى بىزگە سۈپەتلەپ بەرسەڭ،» دېدىم. ئۇ: «ئۇلار بىزنىڭ تېرىمىزدىن بولغان ۋە بىزنىڭ تىلىمىزدا سۆزلەيدىغان كىشىلەردۇر.» دېدى. مەن: «يارەسۇلۇللاھ!، مەن شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە بولۇپ قالسام، مېنى نېمە قىلىشقا بۇيرۇيسەن.» دېسەم، ئۇ: «مۇسۇلمانلارنىڭ جامائىتىنى ۋە ئۇنىڭ ئەمىرىنى چىڭ تۇتقىن.» دېدى. مەن: «ئەگەر بۇ جامائەت ۋە ئەمىر بولمىسچۇ؟» دېسەم، ئۇ: «باشقا پىرقىلەرنىڭ ھەممىسىنى تەرك ئەت. ھەتتا ساڭا ئۆلۈم كەلگۈچە دەرەخنىڭ يىلتىزىنى يېسەڭمۇ شۇھالەتتە بول.» دېدى.

ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىۋايەت قىلغان بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «كىمكى ئىتائەتتىن چىقىدىكەن، ۋە جامائەتتىن بۆلۈنىدىكەن، ئۆلسە جاھىلىيەت ئۆلىمىدە ئۆلگەن بولىدۇ.....» دېگەن. (مۇسلىم)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىۋايەت قىلغان ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «كىمكى ئىتائەتتىن قولىنى تارتىۋالىدىكەن، قىيامەت كۈنى اللەقا ھۆججەتسىز ئۇچىرىشىدۇ. كىم بەيئەتسىز ھالدا ئۆلسە، جاھىلىيەت ئۆلىمىدە ئۆلگەن بولىدۇ.» دېگەن. (مۇسلىم)

يۇقارقى مەزمۇنلاردىكى ھەدىسلەر ناھايىتى كۆپ بولۇپ، جامائەتكە قېتىلىش، ئەمىرگە ئىتائەت قىلىشنىڭ مۆمىن ھاياتىنىڭ مۇھىم بىر قىسمى ئىكەنلىكىنى ناھايىتى ئوچۇق ئوتتۇرىغا قويدۇ. دېمەك،

زېمىننىڭ ھەرقانداق بىر يېرىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەنھەجلىرىگە ھەقىقىي ۋارىسلىق قىلغان جامائەت قۇرۇلغان ئىكەن، بۇ جامائەت مۇسۇلمانلاردىن ئۆزىگە بەيئەت قىلىشنى ۋە ئۆزى تەرەپكە ھىجرەت قىلىپ كېلىشنى تەلەپ قىلىدىكەن، بۇنىڭغا ئەگىشىش، بەيئەت قىلىش ھەربىر مۇسۇلمان ئۈچۈن پەرز بولىدۇ. كىمكى بۇنىڭدىن باش تارتىدىكەن جاھىلىيەت ئۆلىمىدە ئۆلگەن بولىدۇ. ئەگەر بۇ خەلىپىلىك شەكلىدە بولغان بولسا ئەھۋال تېخىمۇ جىددى، تېخىمۇ كەسكىن بولغان بولىدۇ. ھېچ كىشىگە ئۆزرە قالمايدۇ.

بىز ھازىرنىڭ ئۆزىدە مانا مۇشۇنداق جىددى بىر شارائىتلاردا ياشاۋاتىمىز. يۇقارقى ھۈزەيفە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھەدىسىدىكى پىتنە زامانى بەلكى دەل بىزنىڭ زامانىمىز بولۇشى مۇمكىن. پىكىر-ئېقىملار، دىنى مەزھەبلەرنىڭ كۆپلىكىدىن مۇسۇلمانلارنىڭ پۈتكۈل ھاياتى يول تېپىش ۋە ئىچكى ئىختىلاپلارنى ھەل قىلىشقا سەرپ بولۇپ كەتكەچكە، سىرتتىن كەلگەن بېسىم ۋە كىرىزىسلارنى ھەل قىلىشنىڭ ئورنىغا كۈنسىرى يىڭىدىن كىرىزىسلار پەيدا بولىۋاتىدۇ. بىرسى چىقىپ مۇسۇلمانلارنى بىر تەرەپكە ھەيدىسە يەنە بىر بىرسى چىقىپ يەنە بىر تەرەپكە ھەيدەۋاتقان، مۇسۇلمانلار ئۆزىنىڭ كەلگۈسى يول - نىشانىنى ئوچۇق كۆرەلمەيۋاتقان بۇ كۈنلەردە بىز يەنىلا مەسىلىنى قۇرئان - ھەدىسكە تولۇق قايتىش بىلەن ھەل قىلىشىمىزغا توغرا كېلىدۇ. ئۇنداقتا ھازىرنىڭ ئۆزىدە بىزدىن تەلەپ قىلىنىۋاتقان ۋەزىپە نېمە؟.

ھازىر ئافغانىستاندا تالىبانلار رەھبەرلىك قىلغان ئىسلامى خەلىپىلىك تىكلەش ئارقىلىق پۈتۈن دۇنيادىكى مۇسۇلمانلارنىڭ ئىزىتىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىشنى مەقسەت قىلىدىغان، ۋە بۇ يولدا ئەمىلى جىھادى ھەرىكەت ئېلىپ بارىدىغان ئىسلام جامائىتى قۇرۇلدى. بۇنى نەزەرىيەچى، قورقۇنچاق، ۋائىز ئالىملار ئەمەس، بىر قولىدا قۇرئان، يەنە بىر قولىدا قورال تۇتالايدىغان، مۇنبەرگە چىقسا ئالىم، جەڭ باشلانسا مۇجاھىد بولالايدىغان، تاغۇتلارغا پەرۋا قىلمايدىغان، دۇنيانىڭ جاپالىرىدىن قورقمايدىغان، راھەتلىرىگە ئالدىنمايدىغان ھەقىقىي پەيغەمبەرنىڭ ۋارىسلىرى قۇردى. مەيلى مەدداھلار قانچىلىك كاپشسۇن، پۇتاقچىلار ئەيىپ تاپسۇن، رىئالىق بۇ جامائەتنىڭ ھەقىقىي اللەنىڭ ئىرادىسىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان، قۇرئاننى يىتەكچى

قىلغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ۋارىسلىق قىلغان ساغلام بىر ئىسلامى جامائەت ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بەردى. بۇ جامائەتنىڭ ماددى ئاساسىنىڭ ئاجىزلىقى، تازا ئوڭۇشلۇق غەلبە قىلمايۋاتقانلىقى، دۇنيادىكى «كاتتا» ئالىملارنىڭ يىغىلمىغانلىقى، ھەتتا بىر قىسىم يىتەرسىز تەرەپلىرىنىڭ بولۇپ قېلىشى..... بۇ جامائەتنىڭ ئورنىنى ھەرگىز تۆۋەنلىتىپ قوياالمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ جامائەتنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلىغان ھەربىر مۇسۇلمان ئۈچۈن دەرھال بۇ جامائەتكە كېلىپ بەيئەت قىلىپ، تاپشۇرغان ۋەزىپىلىرىنى ئۈستىگە ئېلىپ خەلىپىلىك قۇرۇش ئۈچۈن ئۆزىنىڭ بىر كىشىلىك بۇرچىنى ئادا قىلىش پەرىز بولىدۇ. شارائىتى ھەقىقەتەن يار بەرمەيۋاتقان كىشىلەر قەلبىدە بولسىمۇ بەيئەت قىلىپ، ئۆزىنىڭ بۇ جامائەتنىڭ بىر ئەزاسى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىشى، ئۆز جايىدا جامائەت قۇرغان تەقدىردىمۇ، بۇنى شۇ جامائەتنىڭ قول ئاستىدىكى بىر تارماق دەپ تونىشى كېرەك. كىمكى بەيئەتسىز ياشايدىكەن، پەقەت جاھىلىيەت ئۆلىمىدە ئۆلىدۇ. كىمكى يەنە باشقا بىر مۇستەقىل جامائەت قۇرىدىكەن، ئەمىرلىكىنى دەۋا قىلىدىكەن، ئۆلتۈرىلىدۇ. كىم بولشىدىن قەتئىنەزەر پەقەت اللەنىڭ ھۆكۈمى ئىجرا قىلىنىدۇ. مانا بۇ ئويناشقىلى، سۈيۈتكىلى بولمايدىغان شەئى ھۆكۈم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «كىم سىلەرنىڭ ئىشىڭلار بىر كىشىگە مەركەزلەشكەن ۋاقتتا كېلىپ، سىلەرنىڭ بۇ تۇتقۇڭلارنى يېرىۋېتىشىنى ياكى جامائىتىڭلارنى پارچىلىۋېتىشىنى ئىرادە قىلسا، ئۇنى ئۆلتۈرۈۋېتىڭلار.» (مۇسلىم 3443)

بىز بۇ ئىشقا سەل قاراۋاتقان نۇرغۇن كىشىلەرنى ئۇچرىتىۋاتىمىز. جاھىلىيەت ئۆلىمىدە ئۆلۈشىگە سەل قارىغان كىشىنىڭ ئىمانىدىن شۈبھە قىلمايمىزمۇ؟! تەبىئىي بىر ئىسلام جامائىتى تۇرسا ۋە ئۈزلۈكسىز جىھاد قىلىۋاتقان، دۇنيادىكى بارلىق ئىمان ئەھلىنى بۇ جىھادقا چاقىرىۋاتقان تۇرسا، شارائىتى يار بەرگەن تۇرۇشلۇق ئۇ يەرگە بېرىپ بەيئەت قىلىشنىڭ ئورنىغا ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل جامائەت قۇرۇپ، باشقا بىر پىكىرنى تارقىتىۋاتقان، يەنە بىر خەلىپىلىك ئارزۇسىدا بولىۋاتقان قارا نىيەت كىشىلەرنىڭ ھالى نېمە بولار؟ ئۇلارنىڭ ھەقىقەتنى كۆرىدىغان كۆزى، چۈشىنىدىغان قەلبى يوقمۇ؟ ياكى ئۇلاردا ئەسلىدىنلا ئىمانى يوق بولۇپ، دىنىمىزغا مەقسەتلىك زىيانكەشلىك قىلىۋاتقان كىشىلەرمۇ؟! .

يەنە شۇنداق كىشىلەر باركى، ئۆزى ئىسلامنى ۋە ئىسلامى مەنەجىنى دەۋا قىلىدۇ. لېكىن ئۇلارنىڭ پىكىرلىرى، پىلانلىرى ۋە نىشانلىرى ئۆز يۇرتى ياكى مىللىتىنىڭ دائىرىسىدىن چىقىپ كېتەلمەيدۇ. ئۇلار دىننىڭ بەزى پىرىنسىپلىرىنى ئاغزىدا ئېتىراپ قىلىپ قويغىنى بىلەن ئۇلاردا مىللەتچىلىك ئىددىيىسىنىڭ ئىلمىنىتىلىرىنى بايقاپ قالغىنىمۇ. بۇ كىشىلەر ئىسلامى دەۋەتكە ئارلىشىۋېلىپ، بۇ دەۋەت ئارقىلىق ئۆزىنىڭ سىياسى مەقسىتىنى ئىشقا ئاشۇرماقچى بولغاچقا، ئۆزىنىڭ ئابرويى ۋە سۆزمەنلىكى بىلەن ساددا مۇسۇلمانلارنى دىننىڭ بىز سۆزلەۋاتقان مۇھىم پىرىنسىپىدىن چىقىرىۋاتىدۇ. ئۇلار ئۆزىنىڭ رەزىل مەقسىتىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن، بەزىدە ھىجرەتنىڭ پەرز ئەمەسلىكى توغرىسىدا شۈبھىلەرنى تارقىتىپ، بەزىدە بۇ ھۈنرى ئىشقا ئاشمىغاندا، ھىجرەت قىلىنماقچى بولغان جاينىڭ يوقلىقى توغرىسىدىكى جامائەت پىكرى ھاسىل قىلىش ئۈچۈن، بۇ ئىسلام خەلىپىلىكىنى پۈتۈن كۈچى بىلەن غاجايدۇ. بۇ يەردىكى خەتەر شۇكى، ئۇلارنىڭ بەزىسى كىشىلەر ھۆرمەتلەيدىغان دىنى ئالىم ۋە دەۋەتچى سالاھىيىتى بىلەن مۇسۇلمانلار توپلىرىنى يىتەكلەپ كېتىۋاتقانلاردۇر.

بىز ھەرخىل ئالدامچىلارغا، ياكى ئەقىدىسىز موللىلارغا ئەگىشىش ئارقىلىق ھەقتىن مەھرۇم بولۇۋاتقان سەمىمى، لېكىن ساددا مۇسۇلمانلارغا تۆۋەندىكى ئىبىرەتلىك قىسسىنى تەپەككۈر قىلىۋېلىشلىرى ئۈچۈن سۈنمىز:

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەينى ۋاقىتتا دۇنيا ھېچكىم قارشى كېلەلمىگۈدەك، ئەقىلىنى بويسۇندۇرىدىغان پاكىت - ھۆججەتلەر بىلەن اللە تەرىپىدىن ئەۋەتىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتىگە قۇلاق سالغان ھەرقانداق بىر ئەقىل ئىگىسى ئۇنىڭغا قايىل بولماي ۋە قوبۇل قىلماي تۇرالمايتتى. شۇنداقتمۇ بىرقىسىم كىشىلەر كەبى ھاياتىنىڭ ئاخىرىدا «رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ» دېگەن ئەڭ شەرەپلىك نامغا ئېرىشىشكە نائىل بولالىغان بىر ئەقىل ئىگىسى ناھايىتى كېچىكىپ ئىمان ئېيتتى. ئۇ «اللەنىڭ قېلىچى» دېگەن نامغا ئېرىشكەن خالىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتىنى ئاڭلاپ تۇرۇپ، يىگىرمە يىل ئەتراپىدا كېچىكىپ ئىمان ئېيتقان ئىدى. ئۇ مۇسۇلمان بولغاندا باشقىلار ئۇنىڭغا: «ئى خالىد! سېنىڭ ئەقىلىڭ نەگە كەتتى. پەيغەمبەرنىڭ نۇرى يىگىرمە يىل ئەتراپىڭلاردا تۇرسىمۇ

كۆرەلمىدىڭغۇ؟» دېگەندە، ئۇ: «بىزنىڭ ئالدىمىزدا بەزى كىشىلەر بار ئىدى. بىز ئۇلارنىڭ چۈشلىرىنى خۇددى تاغقا ئوخشاش كۆرەتتۇق. (يەنى ئۇلارنىڭ پىكرىنى چوڭ بىلەتتۇق.)» دېگەن ئىدى. مانا خالىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كېچىكىپ ئىمان ئېيتىشىغا ئۇنىڭ ئۆزى قايىل بولىدىغان كىشىلەردىن تەقلىد قىلغانلىقى سەۋەب بولغان ئىدى. ئىمام ئەھمەد بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن: «بىر كىشىنىڭ ئۆز دىنىنى باشقا كىشىلەردىن تەقلىد قىلغانلىقى ئۇنىڭ چۈشەنچىسىنىڭ تۆۋەنلىكىنىڭ ئىپادىسىدۇر.» دېمەك ھەربىر مۇسۇلماندا ھەق بىلەن باتىلنى ئايرىغۇدەك بىلىم ۋە چۈشەنچە، ھەقىقىي قوبۇل قىلالىغۇدەك ۋە باتىلنى ئىنكار قىلالىغۇدەك جاسارەت بولۇشى كېرەك. بۇنداق بولمىغاندا خاتالىشىشى ئەلۋەتتە مۇمكىن بولغان ئەشۇ بىر قىسىم مۆتىۋەرلەرگە ئەقلىنى ھاۋالە قىلىپ قويۇش ئارقىلىق نىجادلىقنى يوقىتىپ قويۇشى مۇمكىن. شۇنىڭ بىلەن قۇرئان ھەدىستىن روشەن دەلىللەر ئوتتۇرىغا قويۇلسىمۇ، ئۇستازلىرىنىڭ مەيدانىغا ۋارىسلىق قىلمەن دەپ اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ئىرادىسىگە ۋارىسلىق قىلىشتىن مەھرۇم قالىدىغان پاجىئە مەيدانىغا كېلىدۇ. بىز بۇنىڭغا ئەھلى كىتابنىڭ پاجىئەسىنى مىسال قىلالايمىز:

ئەدى ئىبنى ھاتەم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەسلى خىرىستىيان ئىدى. ئۇ دەسلەپ مۇسۇلمان بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كىرگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام اللە تائالانىڭ «ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ھىبىرلىرىنى، راھىبلىرىنى (يەھۇدىيلار بىلەن ناسارالار ئۆزلىرىنىڭ دىنى باشلىقلىرىنى، ئۆلىمالىرىنى) ۋە مەرىپەم ئوغلى ئىسانى ئىلاھ قىلىۋالدى.» دېگەن ئايىتىنى ئوقۇۋاتاتتى. ئەدى ھەيران بولۇپ: «يارەسۇلۇللاھ! ئۇلار ئالىملىرىغا ئىبادەت قىلمايتتىغۇ؟» دېگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇلار ئالىملىرى ھالالىنى ھارام قىلىپ بەرسە، ھارامنى ھالال قىلىپ بەرسە ئەگىشەتتىغۇ. مانا بۇ ئۇلارغا ئىبادەت قىلغانلىقى.» دەپ چۈشەندۈرۈپ قويدى.

مانا بۇلارنى تەھلىل قىلغان ۋاقتىمىزدا، تەقلىدچىلىكنىڭ مۆئمىن ھاياتىنى ۋەيران قىلغۇچى ئىكەنلىكىنى بىلەلەيمىز. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەربىر مۆئمىن بۇ خەلىپىلىك، بەيئەت ۋە جامائەت مەسىلىسىدە قۇرئان ھەدىسكە تايىنىپ تۇرۇپ ئىش كۆرىشى كېرەككى، ھەرگىزمۇ ناتىقلارنىڭ ئالدام خالتىسىغا چۈشمەسلىكى، نادانلارنىڭ ئۇلارنىڭ ئەقلىنى پايىمال

قىلىشىغا يول قويماسلىقى كېرەك. «جاھىلىيەت ئۆلىمىدە ئۆلۈش»
ھەرگىزمۇ سەل قاراشقا بولىدىغان ئىش ئەمەس. كىچىك بالىلارنىڭ
ئويۇنىدىكى يىڭىلىش ئەمەس. بەلكى ئىمان مەيدانىدىكى دوزاخقا
تاشلىنىش بىلەن جازالىنىدىغان مەغلۇبىيەتتۇر.

بىز ھازىرقى ۋەزىيەتتىكى بۇ خەلىپىلىككە ئاۋاز قوشۇش ۋە ئىسلامى
جىھادقا ياردەم بېرىشنىڭ زۆرۈرلىكى توغرىسىدا اللە خالىسا كىيىنكى
باбалاردا تەپسىلى توختىلارمىز. مۇشۇنچىلىك چۈشەنچە بېرىشنىڭ اللە
ھىدايەت قىلغان كىشىلەرگە نىسبەتەن زور ئۈنۈمى بولىدۇ دەپ
ئويلايمىز. ئورۇن ئېتىبارى بىلەن بۇ ھەقتىكى سۆزىمىزنى ۋاقتىنچە مۇشۇ
يەردە ئاخىرلاشتۇرىمىز.

2- يىڭىدىن جامائەت قۇرۇش،

بىز يۇقارىدا ئىسلامى خەلىپىلىككە، ياكى بۇ بارلىققا كەلمىگەن
شارائىتلاردىكى ساغلام ئىسلامى جامائەتلەرگە بەيئەت قىلىش ۋە ئىتائەت
تىزگىنىنى تاپشۇرۇشنىڭ ئىمانى بۇرۇچ ئىكەنلىكىنى، بۇ توغرىسىدىكى
تاللاشنىڭ پەقەت ئىمان بىلەن كۇفرى ئوتتۇرىسىدىكى تاللاش
ئىكەنلىكىنى بىر قۇر چۈشەندۈرۈپ ئۆتتۇق. شۈبھىسىزكى، بۇ جەرياندا
مۇنداق بىر مەسىلە ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. يەنى ئەگەر بۇ خەلىپىلىك ياكى
جامائەت بولمىسچۇ؟ ياكى ئۇلارنىڭ قېشىغا بېرىشقا يول
تاپالمىسچۇ؟ دېگەن سوئال پەيدا بولىدۇ.

ئەلۋەتتە، ئىسلامنىڭ ماھىيىتىنى تولا تەتقىق قىلىپ
كەتكەن، خەلىپىلىك ياكى جامائەتنىڭ بۇ دىندىكى ئورنىنى ۋە دىن
دۈشمەنلىرىگە كەلتۈرىدىغان زىيىنىنىڭ زورلىقىنى، ئىسلام دەۋاسى
قىلىۋاتقان نۇرغۇن كىشىلەردىن ياخشىراق چۈشەنگەن تاغۇت
ھاكىمىيەتلەر خەلىپىلىك ياكى بىر جامائەتنىڭ قۇرۇلۇپ قېلىشىدىن
قاتتىق ئەنسىرىگەچكە، بۇنى پۈتۈن كۈچى بىلەن توسىدۇ ۋە بىر
مۇسۇلماننى بولسىمۇ بۇ بىرلىكتىن توسۇپ قېلىشنى ئويلايدۇ. شۇنىڭ
بىلەن كۆپلىگەن مۇسۇلمانلارغا خەلىپىلىك ياكى جامائەت تەرىپىگە
ھىجرەت قىلىپ چىقىش قىيىنغا توختايدىغان بىر ئىش بولۇپ
قالىدۇ. ھازىرمۇ پۈتكۈل دۇنيا كاپىرلىرى دۇنيادىكى بارلىق مۇسۇلمانلارنى
ئافغانىستاندىكى بازىدىن توسۇش ئۈچۈن دۇنياۋى بىرلىكسەپ قۇردى ۋە
ھەقىقەتەن زور ئۈنۈملەرگە ئېرىشتى. نۇرغۇن مۇسۇلمانلار بۇ ئىمانى
مەجبۇرىيىتىنى ئورۇنلاش ئۈچۈن ئامال قىلالمايۋاتىدۇ. ئۇنداقتا بۇلار

قانداق قىلىشى كېرەك؟ ئۇلار بولدى قىلسۇنمۇ؟. دەۋەتتىن ۋاز كەچسۇنمۇ؟. ئۆزلىرىنىڭ بىر كىشىلىك مۇسۇلمانچىلىقى ياكى تارقاق، چېچىلاڭغۇ، سېستىمىسىز بولغانلىقتىن ئۈنۈمدىن ئېغىز ئاچقىلى بولمايدىغان ئازدۇر. كۆپتۇر ئىسلامى خىزمەتلىرى بىلەن كۇپايىلىنىپ، تاغۇتلارنىڭ اللەنىڭ دىنىغا ھۆرمەتسىزلىك قىلىشىغا سۈكۈت قىلىپ تۇرسۇنمۇ؟.....

مانا مۇشۇنداق شارائىتلاردا مۇسۇلمانلارغا ئايرىم بىر جامائەت قۇرۇش رۇخسەت قىلىنىدۇ ۋە پەرز بولىدۇ. چۈنكى جامائەت بىز يۇقارىدا بايان قىلغاندەك، جاھىلىيەت جەمىيەتلىرىدىكى تاغۇتلارنىڭ بېسىملىرىغا قارشى تۇرۇشتىكى ئۈنۈملۈك قورال. مۇسۇلمانلار پەقەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىرادە قىلغان جامائەت قۇرۇش، بۇ جامائەت ئارقىلىق دەۋەت ئېلىپ بېرىش ۋە جىھاد قىلىش ئارقىلىقلا گەدەنىڭگە يۈكلەنگەن ۋەزىپىلىرىنى ئادا قىلالايدۇ ۋە اللەنىڭ ياردىمىگە ئېرىشەلەيدۇ. ساغلام بولغان بىر جامائەتنىڭ قۇرۇلغانلىقى ۋە ئەمىلى خىزمەت ساھەسىگە يۈرۈش قىلالغانلىقى شۇ جاھىلىيەت جەمىيەتىدە ياشاۋاتقان ئاجىز مۇسۇلمانلار ئۈچۈن زور بىر ئۇتۇق ۋە تاغۇت ھاكىمىيەتلەرگە نىسبەتەن زور بىر تەھدىدنىڭ شەكىللەنگەنلىكىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ساغلام بولغان بىر جامائەتنى مەيدانغا ئېلىپ چىقىش ئۈچۈن ھەر جەھەتتىن تىرىشىش ھاياتىنى اللەنىڭ دىنى ئۈچۈن ئاتماقچى بولغان ھەربىر مۆئمىن ئۈچۈن بېسىپ ئۆتمەسە بولمايدىغان مۇھىم بىر باسقۇچ ۋە ئۈستىگە يۈكلەنگەن كەسكىن مەجبۇرىيەت بولۇپ ھىسابلىنىدۇ.

لېكىن، بىز باشتا سۈپەتلەپ ئۆتكەندەك بىر ساغلام جامائەتنى قۇرۇپ چىقىش ھەقىقەتەن ئاسان ئىش ئەمەس. بولۇپمۇ تاغۇت ھاكىمىيەت دىنىنىڭ ماھىيىتىنى چۈشىنىۋالغان ۋە دىنغا بىۋاسىتە تىخ ئۇچىنى قارىتىۋاتقان جەمىيەتلەردە تېخىمۇ شۇنداق بولىدۇ. سالاھىيەتلىك رەھبەر ۋە ئەزالار مەيدانغا كەلمەستە مەلۇم كۆلەمگە ئىگە جامائەتنىڭ مەيدانغا كېلىپ قېلىشى ۋە جەمىيەتتە تەسىر قوزغاپ قېلىشى بەزى ئېغىر ئاقىۋەتلەرنى كەلتۈرىشى مۇمكىن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىشلارنىڭ ئالدىراقسانلىق خارەكتىرىنى ئېلىپ قېلىشىدىن ساقلىنىش كېرەك. سالاھىيەتلىك بىر رەھبەرنىڭ مەيدانغا كېلىشى مۇھىم بىر ھالقا بولۇپ، بۇ ئىش تامام بولماي، ھەقىقىي ئىسلام جامائىتى مەيدانغا كېلەلمەيدۇ. ساغلام ئىسلام جامائىتىنىڭ مەيدانغا كېلىشىدىكى ھەقىقىي

مۈشكۈلات سالاھىيەتلىك رەھبەرنىڭ مەيدانغا كېلىش مەسلىسىدۇر. تەبىئىكى بۇ ئۈنچە ئاسان ھەل بولىدىغان مەسىلە ئەمەس. اللەقا بولغان ھەقىقى سەمىمى ئىمان ۋە مۇكەممەل ئىخلاص، اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە تولۇق ئىتائەت قىلىش، ئۆز مەنپەئەتىنى قىلچە ئويلاپ قويماستىن، دىن ۋە دىنى قېرىنداشلىرى ئۈچۈن پىلىك بولۇش روھى، پەيغەمبەرئەلەيھىسسالامنىڭ مەنھەجلىرىنى ياخشى چۈشىنىش، يۇقىرى بولغان تەشكىللەش ۋە مەسلىلەرنى ھەل قىلىش قابىلىيىتى..... قاتارلىق ئومۇمى تەرەپلەردە تولۇق يىتىلگەن بىر شەخسنىڭ مەيدانغا كېلىشى ئۇنداق ئاسانغا توختمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە شۇنداق بىر جامائەتنى تەشكىل قىلالغۇدەك يىتەرلىك ساپاغا ئىگە مەلۇم ساندىكى مۇسۇلماننىڭ يىتىشىپ چىقىشىغا توغرا كېلىدۇ. بۇ رەھبەر ۋە بۇ جامائەت ئەزالىرى قانداق بارلىققا كېلىشى مۇمكىن؟. ئەلۋەتتە بۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋەت ئۇسۇلىغا ھەقىقى ۋارسلىق قىلغان جانلىق تەربىيە ئارقىلىقلا مەيدانغا كېلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن مۇسۇلمانلار خەتەردىن ۋە خاتالىقتىن ساقلىنىش ئۈچۈن تەييارلىق پۈتمەستە جامائەت قۇرۇشقا ئالدىرماسلىق بىلەن بىرگە جانلىق ۋە ئەمىلى تەربىيە ئېھتىياجىنى قامدىيالايدىغان كىچىك جامائەتلەرنى قۇرۇشقا تايىنىپ تۇرىشى كېرەك. بۇ دېگەنلىك ھەرگىزمۇ ئىلگىرىكىلەر ۋە نۆۋەتتىكى كىشىلەر سادىر قىلىۋاتقان گوروھۋازلىقنى تەشەببۇس قىلغانلىق ئەمەس. بەلكى بۇ كىچىك جامائەتلەر بىر-بىرىنى چەتكە قاقمايدىغان، ھەممەيلەننى بىر دەپ بىلىدىغان ۋە شارائىت پىشىپ يىتىلگەندە بىر-بىرىگە قوشۇلۇشقا تەييار تۇرىدىغان، پەقەت ۋاقىتلىق ئەمىلى تەربىيە ئېھتىياجىنى قامداش ئۈچۈنلا تەسىس قىلىنغان جامائەتلەردۇر. بۇ جامائەتلەرنىڭ رولىنى تۆۋەندىكىلەرگە يېغىنچاقلىيالىشىمىز مۇمكىن:

1- بىخەتەر ۋە سېستىمىلىق بولغان تەربىيەلىنىشنى نەزىرىيەدىن ئەمىلىيەتكە يۆتكەپ چىقىدۇ؛ بۇنداق بولغاندا ئۈزلۈكسىز تەربىيەنى بىرلىكتە ئېلىپ بېرىشقا شارائىتى يار بېرىدىغان بىر تۈركۈم مۇسۇلمانلار باشقىلارنىڭ دىققىتىنى قوزغاپ قويماستىن، مەلۇم مەزگىللىك تەربىيەلىنىش باسقۇچىنى ئوڭۇشلۇق تاماملىيالايدۇ. يەنى ئۇلارنىڭ سانى ئاز، ئۇچرىشىش مۇناسىۋەتلىرى تەبىئى بولغانلىقتىن كىشىلەرنىڭ دىققىتى ئاسان چۈشمەيدۇ. ئۇلاردىكى ئىتائەت قىلىش ۋە قىلىنىش

مۇناسىۋەتلىرى ئۇلارغا يۈكلىگەن مەسئۇلىيەت ۋە مەجبۇرىيەت ئۇلارنىڭ ئىشلىرىنىڭ ئۈلۈكسىز ئېلىپ بېرىلىشىغا تۈرتكىلىك رول ئوينايدۇ. بۇ ھەرھالدا چوڭ ئىشلار ئۈچۈن بېسىلغان كىچىك، ئەمما ئەمىلى قەدەم بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. بۇ چوڭغا كۈچى يەتمەي كىچىكنى ياراتماي ھاياتنى قۇرۇق ئارزۇ ئىچىدە ئىسراپ قىلغاندىن كۆپ ياخشى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ بىزگە ئىشنىڭ ئاز بولسىمۇ، داۋاملىق بولغىنىنىڭ ياخشىلىقى توغرىسىدا تەلىم بەرگەن.

2- مۇسۇلمانلارغا ئىتائەت روھىنى ئۆگىتىدۇ؛ كۆپچىلىك مۇسۇلمانلار بىر كۈن كېلىپ خەلىپە ئۇنى ئىشقا بۇيرۇسا چوقۇم ئىتائەت قىلىدىغانلىقىنى دەۋا قىلىدۇ. لېكىن تەگلىپ سۈرۈشتۈرگەندە، ئۇلار ياشاۋاتقان ئىتائەتسىز مۇھىت ئۇلارنى ئىتائەتنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەيدىغان قىلىپ قويغان بولۇپ، روھىغا ئېغىر كېلىدىغان ئىشلارغا بۇيرۇلسا سەۋر قىلالايدىغان، ئىتائەت ئۈچۈن جان بېرەلەيدىغان روھ ئۇلاردا تېپىلماسلىقى مۇمكىن. بۇ جامائەت كىچىك بولغىنى بىلەن بۇنىڭدىمۇ ئەمىر بولىدۇ. ئىتائەت بولىدۇ. بەربىر اللەنىڭ ئەمىر ۋە ئىتائەت توغرىسىدىكى ھۆكۈمى تەدبىقلىنىدۇ. شۇنداق بولغاچقا بۇ جامائەتنىڭ ئەمىرنىڭ بۇيرۇقلىرىغا ئىتائەت قىلىش بىلەن خەلىپىنىڭ ئەمىرگە ئىتائەت قىلىشنىڭ پەرقى بولمايدۇ. بۇ ئىتائەتمۇ يەنىلا ئىمان مەسىلىسىگە ئايلىنىپ، ئەزالارنىڭ بۇيرۇقلارغا جىددىيلىك بىلەن قاراش تۇيغۇسىنى ئۆستۈرىدۇ. شۇنداق قىلىپ ئىتائەتنىڭ جاپاسىنى تېتىغان، ۋە بۇنىڭغا سەۋر قىلىپ مەشىق قىلغان ئەزالار ياراملىق بىر اللەنىڭ جەڭچىسى بولۇشنىڭ مۇھىم بىر شەرتىنى ھازىر قىلالايدۇ.

3- ئىسلامى قېرىنداشلىق روھى يىتىلىدۇ؛ بۇ ئىسلام تەربىيىسىدىكى مۇھىم بىر ئامىل بولغاچقا، تەربىيە جەريانىدا ئەزالار بۇنىڭغا بولغان مەخسۇس تەربىيەنى قوبۇل قىلىدۇ، ۋە بۇنى ئەمىلى تۇرمۇشىدا تەدبىق قىلىشقا ئادەتلىنىدۇ. ئۆز-ئارا كېلىشەلەيدىغان، بىرلىشىش ۋە سېستىمىلىق ھەرىكەت قىلىش ئىقتىدارى كۈچلۈك شەخسلەرنى بارلىققا كەلتۈرەلەيدۇ.

4- ئەگەر بۇ ئىشلار اللە خالىغان ئۇزۇن بىر مۇددەت داۋاملىشالسا، تۈۋرۈكلۈك رول ئوينايدىغان چوڭ جامائەتنىڭ بارلىققا كېلىشىنىڭ ئاساسى بولغان سالاھىيەتلىك رەھبەر ۋە ئەزالار مۇشۇ كىچىك جامائەتلەردىن تەربىيەلىنىپ چىقىشى مۇمكىن. بۇ مەزگىلدىكى

خىزمەتلەر كىشىلەرگە ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرۇش ۋە ئىقتىدارىنى ئاشۇرۇش پۇرسىتى يارىتىپ بېرىدۇ. ئەمەلىي مەيداندا سىناغان ۋە مەشىقلەنگەن ئاكتىپ ۋە لايىقەتلىك شەخىسلەر اللەنىڭ ياردىمى بىلەن ئۆز ۋەزىپىسىنى تاپالايدۇ.

بۇ جامائەتنىڭ رولىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىش ئۈچۈن تۆۋەندىكى نۇقتىلارغا ئالاھىدە دىققەت قىلىشقا توغرا كېلىدۇ:

1- نىشان جەھەتتە: بۇ جامائەتلەر مەنەنچىلىك، تەرەببازلىق ئىددىيەلىرىنىڭ تارقاپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا جىددى قارىشى كېرەك. يەنى بۇ جامائەتلەرنىڭ ھەرقاندىغى ئۆزىنى مەلۇم بىر مەزگىللىك مەسىلىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن يىغىلغان، باشقا يىتەكچى گۇرۇپپىغا قوشۇلۇشنى چىقىش نۇقتىسى قىلغان بىر كىچىك گۇرۇپپا دەپ قارىشى كېرەككى، ھەرگىزمۇ ئىسلامى ھەرىكەت بىزنى يادرو قىلىپ كېڭىيىدۇ. باشقىلار بىزنىڭ پىكرىمىز ۋە ئورۇنلاشتۇرۇشىمىزغا ئاساسەن ئىش ئېلىپ بېرىشى كېرەك، دېگەندەك خىياللاردا بولماسلىقى كېرەك. (ھازىر قۇرۇلۇۋاتقان جامائەتلەر قۇرۇلماسىنىلا مۇشۇ كېسەلگە گىرىپتار بولىۋاتىدۇ.) شۇنىڭ ئۈچۈن ئىتائەت تىزگىنىنى بويسۇندۇرسام دەيدىغان، بويسۇنۇشنى خالىمايدىغان مەنەنچىلىك ئىددىيسى كۈچلۈك كىشىلەرگە تۇتقۇزۇپ قويۇشتىن قاتتىق ئېھتىيات قىلىش، ئەگەر بۇنداق بىر ئەھۋال سېزىلسە بۇنى جىددى ھەل قىلىش كېرەك. ھەرگۇرۇپپىنىڭ يىتەكچىلىرى بىر يەرگە يىغىلىپ ئىشلارنى بىرگە مەسلىھەتلىشىپ قىلىدىغان، ئۆزلىرىنى ھامان بىر دەرياغا قاراپ ئېقىۋاتقان كىچىك ئېرىقچىلار دەپ قارايدىغان، ھەرگۇرۇپپا ئەزالىرىمۇ ئۆز ئارا قېرىنداشلىق مۇناسىۋىتىنى ئۈنۈملۈك پايدىلىدىغان، ئۆگەنگەن بىلىملىرىنى ئۆز گۇرۇپپا تەۋەسىدىلا چەكلەپ قويماستىن پۈتۈن جەمئىيەتتە ئەمەلىيىتىگە چىقىرىشقا تىرىشىدىغان بىر مەنزىرىنى بارلىققا كەلتۈرۈش يولىدا تىرىشچانلىق قىلىش كېرەك.

2- تەلىم - تەربىيە جەھەتتە: بۇ نۇقتىدا ئوتتۇرىغا قويىلىدىغىنى يەنىلا تەلىم - تەربىيەنى ئۈزلۈكسىز، سېستىمىلىق، ئومۇميۈزلۈك ۋە ئەمەلىي ئېلىپ بېرىشتۇر. تەربىيەنىڭ مەقسىتى مۇكەممەل بىر مۇسۇلمان يىتىشتۈرۈپ چىقىشتۇر. تەربىيەنىڭ نىشانى توغرىسىدا مۇھاكىمە قىلغىنىمىزدا، مۇكەممەل مۇسۇلماننىڭ تۆۋەندىكىدەك شەرتلىرىنى بايقاپ چىقىشىمىز مۇمكىن:

(1). اللەنى ياخشى تونۇيدىغان ۋە بوران - چاپقۇنلار ئۇنى دىندىن قايتۇرالماس دەرىجىدە اللە بىلەن مۇستەھكەم ئالاقە باغلىغان، اللەنى رازى قىلىش ۋە ئاخىرەتتە نىجاد تېپىشنى يىگانە مەقسىتى قىلغان، دۇنيانى قىلچىلىك ئېتىبارغا ئالمايدىغان ئىمانغا، دىن ئۈچۈن قۇربانلىق بېرىش روھىغا ئىگە بولغان بولۇش،

(2). اللەنىڭ دىنىنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەنەھەجلىرىنى، مۇسۇلماننىڭ شۇ زاماندىكى ۋەزىپىسىنى ياخشى چۈشەنگەن، پىرىنسىپال مەسىلىلەردە ئالدامچى سەپسەتچىلەرگە ئالدىنمايدىغان چوڭقۇر دىنى چۈشەنچىگە ئىگە بولغان بولۇش،

(3). ئۆزى ياشاۋاتقان جەمئىيەتنى چۈشىنىش، ئۇنىڭدا يۈز بېرىۋاتقان ھەربىر ھادىسىلەرنىڭ خارەكتىرىگە توغرا ھۆكۈم قىلالايدىغان، تاغۇتلارنىڭ ھەرخىل كۆرۈنۈشلىرىنى ۋە ھىيلە - مېكرىلىرىنى بايقاپ ئالالايدىغان بولۇش.

(4). بىر مۇسۇلمان كۈندىلىك ھاياتىدا چوقۇم ئۇچرىشى مۇمكىن بولغان دىنى مەسىلىلەرنىڭ شەرتى ھۆكۈملىرىنى بىلگەن بولۇش.

(5). بىلىملىرى ۋە چۈشەنچىلىرىنى ئەمىلىيەتكە تەدبىقلاپ، ئەمەل مەيدانىدىكى مۇكەممەللىكنى ئىشقا ئاشۇرغان بولۇش. چۈشەنچە مەيدانىدا باي، لېكىن ئەمەل مەيدانىدا قەلەندەر بولۇپ قېلىشتىن ساقلىنىش.

(6). ئىتائەت ۋە قېرىنداشلىق روھى ئالاھىدە كۈچلۈك بولغان بولۇش. ئاسانچىلىق ۋە قىيىنچىلىقتىمۇ، ئەمىرنىڭ دۇنياۋى سالاھىيىتىنى قىلچىلىك نەزەرگە ئالماستىن ئىتائەت قىلالايدىغان. (دۇنيالىق جەھەتتە) ئاجىز بولغان مۇئمىنلەرنى ھەقىقىي چوڭ بىلەلەيدىغان بولۇش. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «بېشى قارا ئۈزۈمگە ئوخشايدىغان ھەبەشلىك قارا قۇل سىلەرگە ئەمىر بولسىمۇ، ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىڭلار!» دېگەن بۇيرۇقىدىن مەمنۇنىيەت ھېس قىلسىمۇ، لېكىن ئەمىلى مەيدانىدا رەھبەر بولغۇچىنىڭ دۇنيالىق سالاھىيىتىنىڭ تۆۋەنلىكى قەلبىدە سىقىلىش پەيدا قىلىپ قويدىغان كىشىلەر ئىمانى ھەقىقەتەن كەمتۈك كىشىلەردۇر.

(7). ئەرەب تىلىنى ئۆگىنىش، بىر ئادەمنىڭ دىنىنى چۈشىنىپ، اللەنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشەلىشىدىكى شەرتلەرنىڭ قاتارىدىن بولمىسىمۇ، ۋە ھەممە ئادەمدىن تەلەپ قىلىنمىسىمۇ، لېكىن بىر

جامائەتنىڭ مۇستەھكەم ئاساسقا ئىگە بولۇشىدا ۋە ساغلام تەرەققى قىلىشىدا مۇھىم رولغا ئىگە. بۇنى تەپسىلى چۈشەندۈرۈش ھاجەتسىز ئەلۋەتتە. شۇڭا جامائەت ئىچىدىكى يىتەكچىلىك رولىنى ئۆتەيدىغان كىشىلەر بۇ تەرەپكە ئالاھىدە دىققەت قىلىشى كېرەك.

يۇقارقىلار تەربىيە خىزمىتىنىڭ نىشانى ھەققىدە ئومۇملاشتۇرۇپ ئېيتىلغان سۆزلەر بولۇپ، بۇ خىزمەتنى ئوڭۇشلۇق ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن ئىككى تۈرلۈك جەريانغا ئالاھىدە كۈچ چىقىرىشقا توغرا كېلىدۇ.

بىرى: جانلىق بولغان تەربىيە پروگراممىسى تۈزۈش ئارقىلىق جامائەت ئەزالىرىنى نەزىرىيەۋى ئاساس بىلەن تەمىنلەش، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلەرنى قانداق تەربىيەلىگەن؟ دېگەن مەسىلە توغرىسىدا چوڭقۇر تەتقىقات ئېلىپ بېرىلغاندىن كىيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەربىيە ئۇسۇلىغا ھەقىقىي ۋارىسلىق قىلالايدىغان، بىز باشتا سۈپەتلەپ ئۆتكەندەك مۇسۇلمان شەخسلەرنى مەيدانغا كەلتۈرۈش مەقسىتىگە يەتكۈزەلەيدىغان تەربىيە پروگراممىسى تۈزۈپ چىقىلمىغاندا، تەربىيە خىزمىتى چۇۋالچاق، رېتىمىسىز بولۇپ قېلىپ ئۈنۈمىنى كۆرگىلى بولمايدۇ.

يەنە بىرى بولسا، بۇ نەزىرىيەنى ئەمىلىيەتتە تەدبىقلاش مەشىقىنى كۈچەيتىپ، ھەقىقىي ئەمەل قىلغۇچى مۇسۇلمان شەخسلەرنى بارلىققا كەلتۈرۈش. ئۆگەنگەن نەرسىلەر ھەرقانچە ئالى بولغان تەقدىردىمۇ، ئەمىلى مەيدانلاردا سىنالغۇچە ئۇنىڭ قۇرۇق نەزىرىيە بولۇپ قېلىشى خەۋىپىدىن ساقلانغىلى بولمايدۇ. بۇنداق بولغاندا تەربىيە خىزمىتى ئۈزۈل كىسىل مەغلۇپ بولغان بولىدۇ. شۇڭلاشقا تەلىم-تەربىيەنىڭ بىر شەخسنى قانچىلىك ئىسلاھ قىلالغانلىقىغا جىددى دىققەت قىلىش كېرەك.

بۇ مۇسۇلمان شەخسلەرنى بارلىققا كەلتۈرۈش دېگەنلىك ئۇل-ئاساس بولالايدىغان، دەۋەت ۋە جىھادنىڭ مۇشەققەتلىرىنى كۆتۈرەلەيدىغان تايانچلارنى تەربىيەلەپ چىقىش دېگەنلىكتۇر. بۇ ئىسلامى ساھەدىكى ئەڭ مۇھىم باسقۇچ بولۇپ، بۇ ئىسلامى دەۋەت ۋە تەربىيە خىزمىتىنىڭ يادروسى بولۇشى كېرەك. بۇ مەسىلىنى ھەل قىلالمىغان ھەرقانداق ئىسلامى ھەركەت چوقۇم مەغلۇپ بولىدۇ.

دوكتۇر ئابدۇللاھ ئەززام بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «اللە تائالا ئۆز دىنىغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن تەييارلىغان، دەۋەتنىڭ يۈكلىرىنى ئۈستىگە

ئالدىنقى كىشىلەر چوقۇم ئۇلۇغ نىشانلارغا ئىگە، دۇنيانىڭ مەنپەئەتلىرىگە قىزىقمايدىغان كىشىلەر بولشى كېرەك. ئۇلار كىشىلەر ياشاۋاتقان ھاياتتىن ئالجاناب ھالدا تۇرىشى كېرەك. سەن كىشىلەر دەرھەم ۋە دىنارلار ئۈچۈن ئۇرۇشۇۋاتسا، ئۇنىڭ پىكرىنىڭ قەندىھار ۋە نەنجارھاردا ئىكەنلىكىنى كۆرەلەيسەن. ئەگەر كىشىلەر بىزنىڭ مائاشىمىز مۇنچىلىك دېيىشسە، ئۇ: «بىزدىن جاجى (ئۇرۇش مەيدانى) دا پالانى پالانى شەھىد بولدى.» دەيدۇ. بەزى كىشىلەر خۇددى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەسۋىرلىگەندەك، دۇنياغا قۇل بولۇپ ياشايدۇ. ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «دەرھەم ۋە دىنار، كىيىم - كېچەكنىڭ قۇللىرى ھالاك بولسۇن!». ئەمىلىيەتتەمۇ كىشىلەر ئىككى تۈرلۈك بولىدۇ. بىر مۇجاھىد. يەنە بىرى دۇنيانىڭ قۇلى. ئۈچىنچىسى بولمايدۇ. اللەنىڭ ئەنسىرىلىرى دۇنياغا قىزىقمايدۇ. دۇنيا ئۇلارنىڭ قولىغا كىرسىمۇ، قەلبىگە كىرەلمەيدۇ. دۇنيا ئۇلار ئۈچۈن پەقەت غايىگە يېتىشنىڭ ئۇسۇلى. ھەرگىزمۇ غايە ئەمەس. ئۇلار پەقەت ياشاش ئۈچۈنلا يەيدۇ. يېيىش ئۈچۈن ياشمايدۇ. پەقەت ھايات قېلىش ئۈچۈنلا يەيدۇ. بۇ مۇناسىۋەت بىلەن مەن اللە ئەزىزە ۋە جەللىدىن قېرىندىشىمىز ئوسامە بىن لادىننى ئۆز پاناھىدا ساقلىشىنى تىلەيمەن. مېنىڭ ئىككى كۆزۈم بۇ دۇنيادا باشقا بىر كىشىگە بۇ كىشىگە ھەيران قالغاندەك ھەيران قالمىغان. ئۇ ئۆيىدە خۇددى نامرات كىشىلەردەك ياشايدۇ. مەن ئۇنىڭ جىددىدىكى ئۆيىگە ھەجگە بارغان ۋاقىتىمدا چۈشكەن ئىدىم. ئۇنىڭ ئۆيىدە ھېچقانداق ئورۇندۇق ياكى ئۈستەل دېگەنلەر يوق ئىدى. ھەرقانداق بىر ئىئوردانىيە ياكى مىسىرلىق ئىشلەمچىنىڭ ئۆيى ئۇنىڭكىدىن ياخشى ئىدى. شۇنداق تۇرۇقلۇق شۇ سائەتنىڭ ئۆزىدە ئۇنىڭدىن مۇجاھىدلار ئۈچۈن بىرەر مىليون رىيال پۇل سورىساڭ، دەرھال بېرىدۇ. بەزىلەر ئۇنىڭ بىر سىڭلىسىنىڭ قېشىغا بېرىپ، ئىبنى تەيمىيەنىڭ مال بىلەن جىھاد قىلىش توغرىسىدىكى پەتۋاسىنى ئوتتۇرىغا قويغان. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ سىڭلىسى سەككىز مىليون رىيال پۇلغا چەك يېزىپ بەرگەن. ئۇنىڭ قېشىغا بەزى «دانا» لار كېلىپ: «سىز ساراڭمۇ؟ بىرلا ۋاقىتتا سەككىز مىليون رىيالنى بېرىۋەتتىڭىزمۇ؟» دەپ تاپا قىلىشقا باشلىغان. اللە بىلەن قەسەمكى، بۇنى مۇسۇلمان ئەر ۋە ئاياللار قىلغان. ئۇلار يەنە: «سىز ئىجارە ئۆيىدە تۇرىۋاتىسىز. ئاز دېگەندە بىر مىليون رىيالغا بىر ئۆي كېلەتتى ئەمەسمۇ؟» دېگەن. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئاكىسى بىن لادىننىڭ قېشىغا

كېلىپ: «مەن بىر مىليون پۇلغا بىر ئۆي سالايمىكىن دەيمەن.» دېگەندە، ئوسامە: «اللە بىلەن قەسەمكى، بىر رىيالمۇ يوق. سەن راھەت ئۆيلەردە ياشاۋاتسەن. لېكىن باشقىلار چېدىرمۇ تاپالماي ئۆلىۋاتىدۇ.» دېگەن. ئوسامە بىن لادىن سەن بىلەن بىرگە تۇرسا، سەن ئۇنى خىزمەتچىمىكىن دەپ قالسەن. بەك ئەدەبلىك. مەن ئۇنى بەك چىڭ تۇتاتتىم. مەن شەيخ سەييافاقا: «ئۇنىڭ بۇيەردىن ھەركەتلەنمەسلىكى توغرىسىدا بىر قارار چىقارغىن.» دېگەن ئىدىم. لېكىن ئۇ دائىم جەڭ مەيدانىدا يۈرۈشنى ياخشى كۆرەتتى. ئۇنىڭ قان بېسىمى تۆۋەنلىشىپ ماڭالماي قالسا، قان بېسىمىنى كۆتۈرۈش ئۈچۈن يانچۇقىغا لىق تۈز سېلىۋېلىپ، تۈز بىلەن سۇ ئىچكەچ ماڭىدۇ. ئۆيۈمگە كىرگەندە، ئەگەر تېلېفون جىرىڭلاپ قالسا، مېنى ئورنۇمدىن قوزغاتماسلىق ئۈچۈن تىزدىن تېلېفوننى ئالىدۇ. ئەدەب، ھاي، شىجائەت... اللە ئۇنى ئۆز پاناھىدا ساقلىسۇن!. ئۇل - ئاساس مۇشۇنداق كىشىلەرگە موھتاج. سەن جەننەتكە بىر رىيال بىلەن كىرمەكچىمۇ؟ بىر رىيال بىلەن جەننەتكە كىرەلمەيسەن. چوقۇم قۇربانلىق بېرىش كېرەك. ئۇ بىر قېتىم رامزاندا مېنى مېھمانغا چاقىردى. مەن باردىم. ئۇ ئازراق گۆش سېلىنغان ئاددى بىر تاماق ئېلىپ كەلگەن ئىدى.

بۇ جىھادقا نۇرغۇن كىشىلەر قاتنىشىپ نۇرغۇن قۇربانلىقلارنى بەردى. قېرىندىشىمىز نۇرۇددىن ھازىر لاگېرنىڭ رەھبىرى. ئۇنىڭ دادىسى ئىئوردانىيەنىڭ ۋەزىرى. ئۆزى بولسا ئومماندىكى بىر چوڭ شىركەتنىڭ تارماق شىركىتىنىڭ لىدىرى ئىدى. ئىسكەندەرىيەدە ئوقۇغان. شۇنداق تۇرۇقلۇق بىرىنچى قېتىم بۇيەرگە كېلىپ بىرنەچچە سۈرەتلەرنى تارتىپ كەتكەن ئىدى. ئوممانغا بېرىپ ئۆيىنىڭ قېشىدىكى مەسجىدە خۇتبە سۆزلەپتۇ، ۋە ئەتىسى مېنىڭ قېشىمغا كېلىپ: «مەن ئافغانىستانغا بارمەن.» دېدى. ۋە ئائىلىسىدىكىلەرگە: «مەن ئافغانىستانغا بارماقچى. مېنى ئىزدەمەڭلار.» دەپ خەت قالدۇرۇپ، ياستۇقنىڭ ئاستىغا تىقىپ قويۇپ كەتتى. بىز ئۇنىڭغا مىڭ روپىيە مائاش بېرىۋاتتىمىز. يەنى ئايدا ئىككى يۈز رىيال دېگەن گەپ.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئىش پەقەت ئۆز جېنىنى دوغا تىككەن كىشىلەر بىلەنلا يۈرۈشىدۇ. مەنپەرەتپەرەسلەر بىلەن ھەرگىز ئىش يۈرۈشمەيدۇ. بۇ اللە ئەززە ۋە جەللە ئۈچۈن بولىدىغان جىھاد ئەمىلىمۇ پەقەت قۇربانلىق ۋە ئۆزى بېغىشلاش بىلەنلا داۋاملىشالايدۇ. ۋاز كېچىش روھى بولمىشى

كېرەك. ئەھلىدىن، نەپسىدىن ۋە ماللىرىدىن ۋاز كېچەلەيدىغان بولشى كېرەك. ئىنسان يا ئۈمەتنىڭ غېمىنى يەيدۇ. ياكى نەپسىنىڭ شەھۋەتلىرى ئۈچۈن غەم يەيدۇ. شەيخ تەمىم ئەدنانى بەزىلەر ئۇنىڭ سەئۇدىدىكى خىزمىتىگە قايتۇرۇش ئۈچۈن كەپتۇ. ئۇنىڭ سەئۇدىدىكى ئايلىق مائاشى يىگىرمە بىرمىڭ رىيال ئىدى. ئۇلار ئۇنىڭغا تۆتمىڭ رىيال كۆپەيتىپ، يىگىرمە بەشمىڭ رىيالغا ئۆستۈرمەكچى بولغانلىقىنى ئېيتقاندا، ئۇ: «اللە بىلەن قەسەمكى، ئۇلار ماڭا ھەر ئايدا يۈزمىڭ رىيال (220 مىڭ يۈەن - ت) بەرگەن تەقدىردىمۇ ھەرگىز جىھادتىن قايتمايمەن.» دېدى. ئەمىلىيەتتە ئۇ قەرزگە تايىنىپ تۇرمۇش كەچۈرۋاتاتتى. ئائىلىسىدىكىلەرنى قاتاردا قويۇپ قويغان ئىدى. ئۇنىڭ نەچچە پۇل قەرزى بارلىقىنى اللە ئەرزە ۋە جەللىدىن باشقا ھېچكىم ئۇقمايدۇ. بىر نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا مەن ئۇنىڭ بىلەن ياتاقتا ئولتۇراتتۇق. بىر قېرىندىشىمىز ئۆزىنىڭ ئىقتىسادى قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن ياردەم بېرىشىمنى سوراپ كەلدى. شەيخ تەمىم يىغلاپ كەتتى. ئۇ ھەردائىم قېرىنداشلىرىنىڭ مۈشكۈلاتلىرىنى كۆرسە يىغلاپ كېتەتتى. ئۇ قېرىندىشىمىز چىقىپ كەتكەندىن كىيىن، ئۇ: «ئۇنىڭ قەرزىنى مېنىڭ ھىساۋىمغا يېزىپ قويۇڭ.» دېدى. مەن: «سېنىڭ ئەللىك مىڭ دەرھەمدىن ئارتۇق قەرزىڭ بار. بۇنى قانداق تۆلەيسەن.» دېسەم، ئۇ: «اللە تۆلەيدۇ.» دېدى. «.....»

مانا يۇقارقىدەك بىر سەمىمى تايانچلارنىڭ يىتىشى چىقىشى ئىسلام تەربىيەسىنىڭ ئاساسلىق نىشانىدۇر.

3- بىخەتەرلىك جەھەتتە: بۇ جامائەت كۆلىمى كىچىك، تارقىلىش دائىرىسى تار بولۇش ئالاھىدىلىكى بىلەن باشقا جامائەتلەرگە قارىغاندا بىخەتەرلىك بولسىمۇ، بەزى نۇقتىلارغا دىققەت قىلمىغاندا مۇسۇلمانلارنىڭ بىخەتەرلىكىگە ئېغىر خەتەرلەرنى يەتكۈزۈشى مۇمكىن. بۇ نۇقتىلار تۆۋەندىكىچە:

(1). ئەزالار بۇ جامائەتنى ئۆزئالدىغا پروگراممىسى بار مۇنتىزىم تەشكىلات دەپ قارىماستىن، كىچىك بىر ئۆگىنىش گۇرۇپپىسى دەپ قاراش.

(2). بۇ گۇرۇپپىدىكى كىشىلەرنىڭ سانىنى ھەددىدىن ئاشۇرۇۋەتمەسلىك، دائىرىسىنى كېڭەيتىۋەتمەسلىك، ئەگەر بۇنىڭغا ئېھتىياج تۇغۇلۇپ قالسا، باشقىلارغا ئىككىنچى بىر گۇرۇپپا تەشكىللەپ

بېرىش ئارقىلىق كىشىلەرنىڭ دىققەت ئېتىبارىدىن يىراق تۇرۇش.
(3). سىر ساقلاش تەربىيەسىنى ياخشى ئىشلەش. باشقىلار گەپكە سېلىپ قويسا ئاغزى بوشلۇق قىلىدىغان، تاغۇتلار بېسىم ئىشلەتسە، سىرلارنى ئاشكارىلاپ قويدىغان لايغەزەللىككە قارشى تەربىيە ئىشلەش. شۇنداق ئىھتىماللىقى كۈچلۈك بولغان كىشىلەر بىلەن ۋاقتىنچە گۇرۇپپا ئىچىدە مۇناسىۋەت قىلماسلىق.

4- تەشكىلچانلىق جەھەتتە؛ بۇ جامائەتلەر كىچىك بىر ئۆگىنىش گۇرۇپپىسى بولغان بىلەن يەنىلا اللەنىڭ «ئۆزەڭلارنىڭ ئۈستىدىكى ئىش ئىگىلىرىگە ئىتائەت قىلىڭلار.» دېگەن بۇيرۇقى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جامائەت توغرىسىدىكى تەلىماتلىرى ئاساسىدا ئۇيۇشقان، دىننىڭ مۇھىم پىرىنسىپى بولغان ئىتائەت ۋە ئىتائەت قىلىنىش مۇناسىۋىتى مەۋجۇد بولغان ئىسلامى جامائەتتۇر. شۇنداق بولغاچقا بۇ گۇرۇپپا ئىچىدىكى ئىتائەت مەسىلىسى يەنىلا سالمىقى زور، مەسئۇلىيىتى ئېغىر مەسىلىدۇر. بۇنى كىچىك ساناش ۋە كۆزگە ئىلماسلىق ھەرگىز يەتتىكى مەسىلە ئەمەس. دەسلەپ قىزىقىپ ئىش باشلاپ قويۇپ، ئېغىر ئىشقا تەكلىپ قىلىنغاندا، اللەنىڭ ئىتائەت توغرىسىدىكى بۇيرۇقلىرىنى ئۇنتۇپ، ئۆكتە قوپۇش ئىمان مەسىلىسىگە بېرىپ تاقىلىدۇ. بۇ جامائەتتىن ئېغىر مەسىلە چىقىمىغان شارائىتتا، جامائەتنى بۆلۈش ۋە ئىتائەتتىن باش تارتىش جاھىلىيەت ئۆلۈمىدە ئۆلۈشكە سەۋەپ بولمايدۇ دېيەلمەيمىز. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەبىر ئەزالار اللە ۋە ئۇنىڭ ئەلچىسىدىن كىيىنلا ئىتائەت قىلىشقا تىگىشلىكى دەل مۇشۇ جامائەتنىڭ يىتەكچىسى ئىكەنلىكىنى ئوبدان تونىشى ۋە ھەرقانداق دۇنيا ئىشلىرىدىنمۇ بۇ ئىتائەتنى مۇھىم ئورۇنغا قويىشى كېرەك. مۇشۇنداق بولغاندا بۇ مۇنتىزىملىق ئىچىدە كۆڭۈلنى سۆيۈندۈرگىدەك مۇسۇلمان شەخسلەر بارلىققا كېلەلشى مۇمكىن.

مانا بۇ بىزنىڭ چوڭ جامائەتنىڭ ئۇل ئاساسى بولغان كىچىك جامائەت توغرىسىدىكى تەۋسىيەلىرىمىز. بۇ ھەركىم قىلالايدىغان ئىش. شۇنىڭ ئۈچۈن جاھىلىيەت ئۆلۈمىدە ئۆلۈشنى ئوتقا چۈشۈپ كېتىشتىن يامان كۆرىدىغان، پەيغەمبەرنىڭ ۋەسىيىتىنى ئورۇنداشنى جاندىن ئەزىز بىلىدىغان قېرىنداشلىرىمىز بۇ ھەممەيلەن قىلالايدىغان ئىشقا ئاتلانسۇن!. ئىش سەمىمىيەت بىلەن باشلانسا ۋە جايدا تىرىشچانلىق كۆرسىتىلسە، اللە ئويلىمىغان جايدىن ئىشلارنى ياخشىلاپ

بېرىشى مۇمكىن. شۈبھىسىزكى اللە ئەڭ ياخشى رىزىق ئاتا قىلغۇچىدۇر. «كىمكى اللەتن قورقىدىكەن، اللە ئۇنىڭغا چىقىش يولى بىرىدۇ. اللە ئۇنىڭغا ئويللىمىغان يەردىن رىزىق بىرىدۇ. كىمكى اللەقا تەۋەككۈل قىلسا، اللە ئۇنىڭغا كۇپايە قىلىدۇ. اللە ھەقىقەتەن مەقسىتىگە يەتكۈچىدۇر. اللە ھەقىقەتەن ھەربىر نەرسىگە مۇئەييەن مىقدار، مۇئەييەن ۋاقىت بەلگىلىدى.» (سۈرە تالاق 2-3-ئايەتلەردىن)،

ئاڭلاش ۋە ئىتائەت قىلىش

بىز بۇتوغرىسىدا يۇقارقى بابتا مەلۇم چۈشەنچىلەرنى بەرگەن ئىدۇق. ئەمدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ كۆرسەتمىسىنىڭ نېمە مەنالارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدىغانلىقى ھەققىدە بەزى تولۇقلىمىلارنى بېرىمىز:

اللە تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەيدۇ: «ئى مۆئمىنلەر!، اللەقا، پەيغەمبەرگە ۋە ئۆزەڭلاردىن بولغان ئىش ئۈستىدىكىلەرگە ئىتائەت قىلىڭلار.» (سۈرە نىسا 59-ئايەتتىن)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «سىلەرگە بېشى قارا ئۈزۈمگە ئوخشايدىغان ھەبەشلىك قارا قۇل رەھبەر بولسىمۇ ئۇنىڭغا بويسۇنۇڭلار.» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «كىم سىلەرنىڭ ئىشىڭلار بىر كىشىگە مەركەزلەشكەن ۋاقىتتا كېلىپ، سىلەرنىڭ بۇ تۇتقۇڭلارنى بېرىۋېتىشنى ياكى جامائىتىڭلارنى پارچىلىۋېتىشنى ئىرادە قىلسا، ئۇنى ئۆلتۈرۋېتىڭلار.» (مۇسلىم 3443)

ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىۋايەت قىلغان بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «كىمكى ئىتائەتتىن چىقىدىكەن، ۋە جامائەتتىن بۆلۈنىدىكەن، ئۆلسە جاھىلىيەت ئۆلىمىدە ئۆلگەن بولىدۇ.....» دېگەن. (مۇسلىم)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىۋايەت قىلغان ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «كىمكى ئىتائەتتىن قولىنى تارتىۋالىدىكەن، قىيامەت كۈنى اللەقا ھۆججەتسىز ئۇچرىشىدۇ. كىم بەيئەتسىز ھالدا ئۆلسە، جاھىلىيەت ئۆلىمىدە ئۆلگەن بولىدۇ.» دېگەن. (مۇسلىم)

ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ نەقىل قىلغان بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «مۇسۇلمان كىشى ئۈچۈن گۇناھقا بۇيرۇلمىسا، ياخشى كۆرگەن ياكى يامان كۆرگەن ئىشلاردا ئاڭلاش ۋە ئىتائەت قىلىش ۋاجىب بولىدۇ. ئەگەر گۇناھقا بۇيرۇلسا، ئاڭلاش ۋە ئىتائەت قىلىشقا بولمايدۇ.» (ئىمام بۇخارى 6611).

ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ نەقىل قىلغان ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «كىم ماڭا ئىتائەت قىلسا، اللەقا ئىتائەت قىلغان بولىدۇ. كىم ماڭا ئاسىيلىق قىلسا، اللەقا ئاسىيلىق قىلغان بولىدۇ. كىم ئەمىرگە ئىتائەت قىلسا، ماڭا ئىتائەت قىلغان بولىدۇ. كىم ئەمىرگە ئاسىيلىق قىلسا، ماڭا ئاسىيلىق قىلغان بولىدۇ.» (ئىمام بۇخارى 3417)

يۇقارقى ئايەت ۋە ھەدىسلەردىكى ئىبارەتلەرنىڭ كەسكىنلىكىدىن ئىتائەت مەسىلىسىنىڭ ئاددى مەسىلە ئەمەسلىكىنى كۆرەلەيمىز. ھەقىقەتەن بۇ دىنىمىزدىكى مۇھىم ئاساسلارنىڭ بىرى. لېكىن ھازىرقى زاماندىكى خەلىپىلىك ئاستىدا ياشاشتىن مەھرۇم قالغان، ئىسلامى مۇھىتىنى كۆرۈپ باقمىي ئۆسكەن مۇسۇلمانلار بۇ مەسىلىنى تازا ئايدىڭ چۈشەنەلمەيۋاتىدۇ. دىننىڭ باشقا تەرەپلىرىدە خېلى يېتىلىپ قالغان تەقۋادار قېرىنداشلىرىمىزمۇ ئىتائەت ھەققىدە تۈزۈك بىر چۈشەنچىگە ۋە ئىدىيىۋى تەييارلىققا ئىگە ئەمەس. ئۇلار ۋاقتى كەلسە ئىتائەت قىلالايمەن دەپ ئويلايدۇ، لېكىن بىرەر سىگە كەڭچىلىكتىمۇ، تارچىلىقتىمۇ بويىسۇنۇشنىڭ تەمىنى تېتىپ كۆنمىگەن كىشىگە نىسبەتەن بۇ ئاسانغا توختمايدۇ. مانا ھازىرمۇ بۇ ئىتائەت مەسىلىسىنى توغرا تونۇماسلىقتىن كېلىپ چىققان پاجىئەلەرنى ئاڭلاپ تۇرىۋاتىمىز. بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەمىرنىڭ بەزى خاتالىقلىرىغا سەۋر قىلىش توغرىسىدىكى كۆرسەتمىلىرىنى ئەستىن چىقىرىپ، ئەمىرگە قارشى چىقىپ، مۇسۇلمانلارنىڭ سېپىنى بۆلۈۋاتىدۇ. (بۇنداق كىشىگە شەرىئەتتە ئۆلۈم جازاسى كېلىدۇ). يەنە بىرى بولسا ئىتائەتنىڭ پەقەت ياخشى ئىشلاردىلا بولىدىغانلىقى، يامان ئىشقا بۇيرۇلسا ئىتائەت قىلىشقا بولمايدىغانلىقى، ئەگەر ئەمىر ئىسلامنىڭ پىرىنسىپال مەسىلىلىرىدە چەكتىن ئاشسا، ئۇنىڭغا قارشى تۇرۇش كېرەكلىكىنى ئەستىن چىقىرىپ، تەرەبباز، قارىغۇ گورۇھلارنى بارلىققا كەلتۈرىۋاتىدۇ. مانا بۇ ئىككى تەرەپكە ئېغىپ كەتكەن خاتالىق ئىسلامى

جامائەتنى زىيانغا ئۇچرىتىدىغان ئىشلاردۇر.

بۇ خاتالىقلاردىن ساقلىنىش ئۈچۈن ھەربىر مۇسۇلمان ئىتائەتنىڭ نېمىلىكى، ئۇنىڭ قانداق ھالەتتە بولىدىغانلىقى، ئىتائەتتىن چىقىشنىڭ شەرتلىرىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلىش ئارقىلىق، كىمگە ئەگىشىش، كىمدىن يىراق تۇرۇشنى ئايرىيالىغۇدەك بىر ساپانى ھازىرلىشى كېرەك.

ئەمىرلەرگە ئىتائەت قىلىش ئۇلار بۇيرۇغان ھەرقانداق بىر ئىشلارنى پۈتۈن ئىقتىدارنى ئىشقا سېلىپ ئورۇنلاشتۇر. بۇ ئىش مەيلى كۆڭۈلگە خوش ياقىدىغان، ياكى ئېغىر كىلىدىغان ئىش بولسۇن بويۇنتاۋلىق قىلىشقا قەتئى بولمايدۇ. ئەگەر گۇناھقا بۇيرۇسا ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىش ۋاجىب بولماستىن قەتئى ھارام بولىدۇ. مۇشۇ ئاساستا ئۆزىنىڭ بارلىق ئىتائەت تىزگىنىنى مۇسۇلمان ئەمىرگە تاپشۇرۇش پەرىز ئەمەلنىڭ قاتارىدىندۇر.

ئىتائەتنىڭ شەرتلىرى:

1- ئەمىر مۇسۇلمان بولغان بولۇش: بۇ ئەسلى ئىزاھلاشقا ھاجەت چۈشمەيدىغان بىر شەرت ئىدى. لېكىن بىر قىسىم تاغۇتلارنىڭ يالاقچى موللىلىرى اللە تائالانىڭ سۈرە نىساننىڭ 59- ئايىتىنى خالىغانچە تەپسىر قىلىپ، «ئۈستۈڭلاردىكى ئىش ئىگىلىرى» دېگەننى ئۆزى ياشاۋاتقان جاھىلىيەت جەمئىيەتلىرىدىكى تاغۇت پادىشاھ- ھۆكۈمرانلار دەپ تەشۋىق قىلدى. ۋە پادىشاھنىڭ ئەمرىنى تۇتماق ۋاجىب دېگەن بۇزۇق سەپسەتنى تارقىتى. بۇ سەپسەتە ئىسلامنىڭ نە روھىغا، نە مەزكۇر ئايەتنىڭ دالالىتىگە توغرا كەلمەيدۇ. مۇشۇ ئايەتنىڭ تىكىستىغا نەزەر سالغاندىمۇ «ئۆزەڭلاردىن بولغان...» دېگەن سۆزنىڭ پەقەت «سىز مۇسۇلمانلاردىن بولغان» دېگەن مەنانى بىلدۈرىدىغانلىقى ھېچكىمگە مەخپى ئىش ئەمەس. شۇڭا بۇ سەپسەتكە ئالدىنىپ قېلىۋاتقان ياكى بۇ سەپسەتتىن پايدىلىنىۋاتقان قارانىيەت كىشىلەر قۇلقىنى دىڭ تۇتۇپ ئاڭلاپ قويسۇنكى، بۇ ئىش ئىگىلىرى پەقەت اللەنىڭ قانۇنى بويىچە ھۆكۈم قىلىدىغان، مۇسۇلمان جامائىتىنىڭ مەنپەئەتىنى چىقىش قىلىدىغان مۇسۇلمان رەھبەردۇر. بۇ سالاھىيەتكە ھەتتا ھازىرقى ئىسلام نامى بىلەن دەۋر سۈرۈۋاتقان ئاتالمىش «ئىسلام» دۆلەتلىرىنىڭ شەخسى تۇرمۇشىدا ۋە بەزى مەسىلىلەردە قۇرئانغا ئەگىشىپ قويدىغان، بەزى مەسىلىلەردە ئۆز خاھىشى، ياكى غەيرىلەرنىڭ قانۇنىغا تايىنىدىغان تاغۇت ھاكىملىرىمۇ ئېرىشەلمەيدۇ. بۇلار بۇ

تاغۇتلىقنى توختاتمايدىكەن، ئۇلارنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ، بويسۇنۇش ئەمەس، بەلكى ئۇلارغا قارشى ئىسيان كۆتۈرۈش پەرىز ئەيىن بولىدۇ. ئۇنىڭ ساختا قىياپەتلىرى ۋە شېرىن سۆزلىرىگە ئالدىنىپ، ئېنىق كۆفۈرى، شېرىك قىلمىشلىرىنى كۆرۈپ تۇرۇپمۇ ئۇنىڭ ئىتائىتىدىن چىقىمىغانلار پەقەت شۇنىڭغا ئىبادەت قىلغان مۇشېرىك بولىدۇ. ئۆزىنىڭ كاپىرلىقىنى ئاشكارە جاكارلاۋاتقان ھاكىملارغا كەلسەك، بۇلارغا ئىتائەت قىلىشنىڭ ۋاجىب ياكى ئەمەسلىكىنى بىلەلمىگەنلەر ئىككى ياشلىق بالىسىدىن سوراپ بىلىۋالسۇن! بۇ بەك مۇھىم مەسىلە. پۈتكۈل ھاياتىدا بىر كاپىرغا ئىتائەت قىلىپ ياشاش بىر مۆئمىن ئۈچۈن ئاجايىپ چوڭ يوقىتىش.

2- بۇيرۇلغان ئىش اللە يول قويغان ئىش بولغان بولۇش؛ ئىتائەت مەئرۇف - ياخشى ئىشلاردا بولىدۇ. گۇناھ - مەئسىيەتكە بۇيرۇلسا ئىتائەت قىلىشقا بولمايدۇ. بۇنداق بولىدىكەن، شۇ ئىشنى بۇيرۇغىچىغا ئىبادەت قىلغان بولىدۇ. بۇ مەيلى قوشۇننىڭ رەھبىرى، مەيلى خەلىپە بولسۇن ياكى مەيلى ئاتا - ئانا، ئۇستاز - ئۆلىمالار بولسۇن مەئسىيەتتە ئۇلارغا بويسۇنۇش ئۇلارنى اللەتن باشقا بىر ئىلاھ دەپ بىلگەنلىك بىلەن باراۋەردۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «خالق (ياراتقۇچى) غا ئاسىي بولۇپ تۇرۇپ، مەخلۇق (يارالغۇچى) غا ئىتائەت قىلىش يوق.» دېگەن. بۇ مەزمۇندىكى ھەدىسلەر ھەدىس توپلاملىرىدا ناھايىتى كۆپ بولۇپ، تەكرار - تەكرار بايان قىلىنغان. شۇڭا بۇ مەسىلىدە مەيدان ئوچۇق بولۇشى كېرەك. بۇيرۇغۇچىنىڭ ئابرويى، ھوقۇقى ۋە ياكى باشقا بىر سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن اللە نارازى بولىدىغان ئىشنى بىجىرگەن بولسا اللەغا شۇ كىشىنى شېرىك كەلتۈرگەن بولىدۇ. ئەلۋەتتە بۇ زور شىجائەت تەلەپ قىلىدىغان ئىش. تاماخورلۇق ۋە رىيا كېسىلىگە گىرىپتار بولغان كىشىلەردىن بۇنداق ئۇلۇغ نەتىجە كۈتكىلى بولمايدۇ. دەل مۇشۇنداق كىشىلەر ئەمىرلەر ۋە ئالىملارنى ئۇلارغا قۇللۇق بىلدۈرۈۋېرىپ تاغۇت دەرىجىسىگە ئاپىرىپ قويىۋاتىدۇ. قەلبىدە كېسەللىك بار كىشىلەرنىڭ ئەمىرلەرگە ئىبادەت قىلىۋاتقانلىقى مۆئمىن كىشىنى ھەق يولدىن تاپدۇرۇپ قويماسلىقى كېرەك.

3- ئەمىردىكى پىرىنسىپقا ياتمايدىغان خاتالىقلار ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىشنى چەكلەپ قويايلىدۇ؛ ئەمىر دىننىڭ پىرىنسىپلىق مەسىلىلىرىدە چىڭ تۇرىدىكەن، ئۇنىڭدىن ئاشكارە شېرىك ۋە كۆفۈرى

ئالامەتلىرى سادىر بولمايدىكەن، ئۇنىڭ بەزى ئىشلاردا خاتالاشقانلىقى ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلماسلىققا ۋە قارشى چىقىشقا سەۋەب بولالمايدۇ. ئەمىرنىڭ قىلغان گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن ئىتائەتنى تەرك ئېتىپ، جامائەتنى پارچىلاش ئاشكارە ئازغۇنلۇقتۇر. بۇنىڭغا تۆۋەندىكى بىرنەچچە ھەدىسنى دەلىل قىلىپ كەلتۈرىشىمىز مۇمكىن:

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىم ئۆز ئەمىرنىڭ بىرەر ئىشىنى يامان كۆرسە، سەۋرى قىلسۇن. كىمكى ئەمىردىن بىر غېرىچ يىراقلىشىدىكەن، ۋە بۇھالىتىدە ئۆلىدىكەن، جاھىلىيەت ئۆلىمىدە ئۆلگەن بولىدۇ.» (مۇسلىم رىۋايىتى).

ئۇ يەنە بىر ھەدىستە مۇنداق دېگەن: «سىلەرنىڭ ئىمام (ئەمىرلىرىڭلار) نىڭ ياخشى سىلەر ئۇلارنى ياخشى كۆرىدىغان، ئۇلارمۇ سىلەرنى ياخشى كۆرىدىغان، سىلەر ئۇلارغا رەھمەت يوللايدىغان، ئۇلارمۇ سىلەرگە رەھمەت يوللايدىغانلاردۇر. يامىنى بولسا سىلەر ئۇلارنى يامان كۆرىدىغان، ئۇلارمۇ سىلەرنى يامان كۆرىدىغان، سىلەر ئۇلارغا لەنەت قىلىدىغان، ئۇلارمۇ سىلەرگە لەنەت قىلىدىغانلىرىدۇر.» ئۇنىڭغا: «يا رەسۇلۇللاھ!، ئۇنىڭغا قېلىچ بىلەن جەڭ ئىلان قىلمايدۇق؟» دېيىلگەندە، ئۇ: «ياق. ئۇلار مادامكى سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردا نامازنى ئادا قىلىدىكەن، ئۇنداق قىلىشقا بولمايدۇ. سىلەر ئۆز رەھبىرىڭلاردىن يامان كۆرىدىغان بىرەر ئىشنى كۆرسەڭلار، ئۇلارنىڭ ئەمىلىنى يامان كۆرۈڭلار. لېكىن ئىتائەتتىن قول تارتماڭلار.» (مۇسلىم رىۋايىتى)

سەلمە ئىبنى زەيد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «ئى اللەنىڭ ئەلچىسى!، ئەگەر بىزگە بىزدىن ئۆز ھەققىنى سورايدىغان، بىزنىڭ ھەققىمىزنى چەكلەيدىغان ئەمىرلەر باش بولۇپ قالسا، بىزنى نىمىگە بۇيرۇيسەن؟» دەپ سورىۋېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن يۈز ئۆردى. ئۇ يەنە سورىۋېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە يۈزنى ئۆرۈۋالدى. ئۈچىنچى قېتىم يەنە سورىۋېدى، ئەشئەت ئىبنى قەيس ئۇنى تارتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاڭلاڭلار ۋە ئىتائەت قىلىڭلار. ئۇلار ئۆزلىرىگە يۈكلەنگەندىن سورىلىدۇ. سىلەرمۇ ئۆزەڭلارغا يۈكلەنگەندىن سورىلىسىلەر.» (مۇسلىم 4888).

مانا بۇ ھەدىسلەردىن ئەمىر ۋە ئىتائەت مەسىلىسىنىڭ مۇسۇلمان جامائىتى ئۈچۈن ناھايىتى مۇھىم مەسىلە ئىكەنلىكىنى

كۆرۈۋالالايمىز. «ئەھلى سۈننەت ۋە لجامائە، سەلەپ سالھلارنىڭ ئەقىدىسى» دېگەن كىتابتا مۇنداق بايان قىلىنغان: «ئەھلى سۈننەت ۋە لجامائە: ئىش ئىگىلىرىگە ئىتائەت قىلىش ئەقىدە ئاساسلىرىنىڭ مۇھىم ئاساسلىرىدىن بىرى. بۇ ھەربىر مۇسۇلمان ئۈچۈن شەرىئى پەرز. چۈنكى بۇ ئىسلامى دۆلەت تەشكىلىنىڭ مەۋجۇدلىقىنىڭ ئاساسى.» دەيدۇ، ۋە: «ئەمىر ياخشى ياكى يامان بولسۇن بەش ۋاقىت ناماز، جۈمە ۋە ھېيت نامازلىرى ئۇلارنىڭ ئارقىسىدا بولىدۇ. ياخشىلىققا بۇيرۇپ يامانلىقتىن توسۇش، جىھاد ۋە ھەجلىر ئۇلار بىلەن بىرگە ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئۇلارنىڭ ياخشىلىنىشى ۋە راۋرۇس بولىشى ئۈچۈن دۇئا قىلىنىدۇ. ئۇلاردا كۇفرىدىن باشقا بىر ئەيىپ كۆرۈلگەندە، ئۇلارغا قارشى قېلىچ بىلەن قارشى چىقىش ھارام. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلاردىن ئاشكارە كۇفرىلىق كۆرۈلمىگۈچە، ئۇلارغا گۇناھ بولمايدىغان ئىشلاردا بويسۇنۇشقا بۇيرۇغانلىقتىن، بۇ ئىشلارغا سەۋر قىلىش كېرەك. بىرەر پىتنە سەۋەبتىن ئۇرۇش قىلىشقا بولمايدۇ. ئۈمەتنىڭ ئىشى بىرلىككە كەلگەندىن كىيىن ئۇنى بۆلۈشنى ئىرادە قىلغانلار ئۆلتۈرىلىدۇ.» دەپ قارايدۇ.»

شۇنىڭ ئۈچۈن ئەمىرگە قارشى چىقىشتا يەڭگىللىك قىلىشقا بولمايدۇ. ئاشكارە كۇفرى بولمايدىغان ئىشلاردا بىرلىكنى ساقلاش مۇھىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شۇنداق كۆرسەتمە بەرگەندىن كىيىنمۇ، سەۋرى قىلالىمىغانلار، سۆزمەنلىك قىلىپ جامائەت ئىچىدە پىكىر ئىختىلاپى تېرىپ جامائەتنى بۆلگەنلەر ئىمانىنى بىردەملىك ھىسپاتىغا تىگىشكەنلەر بولۇپ ھىسابلىنىدۇ.

4- ئىتائەت جانلىق بولۇش: يۇقارقى مەزمۇنلاردىن ئەمىرگە ئىتائەت قىلىشنىڭ زۆرۈر ۋە جىددى بولغان ئىمانى مەجبۇرىيەت ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ ئۆتتۈق. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىتائەت ناھايىتى جىددى ۋە جانلىق بولىشى كېرەك. بۇيرۇقلارغا سەل قاراش، سۆرەلمىلىك قىلىش ۋە سۇس مۇئامىلىدە بولۇش ئىتائەت روھىغا زىت كىلىدىغان ئاجىزلىقتۇر. ئىتائەت كۆڭۈل خالىغان ياكى خالىمىغان، ئىنسان ياخشى كۆرىدىغان ياكى يامان كۆرىدىغان ئىشلاردا ئوخشاش ئىتائەت قىلىش بىلەنلا ۋۇجۇدقا چىقىدۇ. يەنە بۇنىڭغا قوشۇلۇپ، بۇيرۇلغان ۋەزىپىلەرنى سەمىمىيلىك بىلەن جىددى، تىز بېجىرىش تەلەپ قىلىنىدۇ. مانا مۇشۇنداق بولغاندا ئاندىن بۇنى «ئىتائەت» دىيەلەيمىز. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە مۇنداق تەلىم بېرىدۇ:

«قىيىنچىلىق ۋە ئاسانچىلىقتا، كۆڭلۈك تارتقان ۋە يامان كۆرگەن ۋە ساڭا زىيىنى بولغان ۋاقتلاردىمۇ ئاڭلاش ۋە ئىتائەت قىلىش ساڭا ۋاجىب بولىدۇ.» (مۇسلىم 4860)

ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ نەقىل قىلغان بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «مۇسۇلمان كىشى ئۈچۈن گۇناھقا بۇيرۇلمىسىلا، ياخشى كۆرگەن ياكى يامان كۆرگەن ئىشلاردا ئاڭلاش ۋە ئىتائەت قىلىش ۋاجىب بولىدۇ. ئەگەر گۇناھقا بۇيرۇلسا، ئاڭلاش ۋە ئىتائەت قىلىشقا بولمايدۇ.» (ئىمام بۇخارى 6611).

ساھابىلەر مۇنداق دېيىشەتتى: «بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تەسلىك ۋە ئاسانلىقتا، كۆڭۈل تارتقان ۋە يامان كۆرگەن ۋاقتلاردا ۋە بىزگە زىيىنى بولغاندىمۇ ئاڭلاش ۋە ئىتائەت قىلىشقا، ئىش ئىگىلىرى بىلەن نىزا قىلماسلىققا، نەدە بولساق پەقەت ھەق بىلەن سۆزلەشكە، اللە يولىدا مالاھەتچىنىڭ مالاھەتتىن قورقماسلىققا بەيئەت بەرگەن ئىدۇق» (مۇسلىم 4874).

دېمەك بىر مۆئمىن ئۈچۈن مەيلى چوڭ خەلىپىلىكنىڭ بۇيرۇقى بولسۇن، ياكى كىچىك بىر جامائەت رەھبىرىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بولسۇن، ئوخشاشلا كۆڭلىگە ياقمايدىغان ئىشلارغا بۇيرۇلغان تەقدىردىمۇ، تىرىشىپ بىجا كەلتۈرۈش پەرزىدۇر. بۇيرۇلۇپ بولۇنغاندىن كىيىن، «مەن بۇ ئىشنىڭ ئەھلى ئەمەس، مەن قىلالمايتتىم. بۇ ئىش ماڭا ياقمىدى. پىكرىمگە توغرا كەلمىدى. ئىددىيەمدىن ئۆتمىدى.....» دەپ بويۇنتاۋلىق قىلىشقا قەتئى رۇخسەت يوق. بەزىلەر باشقىلارنى ئۆزىنىڭ بۇخىل بولمىغۇر ھەركىتىدە سۆزمەنلىك قىلىپ قايىل قىلىشىمۇ، يەنىلا ئىتائەتتىن باش تارتقان ئاسىي قاتارىدىن ئورۇن ئالغان بولىدۇ.

مانا بۇلار بىز ئوتتۇرىغا قويۇۋاتقان ئىتائەتتىن ئىبارەت ئىمانى مەجبۇرىيەتنىڭ شەرتلىرى. كىم بۇ شەرتلەرنى ئورۇنلىيالمىسا، بۇ نۇقتىدىكى ئىمانى مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلغان بولىدۇ. بۇ ئىمانى مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلىش ئۈچۈن تەس كەلسىمۇ، قانچە قىينالسىمۇ، روھى جەھەتتىن ئېغىر كەلسىمۇ چوقۇم قۇربانلىق بىرىش كېرەك. ھەممەيلەنگە مەلۇمكى، بىز پەقەت بەرگەن قۇربانلىقىمىز بىلەنلا اللەنى رازى قىلالايمىز.

ھىجرەت

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىلغان ۋەسىيەتلىرىنىڭ تۆتىنچىسى ھىجرەت بولۇپ، تۆۋەندە اللە خالىسا ھىجرەتنىڭ دىنىمىزدىكى ئورنىنى چۈشەندۈرۈپ ئۆتىمىز:

ھىجرەتنىڭ لۇغەت مەنىسى «كۆچۈش» دېگەن بولۇپ، ئىسلام دىنىدىكى مەنىسى: - مۇسۇلمان تۇرۇۋاتقان زېمىنىدا دىننى تۇرغۇزۇشقا، ئېتىقادىنى ساقلاپ قېلىشقا شۇ زېمىندىكى ۋەزىيەت تۈپەيلىدىن قانداق بولالمىغان چاغدا، ئۆز ئېتىقادىنى ساقلاپ قالالايدىغان ۋە دىنىي ئەھكاملىرىنى تولۇق جارى قىلدۇرالايدىغان زېمىنغا كۆچۈپ كېتىشىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ مۇسۇلمان ئۈچۈن تاللاش ئىختىيارلىقى بېرىلگەن مەسىلە بولماستىن، بەلكى ئىماننىڭ مۇھىم بىر تەقەززاسىدۇر. ھىجرەتنىڭ ئىككى مۇھىم مەقسىدى بولۇپ، بۇ مەقسەتنى چىقىش قىلمىغان ھىجرەت، ھىجرەت دەپ ھىساپلانمايدۇ:

بىرىنچىسى: ئۆز ئېتىقادىنى ۋە دىننى ساقلاپ قېلىش.
ئىككىنچىسى: ئىسلام دىنىنىڭ ئىنسانلارغا تولۇق يېتىپ بېرىشى ئۈچۈن توسالغۇ بولىۋاتقان بارلىق كۈچلەرنى يۈلۈپ تاشلاش يولىدىكى جىھادى ھەرىكەتكە تەييارلىق قىلىش.
يۇقارىقى ئىككى مەقسەت مەقسەت قىلىنمىغان ھەرقانداق كۆچۈش - پەقەت ساياھەت ياكى ئاددى بىر سەپەرلا خالاس. بۇ ئارقىلىق ھىجرەت ساۋابىغا ئېرىشكىلى ۋە ياكى ھىجرەت مەقسەتلىرىنى ئورۇنلاپ، ئىمانى مەجبۇرىيەتلەرنى ئورۇنلىغىلى بولمايدۇ. تۆۋەندە بىز بۇ مەسىلىلەرگە تەپسىلى چۈشەنچە بېرىمىز:

بىز نېمە ئۈچۈن ھىجرەت قىلىمىز؟

بىز بۇ مەسىلىنىڭ ئەينى ئۆزىگە كىرىشىشتىن ئاۋۋال، اللە تائالانىڭ مەككىدىن ئىبارەت مۇسۇلمانلار ئۆزلىرىنىڭ ئېتىقادىنى قوغداشقا تولۇق قانداق بولالمايۋاتقان، مۇسۇلمان بولغانلارنىڭ ھەركۈنى ھەرخىل قىيىنچىلىقلارغا دۇچ كېلىۋاتقان، ئىمان ئېيتسا ئازاپلانغان، ئازاپلاردىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئىماندىن ۋاز كېچىش شەرت قىلىنىۋاتقان، خاتىرجەم

ھالدا اللہ قا ئىبادەت (يەنى ئىبادەتنىڭ ئومومىي مەزمۇنى بىلەن) قىلىشقا قادىر بولالمايۋاتقان بىر يەردە نازىل قىلغان بىر ئايىتىنى، ۋە بۇ ئايەت دالالەت قىلىۋاتقان مۇھىم مەزمۇنلارنى ئومومىي بىر تەھلىل قىلىمىز. اللہ تائالا مەككىدە نازىل قىلغان سۈرە ئەنكەبۇتتا مۇنداق دەيدۇ:

«ئى مۆئمىن بەندىلىرىم! مېنىڭ زېمىنىم ھەقىقەتەن كەڭرىدۇر، ماڭىلا ئىبادەت قىلىڭلار.» (سۈرە ئەنكەبۇت 56 - ئايەت)

اللەنىڭ بۇ ئايىتىگە قاتتىق دىققەت نەزىرىمىز بىلەن نەزەر سالغىنىمىزدا بىز مۇنداق بىر خۇلاسەنى چىقىرالايمىز. يەنى اللە تائالا ھەرقانداق بىر مۆئمىن اللەقا قىلىدىغان قۇلچىلىق بىلەن ئۆزى ياشاۋاتقان شارائىت ئوتتۇرىسىدا بىر توقۇنۇش پەيدە بولۇپ قالسا، شۇ شارائىت غالىپ كېلىپ ئۇنى شۇ ئىبادەتتىن توسۇپ قويدىكەن، مۆئمىن كىشى بۇ مەسىلىنى شۇ شارائىت ئالدىدىكى ئاجىزلىقىنى تەڭلەپ، اللەقا قىلىنىدىغان ئىبادەتتىن ۋاز كېچىش يولى ئارقىلىق ھەل قىلماسلىقى، بەلكى شۇ شارائىت قاپلاپ تۇرىۋاتقان ماكاندىن ۋاز كېچىش يولى ئارقىلىق ھەل قىلىشى كېرەكلىكىنى جاكارلاۋاتىدۇ. مۆئمىن ئۈچۈن قايسى زېمىندا ياشاش مۇھىم ئەمەس، بەلكى اللەقا تولۇق ھالدا ئىبادەت - قۇلچىلىق، بويسۇنۇش - نى قىلىش مۇھىم. مۆئمىن كىشىدىن مەلۇم بىر زېمىندا ياشاش تەلەپ قىلىنمايدۇ. بەلكى اللەقا قىلىدىغان ئىبادەتنى تولۇق قىلىش تەلەپ قىلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن سەن قايسى زېمىندا ياشىدىڭ؟ دەپ سورالمايدۇ. لېكىن اللەقا تولۇق ئىبادەت قىلالىدىڭمۇ؟، اللەنىڭ دىنىنى بەرپا قىلىشتا مۇستەھكەم تۇرالدىڭمۇ؟... دېگەندەك سوئاللار چوقۇم سورىلىپ، قىلمىشلىرى قاتتىق سۈرۈشتە قىلىنىدۇ.....

اللە يەنە مۇنداق دەيدۇ: «ئېيتقىنكى،» (ئى اللەنىڭ) مۆئمىن بەندىلىرى! پەرۋەردىگارنىڭلارغا تەقۋادارلىق قىلىڭلار، بۇ دۇنيادا ياخشى ئىش قىلغانلار (ئاخىرەتتە) ياخشىلىققا (يەنى جەننەتكە) ئېرىشىدۇ. اللەنىڭ يېرى كەڭدۇر (كۇففارلار ئارىسىدىن شۇ يەرگە ھىجرەت قىلىڭلار)، پەقەت چىداشلىق بەرگۈچىلەرگە ئۇلارنىڭ ئەجرى ھېساپسىز بېرىلىدۇ.» (سۈرە زۇمەر 10 - ئايەت)

شۇنىڭ ئۈچۈن مۆئمىن كىشى مەيلى قايسى زېمىندا ياشىمىسۇن اللەنىڭ دىنىغا تولۇق ئەمەل قىلغان ياكى قىلالمىغانلىقىنى شەرت

قىلىپ ياشىشى كېرەك. ئەگەر بۇ شەرت تېپىلمايدىكەن، شۇ جايدىن بۇ شەرت تولۇق تېپىلىدىغان زېمىنغا ھېجرەت قىلىشى پەرىز بولىدۇ. ئۆزىنىڭ بەزى دىنى ئەھكاملارنى قىلالىغانلىقىغا سۆيۈنۈپ ياشىغان، يەنى يامانلىق ئىچىدىكى ياخشىلىققا ئالدىنىپ ياشىغان كىشى اللەنىڭ ئالدىدا ھەرگىزمۇ نىجاد تاپالمايدۇ. ئۇ ئۆزى ئۆزىگە پەتىۋا تېپىپ، اللەنىڭ دىنىغا خىلاپ بولىدىغان ئىشلارنى «ئامال يوق» دەپ بىمالال قىلىۋاتقان ۋاقىتتا، ئۇنىڭ بۇ قىلمىشلىرى اللەنىڭ ئەپۇ دەپتىرىگە ئەمەس، بەلكى پەرىشتىلەر ئارقىلىق ئۇنىڭ يامانلىق دەپتىرىگە بىرمۇ-بىر خاتىرىلەنگەن بولىدۇ. ئۇنىڭ اللە تائالا قۇرئاندا بايان قىلغان تۆۋەندىكى كىشىلەردىن بولۇپ قېلىشى ئېھتىمالغا بەك يېقىن.

«كىشىلەرنىڭ نامۇ-ئەمەللىرى ئوتتۇرىغا قويۇلىدۇ. گۇناھكارلارنىڭ ئۇنىڭدىكى خاتىرىلەردىن قورققانلىقىنى كۆرسەن. ئۇلار: «ۋاي بىزگە! بۇ نامۇ-ئەمەلغا چوڭ-كىچىك گۇناھنىڭ ھەممىسى خاتىرىلىنىپتىغۇ؟» دەيدۇ. ئۇلار قىلغان-ئەتكەنلىرىنىڭ نامۇ-ئەمەلگە خاتىرىلەنگەنلىكىنى كۆرىدۇ. پەرۋەردىگارىڭ ھېچ ئادەمگە زۇلۇم قىلمايدۇ.» (سۈرە كەھفى 49-ئايەت)

«سىلەرگە ئەمەللىرى جەھەتتە ئەڭ زىيان تارتقۇچىلارنى ئېيتىپ بېرەيلىمۇ؟. ئۇلار ھاياتى دۇنيادا قىلغان ئەمەللىرى يوققا چىققان، ئەمما ئۆزلىرىنى ياخشى ئىش قىلدۇق دەپ ئويلىغان ئادەملەردۇر.» (سۈرە كەھفى 103 - 104 - ئايەتلەر)

بۇ بىرمۇئىمىن ئۈچۈن ناھايىتى چوڭ بىرمۇسبەت. (اللە ھەممەيلەننى بۇنىڭدىن ساقلىسۇن، گۇناھلىرىمىزنى كەچۈرسۇن! قەلبلىرىمىزنى ھەقىقەتكە ئېچىۋەتسۇن!).

بىز يۇقۇرىدىكى مەزمۇنلاردىن ئازدۇر-كۆپتۇر چۆچۈش ھاسىل قىلىۋاتقىنىمىزدا اللە تائالا نىڭ سۈرە نىسادىكى تۆۋەندىكى ئايىتى بىزگە بۇ ھەقىقەتنى تېخىمۇ روشەن چۈشەندۈرۈپ بىرەلىشى مۇمكىن:

«ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلغۇچىلار(يەنى ھىجرەتنى تەرك ئىتىپ، كۇففارلار بىلەن بىللە تۇرغۇچىلار)نىڭ جانلىرى پەرىشتىلەر تەرىپىدىن ئېلىنىدىغان چاغدا، پەرىشتىلەر ئۇلاردىن: «(دىنىڭلارنىڭ ئىشىدا) قايىسى ھالدا ئىدىڭلار؟» دەپ سورايدۇ. ئۇلار: «زېمىندا بىز دىننى بەرپا قىلىشتىن بوزەك قىلىنغان ئىدۇق» دەيدۇ. پەرىشتىلەر: «ھىجرەت قىلساڭلار اللەنىڭ زېمىنى كەڭرى ئەمەسمىدى؟»

دەيدۇ. ئەنە شۇ (ھىجرەت قىلمىغانلار) نىڭ بارىدىغان جايى جەھەننەمدۇر. جەھەننەم نېمىدىگەن يامان جاي !. پەقەت ئەرلەردىن، ئاياللاردىن، بالىلاردىن چارىسىز قالغان (يەنى ھىجرەت قىلىشقا چارە تاپالمىغان)، يول بىلمەيدىغان ئاجىزلار بۇنىڭدىن مۇستەسنا. ئەنە شۇلارنى اللە ئەپۇ قىلغاي، اللە ناھايىتى ئەپۇ قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر.» (سۈرە نىسا 97-99 - ئايەتلەر)

ئەللامە ئىبنى كەسىر ئۆز تەپسىرىدە مۇنۇ باياننى كەلتۈرىدۇ: «زەھھاك مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ئايەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ھىجرەت قىلماي مەككىدە قېلىپ قالغان، بەدرى كۈنى مۇشربىكلار بىلەن بىللە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ئۇرۇش قىلىشقا (مەجبۇرى) چىققان، ئاندىن (ئۇرۇشتا) ئۇلاردىن بەزىسى ئۆلتۈرۈلگەن بىر تۈركۈم مۇناپىقلار توغرىسىدا چۈشتى». بۇ ئايەت كاپىرلارنىڭ توسالغۇ بولۇشى بىلەن دىنى ئىشلىرىنى تولۇق ئادا قىلالمىسىمۇ، ھىجرەت قىلىشقا قادىر تۇرۇپ ھىجرەت قىلماي، كاپىرلارنىڭ ئارىسىدا تۇرغان بارلىق كىشىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئۇلار بۇ ئايەتنىڭ مەزمۇنى ۋە بارلىق ئالىملارنىڭ ئورتاق قارىشى بويىچە ئېيتقاندا ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلغۇچى، بىر ھارام ئىشنى قىلغۇچى ھېساپلىنىدۇ.»

بىز بۇ ئايەتنى تېخىمۇ چوڭقۇر بىر تەھلىل قىلساق، بىز باشتا سۆزلەپ ئۆتكەن ئايەت ۋە بايانلار بىلەن بىرلەشتۈرۈپ چۈشەنگىنىمىزدە، ھىجرەت قىلمىغان مۆمىنلەرنىڭ دوزاخقا مەھكۇم بولىشىدىكى ئىككى ئاساسلىق سەۋەپنى يېغىنچاقلىيالىشىمىز مۇمكىن:

1- ئۇلار ھىجرەتكە قادىر تۇرۇپ، اللە نىڭ بۇ پەرز قىلغان ئىبادىتىنى ئورۇنلىماي، اللەقا ئاسى بولغان.

2- ئۇلارنىڭ جەھەننەمگە كىرىشى پەقەتلا ھىجرەتنى تەرك ئېتىش بىلەنلا ئەمەس، بەلكى ئۇلار ھىجرەت قىلماي كاپىرلار بىلەن بىللە تۇرغانلىقى ئۈچۈن، ھايات داۋامىدىكى نۇرغۇن ئىشلاردا كاپىرلارنىڭ بېسىمى ۋە شارائىتلارنىڭ يار بەرمەسلىكى تۈپەيلىدىن، نۇرغۇن پەرىز-ۋاجىپاتلارنى قىلالمىغان، نۇرغۇن ھارام-كۇفرى ئىشلىرىنى قىلغانلىقى ئۈچۈن بولۇشى مۇمكىن. ئۇلار ئۆزلىرىچە «بىز ئاجىز كەلدۇق، اللە ئەپۇ قىلار» دەپ ئۆزلىرىگە تەسەللى بېرىشكەن

بولسىمۇ، لېكىن بۇ اللەنىڭ ئالدىدا ئۆزى بولالمايدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلار اللەنىڭ دەرگاھىغا جەھەننەمگە لايىق كەلگۈدەك يامان ئەمەللەر بىلەن كەلگەن بولۇشى مۇمكىن. (اللە ھەممىنى ئۆزى بىلگۈچىدۇر.) ئۇلار ھىجرەت قىلىشقا قادىر بولغانلىقى ئۈچۈن، اللە ئۇلارنىڭ ئاجىز كەلگەنلىكلىرىنى ھىساپقا ئالماي، ھەربىر قىلمىشلىرىدىن ئىنچىكە ھىساپ ئېلىش ئارقىلىق جەھەننەمگە كىرىشكەن بولۇشلىرى بۇ ئايەتلەرنىڭ مەنالىرىدىن چىقىپلا تۇرىدۇ.

بىز اللەنىڭ بۇ ئايەتلىرىدىن شۇنداق بىر خۇلاسەنى چىقىرالايمىز: - كۇفىرى دىياردا تۇرغۇچى مۇسۇلمانلار ھۆكۈم جەھەتتىن ئىككى تۈركۈمگە بۆلىنىدۇ:

بىرى ھىجرەت قىلىشقا قادىر كىشىلەر.

يەنە بىرى ھىجرەت قىلىشتىن ئاجىز كەلگەن كىشىلەر.

بۇلارغا شەرىئەتنىڭ بەلگىلەپ بەرگەن ھۆكۈمى مۇنداق:

بىرىنچى تۈركۈمدىكى ھىجرەت قىلىشقا قادىر كىشىلەر

بىرىنچىدىن: ئەگەر ئىسلامى جامائەت رەھبىرى تەرىپىدىن بىرەر ئىشقا تەيىنلەنمىگەن بولسا، ئۇ بۇ كۇفىرى زېمىنىدا ھارام ئۈستىدە تۇرغان بولىدۇ.

ئىككىنچىدىن: ئۇلارغا ھېچقانداق بىر ئىشتا كەڭچىلىك بىرىلمەيدۇ. مەجبۇرلانغان ھالەتلىرى ھىساپقا ئېلىنمايدۇ. ئەگەر ئۆز-ئۆزىگە پەتۋا تېپىپ، ئامال يوق دەپ چەكلەنگەن ئىشلارنى قىلىۋەرگەن بولسا، اللەنىڭ ئالدىدا سوئال - سوراق قىلىنىشتىن قۇتۇلۇپ قالالمايدۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ پۈتكۈل تۇرمۇشىدا خۇددى ئىسلامى دۆلەتتە ياشىغاندەك ياشىشى كېرەك. لېكىن بۇ ھىجرەتنىڭ شەرىئى جەھەتتىن پەرىزلىكى ۋە ھىجرەتنىڭ ئىككىنچى مۇھىم بىر مەقسىتى (اللە يولىدا جىھاد قىلىش) نىڭ (بۇنى تۆۋەندە تەپسىلىي بايان قىلىمىز) بولغانلىقى ئۈچۈن، يەنىلا ئۇنىڭ ئۈستىدىن ھىجرەتنى ساقىت قىلالمايدۇ. ئۇ يەنىلا ھارام ئۈستىدە داۋاملاشقان بولىدۇ.

ئىككىنچى تۈركۈمدىكى ھىجرەت قىلىشتىن ئاجىز كەلگەن

كىشىلەر، بىرىنچىدىن: ئۆزىنى بۇ سالاھىيەتكە پەقەت ھىجرەت ئۈچۈن خېلى ئوبدان تىرىشقاندىن كىيىن ئىگە دەپ قارىشى كېرەك. يەنى ھىجرەت قىلىشقا قادىر، ياكى ھىجرەت قىلىشقا قادىر ئەمەسلىكى ئەمىلىيەت ئاساسىدا ئىسپاتلانمىغان كىشىلەرنىڭ ئۆزلىرىنى اللەنىڭ

ئەپۇ قىلىش دائىرىسىگە كىرگۈزۈۋېلىشى قەتئى توغرا ئەمەس. ھەربىر مۆئمىن اللە تائالانىڭ تۆۋەندىكى ئايىتىنىڭ تەسىرىنى ھاياتىدا كۆرۈشكە ئىنتىزار بولغان ھالدا ياشىشى كېرەك:

«كىمكى اللە يولىدا ھىجرەت قىلىدىكەن، ئۈزىمىندا چىقىش يولى ۋە كەڭچىلىك تاپىدۇ. كىمكى ئۆيىدىن اللەنىڭ ۋە پەيغەمبەرنىڭ تەرىپىگە ھىجرەت قىلىپ چىقسا، ئاندىن يولدا ئۆلسە، ئۇنىڭ ئەجرىنى اللە چوقۇم بېرىدۇ.» (سۈرە نىسا 100 - ئايەت)

«زۇلۇمغا ئۇچرىغاندىن كىيىن اللە يولىدا ھىجرەت قىلغانلارنى دۇنيادا چوقۇم ياخشى جايغا ئورۇنلاشتۇرىمىز، ئۇلار بىلىدىغان بولسا، ئۇلارغا ئاخىرەتنىڭ ساۋابى تېخىمۇ چوڭدۇر.» (سۈرە نەھل 41 - ئايەت)

ئىككىنچىدىن: اللەنىڭ ئەپۇ قىلىش دائىرىسى پەقەت زۆرۈرىيەت تېپىلغان، بۇنى باشقا بىر يول بىلەن ھەل قىلىش مۇمكىن بولمىغان ئىشلارنىلا بولىدىغان بولۇپ، اللە ئەپۇ قىلىۋەتكەن، دەپ ئىسلامنىڭ پىرىنسىپال مەسىلىلىرىدىمۇ سودىلاشقانلارنىڭ، سۈيۈتكەنلەرنىڭ، ئەگىپ ئۆتكەنلەرنىڭ ئۆزىسى بەربىر قوبۇل قىلىنمايدۇ. رەسۇلۇللاھنىڭ ئەڭ ئەۋزەل جىھادنىڭ زالىم ھۆكۈمران ئالدىدا دەس تۇرۇپ، ھەقنى ئېيتىش ئىكەنلىكى توغرىسىدا بەرگەن يوليۇرىقنى ئەسلەپ تۇرىشى كېرەك.

ئۈچىنچىدىن: ھىجرەت ۋە جىھاد مەسىلىلىرىگە ھەردائىم قىزغىن، ھوشيار مۇئامىلىدە بولىشى كېرەك. يەنى ئۆزى شەخسەن ھىجرەت قىلىشقا ھەردائىم تەييارلىق قىلىشى، ھىجرەت قىلماقچى بولغانلارغا چىن كۆڭلىدىن سەمىمى ھالدا ياردەم بېرىشى، جىھاد ۋە مۇجاھىدلارنىڭ ئەھۋاللىرىغا ھەردائىم كۆڭۈل بۆلۈپ تۇرىشى، سەمىمى دۇئا قىلىپ تۇرىشى كېرەك.

تۆتىنچىدىن: اللە تائالا ئۇنىڭغا ھىجرەتكە يول بەرگىچە، شۇ جاھىلىيەت جەمىئىتىدىكى بىر كىشىلىك دەۋەت ۋەزىپىسىنى سەمىمىيلىك بىلەن ئورۇنلىغاچ تۇرىشى، سېستىمىلىق، پىلانلىق ھالدا مەخپى ۋە ئاشكارە دەۋەتلەرنى ئېلىپ بېرىش ئارقىلىق ئىسلامى ئۆزگەرتىش ئۈچۈن مۇئەييەن بىر ئۇل - ئاساس تەييار قىلىشقا پۈتۈن كۈچى بىلەن خىزمەت قىلىشى كېرەك.

مانا مۇشۇ شەرتلەرگە چۈشكەن ئاجىز مۇسۇلمانلارنى اللە ئەپۇ

قىلىشى مۇمكىن. اللە ناھايىتى ئەپۇ قىلغۇچىدۇر. ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر!.

ئەمما ھىجرەت قىلىشقا قادىرلار ۋە ھىجرەت قىلىشقا قادىر ئەمەسلىكىنى ئىسپاتلىمىغانلار قاتتىق چۆچۈشى كېرەك. جاھىلىيەت جەمىيىتىدە ياشىغۇچىلار ھەرھالدا شۇ جەمىيەتتىكى جاھىلىيەتنىڭ پۇراقلىرىنى پۇرىماي، بەزى گۇناھلىرىغا، كۇفرانە پائالىيەتلىرىگە ئىختىيارى ياكى مەجبۇرى يوسۇندا بولسۇن قاتناشماي قالمايدۇ. ئەڭ ئاددىيسى مۇنكەر ئىشلارغا سۈكۈت قىلىشقا كۆنۈپ كەتكەن بولىدۇ. ھەركۈنى كۆز ئالدىدا يۈز بىرىۋاتقان مۇنكەر ئىشلارغا بىرمۇ-بىر ئىسلامى ئىنكاس قايتۇرۇپ بولالشى ناتايىن، ھالبۇكى رەسۇلۇللاھ: «كىم بىرەر مۇنكەر ئىشنى كۆرسە قولى بىلەن تۈزەتسۇن!». قولى بىلەن تۈزىتىشكە قادىر بولالمىسا تىلى بىلەن تۈزەتسۇن!. تىلى بىلەن تۈزەتەتەشكە قادىر بولالمىسا دىلىدا نارازى بولۇپ كەتسۇن!. بۇنىڭ كەينىدا قىچىنىڭ ئۇرۇقچىلىك ئىمان يوق!» دېگەن مەزمۇندا يوليۇرۇق بېرىۋاتىدۇ.... جاھىلىيەت جەمىيىتىدە ياشىغۇچى بۇ مۇنكەرلەرنىڭ كۆپ بولىشىنىڭ ئۈستىگە تۈرلىرىنىڭ رەڭگارەڭ بولغانلىقى ئۈچۈن، ھەممىسىگە تولۇق ئىنكاس بىلدۈرۈپ بولالماسلىقى، نەچچىلىگەن مۇنكەرلەرگە رازى بولۇپ قېلىشلىرى بىلەن كۈنىگە نەچچە قېتىم گۆھەر ئىمانىنى يوقىتىپ قويماي؟. بەزى زۆرۈرىيەت تۈپەيلىدىن تىلى ياكى ھەرىكىتى بىلەن تاغۇتنى ئېتىراپ قىلىشقا مەجبۇر بولىدىغان گەپ. بۇنى ئاقلايدىغان دەلىلى بارمۇ؟! لېكىن ئۇلارغا شەرىئەت ھېچقانداق كەڭچىلىك بەرمەيدۇ. بۇ نېمىدىگەن قورقۇنچىلىق ئەھۋال ھە! بىر ئۆمۈر ئىسلامنى دەۋا قىلىپ، بۇ يولدا مەلۇم قىيىنچىلىقلارنى تارتىپ تۇرۇپ دوزاخقا كىرىش نېمىدىگەن چوڭ زىيان ھە!. (ئى ئۇلۇغ اللە بىزنى بۇنىڭدىن ساقلاپ قالغىن!) «ئەنە شۇ (ھىجرەت قىلمىغانلار) نىڭ بارىدىغان جايى جەھەننەمدۇر.»

بىز بۇلارنى بايان قىلىۋاتقان ۋاقتىمىزدا بەزى باغرى بەك يۇمشاق بۇرادەرلىرىمىز: بەك چەكتىن ئاشۇرۇۋەتتىڭىزمۇ قانداق؟. قانداقسىگە ئوخشاش ئىككى ئادەمگە شەرىئەتنىڭ بەلگىلىمىسى ئوخشىمايدۇ؟. بىرى نىمە ئۈچۈن جازالىنىپ، يەنى بىرى ئەپۇ قىلىنىدۇ؟. سىز پەقەت چىڭتماقچى ئىكەنسىز... دەپ قېلىشلىرى مۇمكىن.

بىز ئۇلارنىڭ يۇقۇرىدىكى كۈندىن ئايدىن بولغان ئايەتلەرنىڭ تېگىگە

يەنىلا يېتەلمىگەنلىكىگە ئەپسۇسلىنىش بىلەن بىرگە، شەرىئەتتىمىزدە بۇنداق قائىدىنىڭ بار ئىكەنلىكىنى يەنە بىر مىسال ئارقىلىق چۈشەندۈرۈپ قويىمىز:

اللہ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەيدۇ: «اللہ سىلەرگە ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋاننى، قاننى، چوشقا گۈشىنى، اللەدىن غەيرىنىڭ (يەنى بۇتلارنىڭ) نامى ئېيتىلىپ بوغۇزلانغان ھايۋاننى يېيشنى ھارام قىلدى. كىمكى ئۆز ئىختىيارچە ئەمەس، ئىلاجىسىزلىقتىن (يۇقۇرقى ھارام قىلىنغان نەرسىلەردىن) ھاياتىنى ساقلاپ قالغۇدەك يېسە، ئۇنىڭغا ھېچ گۇناھ بولمايدۇ. ھەقىقەتەن اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر.» (سۈرە بەقەرە 173 - ئايەت)

بۇ ئايەتتىكى «ئۆز ئىختىيارچە ئەمەس» دېگەن سۆزنىڭ ئەرەبچە لەپىزى (غىر باغ ولا عاد) بولۇپ، مۇپەسسىرلەر بۇنى مۇنداق تەپسىر قىلىشقان:

مۇجاھىد بۇ ئايەت توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ: ئەگەر بۇلاڭچىلىق قىلىش، مۇسۇلمانلارنىڭ باشلىقلىرىغا قارشى چىقىش ياكى بىرەر گۇناھ ئىشنى قىلىش ئۈچۈن چىقىپ، ھارام نەرسىنى يېيشكە مەجبۇر بولۇپ قالسا ئۇنى يېيش دۇرۇس بولمايدۇ. بۇنىڭدىن باشقا ئەھۋالدا دۇرۇس بولىدۇ.

ئىبنى ئابباس ۋە سەئىد ئىبنى جۇبەيرلەرمۇ بۇ ئايەتنى مۇشۇنداق تەپسىرلەشكەن. دېمەك ئوخشاش مەجبۇرلانغان ئىككى كىشىگە بىرىلىدىغان رۇخسەتنىڭ، ئۇلارنىڭ ئەھۋالىغا ئاساسەن ئوخشاش بولمايدىغانلىقى، دىنىمىزنىڭ شەرىئى ئۇسۇللىرىنىڭ بىرىدۇر.

يۇقارقىلارغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۆۋەندىكى تەلىماتلىرىنى قوشىدىغان بولساق، ھىجرەتنىڭ مۆئمىن ئۈچۈن مۇقەررەر بىر تاللاش ئىكەنلىكىنى تېخىمۇ چوڭقۇر چۈشىنىشىمىز مۇمكىن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ:

حَدَّثَنَا هَنَادُ بْنُ السَّرِيِّ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنْ إِسْمَاعِيلَ عَنْ قَيْسٍ عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ:

بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَرِيَّةً إِلَى خَنْعَمٍ فَأَعْتَصَمَ نَاسٌ مِنْهُمْ بِالسُّجُودِ فَأَسْرَعَ فِيهِمُ الْقَتْلُ قَالَ فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَ لَهُمْ بِنِصْفِ الْعَقْلِ وَقَالَ أَنَا بَرِيءٌ مِنْ كُلِّ مُسْلِمٍ يُقِيمُ بَيْنَ أَظْهُرِ الْمُشْرِكِينَ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ قَالَ لَنَا تَرَاوَى نَارَاهُمَا (رواه ابوداود)

جەرىر ئىبنى ئابدۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەسئەمگە بىر قوشۇن ئەۋەتتى. بىر توپ كىشىلەر ئۇلاردىن سەجدە قىلىش

ئارقىلىق پاناھلىق تىلىدى. لېكىن قوشۇندىكىلەر ئۇلارنى تىزدىن ئۆلتۈرۈۋەتتى. بۇ ئىش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكەندە، ئۇ ئۇلارغا يېرىم كىشىلىك دىيەت بۇيرۇپ بەردى. ۋە: «مەن مۇشربىكلار بىلەن بىرگە تۇرغان بارلىق مۇسۇلماندىن ئادا جۇدامەن.» دېدى. ساھابىلەر: «يارەسۇلۇللاھ! قانداق ھالەتتە بولىدۇ؟» دەپ سورىغاندا، ئۇ: «كاپىر بىلەن ئۆز-ئارا ئوتىنى كۆرمەيدۇ. (يەنى بىر بىرىنىڭ مۇرىسىدىن چىققان تۈتۈننى كۆرۈپ قالغۇچىلىك ئارلىقتا تۇرمايدۇ)» دېگەن. (ئەبۇ داۋۇد نەقىل قىلغان.)

بۇ مەزمۇندىكى ئىشەنچلىك ھەدىسلەر ناھايتى كۆپ بولۇپ، مۇتەۋاتىر ھەدىس دەرىجىسىگە يەتكەن. تۆۋەندىكىلەر بۇ ھەدىسنىڭ نەقىل قىلغۇچىلىرىدۇر. بىر كىتابتا بۇ ھەدىسنىڭ نەقىل قىلغۇچىلىرى توغرىلىق مۇنداق مەلۇمات بېرىلگەن.

أنا برىء من كل مسلم يقيم بين أظهر المشركين لا تراعى نارهما (أبو داود ،
والترمذى ، والطبرانى ، والبيهقى ، والضياء عن قيس بن أبي حازم عن جرير . الترمذى ،
والنسائى عن قيس مرسلًا . قال البخارى وهو الصحيح . الطبرانى عن قيس بن أبي
حازم عن خالد بن الوليد)

حديث جرير : أخرجه أبو داود (45/3 ، رقم 2645) ، والترمذى (155/4 ، رقم 1604) ، والطبرانى (303/2 ، رقم 2264) ، والبيهقى (131/8 ، رقم 16248) .
حديث قيس المرسل : أخرجه الترمذى (155/4 ، رقم 1604 ، 1605) قال الترمذى
عن الحديث الثانى : لم يذكر فيه عن جرير وهذا أصح ، وسمعت محمدا يقول الصحيح
حديث قيس عن النبى (مرسل . والنسائى (36/8 ، رقم 4780) .
حديث خالد بن الوليد : أخرجه الطبرانى (114/4 ، رقم 3836) .

يەنە بۇ ھەدىسنى مۇھەددىس ئالىم شەيخ ئالبانى ئۆزىنىڭ سەھىھ ھەدىسلەر توپلىمىدا يەتتىدىن كۆپرەكنى نەقىل كەلتۈرگەن. بۇ ھەدىسلەرنىڭ ھەممىسىدە رەسۇلۇللاھنىڭ مۇشربىك-كاپىرلار بىلەن بىرلىكتە تۇرغان كىشىلەرنى ئىسلام دائىرىسىدىن چىقىرىۋەتكەنلىكىنى كۆرەلەيمىز.

دېمەك ھىجرەت، مۆمىننىڭ ئىمانى مەجبۇرىيىتى بولۇپ، ئۇ ھىجرەت قىلىش ياكى قىلماسلىقتا ھېچقانداق ئىختىيارلىققا ئىگە ئەمەس. ئەگەر ئۇ قانداق تۇرۇپ، ھىجرەت مەسلىسىدە تاللاپ يۈرگەن بولسا، بۇ پەقەت كۇفىرى بىلەن ئىمان ئوتتۇرىسىدىكى تاللاش بولۇپ قالىدۇ، خالاس. اللەتائالا «دوزاخقا سولايمەن» دەۋاتسا، رەسۇلۇللاھ «مەن ئۇنىڭدىن بىزار» دەۋاتسا، قانداقمۇ شۇنداق بولمايدۇ؟! بۇ مەسلىنى تا ھازىرغىچە چۈشەنمىگەنلەرنىڭ ھەقىقەتنى كۆرىدىغان كۆزى، ئاڭلايدىغان قۇلىقى، چۈشىنىدىغان قەلبىلىرى يوقمۇ؟! ئۇلار شۇنىڭ ئۈچۈن

اللہ تائالانىڭ تۆۋەندىكى ئايىتىگە قۇلاق سالالمايۋاتامدۇ؟!...
«ئۇلار سىلەرنى ئۆزلىرىدەك كافر بولۇشۇڭلارنى، شۇنىڭ بىلەن
ئۆزلىرىگە ئوخشاش بولۇشۇڭلارنى ئۈمىدە قىلىدۇ. ئۇلار اللە يولىدا
ھىجرەت قىلمىغۇچە (يەنى ھىجرەت قىلىش ئارقىلىق ئىماننى ئىسپات
قىلمىغۇچە) ئۇلارنى دوست تۇتماڭلار. ئەگەر ئۇلار اللە يولىدا ھىجرەت
قىلىشتىن يۈز ئۆرسە، ئۇلارنى قەيەردە تاپساڭلار شۇيەردە تۇتۇپ
ئۆلتۈرۈڭلار. ئۇلارنى دوستمۇ تۇتماڭلار. ياردەمچىمۇ قىلماڭلار.» (سۈرە نىسا
89 - ئايەت)

قېنى كىم ئۆزىنىڭ بۇ ئايەتتە كۆزدە تۇتۇلغان ئادەملەردىن بولۇپ
قالمايدىغانلىقىغا اللەتنى ئالغان ئېنىق ھۆججىتى بار؟! ياكى ئۇلار
اللەقا يالغاننى چاپلاۋاتامدۇ?!.

ھىجرەت قىلىشتىكى ئىككىنچى چوڭ مەقسەت

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزلەرگە ئۆگەتكەن ھىجرەت ھەرگىزمۇ
پەقەتلا «ئۆزىنى ئېلىپ قېچىش» ھەرىكىتى ئەمەس، بەلكى زېمىن يۈزىدە
ئىلاھى ھاكىمىيەتنى تىكلەش، دۇنيادىكى ئىسلام بىلەن ئىنسانلار
ئوتتۇرىسىدا توسۇق بولۇۋالغان، تاغۇت ھاكىمىيەت ۋە كۈچلەرنى تازىلاش
يولىدا ئېلىپ بېرىلىدىغان جىھادى ھەرىكەتكە تەييارلىق
قىلىشتۇر. ھەبەشىستانغا قىلىنغان ئىككى قېتىملىق ھىجرەتنىڭ
خارەكتىرىدىنمۇ بۇ ھەقىقەتنى كۆرۈۋېلىش مۇمكىن، بۇ ھىجرەتكە
ئاساسلىقى مەككىدە بېسىمغا بەك ئۇچرىمايدىغان مۇسۇلمانلار
چىققان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھىجرەت ئارقىلىق مۇسۇلمانلارغا
ئىسلامى بازى ئىزدەشنى مەقسەت قىلغانلىقىنى چۈشىنىپ ئاللايىمىز. بۇ
مۇھاجىرلار تاكى رەسۇلۇللاھ خەندەك غازىتىدىن كېيىن: «بىز ئۇلارغا
(كاپىرلارغا) ھۇجۇم قىلالايمىز. ئۇلار بىزگە قارشى ھۇجۇم قىلالايدۇ.»
دېيىش ئارقىلىق مەدىنىدىكى ئىسلامى دۆلەت - مۇسۇلمانلارنىڭ جىھاد
بازىسى - نىڭ مۇستەھكەملىنىپ بولغانلىقىنى مۇئەييەنلەشتۈرگەندىن
كېيىنلا قايتۇرۇلۇپ كېلىنگەن. (اللە ھەممىنى بىلگۈچىدۇر)

اللە تائالا قۇرئان كەرىمدە ھىجرەت توغرىسىدا تەپسىلى توختالمىغان
جايلارنىڭ ھەممىسىدە چوقۇم ھىجرەت سۆزىدىن كېيىن جىھاد سۆزىنى

كەلتۈرگەن . مەسىلەن :

«شۈبھىسىزكى ئىمان ئېيتقانلار، ھىجرەت قىلغانلار ۋە اللەنىڭ يولىدا جىھاد قىلغانلار- ئەنە شۇنداق كىشىلەر اللەنىڭ رەھىمىتىنى ئۈمىد قىلىدۇ،» (سۈرە بەقەرە 218- ئايەتنىڭ بىر قىسمى)

«ئۇلارنىڭ دۇئاسىنى پەرۋەردىگارى ئىجابەت قىلدى:» (مەن سىلەردىن ئەر بولسۇن، ئايال بولسۇن، ھەرقانداق بىر ياخشى ئىش قىلغۇچىنىڭ قىلغان ئەمەلىنى بىكار قىلىۋەتمەيمەن، سىلەر بىر- بىرىڭلاردىن تۆرەلگەن، ھىجرەت قىلغانلار، يۇرتلىرىدىن ھەيدەپ چىقىرىلغانلار، مېنىڭ يولۇمدا (اللەنىڭ دىنى ئۈچۈن) ئەرزىيەت تارتقانلار، ئۇرۇشقا قاتناشقانلار (يەنى مېنىڭ يولۇمدا ئۇرۇشقانلار) ۋە مېنىڭ يولۇمدا ئۆلتۈرۈلگەنلەرنىڭ گۇناھلىرىنى (مەغپىرىتىم ۋە رەھىمىتىم بىلەن) ئەلۋەتتە يوققا چىقىرىمەن.....» (سۈرە ئالى ئىمران 195- ئايەتنىڭ بىر قىسمى)

«ئىمان ئېيتقانلار، (اللەنى ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرىنى سۆيۈش يۈزىسىدىن يۇرتىنى تاشلاپ) ھىجرەت قىلغان، پۇل- ماللىرى ۋە جانلىرى بىلەن اللە يولىدا جىھاد قىلغانلار (يەنى مۇھاجىرلار)، (يۇرتىدا مۇھاجىرلارغا) جاي بەرگەنلەر ۋە ياردەم كۆرسەتكەنلەر (يەنى ئەنساىرلار) - ئەنە شۇلار ئەلۋەتتە بىر- بىرىگە ئىگىدۇر (يەنى بىر- بىرىگە ياردەمچىدۇر، بىر- بىرىگە مۇسۇلمانلار).....» (سۈرە ئەنفال 72- ئايەتنىڭ بىر قىسمى)

«ئاندىن (ئى) مۇھەممەد! زىيانكەشلىككە ئۇچرىغاندىن كېيىن، ھەقىقەتەن ھىجرەت قىلغان، ئاندىن (اللەنىڭ يولىدا) جىھاد قىلغان ۋە (جىھادنىڭ مۇشەققەتلىرىگە) چىدىغانلارغا پەرۋەردىگارىڭ (مەغپىرەت قىلىدۇ)، شۈبھىسىزكى، پەرۋەردىگارىڭ شۇنىڭدىن (يەنى ئۇلارنىڭ ھىجرەت، جىھاد، سەۋر قىلغىنىدىن) كېيىن ئۇلارغا ئەلۋەتتە مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، رەھىمەت قىلغۇچىدۇر.» (سۈرە نەھل 110- ئايەت)

«اللەنىڭ يولىدا ھىجرەت قىلغانلارغا، ئاندىن (جىھاد قىلىپ) ئۆلتۈرۈلگەنلەرگە ياكى (كېسەل بىلەن ئۆلگەنلەرگە اللە چوقۇم ياخشى رىزىق (يەنى جەننەتنىڭ مەڭگۈلۈك نېئەتلىرىنى) ئاتا قىلىدۇ. رىزىق بەرگۈچىلەرنىڭ ئەڭ ياخشىسى ھەقىقەتەن يالغۇز اللەدۇر.» (سۈرە ھەج 58- ئايەت)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىز مۇھاكىمە قىلىۋاتقان ھەدىسىمۇ

دەل شۇ تەرتىپ بويىچە كەلگەن :

وَأَنَا أَمْرُكُمْ بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ أَمْرُنِي اللَّهُ بِهِنَ : الْجَمَاعَةَ ، وَالسَّمْعَ ، وَالطَّاعَةَ ، وَالْهَجْرَةَ ، وَالْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، فَمَنْ خَرَجَ مِنَ الْجَمَاعَةِ قِيدَ شِبْرٍ فَقَدْ خَلَعَ رِبْقَةَ الْإِسْلَامِ مِنْ رَأْسِهِ إِلَّا أَنْ يَرَاكَ

«مەن سىلەرنى اللە مېنى بۇيرۇغان جامائەت، ئاڭلاش، ئىتائەت قىلىش، ھىجرەت ۋە جىھادنى ئىبارەت بەش ئىشقا بۇيرۇيمەن. كىمكى جامائەتتىن بىر غېرىچ يىراقلىشىدىكەن، تاكى قايتىمغۇچە ئىسلامنىڭ ئارغامچىسىنى بوينىدىن سېلىۋەتكەن بولىدۇ. »

دېمەك ھىجرەت ئىسلامى ئۆزگەرتىشنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن بېسىش زۆرۈر بولغان قەدەملەرنىڭ مۇھىم بىرى. ھازىرقىدەك جەمئىيەتتە پىكىر-ئېقىملار، پىتنە-پاساتلار كۆپىيىپ كەتكەن، ھەركىم ئۆز ئالدىغا مۇقام توۋلاۋاتقان بىر شارائىتتا بۇ مەسىلىنى بىلىش ھەربىر مۇسۇلمان ئۈچۈن ناھايىتى مۇھىم. ھەربىر مۇسۇلمان ئىسلامى ئۆزگەرتىشنى جىھادسىز مەيدانغا كەلتۈرۈشنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكىنى اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ تەلىماتى ۋە رىئال شارائىتقا قاراپ چۈشىنىۋېلىشى كېرەك. بەزىلەر ئىسلامى ئۆزگەرتىشنى - جاھىلىيەت دۆلىتىنى ئاغدۇرۇپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئىسلامى دۆلەت بەرپا قىلىشنى - پەقەت دەۋەت ئارقىلىقلا ئىشقا ئاشۇرۇشنىڭ مۇمكىنلىكىنى دەۋا قىلماقتا. ئۇلار: «پۈتۈن خەلق بەلگىلىك ئىسلامى ئاڭغا ئىگە بولسا، بىر كېچىدىلا ھاكىمىيەتنىڭ ماھىيىتىنى ئۆزگەرتىمىز. ئىسلامى دۆلەت قۇرغان بىلەن خەلق يەنىلا ئىسلامى ئاڭغا ئىگە بولمىسا نىمە پايدىسى؟...» دېگەنگە ئوخشاش سۆزلەرنى قىلماقتا. ئۇلارنىڭ بۇ سۆزلىرى قارىماققا ئاساسى باردەك قىلىسىمۇ، قۇرئان كەرىم ۋە رەسۇلۇللاھ كۆرسەتكەن ئىلاھى مەنھەجگە ھەرگىز توغرا كەلمەيدۇ. پەيغەمبىرىمىز ھەرگىزمۇ ئومۇمى خەلىقكە تايىنىشنى مەقسەت قىلمىغان. قۇرئان كەرىم بۇنداق تەلىمنى ھېچقاچان بەرمىگەن. بەلكى جاھىلىيەت جەمئىيىتىدە ياشاپ كۆنگەن ئومۇمى خەلىقنىڭ بۇ ئىسلامى ئۆزگەرتىش ھەرىكىتىگە ھەرگىز ئاكتىپ پوزىتسىيەدە بولمايدىغان ماھىيىتىنى بىزلەر ئېنىق بىلدۈرگەن:

«بىز سىلەرگە ھەقىقەتەن ھەق(دىن)نى كەلتۈردۇق ۋە لېكىن سىلەرنىڭ كۆپچىلىكىڭلار ھەق(دىن)نى يامان كۆرگۈچىلەردۇر.» (سۈرە زۇخرۇق 78 - ئايەت)

«ئەگەر سەن يەر يۈزىدىكى كۆپچىلىك كىشىلەرگە ئىتائەت

قىلساڭ، ئۇلار سېنى اللەنىڭ يولىدىن ئازدۇرىدۇ، ئۇلار پەقەت گۇمانغىلا ئەگىشىدۇ، ئۇلار پەقەت يالغاننىلا سۆزلەيدۇ.﴾ (سۈرە ئەنئام 116 - ئايەت)

شۇنىڭدەك قۇرئان كەرىم بىزگە كۆپچىلىك كىشىلەرنىڭ ھەرگىزمۇ بۇ دىننى بۇدىننىڭ ھېچقانداق كۈچ قۇۋۋىتى بولمىغان شارائىتتا قوبۇل قىلمايدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. جاھىلىيەت كۈچلىرىنىڭ بۇ دىنغا بىۋاسىتە دۈشمەنلىكى كۈچەيگەن شارائىتتا تېخىمۇ مۇمكىن ئەمەس. ياردەم بېرىشىدىن بولسا تېخىمۇ سۆز ئاچقىلى بولمايدۇ. ئۇلارنىڭ قانداق چاغدا بۇ دىنغا كىرىدىغانلىقىنى قۇرئان كەرىم مۇنداق بايان قىلىدۇ:

﴿اللەنىڭ ياردىمى ۋە غەلبىسى كەلگەن ۋە اللەنىڭ دىنىغا كىشىلەرنىڭ توپ-توپ بولۇپ كىرگەنلىكىنى كۆرگىنىڭدە...﴾ (سۈرە نەسرى 1-2 - ئايەتلەر)

مەككىدىكى 13 يىلدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەگەشكەن كىشىلەرنىڭ سانى ئاران 200 نەچچىگە يەتكەن. مەدىنىگە بارغاندىن كىيىن 5 يىل ئىچىدە 1500 ئەتراپىدا بولغان. نۇرغۇن قەبىلىلەر ئىسلامنى قوبۇل قىلىشنى ئويلىغان بولسىمۇ، قۇرەيش ۋە باشقا ئەرەپ قەبىلىلىرىنىڭ غەزىپىدىن قورقۇپ سۈكۈتتە تۇرغان. ھۈدەيبىيە سۈلھىسى، بولۇپمۇ مەككە فەتىھى قىلىنغاندىن كىيىن تۈركۈم - تۈكۈملەپ بۇ دىنغا كىرىشكە باشلىغان. ۋىدالىشىش ھەجىدىكى مۇسۇلماننىڭ سانى يۈزمىڭدىن ئېشىپ كەتكەن.

بىزنىڭ بۇنداق دېگەنلىكىمىز جاھىلىيەت جەمىيىتىدىكى دەۋەتنىڭ رولىنى چەتكە قاققانلىق ئەمەس. ئەلۋەتتە رەسۇلۇللاھنى ئۈلگە قىلغان، دەسلەپكى باسقۇچتىكى دەۋەتلەر بولۇشى قەتئى تەلەپتۇر. يەنى ئۆزى ئېتىقاد قىلىۋاتقان بۇ دىننى مۇكەممەل چۈشەنگەن، بۇ دىننىڭ بۇيرۇقلىرىغا تولۇق ئەمەل قىلالايدىغان، ۋاقتى كەلسە جېنىنىمۇ بۇ دىن ئۈچۈن قۇربان قىلالايدىغان بىر تۈركۈم ساھابىلەر كەبى مۇسۇلمانلارنىڭ - دەۋەتنىڭ ئۇل ئاساسلىرىنىڭ - تەربىيىلىنىپ چىقىلىشى تولىمۇ زۆرۈر. (بىز بۇ توغرىسىدىكى چۈشەنچىلەرنى بۇ كىتاپچىنىڭ «جامائەت» دېگەن بابىدا تەپسىلى تونۇشتۇرۇپ بولغان). ئىسلامى دەۋەت مۇشۇنداق بىر تۈركۈم پىدائى مۇسۇلمانلارنى تەربىيەلەپ بولغاندىن كىيىن، چوقۇم جاھىلىيەت كۈچلىرىگە قارىتىلغان ئومۇميۈزلۈك جىھادى ھەرىكەتنى قوزغىمىغۇچە، بۇ دىنغا دۈشمەنلىك

قىلىش بىلەن خارەكتىرلەنگەن جاھىلىيەت كۈچلىرى ھەرگىزمۇ چىرايلىق سۆزلەرگە، شوخلا كۆتۈرۈپ قىلىنغان نامايىشلارغا ناماقۇللۇق بىلدۈرۈپ، ئورۇن بوشىتىپ بەرمەيدۇ. بولۇپمۇ بۈگۈنكىدەك پۈتۈن دۇنيادىكى دىنسىز ۋە مۇرتەد كۈچلەر ئىسلامغا قارشى بىرلىك سەپ تۈزۈۋالغان بىر كۈندە ئۇنداق بولۇشى تېخىمۇ مۇمكىن ئەمەس. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىسلامنىڭ بۈگۈنكى مۇسۇلمان دەۋەتچىلەردىن كۈتىدىغان ئۈمىدى ھەرگىزمۇ ئۇسۇلى شاشى ئەھسەنۇل خاۋاشلارنى پىششىق بىلىدىغان راھەتپەرەس «پەقىھ ئالىم» تەربىيەلەش ئەمەس. بەلكى بىز يۇقارىدا سۈپەتلىگەندەك بىر ھەقىقى مۆمىن - مۇجاھىد تەربىيەلەشتۈر. جەمىيەتنى ئاز بولسىمۇ ئەمما ئىمانى ساپاسى يۇقىرى بولغان ھەقىقى مۆمىنلەر ئۆزلىرىنىڭ اللەقا بولغان سەمىمىيىتى ۋە قۇربانلىقلىرى، جىھادلىرى ئارقىلىقلا ئۆزگەرتەلىشى مۇمكىن.

جىھاد ئۈچۈن قىلىنىدىغان تەييارلىق پائالىيەتلىرىنى ئىسلام بىلەن بىۋاسىتە قارشىلىشىۋاتقان جاھىلىيەت جەمىيىتىدە ئېلىپ بېرىش ناھايىتى مۈشكۈل بىر ئىش. ھەرتۈرلۈك جىھادى تەربىيەلەرنى ئېلىپ بارىدىغان سورۇن مەسىلىسى، ئىقتىساد مەسىلىسى، ئەڭ مۇھىمى خائىن جاسوسلارنىڭ سوقۇنۇپ كېرىۋېلىپ، ئىسلامى ھەرىكەتلەرنى باشلىنىشىدىلا خەۋپكە ئۇچرىتىش مەسىلىسى قاتارلىق بىرقاتار مۇھىم مەسىلىلەر جىھادى تەييارلىقنى جاھىلىيەت كۈچلىرى كونتىرول قىلىپ تۇرىۋاتقان زېمىندا ئېلىپ بېرىشنىڭ مۇمكىنچىلىكىنىڭ ناھايىتى تۆۋەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. مانا مۇشۇ رىئال ئەھمىيەتمۇ ھىجرەت مەسىلىسىنىڭ زۆرۈرلىكىنى بەلگىلەيدۇ.

يۇقارقىلاردىن خۇلاسەلەپ ئالغاندا ھىجرەت ياۋروپاغا، ئامېرىكاغا ۋە ياكى ئۆزىنى «ئىسلام دۆلىتى» دەپ ئاتىۋالغان، لېكىن ناماز ئوقۇيدىغان تاغۇتلار ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان دۆلەتلەرگە بولمايدۇ. ئەگەر مۇسۇلمان زۇلۇمدىن قېچىپ چىقىپ، ھېچقانداق اللەنىڭ ئىلاھى ھاكىمىيىتى تىكلەنمىگەن ۋە ھېچقانداق ئىسلامى جىھاد ئۇرۇقى بولمىغان بىر دۆلەتلەرگە چىقىپ، ئۆزىنىڭ شەخسى ئىبادەتلىرىنى تولۇق ئورۇنلىيالىغانلىقىغا سۆيۈنۈپ، قانائەت ھاسىل قىلىپ تۇرۇپ قالغان بولسا، ئۇنىڭ قىلغىنى ھىجرەت ئەمەس، بەلكى ساياھەت ياكى كۆچۈشتۈر. چۈنكى ئۇ ھىجرەتنىڭ ئىككىلا شەرتىگە - مەقسىدىگە - ئۇيغۇن ئىش قىلمىدى.

بىرىنچىدىن: ئۇ خىيالدا ئەمدى دىنىمنى زۇلۇمدىن قۇتۇلدۇردۇم، دەپ ئويلىغان بولسىمۇ يەنىلا زۇلۇم ئىچىدە تۇرغان بولىدۇ. چۈنكى ئۇ قايسى شەكىلدە بولمىسۇن يەنىلا تاغۇت ھاكىمىيەتكە بويسۇنۇپ ياشىغان بولىدۇ. بەزىلەر بەلكى ساھابىلەرنىڭ ھەبەشسىتانغا قىلغان ھىجرىتىنى دەلىل قىلىپ كەلتۈرىشى مۇمكىن. لېكىن ساھابىلەرنىڭ بۇ ھىجرىتى ۋاقىتلىق تەدبىر بولۇپ، ئۇلارنى بۇنىڭ بىلەن قانائەت ھاسىل قىلىپ قالغان دەپ كىممۇ ئېيتالايدۇ؟ ئەگەر شۇنداق بولسا رەسۇلۇللاھ نىمە ئۈچۈن مەدىنە ۋە تائىپتىن ئىبارەت يەنە باشقا بىر بازار ئىزدىگەن؟ كىممۇ ئۇلارنى اللەنىڭ سۈرە نىسادىكى ھىجرەت قىلمىغانلارغا چۈشۈرگەن ھۆكۈمنىڭ ئاستىغا كىرمەيدۇ دەپ كاپالەت بېرەلەيدۇ؟ ئۇلار بۇ ھەقىقەتنى بىلمەمدۇ؟، ياكى قەستەن بىلمەس بولىۋالدىمۇ؟ ياكى.....

«ئۇلارنىڭ دىللىرىدا (مۇناپىقلىق) ئىللىتى بارمۇ؟ يا (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىدىن) گۇمانلىنامدۇ؟ يا اللەنىڭ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ئۇلارغا ئادىل بولماسلىقىدىن قورقاندۇ؟. ياق. بەلكى ئۇلار (رەسۇلۇللاھنىڭ ھۆكۈمىدىن باش تارتقانلىقلىرى ئۈچۈن) زالىمدۇر.» (سۈرە نۇر 50 - ئايەتتىن)

ئىككىنچىدىن: ئۇلار ھىجرەتنىڭ جاھىلىيەت كۈچلىرىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش ۋە بىخەتەر بولغان دەۋەت مۇھىتى يارىتىش يولىدىكى جىھاد ھەرىكىتى ئۈچۈن تەييارلىق قىلىش ئىكەنلىكىدىن ئىبارەت بۇ تەرىپىگە قاتتىق سەل قارىغان. قارىغاندا ئۇلار بۇ ھەقتە تاللاش ھوقۇقىم بار، دەپ قارايدىغان ئوخشايدۇ. ئۇلار شۇنداق دەپ گۇمان قىلىۋاتقاندا اللە ئۇلارغا نىمە دەۋاتقاندۇ؟.....

«ئى مۆمىنلەر! سىلەرگە نىمە بولىدىكى، اللەنىڭ يولىدا جىھاد قىلمايسىلەر ۋە (دۇئا قىلىپ): «ئى پەرۋەردىگارىمىز! بۇ ئاھالىسى زالىم شەھەردىن بىزنى چىقارغىن، ئۆز دەرگاھىڭدىن بىزگە بىر ئىگىدارچىلىق قىلغۇچىنى مۇيەسسەر قىل، ئۆز دەرگاھىڭدىن بىزگە بىر مەدەتكارنى مۇيەسسەر قىل» دەيدىغان ئاجىز ئەرلەر، ئاجىز ئاياللار ۋە بالىلارنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن جىھاد قىلمايسىلەر.» (سۈرە نىسا 75 - ئايەت)

«ئى مۆمىنلەر! سىلەرگە اللە يولىدا جىھاد قىلىشقا چىقىڭلار دېيىلسە، نېمىشقا يۇرتۇڭلاردىن ئايرىلغىڭلار كەلمەيدۇ؟ دۇنيا ھاياتىنى ئاخىرەتتىكى (بەخت) بىلەن تېگىشىشكە رازى بولىدۇڭلارمۇ؟ دۇنيا

ھاياتىدىن بەھرىمان بولۇش ئاخىرىنىڭ نېمەتلىرى بىلەن سېلىشتۇرغاندا، ئەرزىمەس نەرسىدۇر. «(سۈرە تەۋبە 38-ئايەت)

ئامرىكىغا، تۈركىيە، گىرمانىيە، شىۋىتسارىيە، مىسىر، سەئۇدى، مالايسىيە..... قاتارلىق دۆلەتلەرگە كۆچۈپ چىقىۋېلىپ، يەنە اللە تىن ھىجرەتنىڭ ساۋابىنى تىلەۋاتقان، ۋە ئۆزىنى ئىسلامنىڭ يۇقىرى چوققىسىدىكى ئاۋانگارىت پىدائىلار دەپ ساناۋاتقان قېرىنداشلىرىمىز اللەدىن قورقۇشلىرى كېرەك!. اللە ئۇلارنىڭ قىلغانلىرىنىڭ توغرا ئىكەنلىكىگە، ئۆزىسىنىڭ قوبۇل بولىدىغانلىقىغا دەلىل چۈشۈرگەنمۇ؟ ياكى ئۇلار اللەقا يالغاننى چاپلاۋاتامدۇ؟. (ئى اللە بىزنى بۇنداق قىلىپ سېلىشتىن ساقلىغىن!).

بىزنىڭ ھىجرەت توغرىلىق دېيەلەيدىغىنىمىز پەقەت مۇشۇنچىلىك. پەيغەمبىرىنىڭ ۋەسىيىتىنى ئورۇنلاشقا تىرىشمايدىغان كىشىنى ھىدايەت قىلىش بىزنىڭ قولىمىزدىن كەلمەيدۇ. بىز پەقەت ھەقىقىي ئوتتۇرىغا قويۇشقا تەكلىپ قىلىنغان. اللە تىن ئۆزىمىزگە ۋە ھەممە قېرىنداشلىرىمىزغا ھىدايەت توغرا يول تىلەيمىز. قالغان گەپنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ بەشىنچى ۋەسىيىتى - جىھاد - توغرىلىق مۇلاھىزە يۈرگۈزگەن ۋاقىتىمىزدا ئوتتۇرىغا قويۇمىز. ئاللاھ خالىسا. بىزنىڭ ئاخىرقى دۇئايىمىز - جىمى ھەمدۇسانا ئالەملەرنىڭ ئىگىسى اللەقا خاستۇر، ئەڭ ياخشى سالام پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا، ئۇنىڭ ئائىلە تاۋاباتلىرىغا، ساھابىلىرىگە ۋە ئۇلارغا قىيامەت كۈنىگىچە تولۇق ئەگەشكەنلەرگە بولسۇن.

اللە يولىدا جىھاد قىلىش

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىلغان ۋەسىيەتلىرىنىڭ بەشىنچىسى اللە يولىدا جىھاد قىلىش بولۇپ، تۆۋەندە اللە خالىسا بۇ ھەقتە مەلۇم چۈشەنچىلەرنى بېرىمىز:

جىھاد دېگەن سۆزنىڭ مەنىسى

ھازىر نۇرغۇن كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ تۇتۇپ ماڭغان بىچارە يوللىرىنى ئاقلاش ۋە پەردازلاش ئۈچۈن، «جىھاد» سۆزىنى چۈشەندۈرگەندە، ئۇنىڭ ئەرەب تىلىدىكى لۇغەت مەنىسىلا شەرھىلەپ، بۇ سۆزنى ئەسلى مەقسەتتىن، دىنى ئادەتتىن تاشقىرى بولغان يۆلىنىشتە تەپسىر

قىلىۋاتىدۇ. ئەگەر يىتەرلىك بىلىم بولمىغاندا بۇ «گۈزەل» چۈشەندۈرۈشلەرگە ھەممەيلەن ئالدىنغان بولاتتۇق. ئالدىنقى تۈپەيلىدىن بۇ سۆزنى خاتا چۈشىنىپ قېلىش بىز بۇ كىتابتا بايان قىلىۋاتقان ھىدايەتتىن مەھرۇم قېلىشقا سەۋەبچى بولۇپ قالىدۇ. اللەقا مىڭلاپ شۈكرىكى، اللە بىزلەرگە نۇرغۇن سەمىمى ئالىملار ئارقىلىق بۇ سۆزنىڭ ئەسلى دىنى مەنىسىنى ئەينەن چۈشەندۈرۈپ قويدى. قېرىنداشلىرىمىزنىڭ بۇ ھەقتىكى بىلىمىنى تولۇقلاشقا ياردەم بېرىش ئۈچۈن تۆۋەندىكى بايانلارنى بېرىمىز.

شەھىد ئابدۇللاھ ئەززام مۇنداق دەيدۇ: «شۈبھىسىزكى، «جىھاد» سۆزى پەقەت اللە يولىدا ئۇرۇش قىلىشنى كۆرسىتىدۇ. مانا بۇ تۆت مەزھەب فەقەھلىرىنىڭ تونۇشتۇرىشىدۇر. ئەگەر سەن فەھقى كىتابلىرىنى ئاچىدىغان بولساڭ، چوقۇم «جىھاد» بابىنىڭ ئەۋۋىلىدە جىھادنىڭ لۇغەت مەنىسى: بارلىق تىرىشچانلىقنى بېغىشلاش ۋە مۇشەققەتلەرنى كۆتۈرۈش. دىنى ئىستىلاھ مەنىسى: اللە يولىدا ئۇرۇش قىلىش، دەپ بايان قىلىنغانلىقىنى كۆرسەن. دېمەك شەرىئەتتە «جىھاد» سۆزى پەقەت اللە يولىدا ئۇرۇش قىلىشقا ئىشلىتىلىدۇ. بۇنداق بولمىغاندا سەن اللە ئۈچۈن خالىس قىلغان بارلىق ئەمەللەر اللە يولىدىكى جىھاد بولۇپ قالىدۇ. بىز «جىھاد» دېگەن سۆزنىڭ لۇغەت مەنىسىگە تايانغاندا روزىمۇ اللە يولىدىكى جىھاد بولۇپ قالىدۇ. چۈنكى سەن روزىدا جاپا تارتىسەن، ئاچلىق ۋە ئۇسسۇزلۇقنىڭ مۇشەققەتلىرىنى كۆتۈرسەن. بىز بۇنىڭغا قاراپلا روزا دېگەن اللە يولىدىكى جىھاد دەپ ئاتىساق بولامدۇ؟ جىھاد دېگەن باشقا نەرسە، روزا دېگەن باشقا نەرسە. سوغۇق كۈنلەردە بامدات نامىزى ئوقۇش ۋە سوغۇق سۇدا تاھارەت ئېلىش قەلبىنىڭ جىھادىدۇر. لېكىن بىز بۇنى اللە يولىدىكى جىھاد دەپ ئاتىيالامدۇق؟ قانۇن تۈزگۈچى اللە ئۆز كىتابى ۋە پەيغەمبىرىنىڭ تىلى ئارقىلىق جىھاد سۆزىنى ئىشلەتكەندە، پەقەت مۇئەييەن نەرسىنى ئىپادىلىگەن بولىدۇ. روزىنىڭ ئەتتىگەندىن كەچكىچە يىمەك-ئىچمەكتىن ۋە جىمدىن توختاش ئىكەنلىكى ھەممەيلەنگە مەلۇملۇق. (روزا ئەرەبچىدە «سەۋمۇن» دەپ ئاتىلىدۇ. بۇنىڭ لۇغەت مەنىسى «سۈكۈت قىلىش، توختاش» تۇر.) ئەمدى بىز بىردەم گەپ قىلماي تۇرۇشقىمۇ «روزا» دېگەن ئاتالغۇنى ئىشلىتەلمدۇق؟ «سەۋمۇن» دېگەن سۆزنىڭ لۇغەت مەنىسى نېمىگە ئىشلىتىلىدۇ؟ سۆزدىن توختاش دېگەنلەرگە ئىشلىتىلىدۇ. لېكىن قانۇن چىقارغۇچى اللە پەيغەمبىرىنىڭ

تىلى ئارقىلىق «جەننەتتە رەيھان دەپ ئاتىلىدىغان بىر ئىشك بار. ئۇنىڭدىن پەقەت سائىم (سەۋمۇننىڭ فائىلى بولۇپ، روزا تۇتقۇچى دېگەن مەنىدە.) لەر كىرىدۇ.» دېگەندە. چوقۇم مەلۇم بىر مەنانى كۆزلىگەن بولىدۇ. شۇنداق ئەمەسمۇ؟. ناماز (ئەرەبچە ئاتىلىشى «سالات») نىڭ لۇغەت مەنىسى دۇئادۇر. ئەمدى بىز «بىر كىشىنىڭ يالغۇز ئوقۇغان نامىزىدىن جامائەت بىلەن ئوقۇغان نامىزى 25 ھەسسە ياكى دەرىجە ئارتۇق» دېگەننى بۇ دۇئا قىلىش دېسەك. بىر ئادەم دۇئا قىلغان بولسا ئۇ ناماز ئوقۇغان بولدى دېسەك بولامدۇ؟. بۇ يەردىكى «ناماز» دېگەن سۆزنىڭ قانۇن چىقارغۇچى اللەنىڭ ئىرادىسىدىكى مەنىسى تەك بىر بىلەن باشلىنىپ، سالام بىلەن ئاخىرلىشىدىغان مۇئەييەن سۆز ۋە ھەركەتلەردۇر. شۇنىڭغا ئوخشاش «جىھاد» دېگەن سۆزگە ئوخشاش شەرىئى ئاتالغۇلار بىلەن ئوينىشىشقا بولمايدۇ. بۇنداق بولمىغاندا بارلىق بەدەن ئىبادەتلىرى جىھاد بولۇپ قالىدۇ. يەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «اللە يولىدا بىر سەپەرگە چىقىش ياكى ئاتلىنىش دۇنيا ۋە دۇنيادىكى نەرسىلەردىن ياخشى» دېگەندە، «اللە يولىدا» دېگەن ئۇرۇش قىلىش دەپ چۈشەنمەي، مەسجىدكە كىشىلەرگە سۆزلەش ئۈچۈن مېڭىشىنىمۇ «جىھاد» دەپ چۈشىنىۋالسىمىز. مانا بۇ شەرىئى ئاتالغۇلار بىلەن ئويناشقانلىق ۋە قانۇن چىقارغۇچى (يەنى اللە) ئىرادە قىلغان مەنانى سۇيۈتۈۋەتكەنلىك.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «مۇجاھىدىنىڭ ئەجرى نېمە بولىدۇ؟» (يەنى ئۇنىڭ ئەجرىگە نېمە باراۋەر بولالايدۇ؟) دەپ سورالغاندا، ئۇ: «(ئۇنىڭ ئەجرىگە توغرا كىلەلەيدىغان ئىشقا) قانداق بولالمايسىلەر.» دېدى. ئاندىن: «سىلەرنىڭ بىرىڭلار بىرەر نامازگاھقا كىرىپ، توختىماستىن ناماز ئوقۇشقا، ئىفتار قىلماستىن روزا تۇتۇشقا قانداق بولالامدۇ؟» دېدى. ساھابىلەر: «بۇنىڭغا - پۈتۈن ھاياتىنىڭ يىگىرمە تۆت سائەت ۋاقتىدا ناماز ئوقۇپ، روزا تۇتۇپ قىلىشقا - كىم قانداق بولالايدۇ؟» دېشىۋېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللە يولىدىكى مۇجاھىدىنىڭ مىسالى ئەشۇ ناماز ۋە روزىدىن توختاپ قالمايدىغان ناماز ئوقۇغۇچى ۋە روزا تۇتقۇچىغا ئوخشايدۇ.» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «مۇجاھىد» دېگەن سۆزنى ئىشلەتكەندە پەقەت اللە يولىدا غازات قىلغۇچىنى مەقسەت قىلغان. غازات قىلغۇچى دېگەن ئۇرۇش قىلغۇچى دېگەنلىكتۇر. مانا بۇ مۇجاھىد بولىدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن فەقىھ ئالىملار «جىھاد» دېگەن سۆزنىڭ ئۇرۇش

قىلىش ئىكەنلىكىگە بىرلىككە كەلگەن. بۇ تۆت مەزھەب ۋە ئۇلارنىڭ فەقەھلىرىنىڭ ئىتتىپاقى. «جىھاد» دېگەن اللە يولىدا ئۇرۇش قىلىشتۇر. ھازىر كىشىلەر شەرىئى ئاتالغۇلار بىلەن ئوينىشىۋاتىدۇ. بىر ياش مەسجىدتىكى شەيخ (ئالىم) نىڭ قېشىغا كېلىپ: «مەن جىھادقا بارماقچى بولۇۋاتمەن.» دېسە، ئۇ ئالىم: «سەن ھازىرمۇ جىھاد ئۈستىدە. سەن مەدرىسىدە ئەۋلادلارنى تەربىيەلەۋاتىسەن ئەمەسمۇ؟. دېمەك سەن جىھاد ئۈستىدە.....» دەۋاتىدۇ. بەزىلىرى: «سەن ئايالىڭنى بېقىش ۋە ئەۋلادلىرىڭ توغرىسىدا جىھاد قىل..... دەۋاتىدۇ.....»

دېمەك بىز دىنى ئاتالغۇلارنىڭ ھەممىسىگە ئۆزىگە لايىق ئورۇن بېرىشىمىز كېرەك. بەزىسىنىڭ لۇغەت مەنىسىگە قاراپلا ئۇنىڭ دىنى مەنىسىدىن چەتنەش ئاقىۋېتىنى تەسەۋۋۇر قىلىپ بولغىلى بولمايدىغان خەتەرلەرنى پەيدا قىلىدۇ.

جىھادنىڭ مەقسىتى

يۇقۇرىدىكى جىھادقا بېرىلگەن تەبىرلەردىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، جىھاد پەقەت قوراللىق جەڭ قىلىشنى كۆرسىتىدۇ. مۇسۇلمانلارنىڭ شۇنچە زور ماددى ۋە روھى قۇربانلىقلارنى بېرىپ جىھاد قىلىشىدىكى سەۋەپ بىز باشتا نۇرغۇن جايدا بايان قىلىپ ئۆتكەندەك، ئىسلام بىلەن ئىنسانلار ئوتتۇرىسىدا توسالغۇ بولۇۋاتقان - يەنى ھەرخىل ۋاستىلەر بىلەن كىشىلەرنىڭ ئىسلامنى بىلىپ، چۈشىنىپ، ئۇنى قوبۇل قىلىش ھوقۇقىنى چەكلەپ، دەپسەندە قىلىۋاتقان - زېمىن يۈزىدىكى بارلىق كۈچلەرنى يوق قىلىش ئارقىلىق، ئىنسانلارغا ئۇلارنىڭ ئىسلامنى چۈشىنىش، بىلىش ھەققى ۋە ھوقۇقىنى قايتۇرۇپ بېرىشتۇر. بۇنى ئىسلامى دەۋەتنىڭ بىخەتەرلىكىنى قوغداش ياكى ئىنسانلارنىڭ مەنپەئەتىنى قوغداش ھەرىكىتى دەپ ئاتىساقمۇ بولىدۇ. ئەلۋەتتە بۇ خىل مەنزىرىنى پەقەت زېمىندىكى ھاكىمىيەت ھوقۇقى پەقەت اللەقا قايتۇرۇلغاندىلا كۆرۈلىشىمىز مۇمكىن. شۇ نۇقتىدىن بۇ جىھادى ھەرىكەت - بارلىق جاھىلىيەت ھۆكۈمرانلىقلىرىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ، اللەنىڭ ئىرادىسىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان ھاكىمىيەتنى ئورنىتىش ئارقىلىق، ئىنسانلارنى ئۆزىگە ئوخشاش ئىنسانغا بويسۇنۇش - ئىبادەت قىلىش - تىن ئۆزىنىڭ ھەققى ئىبادەت قىلىنغۇچىسى - بويسۇنۇلغۇچىسىغا - ئىبادەت قىلىشقا يىتەكلەش ھەرىكىتىدۇر. اللە بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ:

«پىتتە تۈگىگەن، دىن (بويسۇنۇش) نىڭ ھەممىسى پەقەت اللە ئۈچۈنلا بولغانغا قەدەر ئۇرۇش قىلىڭلار.» (سۈرە ئەنفال 39 - ئايەت)

ھەربىر مۇسۇلمان بۇ دىندىكى مۇھىم بىر ئىبادەت بولغان بۇ جىھاد پائالىيىتىنىڭ ماھىيىتىنى توغرا چۈشىنىشى ۋە توغرا مۇئامىلە قىلىشى كېرەك. بۇ جىھاد ھەرىكىتى ھەرگىزمۇ بىرقىسىم دىنسىزلارنىڭ ماددى تەرەققىياتى ئالدىدا روھى جەھەتتىن ئاللىبۇرۇن مەغلۇپ بولغان، شۇنىڭ بىلەن دىنسىزلارنىڭ جاھىلىيەتچە ئۆلچەملىرىنى ھەقىقەت - ئادىللىق ئۆلچىمى دەپ تونۇپ قالغان، ئىسلام بىلەن دىنسىزلارنىڭ ئۆلچەملىرى ئوتتۇرىسىدا ماسلاشتۇرۇش ئېلىپ بېرىشقا ئۇرۇنۇۋاتقان روھى مەغلۇبىلەتچىلەر سۈپەتلىگەندەك، پەقەتلا مۇداپىئە جېڭى ئەمەس.

توغرا ئىسلام بەزىدە مۇداپىئە جېڭى قىلىدۇ. ئەگەر دۈشمەن بېسىۋالغاندا، ئىسلامنىڭ كۈچى يۇقىرى بىر باسقۇچقا يەتمىگەن يىتىلىش باسقۇچىدا - يەنى باسقۇچ خارەكتىرلىك شارائىتلاردا - اللە تائالا كۆرسەتكەن باسقۇچ خارەكتىرلىك ئايەتلەرنىڭ ھۆكۈمىگە ئاساسەن مۇداپىئە خارەكتىرلىك جەڭلەرنى ئېلىپ بارىدۇ ۋە پىلانلارنى تۈزىدۇ. لېكىن بۇنىڭلىق بىلەن بۇ دىن ئۆزىنىڭ زېمىندىكى ئەڭ مۇھىم ۋەزىپىسى - يەنى ئىنسانلارنىڭ ھەقىقى مەنپەئەتىنى قوغداش، ئۇلارنىڭ ھەقىقى بەخت سائادىتىگە ئېرىشىش ھوقۇقىنى چەكلەۋاتقان بارلىق كۈچلەرنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش - تىن ھەرگىز ۋاز كەچمەيدۇ.

«(ئى مۇھەممەد ئۈممىتى!) سىلەر ئىنسانلارنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن ئوتتۇرىغا چىقىرىلغان، ياخشىلىققا بۇيرۇپ، يامانلىقتىن توسۇدىغان، اللەقا ئىمان ئېيتىدىغان ئەڭ ياخشى ئۈممەتسىلەر.» (ئالى ئىمران 110 - ئايەتتىن)

قۇرئاندىكى دەسلەپتە نازىل بولغان باسقۇچ خارەكتىرىدىكى بەزى ئايەتلەرنى دەستەك قىلىپ، كىيىن نازىل بولغان كەسكىن ۋە ئاخىرقى ھۆكۈملەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئايەتلەرنى مەنسۇخ قىلماقچى (ئەمەلدىن قالدۇرماقچى) بولغان كىشىلەر باشلىرىنى سىلكىۋېتىشى كېرەك!. قانداقمۇ بۇرۇن چۈشكەن ئايەت كىيىن چۈشكەن ئايەتنى مەنسۇخ قىلالىسۇن؟.

جىھادنىڭ تۈرلىرى

جىھاد اللە پەرىز قىلىپ بېكىتكەن مۇھىم پەرىز ئەمەللەرنىڭ بېرى

بولۇپ، ئۇنىڭ ئىسلام شەرىئىتىدە تۇتقان ئورنى يۇقىرى. ئۇ ئىبادەتنىڭ چوققىسىمۇ دېيىلىدۇ.

جىھاد جىھادنى تەلەپ قىلىۋاتقان شارائىتنىڭ ئوخشاش بولماسلىقىغا ئاساسەن ئۇنىڭ پەرىزلىكىمۇ ئوخشاش بولمايدۇ. بارلىق ئالىملار بىرلىككە كېلىپ جىھادنى پەرىز ئەيىن ۋە پەرىز كۇپايە دەپ ئىككى تۈرگە بۆلگەن.

پەرىز ئەيىن دىگىنىمىز: خۇددى نامازغا، روزىغا ئوخشاش ھەرقانداق مۇسۇلماندىن شۇ مۇسۇلمان پەقەت ئۆزى بىۋاستە قىلمىغۇچىلىك ساقىت بولمايدىغان جىھاد تۇر.

پەرىز كۇپايە بولسا: مەلۇم خاس ئىلىملەرنى تەلەپ قىلىش، جىنازا نامىزغا ئوخشاش، مەلۇم بىر بۆلۈك مۇسۇلمانلار ئورۇنلىسا باشقا مۇسۇلمانلاردىن ساقىت بولىدىغان جىھاد تۇر.

بۇ ئىككىسىنى ئارلاشتۇرۇپ قويۇشقا قەتئى بولمايدۇ. ئۇنداق بولمايدىكەن مۇسۇلمانلار ئېغىر دەرىجىدىكى خاتالىق ئۆتكۈزگەن بولىدۇ. جىھادنىڭ پەرىز ئەيىن بولۇشى توغرىسىدا بارلىق ئالىملار (ساھابىلەر، تابىئىنلار، سەلەپ ۋە خەلەف ئالىملىرى) بىرلىككە كەلگەن مۇنداق بىر قائىدە بار بولۇپ، تۆۋەندىكى ئىككى خىل شارائىتتا جىھاد پەرىز ئەيىن بولىدۇ.

بىرىنچى: مۇسۇلمان رەھبەر بۇيرۇق بەرگەندە: مۇسۇلمان رەھبەر ھەرقانداق بىر مۇسۇلماندىن ھەرقانداق شارائىتتا جىھادقا چىقىشنى تەلەپ قىلسا، ئۇنىڭ ئۈچۈن بۇ جىھاد شەرتسىز پەرىز ئەيىن بولىدۇ. ئەگەر باش تارتسا ئاسى بولغان بولىدۇ.

ئىككىنچىدىن: ئەگەر دۈشمەن مۇسۇلمانلارنىڭ بىر غېرىچ يېرىنى بېسىۋالسا، ھەممە مۇسۇلمانغا جىھاد قىلىش پەرىز ئەيىن بولىدۇ. بالا ئاتا-ئانىسىدىن، قەرىزدار قەرىز ئىگىسىدىن، قۇل خوجاينىدىن، ئايال ئۆزىنىڭ ئېرىدىن رۇخسەت ئالماي چىقىشى كېرەك. لېكىن ئايال كىشى ئۇنى دۈشمەنلەرنىڭ يامانلىقىدىن قوغدىيالايدىغان مەھرىمى بىلەن چىقىدۇ. يوقلاڭ باھانىلەرنى كۆرسىتىپ، چىقىمىغانلار ئاسى بولغان بولىدۇ. دۈشمەن بېسىۋالغان ئەھۋالدا، شۇ شەھەر ئەھلى يىتىشەلمىسە ياكى جىھاد قىلغىلى ئۈنمىسا، ئۇنىڭ يېنىدىكى شەھەردىكى مۇسۇلمانلارغا جىھاد پەرىز ئەيىن بولىدۇ. ئەگەر ئۇلارمۇ يىتىشەلمىسە، ياكى ھورۇنلۇق قىلسا، ئۇنىڭ يېنىدىكى يەنە بىر شەھەردىكى مۇسۇلمانغا

پەرىز ئەيىن بولىدۇ. شۇنداق قىلىپ تاكى شۇ مۇسۇلمانلارنىڭ زېمىنى كاپىرلارنىڭ قولىدىن قايتۇرۇلۇپ ئېلىنغانغا قەدەر، پۈتۈن دۇنيا مۇسۇلمانلىرىغا جىھاد قىلىش پەرىز ئەيىن بولىدۇ.

شۇنىڭغا ئوخشاش، زېمىننىڭ قايسى بىر يېرىدە بىر مۇسۇلمان كاپىرلار تەرىپىدىن ئەسىرگە ئېلىنىدىگەن، شۇ مۇسۇلماننى قۇتقۇزۇش پۈتۈن زېمىندىكى مۇسۇلماننىڭ ئۈستىگە پەرىز ئەيىن بولىدۇ.

جىھادنىڭ پەرىز كۇپايە بولۇشى بولسا، ھېچقانداق مۇسۇلمان زۇلۇمغا ئۇچرىمىغان، ئىسلام دىيارلىرىمۇ بېسىۋېلىنمىغان نورمال شارائىتلاردا مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىپىسى ئىسلامنىڭ ئۇلۇغۋار غايىسىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن يىلدا ئاز دېگەندە بىر-ئىككى قېتىم كاپىر دۆلەتلەرگە قوشۇن ئەۋەتىدۇ. دەل مۇشۇ چاغدا ئەمىر تەرىپىدىن بىۋاسىتە بۇيرۇق چۈشمىگەن كىشىلەرگە جىھاد پەرىز كۇپايە بولىدۇ. بۇ چاغدا ئاتا-ئانىسىدىن، ئېرىدىن ياكى خوجايىنىدىن رۇخسەت ئېلىش دېگەندەك شەرتلەرنى ھازىرلاش كېرەك.

مۇسۇلمانلارنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىدىن جىھادنىڭ پەرىز ئەيىنلىكىگە بىر نەزەر

اللە تائالا بۇنىڭدىن 1400 يىل ئىلگىرى پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى دۇنيا تارىخىدا ئۆتكەن پەيغەمبەرلەرگە يۈكلەنگەن ئەلچىلىك ۋەزىپىسى بىلەن ئەۋەتتى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئىنسانىيەتنى شىرك ۋە كۇفرنىڭ زۇلمەتلىك تەسىرىدىن قۇتۇلدۇرۇشنى مەقسەت قىلغان بۇ ئەلچىلىك ۋەزىپىسىنى قوبۇل قىلغاندىن تارتىپ، بۇ يولدا تىنماي كۆرەش قىلىش نەتىجىسىدە، 23 يىللىق پەيغەمبەرلىك ھاياتىدا اللەنىڭ ئىرادىسىگە ئاساسەن باشقۇرىلىدىغان، پەقەت اللەنىڭ قانۇنىلا يۈرگۈزۈلىدىغان، ئۇنىڭدىكى ئىنسانغا قۇل بولۇشتىن قۇتۇلغان بارلىق ئىنسانلار ھەقىقىي ھۆرلۈككە ئېرىشىدىغان ئىسلامى دۆلەتنى قۇرۇپ چىقتى. تا شۇنىڭدىن تارتىپ مۇسۇلمانلار ئىسلام خەلىپىلىكى سايبىسى ئاستىدا اللە ئىنسانلارنى ياراتماستا ئىرادە قىلغان دۇنياغا رەھبەرلىك قىلىش سالاھىيىتىنى قايتۇرۋالدى. مۇسۇلمانلار نەچچە ئەسىر اللە تائالانىڭ تۆۋەندىكى ئايەتلىرىنى جانلىق ئەمىلىيەت ئارقىلىق ھەقىقىي ھېس قىلىپ

ياشىدى:

«ئۆز ۋاقتىدا رەببىڭ: مەن زېمىندا ھەقىقەتەن بىر (مېنىڭ قانۇنلىرىمنى ماڭا ۋاكالىتەن ئىجرا قىلىدىغان) خەلىپە يارىتىمەن. دېدى» (سۈرە بەقەرە 30 - ئايەتتىن)

«اللە سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردىكى ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەل قىلغانلارنى، ئىلگىرىكىلەرنى زېمىندا ھۆكۈمران قىلغاندەك، ئۇلارنىمۇ ھۆكۈمران قىلىشنى، ئۇلار ئۈچۈن تاللىغان دىنىنى مۇستەھكەم قىلىپ بېرىشنى ۋە قورقۇنچىسىنى ئەمىنلىككە ئايلاندۇرۇپ بېرىشنى ۋەدە قىلدى. ئۇلار ماڭلا ئىبادەت قىلىدۇ. ماڭا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەيدۇ. شۇ ۋەدىدىن كىيىن كاپىر بولغانلار - اللەنىڭ ئىتائىتىدىن چىققۇچىلاردۇر.» (سۈرە نۇر 55 - ئايەت)

تا شۇنىڭدىن تارتىپ مۇسۇلمانلار ھەر دەۋردە مەلۇم قىسمەتلەر ئۇچرىغان بولسىمۇ، ئومۇمى نەزەر بىلەن قارىغاندا مۇسۇلمانلار خارلىقنىڭ نىمە ئىكەنلىكىنى بىلمەي ياشىدى. ئۇلار بۇ دىننىڭ ئۆز ئەگەشكۈچىلىرىگە خارلىقنى خوپ كۆرمەيدىغان مەنتىقىسىنى ھەقىقىي چۈشىنەتتى. ھەر دەۋردىكى ئىسلام خەلىپىسى مۇسۇلمانلار ئۈچۈن بىر قالقانلىق ۋەزىپىسىنى ئۆتىگەن بولۇپ، مۇسۇلمانلار دەل مۇشۇ خەلىپىنىڭ يېتەكلىشى، ئاسرىشى، قوغدىشى بىلەن دۇنيادا ھەقىقىي ئىززەت بىلەن ياشىدى. يات دىندىكىلەرنىڭ مۇسۇلمانلارنى خار قىلىشى، ياكى ئىسلام دىنىغا بېھۆرمەتلىك قىلىشى سۈكۈت قىلىنىدىغان ۋە ئۇزۇنغا داۋاملىشىدىغان ھادىسە بولالمىغان. ئۇزۇنغا سوزۇلغان ئەھلى سەلىپ ئۇرۇشلىرى، چىڭگىزنىڭ تاجاۋۇزچىلىق ھەرىكەتلىرى ئىسلام دىنىنىڭ ئۇل ئاساسىنى تەۋرىتەلمىگەن، ھېچقاچان پۈتۈن دۇنيا كاپىرلىرى بۈگۈنكىدەك ئىسلامغا قارشى بىرلىك سەپ تۈزەشكە مۇۋەپپەقىيەت بولالمىغان ئىدى.

مۇسۇلمانلارنىڭ بۇ ئىززەتلىك تارىخىنىڭ مىسالى سۈپىتىدە تۆۋەندىكى بىرنەچچە مىسالنى كەلتۈرۈش بىلەن كۇپايىلىنىمىز:

ھازىرقى دۇنيادىكى ئەڭ كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ بىرى بولغان روسىيە ئىسلام خەلىپىلىكىگە ساپمۇساق 200 يىل جىزىيە تۆلىگەن.....

ئەينى ۋاقىتلاردا پۈتۈن پەن - مەدىنىيەت مەركەزلىرى ئىسلام دىيارلىرى بولۇپ، غەرىپلىكلەر دەسلەپكى ئىلىم - پەن بىلىملىرىگە پەقەت ئەۋلادلىرىنى ئىسلام دۆلەتلىرىگە ئوقۇشقا ئەۋەتىش ئارقىلىقلا

ئېرىشەلگەن.....

دەسلەپ ئەنگىلىيەدە تانسا پەيدا بولغان ۋاقتتا، ئوسمان خەلىپىلىكىنىڭ خەلىپىسى ئەنگىلىيە پادىشاھىغا خەت يېزىپ: «سېنىڭ دۆلىتىڭدە تانسا دەيدىغان بىر نەرسە پەيدا بولۇپتۇ، بۇ مېنىڭ شەرىئەتىمگە خىلاپ، ئۇنى دەرھال يوقات!. ئەگەر يوقاتمايدىكەنسىن، مېنىڭ دۆلىتىمگە كىرىپلا قالدىكەن، دۆلىتىڭنى تۈپتۈز قىلىۋېتىمەن!». دېگەن ئىدى. كىچىككەن بىر ئىش ئۈچۈن ئىككىنچى بىر دۆلەتكە تەھدىد سېلىش ھەرگىزمۇ نورمال بولغان ئىززەتنىڭ سىمۋولى ئەمەس.....

لېكىن 1924-يىلى خەلىپىلىك ئاغدۇرۇلۇشتىن بۇرۇنقى ۋە كېيىنكى مەزگىللەردىن تارتىپ شەكىللەنگەن بىز مۇسۇلمانلارنىڭ ئەھۋالى ئەقىللىق بىر مۇسۇلمانغا ھېچ مەخپى قالغان ئىش ئەمەس. مۇسۇلمانلار 100 يىلدىن بۇيان، تارىختىن بېرى كۆرمىگەن قاباھەتلىك كۈنلەرنى كۆردى. چىڭگىزخاننىڭ قوشۇنلىرى ئېلىپ بارغان قېرىق كۈنلۈك چوڭ قىرغىن نۇرغۇنلىغان ماددى زىيانلارنى كەلتۈرگەن بولسىمۇ، لېكىن مۇسۇلمانلارنىڭ ئەڭ مۇقەددەس نەرسىسى بولغان ئېتىقادى ۋە دىنىغا ھېچ زىيان يەتكۈزەلمىگەن، ھەتتا ئۇزاق ئۆتمەي چىڭگىزخاننىڭ ئەۋلادلىرى ئىسلام دىنىغا توپ-توپ ھالەتتە كىرىپ كەتكەن ئىدى. لېكىن نۆۋەتتىكى دىنىمىزغا كەلگەن قارشىلىق، بۇزغۇنچىلىقلار ھەجمى ۋە تۈرى جەھەتتىن ھېچقايسى دەۋردە شەكىللەنمىگەن بىر سەۋىيەگە يېتىپ باردى. ئىدىيىۋى، روھى ۋە ئېتىقادى جەھەتتىكى بۇزغۇنچىلىقلار... ئىسلام دىيارلىرىغا قىلىنغان ئومۇميۈزلۈك تاجاۋۇزچىلىق، ئېقتىسادى، جىسمانى بېسىملار..... دۇنيادىكى ھېچقايسى دۆلەت قاتناشماسلىقنى مەسلىھەت قىلىپ باقمىغان ئىسلامغا قارشى دۇنياۋى بىرلىكسەپنىڭ كۈندىن-كۈنگە زورىيىشى..... مۇسۇلمانلارنى ماكانسىز، ئەقىدىسىز، يۆلەنچۈكسىز..... بىر ھالەتكە سۆرەپ باردى. مۇسۇلمانلارنىڭ سان جەھەتتىكى ئۈستۈنلىكىمۇ ھېچقانداق قىممەت يارىتىپ بېرەلمەيۋاتقان بۇ كۈنلەردە ئۇلۇغ يولباشچىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ مونۇ بىشارىتىنى ئەسلىمەي تۇرالمايمىز:

«رەسۇللاھ مۇنداق دېگەن: پات يېقىندا بارلىق مىللەتلەر سىلەرگە خۇددى بىر لوقما تائامغا ئولاشقانداك ئولشىپ

كېلىدۇ. ساھابىلەر: يارەسۇلۇللاھ شۇ كۈندە سانمىزنىڭ ئازلىقىدىن شۇنداق بولامدۇ؟ دەپ سوراشقاندا. رەسۇلۇللاھ جاۋابەن: ياق، بەلكى سىلەر شۇ كۈندە ناھايىتى كۆپ. لېكىن سەلدىكى كۆپۈككە ئوخشاپ قالسىلەر. اللە دۈشمەنلىرىڭلارنى سىلەردىن قورقماس قىلىۋېتىدۇ. سىلەرنىڭ قەلبىڭلارغا ئاجىزلىقنى تاشلايدۇ. دېگەن. ساھابىلەر: ئاجىزلىق دېگەن نىمە؟ يارەسۇلۇللاھ. دەپ سورىغاندا، ئاجىزلىق دېگەن: دۇنيانى ياخشى كۆرۈش ئۆلۈمدىن قورقۇش. دەپ جاۋاب بەرگەن. «يەنە نۇرغۇن جايدىكى ئەقىدىسىدىن ۋاز كېچىشكە مەجبۇر قىلىنىۋاتقان مۇسۇلمانلار... تاغۇتلارنىڭ زىندانلىرىغا «رەببىم اللە» دېگەنلىكىلىرى ئۈچۈن ناھەق تاشلىنىشنىڭ ئۈستىگە، شۇ قاراڭغۇ كامىرلاردا ئىنسان قېلىپىدىن چىققان جىسمانى ۋە روھى ھەتتا جىنسى خورلۇققا ئۇچۇرۇۋاتقان مۇسلىمە ئاياللار ۋە مۇسۇلمان ئەركەكلەر... قېرى، ياشلىرىنى ئۆلتۈرۈپ ياكى تۈرمىگە سولاپ تۈگىتىش، كىچىكلىرىنى تەربىيەلەپ تۈگىتىش پىلانىنىڭ قۇربانى بولىۋاتقان، تاغۇتلارنىڭ مەكتەپلىرىدىكى جەننەتكە كىرىش ھوقۇقىدىن مەھرۇم قىلىنغان سەبى مۇسۇلمان ئەۋلادلار... ئەڭ مۇھىمى خورلىنىۋاتقان ئىسلام، پۈتكۈل كائىناتنىڭ ئىگىسى رازى بولىدىغان بىردىنبىر دىن...»

مانا بۇلار بىزنىڭ نۆۋەتتىكى رىئاللىقىمىز. بىز مۇسۇلمانلار مانا مۇشۇنداق كۈنگە كېلىپ قالدۇق. مانا مۇشۇ شارائىتتا بىز - ھەربىر ئىمان دەۋاسى قىلىدىغان مۇسۇلمان - يۇقارىدا بايان قىلىنغان ئالىملارنىڭ جىھادنىڭ پەرز ئەيىنلىكى توغرىسىدىكى ئىجمائى توغرىسىدا ئويلىنىشىمىزدا، شەرىئەت بۈگۈن زادى بىزنى نېمىگە بۇيرۇيدۇ؟... بۇ ھېسپاتچانلارنىڭ ئارتۇقچە ھاياجانلىنىش ياكى سالماقلىقلارنىڭ سوغۇق قانلىق قىلىش مەسىلىسى ئەمەس. بەلكى ئىمان مەسىلىسى. ئويلاپ بېقىڭ! قەدىرلىك بۇرادىرىم. اللە سىزنى ھازىرنىڭ ئۆزىدە قايسى مەيداندا كۆرۈشنى ياخشى كۆرىدىغاندۇ؟...»

بىز مۇشۇلارنى ئويلاۋاتقىنىمىزدا ئىسلام سېپى ئىچىدىكى نۇرغۇنلىغان روھى مەغلۇبىيەتچىلەرنى ئۇچرىتىمىز. ئۇلارنىڭ قەلبىلىرىگە تاغۇتلارنىڭ ھاۋا ئارمىيەسى... دېڭىز ئارمىيەسى... تانكا - بىرونوۋىك، ئاۋياماتكىسى... مۇنتىزىم تەشكىللەنگەن ئالاھىدە قىسىم ھەربىيلىرىنىڭ

قابىلىيىتى.....قاتارلىقلاردىن شەكىللىنىپ قالغان ھەيۋىسى بەك ئورناپ كەتكەچكىمۇ،بۇلارغا قارشى جىھاد ھەرىكىتى ئېلىپ بېرىشنى بەكمۇ يىراق سانايدۇ.ئۇلار ھەردائىم جىھاد ئارزۇسىدا بولىشىدۇ-يۇ،لېكىن جىھادنى تېخى شارائىتى پىشىپ يېتىلمىگەن،بۈگۈن ئۇنىڭ ئىجرا بولۇش مۇمكىنچىلىكى قەتئى بولمىغان ئەتىدىكى،يىراق كەلگۈسىدىكى نەچچە يۈز يىللىق پىلاننىڭ ئىچىدە دەپ گۇمان قىلىشىدۇ.شۇلارنىڭ مۇشۇ تىنىقلىرىنى تىنىۋاتقان مەزكۇر دەقىقىلەردە ئالەمنىڭ مەلۇم جايلارىدا جىھاد قىلىۋاتقانلارنىڭ پائالىيەتلىرىنى ئۆزى بىلەن قىلچە مۇناسىۋەتسىز دەپ قارايدۇ.مۇجاھىدلار جىھاد سېپىدىكى ھەربىر غەلبە ۋە مەغلۇبىيەت ھادىسىلىرىنى قۇرئان كەرىمنىڭ ئايەتلىرى ئىچىدە تۇرۇپ كۆزىتىپ،جەڭگىۋارلىقىنى بىر لەھزە ھەم يوقاتمايۋاتقان شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە،بۇ روھى مەغلۇبىيەتچىلەر مۇجاھىدلار ھەققىدىكى ھەرقانداق بىر خەۋەرلەرگە ئاددى تارىخى ھادىسىلەرگە مۇئامىلە قىلغاندەك مۇئامىلە قىلىشىدۇ.ئەڭ مۇھىمى ئۇلار ئۆزلىرىنى ئىسلامنى قۇتقۇزۇش ھەرىكەتلىرىنىڭ ئەڭ ئاۋانگارت قوشۇنلىرى دەپ ھىساپلايدىغان بولغاچقا،اللەنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ نۆۋەتتىكى كىرىزىسىنى جىھاد ئارقىلىق ھەل قىلىپ بېرىشنىڭ مۇمكىنلىكىنى،مۇجاھىدلار قوشۇنىنىڭ اللە ئۇلار ئارقىلىق بۇ ئۈمەتنىڭ بېشىنى كۆتۈرۈۋاتقان بىردىنبىر گورۇھ ئىكەنلىكىنى قەتئى چۈشەنمەيدۇ.

دوكتۇر ئابدۇللاھ ئەززام بۇ ھەقتە نۇرغۇن مەسىلىلەرنى تەپسىلى بايان قىلغاندىن كېيىن مۇنداق دەيدۇ:«شۇنىڭ ئۈچۈن دەيمەنكى،بۇ جىھاد- يەنى ئافغانىستان جىھادى- پەرىز ئەيىن.بىز ئۈچۈن بۇ جىھاد 700يىلنىڭ ئالدىدا ئىسپانىيە قولىدىن كەتكەندىن كېيىن پەرز ئەيىن بولۇپ كەلگەن.چۈنكى ئىسپانىيە 200يىل مۇسۇلمانلارنىڭ قولىدا تۇرغان. تاكى روسىيە مۇسۇلمانلارغا جىزىيە تۆلىگەنگە قەدەر بۇجىھاد ئاخىرلاشمايدۇ.چۈنكى روسىيە مۇسۇلمانلارغا ساپمۇساق ئىككى ئەسىر جىزىيە تۆلەپ ياشىغان.بۇ جىھاد پەقەت ئافغانىستاندىلا ئەمەس،بىز ئافغانىستاننى

ئازات

كېيىن،بۇخاراغا،سەمەرقەندكە،پەلەستىنگە بارىمىز.ئىشقىلىپ ئەسلى مۇسۇلمانلارنىڭ قولىدا بولغان بىر غېرىچ زىمىنمۇ قايتىپ كەلمىگەچە بۇجىھاد پەرىز ئەيىن بولۇپ قېلىۋېرىدۇ.بۇ جىھادقا ھەرقانداق

مۇسۇلماننىڭ چىقىشى شەرت. ئايال ئېرىنىڭ ئىزىنى چىقىدۇ. بالا ئاتا-ئانىسىنىڭ ئىزىنى چىقىدۇ. سەن قەرىزدار بولساڭمۇ چىقىسەن. سېنىڭ قەرزىڭنى ئەگەر بۇ دۇنيادا قايتۇرالمىساڭ، ئاخىرەتتە رەببىڭ قايتۇرىدۇ. قانچىلىغان ساھابىلەر گەدىنىدە قەرىز بار ھالەتتە جەڭگە چىقىپ شەھىد بولۇشقان. قىيامەت كۈنى سەندىن ئۆتمەيدىغان قەرىز بولسا سەن تۆلەشكە قادىر تۇرۇپ تۆلىمىگەن قەرىزدۇر. مانا مۇشۇنداق قەستەن كەينىگە سۈرگەن قەرىزدىن سورىلىشىڭ مۇمكىن. سەن مىليونېر بولساڭمۇ چىقىسەن. سەن مېليونېر بولغانلىقىڭ ئۈچۈن سەندىن ناماز ساقىت بولامدۇ؟. ياكى روزا ساقىت بولامدۇ؟. ئەنە شۇ سەندىن روزا ناماز ساقىت بولمىغاندەك جىھاد سەندىن ھەرگىز ساقىت بولمايدۇ. ھەتتا ئىبنى تەيمىيە رەھىمەھۇللاھ: دۈشمەن بېسىپ كەلگەن ۋاقىتتا ئىمان ئېيتقاندىن كېيىن ۋاجىپ بولىدىغان نەرسە شۇ دۈشمەنگە قارشى جىھاد قىلىشتۇر. دەپ پەتىۋا بېرىۋاتسا سەن يەنە نېمە دەپ سەۋەپ كۆرسەتمەكچى؟. ئاتا-ئاناڭدىن ناماز ئۈچۈن رۇخسەت سورامتىڭ؟ يەنە نېمەشقا ئۇلاردىن جىھاد ئۈچۈن رۇخسەت سوراش ئۈچۈن كۈتۈپ تۇرىسەن؟.....»

دېمەك ھەربىر ئەقلىنى دىننىڭ ئۈستىگە قويۇۋالمايدىغان سەمىمى مۆئمىن ئۈچۈن، نۆۋەتتىكى ئۇنىڭ ئۈستىگە يۈكلەنگەن ۋەزىپىنىڭ اللە يولىدا جىھاد قىلىش-يەنى اللە يولىدا جىھاد قىلىۋاتقان مۇجاھىدلار جامائىتىنى ئىزدەپ تېپىپ، مۇسۇلمانلارنىڭ ئايرىلىپ كەتكەن بېشى-ئىسلامى خەلىپىلىكىنى تىكلەش يولىدىكى ئىسلامى جىھادقا جانلىرى ۋە ماللىرى بىلەن قاتنىشىش ئىكەنلىكىنى بىلىش تولىمۇ زۆرۈر. بولۇپمۇ ئىسلام يولىدا قورۇلغان ھەرقانداق جامائەت پەقەت مۇشۇ جىھادنى چىقىش نۇقتىسى قىلمايدىكەن، بۇ جامائەتلەر ھەرگىزمۇ ئىسلامى جامائەت بولالمايدۇ. خۇددى ئىمام ئىبنى تەيمىيە ئېيتقاندەك، بۈگۈنكىدەك كۈندە ئىمانى تەييارلىقى پۈتكەن ھەرقانداق مۆئمىن ئۈچۈن جىھادى مەيدانلارغا ئاتلىنىشتىن ئارتۇق پەرىز بولمىسا كېرەك.

بىز بۇ ھەقىقەتلەرنى بايان قىلىۋاتقىنىمىزدا، بۈگۈنكى بىر مىلياردتىن ئارتۇق ئىسلام ئەھلىنىڭ بۇ اللە ئەززە ۋە جەللە تەرىپىدىن پەرىز قىلىپ بېكىتىلگەن جىھاد ئىبادىتىگە تۇتقان پوزىتسىيىسى بىزلەرگە ھالىمىزنىڭ نېمە ئۈچۈن كۈندىن-كۈنگە

ياخشىلىنالمىۋاتقانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرەلىشى مۇمكىن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەقىقەتەن راست ئېيتىدۇ. مانا بىز بۇنىڭغا گۇۋاھ بولىۋاتىمىز: «سىلەر تىجارەت بىلەن بولۇپ كەتسەڭلار، كالىنىڭ قۇيرۇقىنى تۇتۇۋالساڭلار (يەنى تېرىقچىلىق بىلەن بولۇپ كەتسەڭلار)، تېرىقچىلىققا رازى بولساڭلار. اللە سىلەرگە بىر خارلىقنى كەلتۈرۈپ قويدۇ. ھەتتا دىنىڭلارغا قايتىمغۇچىلىك سىلەردىن بۇ خارلىقنى كۆتۈرۈۋەتمەيدۇ.» (ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر نەقىل قىلغان.)

پۈتۈن ئۈمەت ئاساسى گەۋدىسى بىلەن بۇ ئىبادەتتىن پۈتۈنلەي ئۆزى تۇيماستىن يۈز ئۆرگەن بولۇپ، بۇ ئاسىيلىق تۈپەيلىدىن ئەڭ زىيانكار كىشىلەردىن بولۇپ قالماسلىقى ئۈچۈن، بىزنىڭ يىگانە ئىلاھىمىز بولغان اللەنىڭ سۈرە تەۋبىدىكى بىرقىسىم كۆرسەتمىلىرىنى ئەسلىتىش ئارقىلىق ئۇلارنىڭ ئىمانى كۆزلىرىنى ئېچىشىغا ئىشتىياق باغلاش بىزنىڭ باش تارتىپ بولمايدىغان ئىمانى مەسئۇلىيىتىمىزدۇر.

«شۈبھىسىزكى، سەن خالىغان ئادىمىڭنى ھىدايەت قىلالمايسەن، لېكىن اللە ئۆزى خالىغان كىشىنى ھىدايەت قىلىدۇ. اللە ھىدايەت تاپقۇچىلارنى ئوبدان بىلىدۇ.» (سۈرە قەسەس 56 - ئايەت)

سۈرە تەۋبىدىكى ئىلاھى كۆرسەتمىلەردىن مۇناپىقلارغا بىر نەزەر

ھەممەيلەنگە مەلۇملۇق سۈرە تەۋبە قۇرئاندىن ئەڭ ئاخىرىدا چۈشكەن سۈرىلەرنىڭ بىرى. ئۇنىڭ نازىل بولغان ۋاقتى ھىجرەتنىڭ توققۇزىنچى يىلى بولۇپ بۇ سۈرە تەبۇك غازىتىنى چۆرىدىگەن ئاساستا، تەبۇك غازىتىنىڭ ئالدىدا، جەرياندا ۋە تەبۇك غازىتىدىن كىيىن نازىل بولغان. بۇ سۈرە مۇشۇ ئىتتىبار بىلەن مەنسۇخ بولمايدىغان، ئەڭ ئاخىرقى ھۆكۈملەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان سۈرىدۇر. چۈنكى بۇ سۈرە چۈشۈپ بولۇپ ئۇزۇن ئۆتمەي، بۇ دۇنيانىڭ غەيىپ دۇنياسى بىلەن بولغان ۋەھى ئالاقىسى ئۈزۈلدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ سۈرىدىكى ھۆكۈملەر تا قىيامەت كۈنىگىچە ئۆزگەرمەس ھۆكۈم بولۇپ قالدى. بۇ سۈرە ئاساسلىقى مۇسۇلمانلار لاگىرى بىلەن مۇشرىكلار، ئەھلى كىتابلار ۋە باشقىلاردىن تەركىپ تاپقان باشقا ھەرقانداق لاگىر ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە پىرىنسىپلىرىنى بەلگىلەيدىغان، مۇسۇلمان جەمئىيىتىنىڭ سىياسى تۈزۈلمىسىنى بىكىتىدىغان،

ئىسلامنىڭ ئەڭ ئاخىرقى نىشانلىرىنى ئاشكارە جاكارلايدىغان، اللەنىڭ ئىرادىسىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلىدىغان جىھادى ھەرىكەتلەرگە يىتەكچىلىك قىلىدىغان مۇھىم ھۆكۈملەرنى ئېلىپ چۈشكەن، قىسقىسى بۇ ئۈمەتنىڭ بۇ دۇنيادىكى يىگانە رولى، ۋەزىپىسى تېخىمۇ ئېنىقلاشتۇرۇلۇپ بېكىتىلگەن بولۇپ، تا قىيامەتكىچە ھەرقانداق ئاخىرقى ھۆكۈم بۇ سۈرىدىن ئېلىنىدۇ. جىھاد ھۆكۈملىرىمۇ بۇ سۈرىدىن ئېلىنىدۇ. ئىسلام مەلۇم مەزگىللىك ئىپتىياج تۈپەيلىدىن باشقا ئايەتلەردە كۆرسىتىلگەن باسقۇچلۇق ھۆكۈملەرگە مۇراجىئەت قىلىسىمۇ، لېكىن بۇ سۈرە كۆرسەتكەن ئاساسى پىرىنسىپتىن، نىشاندىن ھەرگىز چەتنەپ كەتمەيدۇ. يەنى ئىسلامى ھەرىكەت نىشانىنىڭ مۇشۇ سۈرە ئوتتۇرىغا قويغان نىشاندىن ئادىشىپ قېلىشىغا ھەرگىز يول قويۇلمايدۇ. مانا بۇلار بۇ سۈرىنىڭ مۇھىم پىرىنسىپال قائىدىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغانلىقى ۋە ئاخىرىدا نازىل بولغانلىقى بۇ سۈرىگە ئاتا قىلغان ئالاھىدىلىكلەردۇر.

لېكىن بۈگۈنكى كۈنىمىزگە قارايدىغان بولساق، بۇ سۈرە بىلەن مۇسۇلمانلار ئوتتۇرىسىدا چوڭ بىر ھاڭنىڭ پەيدا بولغانلىقىنى ھېس قىلالايمىز. تاغۇتلارنىڭ زور ماددى كۈچى ئالدىدا بۇ تاغۇتلار بىلەن اللەنى ۋاستە قىلىپ تۇرۇپ بىرەر قېتىمىمۇ ھەقىقىي اللە يولىدا جىھاد قىلىپ باقماستىنلا، ئاللىقاچان روھى جەھەتتىن مەغلۇب بولغان بۇ ئۈمەت ئۆزىنى بۇ سۈرىدە تەسۋىرلىنىۋاتقان ئىسلامى غالىپلىقتىن تولمۇ يىراق ساناۋاتىدۇ. بۇ سۈرە مۇسۇلمانلار ھاياتىدا شۇنداق ئۇنتۇلۇپ كەتتىكى، پەقەت قارىلارنىڭ خەتمە قىلىشىغا توغرا كېلىپ قالغاندا، تەسىرلىك قىرائەت قىلغىنىدىن باشقا بىر بۇ سۈرىدىن ئىلھام ئېلىشقا قايتقانلىقىنى ھېچ كۆرەلمەيۋاتىمىز. مۇسۇلمانلارنىڭ ھەرقاچان بۇ سۈرىگە نەزىرى چۈشۈپ قالسا، ئۇلۇغ كىچىك تىنىپ قويۇپ، خۇددى قەدىمقىلارنىڭ چۆچەكلىرىگە ھەۋەسلەنگەندەك ھەۋىلىنىپ قويدۇ.

لېكىن بۇ سۈرە قۇرئاننىڭ مەركىزى قىسمى بۇلۇش بىلەن، مۇسۇلمانلارنىڭ تۇرمۇشىدىن ئايرىلماس بىر ئىلاھى كۆرسەتمە ئىدى. ھەرقانداق بىر مۇسۇلماننىڭ بۇ سۈرىدىن ئايرىلىپ قېلىشىغا، پۈتكۈل قۇرئان ۋە ئىسلامنىڭ مەنتىقىسى ۋە روھى قەتئىي يول قويمايتتى. مۇشۇنداق بىر ئەھۋالدا ھەربىر ئىمانى ئويغاق بىر مۇسۇلمانغا بۇ سۈرە توغرىسىدا تەپەككۈر قىلىش، بۇ سۈرىنى ھاياتىغا تەدبىقلاش

ئارقىلىق ھەقىقى ئىززەتنى قولغا كەلتۈرۈشكە ئۈمىدۋار بولۇش تولىمۇ زۆرۈر.

تېخىمۇ زۆرۈر بولغىنى نۆۋەتتىكى بىزباشتا بايان قىلغان رىئاللىق ۋە ئافغانىستانغا ئوخشاش زېمىنلاردا اللەنىڭ كەلىمىسىنى ئۈستۈن قىلىش يولىدا قوزغالغان جىھادى ھەرىكەتلەر دۇنيانىڭ ھەرقانداق يېرىدە ياشاۋاتقان مۇسۇلماننى بۇ سۈرىنىڭ ھۆكۈمى ئاستىدا ياشايدىغان قىلىپ قويدى. بۇ مۇسۇلمان يا بۇ جىھادى ھەرىكەتلەرگە بارلىقىنى تەقدىم قىلىپ، اللە تىن جەننەتنى سېتىۋالىدۇ. ياكى ئۇنىڭ قەلبىدىكى مەرەزنى ئاشكارە قىلىپ، خۇددى رەسۇلۇللاھنىڭ دەۋرىدىكى مۇناپىقلار قىلغاندەك قىلىقلارنى قىلىپ، دوزاخنىڭ ئەڭ تۆۋەن يېرىدىن ئورۇن ئالىدۇ. بۇ جىددى ۋەزىيەتتە ھېچبىر مۆئمىننىڭ تاللاش پۇرسىتى يوقكى، بۇ پەقەت ئىمان بىلەن كۇفرى ئوتتۇرىسىدىكى تاللاشتۇر. اللە خالىسا بۇنى تۆۋەندە تەپسىلى تونۇشتۇرىمىز:

سۈرە تەۋبىنىڭ نۇرغۇن ئىسىملىرى بار بولۇپ، ئۇلار: بەرائەت (ئادا - جۇدا بولۇش)، تەۋبە، فازىھە (پاش قىلىش)، بەھس (ئىزدەش) قاتارلىقلاردۇر. بۇ سۈرە مۇناپىقلارنىڭ ئەيىپلىرىنى ئىزدىگەنلىكى ئۈچۈن بەھس، سۈپەتلىرىنى بىرمۇ - بىر بايان قىلىپ، چاۋىسىنى چىتقا يايغانلىقى ئۈچۈن فازىھە (پاش قىلىش)، رەسۋا قىلىش دېگەندەك ناملار بىلەن ناملانغان. بۇ سۈرىدە «ئۇلارنىڭ ئىچىدە اللە قا ئەھدە بەرگەنلەر بار...»، «ئۇلارنىڭ ئىچىدە پەيغەمبەرگە ئەرزىيەت يەتكۈزىدىغانلار بار...»، «ئۇلارنىڭ ئىچىدە ماڭا ئىزنى بەرگىن، مەنى بالاغا دۇچار قىلمىغىن!»، «دەيدىغانلار بار...»، «ئۇلارنىڭ ئىچىدە مۇسۇلمانلارغا زىيان يەتكۈزۈش ۋە كۇفرىنى زىيادە قىلىش ئۈچۈن مەسجىد سالغانلار بار...» دېگەنگە ئوخشاش مۇناپىقلارنىڭ سۈپەتلىرىنى، ئىش ھەرىكەتلىرىنى بايان قىلىپ بېرىدىغان نۇرغۇن ئايەتلەر بار بولۇپ، بۇ ھەقتە ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: «سۈرە تەۋبىنىڭ ئايەتلىرى» «ئۇلارنىڭ ئىچىدە»، «ئۇلارنىڭ ئىچىدە» دەپ مۇناپىقلارنى پاش قىلىپ چۈشۈۋەردى، بىزھەتتا بۇ سۈرە بىزلەرنىمۇ (مۇناپىقلار قاتارىدا) سانماي قويمىغۇدەك دەپ قورقۇپ كەتتۇق.»

بىز ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ بۇ سۆزىدىن شۇنداق بىر ھەقىقەتنى بايقىۋېلىشىمىز مۇمكىنكى، مۇناپىق بولۇش ئۈچۈن چوقۇم قەلبىتىكى

ئاشكارە كۇفرىنىڭ بولۇشى شەرت ئەمەس، چۈنكى ئەنە شۇ اللەقا بولغان ئىمانغا ئىشەنچ قىلالايدىغان ساھابىلەرمۇ ئۆزلىرىنىڭ مەلۇم ئىش-ھەرىكەت ياكى سۈپەتلەردە شۇ مۇناپىقلارغا ئوخشاش بولۇپ قېلىپ، ئۆزلىرىنىڭ مۇناپىقلاردىن بولۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرىگەن. تابىئىنلاردىن بىرى مىقداد ئىبنى ئەسۋەدتىن رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن مىقداد ئىبنى ئەسۋەتنى ھىمىسى شەھىرىدە بىر سەررەپخاننىڭ ئالدىدا كۆرگەن ئىدىم. ئۇنىڭ سېمىزلىكىدىن ئولتۇرغان ئورۇندۇقىدىن ئۇنىڭ گۆشلىرى پولىتىيىپ چىقىپ قالغان ئىدى. مەن ئۇنىڭغا: «بۇ يىل جىھادقا چىقماي، قېلىپ قالساڭ بولمامدۇ؟ - پەقەت بىر يىل؟» دېدىم. مىقداد جاۋابەن: «سۈرە تەۋبە ئۇنىمايدۇ.» دەپ جاۋاب بەردى. شۇۋاقتىنىڭ ئۆزىدە مىقداد ۋە باشقا ساھابىلەرگە جىھاد پەرز كۇپايە ئىدى. چۈنكى بۇ جىھادلار بېسىۋېلىنغان ئىسلام دىيارلىرىنى ئازات قىلىش ئەمەس، بەلكى يىڭى فەتىھ ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلاتتى. لېكىن شۇ ھالەتتە مىقداد سۈرە تەۋبىنىڭ مۇناپىقلار توغرىسىدىكى ھۆكۈمى ئاستىدا بولۇپ قېلىشتىن، قاتتىق ئېھتىيات قىلىپ، بىرەر يىل بولسىمۇ جىھادتىن قېلىپ قېلىشقا جۈرئەت قىلالمىغان ئىدى.

لېكىن بىز ھازىرقى بىر مىلياردتىن ئارتۇق سانغا ئىگە بولغان بۇ ئىسلام ئۈمىتىنىڭ ھاياتىدىن جىھادى روھىنىڭ يوقاپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈۋاتىمىز. ھازىر مۇسۇلمانلار بىر غېرىچ زېمىنى دۈشمەنلەر تەرىپىدىن بېسىۋېلىنىش ئەمەس، بىر غېرىچ زېمىنىمۇ بولمىغان بىر ھالەتتە ياشاۋاتىدۇ! جىھادنىڭ پەرز ئەينىلىكى تولۇق مۇئەييەنلەشكەن، جىھادنىڭ پەرز كۇپايە بولۇشىدىن سۆز ئېچىش ھەم تېخىمۇ مۇمكىن ئەمەس بولۇۋاتقان بۇ شارائىتتا بۇ ئۈمىت اللەنىڭ بۇ بۇيرۇقىغا قانداق مۇئامىلىدە بولۇۋاتىدۇ؟! بۇ مەسىلە ئافغانىستاننىڭ ياكى چېچنىستاننىڭ ۋە ياكى ئاللىقانداق مەلۇم بىر رايوننىڭ مەسىلىسى ئەمەس، بەلكى پۈتۈن دۇنيادىكى ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ ئىززەت مەسىلىسى! . يەھۇدى خىرىستىيان، بۇد پەرەس، كوممۇنىستلار ۋە بۇلارنىڭ پەردە ئارقىسىدا تۇرۇپ قوماندانلىق قىلىشى بىلەن ئىسلامنى بوغۇزلاش ھەرىكىتىدە ھەل قىلغۇچ روللارنى ئويناۋاتقان، ئىسلام نامى بىلەن ناملىنىۋالغان تاغۇت رەھبەرلەر دىن شەكىللەنگەن ئىسلامغا قارشى بىرلىكسەپنىڭ دۇنياۋى ھۇجۇمىغا قارشى تۇرۇش مەسىلىسى!

ئۆزىنى سەئۇدى، تۈركىيە، مىسىر لارغا ئوخشاش بەئەينى تاغۇتلار ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان، ئىسلام ئاشكارە ياكى يوشۇرۇن ھالدا پايمال قىلىنىۋاتقان دۆلەتلەردە خۇددى ئىسلامى خەلىپىلىك ئاستىدا ياشاۋاتقاندەك ھېس قىلىدىغان، شۇ تۈپەيلى جىھاد مەسىلىسىگە قىلچىلىك ئەھمىيەت بەرمەيدىغان بولۇۋالغان نادانلارنىڭ ئەھۋالى ھەقىقى ئىمان ئەھلىنىڭ ئاچچىق كۈلكىسىنى قوزغاۋاتقان بۇ كۈنلەردە، ئىسمى ۋە جىسمىدىن كۆپىرىلىقى ئېنىق بولغان، ئىسلامنى ئاشكارە ھالدا باستۇرىۋاتقان، ئۇنىڭ كۆپىرىلىقى نادانلارغىمۇ مەخپى بولمىغان دۆلەتلەردە ياشاۋېتىپ تۇرۇپمۇ جىھاد مەسىلىسىنى ھاياتىدىن يىراق سانايدىغانلارنىڭ خۇنۇك ئەھۋاللىنى ئىپادىلەشكە، مۇۋاپىق بىر سۆز تېپىلمىسا كېرەك. بەلكى بىز بۇيەردە يېزىقچىلىقتىمۇ ماتىماتىكىغا ئوخشاش كۋادىرات، كۆپ ۋە نەچچىنچى دەرىجىسى دېگەندەك ئىپادىلەش ئىبارىلىرىنىڭ زۆرۈر بولۇپ قالغانلىقىنى چوڭقۇر ھېس قىلىشىمىز مۇمكىن.

ھەقىقەتەن سۈرە تەۋبە ۋە قۇرئاندىكى نۇرغۇن ئايەتلەر ئىسلام نامى بىلەن ياشاۋاتقانلارنىڭ ئەھۋاللىرىغا ئاساسەن، ئۇلارنىڭ اللەنىڭ مىزانىدىكى سالاھىيەتلىرىنى بەلگىلەپ بېرىدۇ. شۈبھىسىزكى، ئىسلام جەمىيىتى نۇرغۇن تەبىقىلەردىن تەركىپ تاپقان بولىدۇ: ئۇنىڭدا مۇناپىقلار بار، ئۇنىڭدا ئىمانى ئاجىز كىشىلەر بار، ۋە ئۇنىڭدا پەرىشتىلەردىن ئەۋزەل كىشىلەر بار. ئەھلى سۈننە ۋە لىجائەت ئەقىدىسىدىكى مۇھاجىر ۋە ئەنسارىلاردىن بولغان ئاۋانگارتلار پەرىشتىلەردىن ئەۋزەل، مۆئمىنلەر ئاممىسى پەرىشتىلەر ئاممىسىدىن ئەۋزەل، مۆئمىنلەرنىڭ ئالاھىدىلىرى پەرىشتىلەرنىڭ ئالاھىدىلىرىدىن ئەۋزەل.

يامانلىقنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى بىلمىگۈچە، ئۇنىڭدىن ساقلانغىلى بولمايدۇ. شۇڭا ھۈزەيفە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رەسۇلۇللاھتىن يامانلىق ھەققىدە كۆپرەك سورايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز بۇ يەردە ئاساسلىقى قۇرئان بىزگە سۈپەتلەپ بەرگەن، ئىسلام نامى ياشاۋاتقان مۇناپىقلارنىڭ ئەھۋاللىرىنى، سۈپەتلىرىنى بايان قىلماقچى، اللە ھەممەيلەنگە مۇناپىقلىقنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى ھەقىقى تونۇتۇپ، بىزلەرنى مۇناپىقلاردىن بولۇپ قالماسلىققا ھىدايەت قىلسۇن، ئورنىمىزنى دوزاختىكى ئەڭ تۆۋەن ئورەك بولۇشتىن، جەننەتتىكى ئەڭ يۇقىرى مەنزىل بولۇشقا ياردەم

قىلسۇن! ئامىن).

دوكتور ئابدۇللاھ ئەززام مۇنداق دەيدۇ: «سۈرە تەۋبە مۇناپىقلارنىڭ سۈپەتلىرىنى، بەلگىلىرىنى ۋە ئىسلام جەمئىيەتكە سىڭىپ كىرىشلىرىنى بايان قىلىپ بېرىدۇ. ئۇلارنىڭ سۈپەتلىرىنىڭ بىرى، ئۆسەك سۆز ۋە پاساتلارنى تارقىتىش، مۇسۇلمانلارنى جىھادتىن توسۇپ قېلىش. مانابۇ ئەينى ۋاقىتتىكى ۋە ھازىرقى ۋاقىتتىكى سۈپەتلىرىدىندۇر.

بەزى كىشىلەر ئۆسەك سۆز ۋە ئافغان جىھادىنىڭ ئەيىپلىرىنى تارقىتىپ، كىشىلەرنى جىھادتىن توسۇۋاتىدۇ. گەرچە بۇ ئىشلارنى بەزى ئىخلاسەن مۇسۇلمانلار ياخشى نىيەتتە قىلدىم دەپ دەۋەتقان بولسىمۇ، بۇ يەنىلا مۇناپىقنىڭ سۈپىتىدۇر. اللە ئەزە ۋە جەللە بىزنى بۇ كىشىلەردىن ناھايىتى كۆپ ئاگاھلاندۇرغان. ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «مۇناپىقلار سىلەر بىلەن بىرگە چىقسا پەقەت بۇزۇقچىلىقنىلا زىيادە قىلىدۇ...»، «ئۇلار سىلەرنىڭ ئارخىلارغا كىرىۋالىدۇ»، «سىلەرگە يامانلىق كېلىشىنى تىلەيدۇ»، «ئۇلارنىڭ ئارىسىدا تىڭتىڭچىلار بار، اللە زالىملارنى ئوبدان بىلىدۇ...». بۇلارنىڭ خەتىرى شۇنداق ياشلارغا بولىدۇكى، بەزى ياشلار ئىئوردانىيەدىن، مىسىردىن ياكى ھىجازدىن قەلبى ئېچىلغان ھالدا سەمىمى قەلب بىلەن جىھاد ئۈچۈن كەلسە، بۇ مۇناپىقلار ئۇلارنى پىشاۋۇردە توسۇۋېلىپ، ئۇلارغا زەھەرلىك ئوكۇلنى ئۇرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ ياش: جىھاد ئاخىرلىشىپتۇ، دەپ ئۆز يۇرتلىرىغا قايتىدۇ.

بۇ مۇناپىقلار مۇسۇلمان قوشۇن توغرىسىدا يامان خەۋەرلەرنى تارقىتىپ: «كاپىرلارنىڭ قوشۇنى بەك كۈچلۈك، ئەگەر چىقساڭلار سىلەرنى چوقۇم ۋەيران قىلىۋېتىدۇ. ئەگەر جەڭگە كىرسەڭلار چوقۇم ساق قايتالمايسىلەر، سىلەر قوراللىقلار ئاز تۇرۇپ، روسىيە بىلەن ئۇرۇش قىلىشنى ئويلاۋاتامسىلەر؟!...» دەيدۇ. ۋە يەنە: «جەڭگاھ بەك ئىسسىق، بەك سوغۇق، قېلىن قاردا نەچچە كۈن ماڭىدىغان گەپ، ئافغانلار سىلەرنى چۈشەنمەيدىغان خەلق، ئۇلار بىلەن جىھاد قىلىپ بولغىلى بولمايدۇ...» دەيدۇ. ۋە يەنە بەزىلىرى چىگرالاردا يوشۇرۇنۇپ يۈرۈپ، جىھاد ئۈچۈن كەلگەن ياشلارنىڭ ئالدىنى توسۇپ: «سەن ئافغانىستانغا بارماقچىمۇ؟ ئافغانلارنىڭ تولىسى بىدئەتچى، سەن پىشاۋۇرغا بار. ئۇيەردە تەۋھىد ئۆگىتىدىغان مەدرىسىلەر بار. جىھاد دېگەن شۇيەردە، ئەمما ئافغانلارغا كەلسەك، ئۇلار بىلەن بىرگە جىھاد قىلما، ئۇيەردىكى جىھادمۇ ياكى ئادەتتىكى ئۇرۇشمۇ؟ اللە بىلىدۇ. چۈنكى ئۇلار

تۇمار ئاسىدۇ. بەلكى ئۇلار مۇشرىك. مۇشرىكلار بىلەن بىرگە جىھاد قىلىشقا بولمايدۇ. <<.....>> دەيدۇ.

مانا بۇ سۈرە مۇناپىقلارنىڭ سۈپەتلىرىنى، ھىيلە مىكرىلىرىنى، يامانلىقلىرىنى، ئىسلام جەمئىيىتىدىكى پائالىيەتلىرىنى بايان قىلىپ بېرىدۇ. ئۇلار اللە يولىدا سەدىقە قىلغانلارنى زاڭلىق قىلىدۇ. ھەتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زاكاتلارنى تەقسىم قىلىشىدىن شەكلىنىپ قۇسۇر تاپىدۇ. <<.....>>

ئەمىلىيەتتە بىز بىرتۈركۈم اللە قەلبلىرىنى ھەققە ئېچىۋەتكەن، ئۆزىنىڭ نۆۋەتتىكى ۋەزىپىسىنى تولۇق تونىغان بۇرادەرلىرىمىز اللەنىڭ كەلىمىسىنى ئۈستۈن قىلىش يولىدا قان كېچىپ جەڭ قىلىۋاتسا، ئۆزلىرىچە ئۇلارنىڭ ئىشلىرىنى ياراتماي، مەنستەمەي ياكى غەلبە قىلىشىغا ئىشەنمەي ئۆز يۇرتلىرىدا، راھەت ئۆيلىرىدە ئولتۇرۇپ، كىشىلەرنى بۇ جىھادتىن ئۆزى بىلىپ بىلمەي توسىۋاتقان نۇرغۇن كىشىلەرنى ئۇچرىتىمىز. ئاۋام خەلقىنىڭ بۇ جىھادقا نىسبەتەن تاماشىبىن قاتارىغا ئۆتۈۋېلىشىنى ئەيىپ ساناشقا ئامالسىزىمىز. چۈنكى ئاۋام خەلقىنىڭ ئەھۋالى تارىختىن بېرى شۇنداق بولۇپ كەلگەن. ئۇلار پەقەت ئىسلام كۈچەيگەن ۋاقىتتىلا بۇ دىنغا ياردەم بېرىشى مۇمكىن، لېكىن قىيىن سائەتلەردە ئۇلاردىن ھەرگىز بۇ قۇربانلىقلارنى بېرىشىنى خالىمايدۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ بۇ دىنغا ھەقىقىي ئىخلاسى قىلىشى، چۈشىنىشى مۇمكىن ئەمەس. لېكىن << بۇ دىننى چۈشەندىم، ئىخلاسى قىلدىم، ھاياتىم، ماماتىم، نامىزىم، قۇربانلىقىم ھەممىسى ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى بولغان اللەقا خاستۇر. >> دەپ دەۋا قىلىۋاتقان كىشىلەرنىڭمۇ تاماشىبىن قاتارىغا، ھەتتا كارى بولماسلىق مەيدانىغا ئۆتۈۋالغانلىقى بىزلەردىكى دىنى چۈشەنچىنىڭ نەقەدەر قالاقلانغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرەلىشى مۇمكىن. بىز بەزى مۇدەررىس ۋە ئالىملارنىڭ بۇ جىھادى ھەرىكەتلەرنىڭ ماددى جەھەتتىكى ئاجىزلىقى سەۋەبىدىن غەلبە كۈتكىلى بولمايدىغانلىقىنى، ئەگەر دۇنياۋى غايەت زور ماددى كۈچكە ئىگە بولغان كاپىرلارنىڭ بىر كۈچىسىلا، ئۇلارنى مەغلۇپ قىلىۋېتىشىنىڭ مۇمكىنلىكىنى ئېغىزلىرى تالغىچە سۆزلەپ، كىشىلەرگە نۆۋەتتىكى مۇھىم ۋەزىپىنىڭ دەۋەت ئىكەنلىكىنى، جىھاد قىلىشقا تېخى بالدۇر ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈش ئارقىلىق باشقىلارنىڭ جىھادى چۈشەنچىسى ۋە جىھادى روھىغا سوغۇق سۇ سېپىۋاتقانلىقىنى

كۆرگىنىمىزدە، اللە مۇنۇ سۆزىدىكى اللە تەرىپىدىن قاتتىق ئەيىبلەنگەن كىشىلەرنىڭ ۋەقەلىكىنى ئەسلىمەي تۇرالمىمىز:

«ئۆزلىرى مىڭلارچە تۇرۇقلۇق ئۆلۈمدىن قورقۇپ، يۇرتلىرىدىن قېچىپ چىققان كىشىلەردىن خەۋىرىڭ يوقمۇ؟ اللە ئۇلارنى «ئۆلۈڭلار» دېدى (ئۇلار ئۆلدى). ئاندىن كىيىن اللە ئۇلارنى تىرىلدۈردى، اللە ئىنسانلارغا ھەقىقەتەن مەرھەمەتلىكتۇر ۋە لېكىن ئىنسانلارنىڭ كۆپچىلىكى (اللەنىڭ نىئىتىگە) شۈكرى قىلمايدۇ. اللە يولىدا جىھاد قىلىڭلار، بىلىڭلاركى، اللە ھەقىقەتەن (سۆزۈڭلارنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (نىيىتىڭلارنى، ئەھۋالىڭلارنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر.» (سۈرە بەقەرە 243 - 244 - ئايەتلەر)

«ساخا مۇسا (نىڭ ۋاپاتى) دىن كېيىن ئىسرائىل ئەۋلادىدىن بولغان بىر جامائەنىڭ خەۋىرى يەتمىدىمۇ؟ ئۇلار ئۆز ۋاقتىدا ئۆزلىرىنىڭ پەيغەمبىرىگە: «بىزگە پادىشاھ تىكلەپ بەرگىن، (ئۇنىڭ بىلەن دۈشمەنلەرگە قارشى) اللەنىڭ يولىدا جىھاد قىلايلى» دېيىشتى. پەيغەمبەر: «سىلەرگە جىھاد پەرز قىلىنسا جىھاد قىلماي قالارسىلەر مۇ؟» دېدى. ئۇلار: «يۇرتلىرىمىزدىن ھەيدەپ چىقىرىلغان ۋە ئوغۇللىرىمىزدىن جۇدا قىلىنغان تۇرساق قانداقمۇ اللەنىڭ يولىدا جىھاد قىلمايلى؟» دېدى. ئۇلارغا جىھاد پەرز قىلىنغان چاغدا ئازغىنىسىدىن باشقا ھەممىسى جىھادتىن باش تارتتى. اللە زالىملارنى ئوبدان بىلگۈچىدۇر.» (246 - ئايەت)

«تالۇت ئەسكەرلىرى بىلەن (بەيتۇلمۇقەددەستىن) ئايرىلغان چاغدا: «اللە سىلەرنى بىر دەريا بىلەن سىنايدۇ، كىمكى ئۇنىڭدىن ئىچىدىكەن ئۇ ماڭا تەۋە ئەمەس، كىمكى دەريا سۈيىدىن تېتىمايدىكەن، ئۇ ھەقىقەتەن ماڭا تەۋەدۇر، ئۇنىڭدىن (ئۇسسۇزلۇقنى بىر ئاز بېسىش ئۈچۈن) ئىچكەن ئادەم (بۇيرۇققان خىلاپلىق قىلغان بولمايدۇ)» دېدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئازغىنا كىشىدىن باشقا ھەممىسى ئۇنىڭدىن ئىچتى. تالۇت ۋە ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتقان كىشىلەر دەريادىن ئۆتكەن چاغدا (دۈشمەننىڭ كۆپلىكىنى كۆرۈپ قورقۇنچىقا چۈشۈپ، (ئۇلارنىڭ بىر پىرقىسى): «بۈگۈن بىز جالۇت ۋە ئۇنىڭ ئەسكەرلىرى بىلەن ئۇرۇشۇشقا تاقەت كەلتۈرەلمەيمىز.» دېدى. (تالۇتنىڭ تەۋەلىرىدىن) اللەغا ئۇچرىشىدىغانلىقىغا ئىشىنىدىغانلار: «اللەنىڭ ئىرادىسى بىلەن ئاز جامائە كۆپ جامائەنىڭ ئۈستىدىن غەلبە قىلىدۇ.» دېدى. اللە

چىداملىق كۆرسەتكۈچىلەر بىلەن بىلىدۇر. ئۇلار جالۇت ۋە ئۇلارنىڭ ئەسكەرلىرى بىلەن ئۇچراشقان چاغدا: «پەرۋەردىگارىمىز! قەلبىمىزنى چىداملىقلىق بىلەن تولدۇرغىن، قەدەملىرىمىزنى (ئۇرۇش مەيدانىدا) ساباتلىق قىلغىن، كافر قەۋمىگە قارشى بىزگە ياردەم بەرگىن» دېدى. مۆئمىنلەر اللەنىڭ ئىرادىسى بىلەن كافرلارنى مەغلۇپ قىلدى، داۋۇد جالۇتنى ئۆلتۈردى. (249-251)

ھەممىدىن يامان بولغىنى ئەگەر ئىلگىرىكىنى ۋە ئاخىرقىنى ئوبدان بىلگۈچى اللە تۆۋەندىكى ئايەتلەرنى ئۇلار ھەققىدە نازىل قىلغان بولسا ئەھۋال نېمە بولۇپ كېتەر؟! ئۇلار ئۆزلىرىنى دوزاختىن قۇتۇلدۇرۇپ قالدىغانغا بىرەر شاپائەتچى تاپالارمۇ؟!

«(مۇشرىكلار تەرەپدارى بولغان) ئادەملەر ئۇلارغا: «شەك شۈبھىسىزكى، كىشىلەر (يەنى قۇرەيشلەر) سىلەرگە قارشى قوشۇن توپلىدى، ئۇلاردىن قورقۇڭلار» دېدى. بۇ سۆز ئۇلارنىڭ ئىمانىنى كۈچەيتتى. ئۇلار: «بىزگە اللە كۇپايە، اللە نېمىدىگەن ياخشى ھامىي!» دېدى. (سۈرە ئالى ئىمران 173- ئايەت)

«ئەنە شۇ شەيتان ئۆز دوستلىرىنى (يەنى كۇففارلارنى) قورقىتىدۇ. ئەگەر مۆئمىن بولساڭلار، ئۇلاردىن قورقماڭلار، مەندىنلار قورقۇڭلار.» (ئالى ئىمران 175- ئايەت)

«اللە بەندىسىگە (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى قوغداشقا ۋە ئۇنىڭغا ياردەم بېرىشكە) يېتەرلىك ئەمەسمۇ؟ ئۇلار سېنى اللەدىن باشقا مەبۇدلار بىلەن قورقۇتىدۇ، اللە گۇمراھ قىلغان ئادەمنى ھېچ ھىدايەت قىلغۇچى بولمايدۇ.» (سۈرە زۇمەر 36- ئايەت)

«كىمكى اللە پەيغەمبىرىگە دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە ھەرگىز ياردەم بەرمەيدۇ دەپ گۇمان قىلىدىكەن، ئۇ تورۇسقا ئارغامچا سېلىپ بوغۇلۇپ ئالسۇن، قارىسۇنكى، ئۇنىڭ (بۇ) تەدبىرى غەزىۋىنى باسالامدۇ؟ (يەنى اللە پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ياردەم بەرمەيدۇ دەپ ئويلايدىكەن، ئۇ ئېسىلىپ ئۆلىۋالسۇن، ئەگەر بۇ ئۇنىڭ خاپىلىقىنى باسالمايدىغان بولسا. چۈنكى اللە پەيغەمبىرىگە چوقۇم ياردەم بېرىدۇ.)» (سۈرە ھەج 15- ئايەت)

«ئۇلار (مۆئمىنلەرگە ئائىت) ئامانلىقنىڭ ياكى قورقۇنچىنىڭ بىرەر خەۋىرى ئۇلارغا (يەنى مۇناپىقلارغا) يەتسە، ئۇنى تارقىتىدۇ، ئەگەر ئۇنى پەيغەمبەرگە ۋە ئۇلار (يەنى مۆئمىنلەر) نىڭ ئىچىدىكى ئىش

ئۈستىدىكىلەرگە مەلۇم قىلسا، (شۇ) خەۋەرنى چىقارغۇچىلار ئۇنى (يەنى شۇ خەۋەرنىڭ ھەقىقىي ئەھۋالىنى) ئۇلاردىن ئەلۋەتتە بىلىۋالاتتى. (ئى مۆئمىنلەر!) ئەگەر سىلەرگە اللەنىڭ پەزىلى ۋە مەرھەمىتى بولمىسا ئىدى، سىلەرنىڭ ئازغىنە كىشىدىن باشقىلىرىڭلار، ئەلۋەتتە، شەيتانغا ئەگىشىپ كېتەتتىڭلار.» (نسا 83-ئايەت)

كالىسى پەقەت دۇنياۋى سەۋەپلەر بىلەن، قەلبى كاپىر تاغۇتلارنىڭ ھەيۋىسى بىلەن توشۇپ كەتكەنلەر بۇ دىننى ھەرگىز چۈشىنەلمەيدۇ. تىگى ماھىيىتىگە ھەرگىز يېتەلمەيدۇ. قەلبلىرىدە اللەنىڭ ھەيۋىتى ئورناشمىغان، اللەنى ھەقىقىي رەۋىشتە تونىمىغان بۇ كىشىلەر قانچە قىلىسىمۇ، بۇدۇنيادا اللەتنى ئىبارەت بىر مۇتلەق كۈچنىڭ تەسىرىنى ھېس قىلالمايدۇ. بۇ دىندىكى جىھادنىڭ ماھىيىتى ئۇلارغا پۈتۈنلەي يات. مەيلى ئۇ مەشھۇر ئالىم دەپ ئاتالسۇن، ياكى ئۇستاز، مۇدەررىس، دەۋەتچى بولسۇن بەربىر قۇرئان ئۆگەتكەن ئەڭ توغرا تەپەككۈر ئۇسۇلنى پەقەت بىلمىگەن بولىدۇ. ئالىملار بۇ دىندىكى ھەرىكەت پىروگراممىسىدىن: «سەۋەپكە سەل قارىغان ئادەم سۈننەتكە سەل قارىغان بولىدۇ. تەۋەككۈلغا سەل قارىغان ئادەم ئىمانغا سەل قارىغان بولىدۇ.» دېگەن خۇلاسىنى چىقىرىشقان. ئەلۋەتتە ھېچكىم سىزنى بەش - ئالتە ئادەم بىلەن جىھاد قوزغاشقا بۇيرىمايدۇ. لېكىن ئافغانىستان جىھادىدەك پائالىيەت دائىرىسى مەلۇم ھەجىمگە ئىگە بولغان بۇ جىھادقا نىسبەتەن يەنىلا ئۈمىتسىز بولۇش، ئۇنى مەنسىتىش، كىچىك كۆرۈش پەقەت روھى مەغلۇبىيەتچىلەرنىڭ مەنتىقىسىغا ماس كېلىشى مۇمكىنكى، قۇرئان روھىغا پۈتۈن زىت بولغان بىر قاراشتۇر. بۇنداق قاراشقا كېلىپ قالغانلار مەيلى نامازنى ئۇزۇن ئوقۇيدىغان «تەقۋا» لاردىن بولسۇن، مەيلى بۇ دىندىن يادا ئالمىغان نەرسىلىرى قالمىغان ھاپىز ئالىم بولسۇن بەربىر قۇرئان سۈپەتلىگەن مۆئمىن ئەمەس:

«جىھادتىن بوشىشىپ قالماڭلار، شېھىد بولغانلار ئۈچۈن قايغۇرماڭلار، ئەگەر مۆئمىن بولساڭلار، جەزمەن ئۈستۈنلۈك قازىنىسىلەر.» (سۈرە ئالى ئىمران 139-ئايەت)

بەزىلەر غەلبىنى پەقەت ماددى سەۋەپ يولى بىلەنلا كۈتىۋاتقان پەيتتە اللە بىزلەرگە جىھادى ھەرىكەتنىڭ غەلبە قىلالماسلىقىدىكى سەۋەپنى مۇنداق بايان قىلىدۇ:

«اللہ سىلەرگە قىلغان (دۈشمىنىڭلارغا قارشى نۇسرەت ئاتا قىلىشتىن ئىبارەت) ۋەدىسىدە تۇردى؛ اللەنىڭ ئىزى بىلەن ئۇلارنى قىرىۋاتاتتىڭلار، اللە سىلەر ياقىتۇرىدىغان غەلبىنى كۆرسەتكەندىن كېيىن زەئىپلىشىپ قالدىڭلار، پەيغەمبەرنىڭ ئەمرى توغرىسىدا جاڭجاللاشتىڭلار، (پەيغەمبەرنىڭ ئەمرىگە) بويسۇنىدىڭلار، بەزىڭلار دۇنيانى كۆزلىدىڭلار، بەزىڭلار ئاخىرەتنى كۆزلىدىڭلار، ئاندىن اللە سىناش ئۈچۈن سىلەردىن دۈشمەننى قايتۇردى (يەنى سىلەرنى غەلبىدىن مەغلۇبىيەتكە يۈزلەندۈردى) ۋە سىلەرنى ھەقىقەتەن ئەپۇ قىلدى. اللە مۆئمىنلەرگە مەرھەمەت قىلغۇچىدۇر.» (سۈرە ئالى ئىمران 152 - ئايەت)

«اللە سىلەرگە نۇرغۇن جەڭ مەيدانلىرىنى ۋە ھۈنەينى كۈنىدە (يەنى جېڭىدە) ھەقىقەتەن ياردەم بەردى. ئەينى ۋاقىتتا سانىڭلارنىڭ كۆپلۈكىدىن خوشاللىنىپ كەتتىڭلار (يەنى بۈگۈن بىزنىڭ سانىمىز كۆپ، مەغلۇپ بولمايمىز دېدىڭلار، بۇ چاغدا سىلەرنىڭ سانىڭلارنىڭ كۆپلۈكى سىلەرگە قىلچە ئەسقا تىمىدى. (قاتتىق قورقىنىڭلاردىن) كەڭ زېمىن سىلەرگە تار تۇيۇلدى. ئاندىن (مەغلۇپ بولۇپ، رەسۇلۇللاھنى ئازغىنە مۆئمىنلەر بىلەن تاشلاپ) ئارقاڭلارغا قاچتىڭلار.» (سۈرە تەۋبە 25 - ئايەت)

اللە بۇ جىھادى ھەرىكەتنىڭ ماھىيىتىنى يەنە مۇنداق ئوچۇقلاشتۇرىدۇ:

«(ئى مۇسۇلمانلار! بەدرىدە) ئۇلارنى (يەنى مۇشرىكلارنى) سىلەر (ئۆز كۈچۈڭلار بىلەن) ئۆلتۈرگۈنۈڭلار يوق، بەلكى ئەمەلدە ئۇلارنى (سىلەرگە ياردەم بېرىپ، ئۇلارنى دىللىرىدا قورقۇنچ پەيدا قىلىش بىلەن) اللە ئۆلتۈردى، (ئى مۇھەممەد بىر سىقىم توپىنى مۇشرىكلارغا) ئاتقىنىڭدا سەن ئاتىدىڭ، بەلكى ئەمەلدا ئۇنى (مۇشرىكلارنىڭ كۆزلىرىگە) اللە ئاتتى. (اللەنىڭ

قىلىشى) مۆئمىنلەرگە (ساۋاب، غەلبە، غەنىمەتلەردىن ئىبارەت) چىرايلىق ئىنئاملارنى ئاتا قىلىش ئۈچۈن ئىدى. اللە ھەقىقەتەن (ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (نىيەتلىرىنى، ئەھۋاللىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر.» (سۈرە ئەنفال 17 - ئايەت)

«ئۇلارغا ئۇرۇش ئېچىڭلار، اللە ئۇلارنى سىلەرنىڭ قولۇڭلار بىلەن جازالايدۇ. اللە ئۇلارنى خار قىلىدۇ، اللە سىلەرنى ئۇلار ئۈستىدىن غالىب قىلىدۇ. (ئىسلام دىنىنى ئۈستۈن قىلىپ، كافرلارنى جازالاپ) مۆئمىن

قەۋمنىڭ كۆڭلىگە شىپالىق بېرىدۇ.» (سۈرە تەۋبە 14 - ئايەت)

مۇشۇنداق بىر جىددى شارائىتىمۇ
«يولباشچىلارنىڭ» كۆپلىكىدىن ئاق - قارىنى پەرق ئېتەلمەي، ئۆزىنىڭ
ئەقلىنى ۋە دىنىنى باشقىلارغا ھاۋالە قىلىۋەتكەن، ئىخلاسمەن
بۇرادەرلىرىمىزگە قانداق قىلىشى كېرەكلىكىنى بىلدۈرۈپ قويۇش ئۈچۈن
ئالىملارنىڭ تۆۋەندىكى پەتىۋالىرىنى تەقدىم ئېتىمىز:

شەيخ ئىبنى تەيمىيە مۇنداق دەيدۇ: جەڭ مەيدانىدا بولمىغان
ئالىمدىن جىھاد توغرىلىق سورالمايدۇ. بولۇپمۇ جىھادقا چىقماستىنلا
ئۆزى يوق ئالىمدىن تېخىمۇ سورالمايدۇ. ئۇ ئۆزى ئادا قىلمىغان پەرز
توغرىلىق قانداقمۇ پەتىۋا بېرەلسۇن؟.....

سەيىد قۇتۇپ رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: پەتىۋا دېگەن جىھادتىن
ئولتۇرۇۋالغۇچى كىشىدىن ئېلىنمايدۇ. بىر قېتىم تۈرمىدە ئۇنىڭغا بىر
مەسىلە تاشلانغان بولۇپ، باشقىلار پالانى ئالىم مۇنداق
دەيدۇ:..... دېيىشكە باشلىغاندا ئۇ: بىز ئىسلامى مەيدانلاردا بولمىغان
كىشىلەردىن پەتىۋا ئالمايمىز. دېگەن.

دوكتور ئابدۇللاھ ئەززام مۇنداق دەيدۇ: «كىم بۇ توغرىلىق كۆپرەك
ئىزدىنىشنى خالىسا ئىبنى تەيمىيەنىڭ چوڭ پەتىۋالار توپلىمىنىڭ
تۆتىنجى تومىنىڭ جىھاد بابىغا قاراپ باقسا، جىھاد مەيدانىدا بولمىغان
ئالىمدىن مەيلى ئۇ سادىق، ئىخلاسمەن بولسۇن، ياكى ئالىم، چوڭ
شەيخ، شۇ شەھىرىدە بەك مەنپەئەتلىك ئادەم بولسۇن ئۇنىڭدىن جىھاد
توغرىلىق سوراشقا بولمايدىغانلىقىنى كۆرىدۇ.... لېكىن سەن ئۇنىڭدىن
ئۇ چۈشەنمەيدىغان مەسىلە توغرىسىدا سوراۋاتسەن. مۇفتى دېگەن ئۆزى
پەتىۋا بەرمەكچى بولغان ئىشلارنى تولۇق، ئەتراپلىق بىلىشى كېرەك. ئۇنى
بىلمەي تۇرۇپ قانداقمۇ توغرا جاۋاب بېرەلسۇن..... شۇنىڭ ئۈچۈن
شەرىئى ئاتالغۇلار بىلەن ئويناشماسلىق كېرەك!، بەزىلەر ھازىر جىھاد
دېگەن سۆزنىڭ شەرىئى مەنىسىنى ئۆزگەرتىۋەتمەكچى!. ئۇلارنىڭ قارىشىچە
خۇتبە ئوقۇيدىغان كىشىمۇ اللە يولىدا جىھاد قىلغۇچى. مەسجىدلەرگە
بېرىپ ۋەز ئېيتىدىغانلارمۇ اللە يولىدىكى مۇجاھىد. ئائىلىسى ئۈچۈن
جاپا چېكىدىغانلارمۇ اللە يولىدىكى مۇجاھىد. بىر ئايدا بىرەر ۋاراق نەرسە
يېزىپ قويۇش بەدىلىگە نەچچە ئونمىڭ دەرھەم مائاش ئالىدىغانلارمۇ اللە
يولىدا جىھاد قىلغۇچى..... لېكىن بۇلار ھەرگىز مۇجاھىد
ئەمەس. اللە يولىدىكى جىھاد دېگەن سېنىڭ بارمىقىڭ مىلتىقىڭنىڭ

تەپكىسى ئۈستىگە چۈشكەندە ئاندىن بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام
بىزگە مانا مۇشۇنداق ئۆگەتكەن. <<.....

نۆۋەتتىكى جىھادنىڭ پەرز ئەينىلىكى ناھايىتى روشەن بىر
مەسىلە. مۇشۇنداق تۇرۇشلۇق بۇ ھەقنى تونۇپ ئەمىلى جىھاد قىلىۋاتقان
مۇجاھىدلار بىلەن ئىسلام دەۋاسى قىلىۋاتقان كىشىلەرنىڭ سانىدىكى
نەسبەت پەرقىنىڭ زورلىقى بىزگە نەسبەتەن نۆۋەتتە قۇرئان كەرىمنىڭ
جىھاد توغرىسىدىكى كۆرسەتمىلىرىنى ئەسلىتىپ قويۇشنىڭ
زۆرۈرلىكىنى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ. قۇلاق سېلىپ ئاڭلىغايىسىز.....

بەزى بۇرادەرلىرىمىز ئۆزلىرىنىڭ كامىل قىلىنغان شەخسى
ئىبادەتلىرى، دەۋەت ۋە مائارىپقا قوشقان مەلۇم ھەسسەلىرىگە
سۆيۈنۈپ، جىھاد مەسىلىسىنى ئۆزىدىن يىراق ساناۋاتقاندا، جىھادى
مەسىلىلەرگە سەل قاراۋاتقاندا اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ:

«سەلەر ھاجىلارنى سۇ بىلەن تەمىنلەشنى، مەسجىدى ھەرامنى
ئاۋات قىلىشنى اللەقا، ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان ئېيتقان ۋە اللە يولىدا
جىھاد قىلغانلارنىڭ (ئىمانغا) ئوخشاش ھىسابلامىسىلەر؟ اللەنىڭ نەزىرىدە
ئۇلار ئوخشاش ئەمەس. اللە زالىم قەۋمنى ھىدايەت قىلمايدۇ. >> (سۈرە تەۋبە
19 - ئايەت)

«سەلەرنىڭ كۈن چىققان ۋە كۈن پاتقان تەرەپكە يۈز
كەلتۈرۈشۈڭلارنىڭ ئۆزىلا ياخشى ئەمەلگە ياتمايدۇ، بەلكى اللەقا، ئاخىرەت
كۈنىگە. پەرىشتىلەرگە. كىتابقا) يەنى اللە نازىل قىلغان
كىتابلارغا)، پەيغەمبەرلەرگە ئىمان كەلتۈرۈش، اللەنى سۆيۈش يۈزىسىدىن
خىش - ئەقىربالارغا، يېتىملەرگە، مىسكىنلەرگە، ئىبىن سەبىللەرگە (يەنى
پۇل - مىلىدىن ئالاقىسى ئۈزۈلۈپ قالغان مۇساپىرلارغا)، سائىللارغا ۋە
قۇللارنىڭ ئازاتلىققا ئېرىشىشكە پۇل - مال ياردەم قىلىش، ناماز
ئوقۇش، زاكات بېرىش، ئەھدىگە ۋاپا قىلىش، يوقسۇزلۇققا، كېسەللىككە
ۋە (اللەنىڭ يولىدا قىلىنغان) ئۇرۇشقا بەرداشلىق بېرىش ياخشى ئەمەلگە
كىرىدۇ. ئەنە شۇلار (يەنى يۇقىرىقى سۈپەتلەرگە ئىگە
كىشىلەر) (ئىماندا) راستچىل ئادەملەردۇر، ئەنە شۇلار تەقۋادار
ئادەملەردۇر. >> (سۈرە بەقەرە 177 - ئايەت)

بەزىلەر مۇجاھىدلارنىڭ شارائىتىنىڭ نۆۋەتتە بەك ياخشى
ئەمەسلىكىنى، ۋەيران بولۇشتىن ئىبارەت خەۋپنىڭ
مەۋجۇتلىقى..... نى «چوڭقۇر» ۋە «ئىلمى» تەھلىل قىلىش

ئارقىلىق: كېيىن شارائىت ياخشىلانغاندا بىر گەپ بولار، ئۆزىمىزنى بىھۈدە خەتەرگە دۇچار قىلغاننىڭ پايدىسى يوق دەپ بىلجىرلاۋاتقاندا.....اللە مۇنداق دەيدۇ:

«اللە ھەقىقەتەن پەيغەمبەرنىڭ ۋە ئۇنىڭغا قىيىنچىلىق پەيتىدە ئەگەشكەن مۇھاجىرلار ۋە ئەنسارىلارنىڭ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلدى. (ئەينى زاماندا) ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىر تۈركۈم كىشىلەرنىڭ دىللىرى ھەقتىن بۇرۇلۇپ كېتىشكە تاس قالغاندىن كىيىن، اللە ئۇلارنىڭ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلدى. اللە ئۇلارغا تولىمۇ مەرھەمەتلىك، ناھايىتى مېھرىباندۇر.» (سۈرە تەۋبە 117 - ئايەت)

«نېمىشقا سىلەر اللەنىڭ يولىدا (پۇل - مال) سەرپ قىلمايسىلەر. ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ مىراسى اللەقا خاستۇر، سىلەردىن (مەككە) پەتھى قىلىنىشتىن ئىلگىرى پۇل - مال سەرپ قىلغانلار ۋە (رەسۇلۇللا بىلەن بىرلىكتە تۇرۇپ دۈشمەنلەر بىلەن) ئۇرۇشقانلار (مەككە پەتھى قىلىنغاندىن كېيىن پۇل - مال) نەپقە قىلغانلار ۋە ئۇرۇشقانلارنىڭ (دەرىجىسىدىن) چوڭدۇر، ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە اللە جەننەتنى ۋەدە قىلدى. اللە سىلەرنىڭ قىلىۋاتقان ئىشىڭلاردىن خەۋەرداردۇر.» (سۈرە ھەدىد 10 - ئايەت)

ئەگەر ھەقىقەتەن خەتەر شۇنداق ئېغىر بولسا، مانا مۇشۇنداق خەتەرلىك ھالەتلەردە اللە ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان مۇجاھىدلارنى ياردەمسىز قويۇپ قويۇشنى ئىمانلىق قەلب قوبۇل قىلالامدۇ؟ بىز ئىماندىن شۇنداق مەنتىقىنى ئۆگەنگەنمۇ؟ ۋاھالەنكى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام: «كىمكى مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشلىرىغا كۆڭۈل بۆلمىسە، ئۇ مۇسۇلمانلارنىڭ قاتارىدىن ئەمەس.» دەۋاتمامدۇ؟..... يەنە كېلىپ سىزنىڭ بۇ ئېغىر پەيتلەردە ياردەمسىز تاشلاپ قويۋاتقىنىڭىز ئاددى بىر ئىبادەت قىلىۋاتقان مۇسۇلمان بولماستىن، سىزنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان پۈتكۈل ئىسلام ئۈمىتىنىڭ جانجان مەنپەئەتى ئۈچۈن، جان بېرىپ كۆرەش قىلىۋاتقان، اللە ئۇلار بىلەن بۇ ئۈمەتنىڭ بېشىنى ئەزىز قىلىدىغان مۇجاھىدلار قوشۇنى ئەمەسمۇ؟ ئەگەر ئۇلاردا مەلۇم كەمچىلىك، يېتەرسىزلىكلەر بولسا، سىزنىڭ بۇلارغا قوشۇلۇش ئارقىلىق بۇ كەمچىلىكلەرنى تولۇقلاش مەجبۇرىيىتىڭىز سىز دەۋا قىلىۋاتقان ئىماننىڭ تەقەززاسى ئەمەسمۇ؟ سىزنىڭ ئىماننىڭ تەقەززالىرىنى ئورۇندىماسلىقىنىڭ قاپاھەتلىك ئاقىۋىتى توغرىسىدا ئۆگەنگەن

ئىلىملىرىڭىز قېنى؟.....

بەزىلەر جىھاد توغرىلۇق يەنىلا كاللىسىنى سىلكمەيۋاتقاندا..... اللە مۇنداق دەيدۇ:

«ئى مۇئمىنلەر سىلەرگە اللە يولىدا جىھاد قىلىشقا چىقىڭلار دېيىلسە، نېمىشقا يۇرتۇڭلاردىن ئايرىلغىڭلار كەلمەيدۇ؟ دۇنيا ھاياتىنى ئاخىرەتتىكى (بەخت) بىلەن تېگىشىشكە رازى بولدۇڭلارمۇ؟ دۇنيا ھاياتىدىن بەھرىمان بولۇش ئاخىرەتنىڭ نىمەتلىرى بىلەن سېلىشتۇرغاندا، ئەرزىمەس نەرسىدۇر.» ئەگەر سىلەر جىھادقا چىقمىساڭلار اللە سىلەرگە قاتتىق ئازاب قىلىدۇ، (سىلەرنى ھالاك قىلىپ) ئورنوڭلارغا سىلەردىن باشقا بىر قەۋمنى كەلتۈرىدۇ. سىلەر اللەقا قىلچە زىيان يەتكۈزەلمەيسىلەر، اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر، ئەگەر سىلەر اللەنىڭ پەيغەمبىرىگە ياردەم قىلمىساڭلار (اللە ياردەم قىلىدۇ)، اللە ھەقىقەتەن ئۇنىڭغا ياردەم قىلغان ئىدى، ئۆز ۋاقتىدا كافرلار ئۇنى (مەككىدىن) ھەيدەپ چىقارغان ئىدى، ئۇنىڭغا پەقەت بىر كىشى (يەنى ئەبۇ بەكرى سىددىق) ھەمرا ئىدى، ئەينى زاماندا ئۇ ئىككىسى غاردا ئىدى، (رەسۇلۇاللە) ھەمراھىغا: «غەم قىلمىغىن، اللە ھەقىقەتەن بىز بىلەن بىللە» دەيتتى، اللە ئۇنىڭغا (يەنى پەيغەمبىرىگە) خاتىرجەملىك بېغىشلىدى، ئۇنىڭغا (پەرىشتىلەردىن بولغان) قوشۇنلار بىلەن مەدەت بەردى، ئۇلار سىلەر كۆرمىدىڭلار، كافرلارنىڭ سۆزىنى (يەنى شېرىك كەلىمىسىنى) پەس قىلدى، اللەنىڭ سۆزى (يەنى كەلىمە تەۋھىد) ئۈستۈندۇر. اللە غالىپتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر.»
ئۇلار ئۆزىنىڭ شارائىتىنى تەڭلەپ، ئۆزرە بايان قىلماقچى بولغاندا..... اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ:

«ئى مۇئمىنلەر جامائەسى! سىلەر يېنىك بولغان ياكى ئېغىر بولغان ھالەتتە (يەنى مەيلى ياش-قېرى، پىيادە، ئۇلاغلىق بولۇڭلار، ئوڭۇشلۇق ۋە قىيىن شارائىتتا بولۇڭلار. ئىختىيارى ۋە ئىختىيارسىز بولۇڭلار، ھەممە ئەھۋالدا) جىھادقا چىقىڭلار، اللەنىڭ يولىدا مېلىڭلار بىلەن، جىنىڭلار بىلەن جىھاد قىلىڭلار، ئەگەر بىلسەڭلار مۇنداق قىلىش سىلەر ئۈچۈن ياخشىدۇر.»

ئۇلارنىڭ يۇقارىقى ئايەتلەردىن قەلبى يەنىلا ھېچقانداق تەسىر ئالالمىغان بولسا، ئۇلار تۆۋەندە بايان قىلىنماقچى بولغان ئۆزىنىڭ شەرىئەتتىكى، اللەنىڭ ئۆلچىمى - كىتابىدىكى ئورنىنى بىلىۋالسۇن! (ئى

الله پاناھ بەرگىن!):

«ئەگەر(ئۇلارنىڭ دەۋەت قىلىنغىنى)ئاسان قولغا كېلىدىغان غەنىمەت ۋە(يىراق ئەمەس)ئوتتۇراھال سەپەر بولىدىغان بولسا،ئۇلار ساڭا ئەگىشىپ(غەنىمەت ئېلىش مەقسىتىدە)چىقاتتى. لېكىن، بۇ ئارىلىق ئۇلارغا يىراق بىلىندى،ئۇلار الله بىلەن قەسەم ئىچىپ:«ئەگەر چىقىشقا قادىر بولساق،ئەلۋەتتە سىلەر بىلەن بىللە چىقاتتۇق»دەيدۇ، ئۇلار(يالغان قەسەملىرى تۈپەيلىدىن)ئۆزلىرىنى ھالاك قىلىدۇ،الله بىلىدۇكى،ئۇلار شەك - شۈبھىسىز يالغانچىلاردۇر.»

«(ئى مۇھەممەد!)الله سېنى كەچۈردى،(ئۆزىسىدە)راستچىلار بىلەن يالغانچىلار (ساڭا ئېنىق بولمىغۇچە نېمىشقا ئۇلارغا چىقماسلىققا)رۇخسەت بەردىڭ.(ئى مۇھەممەد!) اللهقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشىنىدىغانلار سەندىن ماللىرى بىلەن جانلىرى بىلەن جىھاد قىلىشقا رۇخسەت سورىمايدۇ،الله تەقۋادارلارنى ئوبدان بىلىدۇ،(ئى مۇھەممەد!سەندىن پەقەت اللهقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشەنمەيدىغانلار،دىللىرىدا اللەنىڭ بىرلىكىگە ۋە سېنىڭ پەيغەمبەرلىكىڭگە)گۇمانى بارلار رۇخسەت سورىيدۇ،ئۇلار ئۆز گۇمانىدا تېڭىرقاپ يۈرىدۇ.» (سۈرە تەۋبە38 - 45ئايەت)

تەبۇك غازىتىغا چىقىدىغان چاغدا ئابدۇللاھ ئىبنى مەكتۇم(ئەما)رۇخسەت سوراپ كەلگەندە،رسۇلۇللاھ:مەن ساڭا رۇخسەت بېرەلمەيمەن. دېگەن ئىدى. شۇ ئەما كىشىگە بېرىلمىگەن رۇخسەتنى سىز ئەمدى كىمدىن ئالدىڭىز؟

بۇ ئايەتتە جىھادتىن ئىزنى سوراشنىڭ ئۆزىلا مۇناپىقلىقنىڭ ئالامىتى دەپ بايان قىلىنغان. مانابۇ مەنسۇخ بولمايدىغان كەسكىن ئايەتلەر ئارقىلىق ئوتتۇرىغا قويۇلغان مۇناپىقلارنىڭ ئەمەلدىكى سۈپىتىدۇر. ئەمدى كىممۇ ئۇلارنىڭ قەلبىدە ئىماننىڭ بارلىقىغا ھۆججەت كەلتۈرەلسۇن!...سەيىد قۇتۇپ رەھىمەھۇللاھ بۇ ئايەت توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ:«جىھادتىن (ئۆزىسىز)قېلىپ قېلىش ئەقىدىدىكى چېرىكلىك ۋە دىندىكى ئاجىزلىقنىڭ بەلگىسىدۇر. ئىمان روھى بىلەن تولغان ۋە بۇ دىندىن تەسرىئالغان قەلب ھەرگىزمۇ تاغۇتلارنىڭ قۇشخانلىرىدا دەپسەندە قىلىنىۋاتقان ھۆرمەتلەر ۋە مۇقەددىساتلار، تۆكۈلىۋاتقان قان ۋە يۈز ئابرويلاغا قول قورۇشتۇرۇپ تۇرۇشقا چىداپ تۇرالمايدۇ. بۇنىڭدىن باشقىلار ھېچقانداق غورۇرى يوق قېتىپ

كەتكەن قەلبلەر بولۇپ، بۇ قەلبلەردە ئىماننىڭ بارلىقى ئەقىلغا ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. >>

ئۇستاز ئەبۇ ماجىد مۇنداق دەيتتى: <<قاچا لىق تولسا چوقۇم سىرتىغا ئېقىپ چۈشىدۇ. شۇنىڭدەك بۇ دىن بىلەن لىق تولغان قەلب چوقۇم ئەتراپىدىكىلەرگە تەسىر قىلىدۇ. >>

بۇ ئايەتتە اللە ئېنىق قىلىپ مېلى ۋە جىنى بىلەن جىھادقا چىقىشنى ئىماننىڭ ئالامىتى دەپ سۈپەتلىدى. جىھاد تەقۋادارلىقنىڭ ئەڭ روشەن ئالامىتىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئالىملار ئىسلام ئۈممىتى ھەردائىم بىرەر مۈشكۈلاتقا دۇچ كەلگەندە: مۇجاھىدلارغا ئادەم ئەۋەتىپ دۇئا تەلەپ قىلايلى، چۈنكى ئۇلار اللەغا ئەڭ يېقىن كىشىلەر. ئۇلارنىڭ دۇئاسى ئىجاۋەت بولۇشقا ئەڭ يېقىن، دەيتتى.

بەزىلەر جىھادقا چىقماستىن ئۆزۈم ئىختىيار قىلىۋاتىمەن، ياكى شارائىتىم يار بەرمەيۋاتىدۇ. دەپ ئۆزىگە تەسەللى بەرمەكچى بولغاندا اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ:

<<ئەگەر ئۇلارنىڭ جىھادقا چىقىش نىيىتى بولسا، ئەلۋەتتە ئۇنىڭغا تەييارلىق قىلاتتى، لېكىن اللە ئۇلارنىڭ چىقىشىنى ياقىتۇرمىدى، (ئۇلارنىڭ دىللىرىغا ھورۇنلۇقنى سېلىپ). ئۇلارنىڭ ئىرادىسىنى سۇندۇردى، (ئۇلارغا) <<ئۆيلىرىدە قېلىپ قالغۇچىلار (يەنى ئاياللار، كىچىك بالىلار، ئاجىزلار) بىلەن قېلىڭلار >> دىيىلدى. >> (سۈرە تەۋبە 46 - ئايەت)

بەزىلەر ئەزەلدىن جىھادنى ئىنكار قىلىپ باققىنى يوق. ئۇلار ھەردائىم: اللە خالىسا چوقۇم اللە يولىدا جىھاد قىلىمەن. شەھىد بولۇش مېنىڭ دۇنيادىكى بىردىنبىر ئارزۇيۇم. دەيدۇ. لېكىن ئۇلاردا جىھاد ئۈچۈن قىلچىلىك تەييارلىق قىلىش يوق. ئۇلار دۇنيا تېپىشتا باشقىلار بىلەن بەسلەشسە بەسلىشىدۇكى، جىھادقا نىسبەتەن ئىمانى ۋە جىسمانى تەييارلىقلارنى قىلىشقا قىلچىلىك كۈچ چىقارمايدۇ. اللە تائالانىڭ <<تەييارلىق قىلىڭلار >> دېگەن بۇيرۇقىغا ئاساسەنمۇ جىھاد ئۈچۈن ھەردائىم تەييارلىق قىلىشنى داۋاملاشتۇرۇش مۇئەممىن ھاياتىنىڭ بىرقىسمىغا ئايلىنىپ كېتىشى كېرەك ئىدى. چۈنكى بۇ بۇيرۇق! مەسلەھەت ئەمەس، بەلكى شەرىئى تەكلىپاتتۇر.

ئۇستاز ئابدۇللاھ ئەززام يۇقۇرىدىكى ئايەتكە قىلغان تەپسىرىسىدە مۇنداق دەيدۇ: <<چىقىش ئىرادىسىنىڭ ئالامىتى جىھادقا تەييارلىق

قىلىشتۇر. ئەمما اللە بىلەن قەسەمكى، ئى قېرىندىشىم! سەن: جىھادقا چوقۇم چىقمەن. دەيسەن. لېكىن ھەرىلى ياتاق ئۆيۈڭنى، مېھمانخاناڭنى، ماشىناڭنى بىر قېتىم يىڭىلايسەن. قىممەت پۇللۇق يىڭى ماشىنا، مېرسىدس، مېتسۇبىشىلارنى سېتىلىۋېلىش، ئۆيلىرىڭنى مودىغا لايىق ياساپ تۇرۇش سېنىڭ ئەڭ چوڭ غېمىڭ. ئەمدى دەپ باققىنە سەن يەنىلا جىھاد قىلمەن دېگەن سۆزۈڭدە راستچىلىمۇ؟ بۇنى قانداق چۈشىنىش كېرەك؟.....

اللە مۇنداق دەيدۇ: «لېكىن اللە ئۇلارنىڭ چىقىشىنى ياقىتۇرمىدى.» «سۇبھانەللاھ! سەن ئۈچۈن اللەنىڭ سېنىڭ اللە ياخشى كۆرىدىغان زېمىنىدا (يەنى جىھاد زېمىنىدا) تۇرۇشۇڭنى ياقىتۇرماسلىقىدىن چوڭ مۇسبەت بارمۇ؟! سېنىڭ جىھاد قىلىشىڭنى اللەنىڭ يامان كۆرۈشىدىن چوڭ مۇسبەت بارمۇ?! ئىنسان ئۈچۈن بۇنىڭدىن ئارتۇق مۇسبەت ئەلۋەتتە يوق. «لېكىن اللە ئۇلارنىڭ چىقىشىنى ياقىتۇرمىدى، (ئۇلارنىڭ دىللىرىغا ھورۇنلۇقنى سېلىپ) ئۇلارنىڭ ئىرادىسىنى سۇندۇردى، (ئۇلارغا) «ئۆيلىرىدە قېلىپ قالغۇچىلار (يەنى ئاياللار، بالىلار. ئاجىزلار) بىلەن قېلىڭلار» دېيىلدى. قېلىپ قالغۇچى دېگەن كىم؟ ئاياللار!، يەنە بىر ئايەتتە «ئۇلارنى» «ئۇلار ئۆيلىرىدە قالغۇچىلار (يەنى ئاياللار، كېسەللەر ۋە ئاجىزلار) بىلەن بىللە بولۇشقا رازى بولدى، ئۇلارنىڭ دىللىرى پىچەتلەندى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار (جىھادتىكى پەيغەمبەرگە ئىتائەت كىلىشتىن كېلىدىغان بەختنى) چۈشەنمەيدۇ» (سۈرە تەۋبە 87- ئايەت) دەپ سۈپەتلىدى. اللە تائالا ئۇلارنى مۇشۇنداق قاتتىق گەپلەر بىلەن ئەيىبلەۋاتىدۇ. ئويلاپ باققىنە، كىچىك بالىلار، ئاجىز-كەمتۈكلەر ۋە ئاياللار بىلەن بىرگە قېلىپ قېلىش سەندەك بىر ئەركەك ئۈچۈن ئەيىپ ئەمەسمۇ؟ (اللە پاناھ بەرسۇن!) «شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار چۈشەنمەيدۇ.» «ئۇلارنىڭ جىھادتىن قېلىپ قالغانلىقىنىڭ جازاسى شۇ بولدىكى، ئۇلارنىڭ قەلبىلىرى قۇرئان ئايەتلىرىدىنمۇ تەسىرلەنمەيدىغان بولۇپ قالدى! ئۇنىڭغا قۇرئاننىڭ ھەممىسىنى ئوقۇپ بەرسەڭمۇ چۈشەنمەيدۇ. ئۇلار ھەر ئايدا سۈرە تەۋبىنى باشتىن ئاخىرى تولۇق بىرنەچچە قېتىم ئوقۇپ چىقىدۇ. شۇنداق تۇرۇشلۇق ئۇنىڭدىن بىرەرسى: مەن ئافغانىستانغا جىھادقا بارماقچى ئىدىم، دېسە، ئۇ: تۇرۇپ تۇرغىن. دەيدىغان ھالەتكە بېرىپ يەتتى.

بۇنىڭدەك قەلبىنىڭ ئۆلۈپ كېتىشى ۋە ئىنساننىڭ بۇنى ھېس قىلالماسلىقى ئاجايىپ چوڭ مۇسبەتتۇر. خۇددى ئۇ ئىنسان: ئى رەببىم! مەن ساڭا نۇرغۇن قېتىم ئاسىيلىق قىلدىم، لېكىن مېنى بىرەر قېتىم مۇ جازالاپ باقمىدىڭ. دەيدۇ. اللە بولسا: مەن سېنى نۇرغۇن قېتىم جازالىدىم. لېكىن سەن پەقەت ھېس قىلالمىدىڭ. ئەجىبا مەن سېنىڭ قەلبىڭنى ئۆلتۈرمىدىممۇ؟..... دەيدۇ.

قەلبىنىڭ ئۆلۈشى، قۇرئان ئايەتلىرىدىن قىلچە تەسىرلەنمەسلىك، اللە ئۈچۈن يۈزى قىزارماسلىق بەك چوڭ مۇسبەت. ھەتتا ئېشىپ تېخى مۇنكەر ئىشلارنى كۆرگەندە چىداپ تۇرلماستىن، خۇسۇسەن جىھاد توغرىسىدىكى تەبلىغلاردىن قەلبى ئېرىپ، ھىدايەت تېپىش ئەيىپ سانىلىۋاتىدۇ. بەزىلەر ئۆزىنىڭ ۋەزىپىسىنى تونۇپ، جىھاد مەيدانىغا ئاتلانماقچى بولغانلارغا: بۇ بىچارە بەك ئالدىراڭغۇ، قىزىققان، ھېسىياتچان، تىز تەسىرلىنىدىغان ساددا دېگەندەك قالىقلارنى كەيگۈزۈپ قويۇشىۋاتىدۇ. بۇنىڭغا نېمە دېگۈلۈك؟!.....»

ئويلاپ باقايلى بۇرادەرلەر!، ئىمان دەۋاسى قىلىۋاتقان بىر شەخسنىڭ شۇ دەقىقىنىڭ ئۆزىدە جىھاد مەيدانىدا بولالماسلىقى باشقا سەۋەپ ئەمەس، بەلكى تۆۋەندىكى سەۋەپلەر تۈپەيلى بولغان بولسا، ئەھۋال نېمە بولۇپ كېتەر؟.....

«ئەگەر ئۇلارنىڭ جىھادقا چىقىش نىيىتى بولسا، ئەلۋەتتە ئۇنىڭغا تەييارلىق قىلاتتى، لېكىن اللە ئۇلارنىڭ چىقىشىنى ياقىتۇمىدى، (ئۇلارنىڭ دىللىرىغا ھورۇنلۇقنى سېلىپ) ئۇلارنىڭ ئىرادىسىنى سۈندۈردى، (ئۇلارغا) «ئۆيلىرىدە قېلىپ قالغۇچىلار (يەنى ئاياللار، كىچىك بالىلار، ئاجىزلار) بىلەن قېنىڭلار» دېيىلدى. ئەگەر ئۇلار بىلەن بىرلىكتە چىققان بولسا، ئاراڭلاردا پەقەت پىتنە-پاساتنى كۆپەيتەتتى، ئاراڭلارغا بۆلگۈنچىلىك سېلىش ئۈچۈن چوقۇم سۇخەنچىلىك بىلەن شۇغۇللىناتتى، ئاراڭلاردا ئۇلار ئۈچۈن تىڭ-تىڭلايدىغانلار بار، اللە زالىملارنى (يەنى مۇناپىقلارنىڭ ئېچى-تېشىنى) ئوبدان بىلگۈچىدۇر، ئىلگىرى ئۇلار تاكى اللەنىڭ ياردىمى كەلگەنگە، اللەنىڭ دىنى ئۈستۈنلۈك قازانغانغا قەدەر، ھەقىقەتەن بۆلگۈنچىلىك سېلىشقا ئۇرۇنغان، ساڭا ھىيلە-مىكىرلەرنى ئىشلەتكەن ئىدى، ھالبۇكى، ئۇلار بۇنداق بولۇشنى (يەنى دىننىڭ ئۈستۈنلۈك

قازىنىشىنى)يامان كۆرگۈچىلەردۇر، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا: «ماڭا (يەنى مېنىڭ قېلىشىمغا) رۇخسەت قىلغىن، مېنى بالاغا گېرىپتار قىلمىغىن (يەنى رۇمنىڭ ئاياللىرى بىلەن گۇناھ قىلىپ قىلىپ سېلىشىمغا سەۋەپچى بولمىغىن)» دىگۈچىلەرمۇ بار. ئەمەلدە ئۇلار (مۇناپىقلىقتىن ئىبارەت چوڭ) بالاغا گېرىپتار بولدى، شۈبھىسىزكى، جەھەننەم كافرلارنى ئوراپ تۇرغۇچىدۇر. ئەگەر سەن بىرەر ياخشىلىققا ئېرىشسەڭ، ئۇلارنىڭ كۆڭلى يېرىم بولىدۇ؛ ئەگەر ساڭا بىرەر مۇسبەت كەلسە: «ئىشنىڭ ئالدىنى ئالغان ئىكەنمىز» دېيىشىپ خۇشال قايىتىشىدۇ. «(سۈرە تەۋبە 46-50 ئايەتلەر)

اللە تائالانىڭ مۇناپىقلار توغرىسىدىكى ئەيىپلەشلىرى يەنە توختىماي نازىل بولىۋاتىدۇ.

«ئېيتقىنىكى، «ئى مۇناپىقلار جامائەسى!» سىلەر ئىختىيارى ياكى مەجبۇرىي يۈسۈندا (قانچىلىك پۇل-مال سەرپ قىلساڭلارمۇ) ھەرگىز قوبۇل قىلىنمايدۇ، چۈنكى سىلەر اللەنىڭ ئىتائىتىدىن چىققان قەۋم بولىدۇڭلار»، ئۇلارنىڭ بەرگەن نەپىقىلىرى شۇنىڭ ئۈچۈن قوبۇل بولمايدۇكى، ئۇلار اللەنى ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرىنى ئىنكار قىلىدۇ، نامازنى خۇش ياقماسلىق بىلەن ئوقۇيدۇ، (پۇل-مىلنى) رازىلىق بىلەن بەرمەيدۇ، ئۇلارنىڭ مال-مۈلكى ۋە ئەۋلادى سېنى ئەجەبلەندۈرمىسۇن، اللە ئۇلارنى بۇ دۇنيادا شۇ نەرسىلەر بىلەن ئازابلاشنى ۋە ئۇلارنىڭ كافر پىتى جان ئۈزۈشنى ئىرادە قىلىدۇ» (سۈرە تەۋبە 53-55 ئايەتلەر)

«ئۇلار: «بىز چوقۇم سىلەر (يەنى سىلەرگە ئوخشاش مۇسۇلمانلار) دىن» دەپ. اللە بىلەن قەسەم ئىچىدۇ. ئۇلار سىلەردىن ئەمەس، لېكىن ئۇلار (زىيان-زەخمەتكە ئۇچراشتىن قورقۇپ، ئاغزىدا مۇسۇلمان بولغان) قورقۇنچاق قەۋمدۇر، ئەگەر ئۇلار بىرەر قورغان ياكى غار ۋە ياكى گەمىنى تاپسا ئىدى، ئۇلار شۇ تەرەپكە قاراپ ئەلۋەتتە يۈگۈرۈشكەن بولاتتى.» (سۈرە تەۋبە 56-57 ئايەتلەر)

«مۇناپىق ئەلەر بىلەن مۇناپىق ئاياللار (مۇناپىقلىقتا ۋە ئىماندىن يىراق بولۇشتا) بىر-بىرىگە ئوخشايدۇ، ئۇلار يامانلىققا بۇيرۇيدۇ، ياخشىلىقتىن توسىدۇ، ئۇلار قوللىرىنى يۇمۇۋالىدۇ (يەنى بېخىللىق قىلىپ سەدىقە بەرمەيدۇ). ئۇلار اللەنى ئۇنتۇدى (يەنى اللەنىڭ تائىتىنى تەرك ئەتتى)، اللەمۇ ئۇلارنى ئۇنتۇدى (يەنى اللە

ئۇلارنى ئۆزلىرىنىڭ پەزىلىدىن ۋە رەھىمىتىدىن مەھرۇم قىلدى). شۈبھىسىزكى، مۇناپىقلار پاسىقلاردۇر. اللە مۇناپىق ئەرلەرگە، مۇناپىق ئاياللار ۋە كۇففارلارغا دوۋزاخنى ۋەدە قىلدى، ئۇلار دوۋزاختا مەڭگۈ قالىدۇ. دوۋزاخ ئۇلارنى (ئازابلاشقا) يىتەرلىكتۇر، اللە ئۇلارغا لەنەت قىلدى، ئۇلار مەڭگۈلۈك ئازابقا دۇچار بولىدۇ. (ئى مۇناپىقلار، سىلەرنىڭ ھالىڭلار) سىلەردىن بۇرۇن ئۆتكەن (ھالاك بولغان ئۈممەتلەرنىڭ ھالىغا) ئوخشايدۇ، ئۇلار كۈچ - قۇۋۋەتتە سىلەردىن كۈچلۈك، مال - مۈلكى ۋە ئەۋلادى سىلەرنىڭكىگە قارىغاندا كۆپ ئىدى. سىلەردىن بۇرۇن ئۆتكەنلەر (دۇنيانىڭ لەززەتلىرى جەھەتتىكى) نېسىۋىسىدىن بەھرىمان بولغاندەك سىلەرمۇ (دۇنيانىڭ لەززەتلىرى جەھەتتىكى) نېسىۋەڭلەردىن بەھرىمان بولدۇڭلار؛ ئۇلار باتىلغا چۆمگەندەك، سىلەرمۇ باتىلغا چۆمدۈڭلار؛ ئەنە شۇلارنىڭ ياخشى ئەمەللىرى دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە ئېتىبارسىزدۇر. ئەنە شۇلار زىيان تارتقۇچىلاردۇر. >> (سۈرە تەۋبە 67 - 69 ئايەتلەر)

ئۇستاز ئابدۇللاھ ئەززام بۇ ئايەتلەر توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ: >> اللە تائالا بۇ ئايەتلەردە ئىنسانىيەتنىڭ ئىككى خىل تۈرىنى سېلىشتۇرۇۋاتىدۇ. ئۇلارنىڭ بىرى قەلبى كېسەللەر. ئۇلار يالغۇز قالسا بۇزۇقچىلىق قىلىدۇ. مۇسۇلمانلار بىلەن بىرگە بولسا تەقۋالىق، زاھىدلىق تېرىسىگە ئورۇنىۋالىدۇ. ئۇلارنىڭ ئاشكارە ئالامەتلىرىنىڭ بىرى يامانلىققا بۇيرۇپ، ياخشىلىقتىن توسۇش، قوللارنى ياخشىلىقتىن يىغدۇرۇۋېتىشتۇر. قۇرتۇبى: ئۇلار جىھادتىن توسقۇچىلاردۇر. دېگەن.

جەمىيەتتە مۇناپىقلارنى پاش قىلىدىغان نەرسە نېمە؟... جىھاد!... شۇنىڭ ئۈچۈن جىھاد خالىس مۆئمىن بىلەن ئىماندا مەرەز بار كىشىلەرنى ئايرىشتىكى ئەڭ ياخشى پاش قىلغۇچى ۋە ئىماننىڭ راستلىقى، قەلبىنىڭ تەقۋالىققا دالالەت قىلىدىغان ئادىل مىزاندۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن اللە ئەزەز ۋە جەللە جىھادنى ئىمان بىلەن قوشۇپ بايان قىلدى:

>> شۈبھىسىزكى، (ھەقىقىي) مۆئمىنلەر اللەقا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىمان كەلتۈرگەن، ئاندىن (ئىماندا) شەك كەلتۈرمىگەن، ماللىرى بىلەن، جانلىرى بىلەن اللەنىڭ يولىدا جىھاد قىلغانلاردۇر، ئەنە شۇلار (ئىمان دەۋاسىدا) راستچىلاردۇر >> (سۈرە ھۇجرات

مەن سۈرە تەۋبىدە تەقۋالىق توغرىسىدا كۆپ قىزىقتۇرۇش ۋە بايانلارنىڭ بارلىقىنى ھېس قىلدىم. چۈنكى جىھاد پەقەت تەقۋالىق ئاساسىدا مەۋجۇد بولۇپ تۇرالايدۇ. مۇناپىقلار سەن بىلەن بىر ئىككى قەدەم بىرگە ماخالشى مۇمكىن، لېكىن ئوتلار، بومبىلار، سىناردلار، يامغۇردەك ئوقلار..... كەلگىلى تۇرسا، مىڭ خىل ئۆزىلەرنى بايان قىلىپ. جىھاد زېمىنىدىن قېچىشقا باشلايدۇ. ئەمما تەقۋا ئىگىلىرى ئۇنداق قىلمايدۇ:

«پەقەت اللە ياد ئېتىلسە دىللىرىدا قورقۇنچ پەيدا بولىدىغان، اللەنىڭ ئايەتلىرى تىلاۋەت قىلىنسا ئىمانى كۈچىيىدىغان، پەرۋەردىگارىغا تەۋەككۈل قىلىدىغان كىشىلەرلا (كامىل) مۇئمىنلەردۇر. ئۇلار مۇكەممەل (رەۋىشتە) ناماز ئوقۇيدۇ، بىز ئۇلارغا رىزىق قىلىپ بەرگەن پۇل - مالدىن (خۇدا يولىغا) سەرپ قىلىدۇ» (سۈرە (سۈرە ئەنفال 2-3 ئايەتلەر)

مانا مۇشۇنداق كىشىلەرلا سەن بىلەن ئاخىرقى نۇقتىغىچە بىرگە تۇرالايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن جىھادقا چاقىرىق قىلىدىغانلار ئەڭ ئاۋۋال تەقۋالىق ئامىللىرىنى مۇستەھكەم قىلىشقا چاقىرىق قىلىشى كېرەك. مۇشۇ تەقۋالىق ئامىللىرى بولسىلا سەن بىلەن قىيىن كۈنلەردە بىرگە بولالايدۇ. ئەمما مۇناپىقلار مەنپەئەتچىلەردۇر. ئۇلار سېنىڭ قېشىڭغا دۇنيا ئۈچۈنلا كېلىدۇ. سەندىكى دۇنيا تۈگەپ كېتىشى بىلەنلا سېنى تاشلاپ كېتىدۇ.

مۇناپىقلار يامانلىققا بۇيرۇپ، ياخشىلىقتىن توسىدۇ. جىھادتىن ياردەم قوللىرىنى يىغىۋالىدۇ. «ئۇلار اللەنى ئۇنتۇدى.» يەنى اللەنىڭ تەلىماتلىرىنى ئۇنتۇدى. اللەنى ئەسلەشنى ئۇنتۇدى. «شۇنىڭ بىلەن اللە ئۇلارنى ئۇنتۇدى.» يەنى ئۇلارنى ئۆز ھاۋايى ھەۋەسلىرىگە تاشلاپ قويدى. ۋە ھالەنكى رەسۇلۇللاھ: «ئى ھەمىشە تېرىك! ھەممىنى ئىدارە قىلىپ تۇرغۇچى زات! سېنىڭ رەھىمىتىڭ بىلەن قۇتقۇزۇشنى تەلەپ قىلىمەن. مېنىڭ بارلىق ئىشلىرىمنى ياخشىلاپ بەرگىن. مېنى كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچىلىك، ھەتتا ئۇنىڭدىنمۇ ئاز ۋاقىت ئۆز نەپسىمگە تاشلاپ قويىمىغىن!» دەۋاتىدۇ. ئۆزىنىڭ شەيتانغا، ھاۋايى - ھەۋەسسىگە پۈتۈنلەي تاشلانغان كىشىنىڭ ئەھۋالى قانداق بولۇپ كېتەر!... اللە پاناھ بەرسۇن!. اللە پاناھ بەرسۇن!... ئىنسان ئۈچۈن رەھمان تائالانىڭ

ھىمايىسى ۋە ساقلىشى بەك زۆرۈر:

«كىمكى مېھرىبان اللەنى ياد ئېتىشتىن (يەنى قۇرئاندىن) يۈز ئۆرۈيدىكەن، بىز ئۇنىڭغا شەيتاننى مۇسەللەت قىلىمىز (شەيتان ئۇنى ۋەسۋەسە قىلىدۇ)، شەيتان ئۇنىڭغا ھەمىشە ھەمراھ بولىدۇ، شەك - شۈبھىسىزكى، شەيتانلار ئۇلارنى (يەنى ئازغۇن كۇففارلارنى) توغرا يولدىن توسىدۇ، ئۇلار بولسا ئۆزلىرىنى توغرا يولدا دەپ گۇمان قىلىدۇ» (سۈرە زۇخروف 36-37 ئايەتلەر)

«مۇئمىن ئەرلەر، مۇئمىن ئاياللار بىر-بىرى بىلەن دوستتۇر، ئۇلار (كىشىلەرنى) ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا بۇيرۇيدۇ، يامان ئىشلاردىن توسىدۇ، نامازنى (تولۇق) ئادا قىلىدۇ، زاكات بېرىدۇ، اللەقا ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلىدۇ، ئەنە شۇلارغا اللە رەھىم قىلىدۇ، اللە ھەقىقەتەن غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر. اللە مۇئمىن ئەرلەر ۋە مۇئمىن ئاياللارغا ئاستىدىن ئۆستەڭلەر ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرنى ۋەدە قىلدى. ئۇلار جەننەتلەردە مەڭگۈ قالىدۇ، ھەمىشە تۇرىدىغان جەننەتلەردە گۈزەل جايلارنى ۋەدە قىلدى، (ئۇلار ئېرىشىدىغان) اللەنىڭ رازىلىقى (جەننەت نىمەتلىرىنىڭ ھەممىسىدىن) كاتتىدۇر. بۇ چوڭ بەختتۇر» (سۈرە تەۋبە 71-72 ئايەتلەر)

ئۇ بۇ ئايەت توغرىسىدا يەنە مۇنداق دەيدۇ: «اللە تائالا بۇ ئايەت ئارقىلىق مۇئمىنلەرنىڭ چوقۇم بىر-بىرى بىلەن دوست ئىكەنلىكىنى بايان قىلدى. دوستلۇق دېگەن ياردەمنى، مۇھەببەتنى تەقەززا قىلىدۇ. مۇئمىن ئۈچۈن قېرىندىشىغا ياردەم بېرىش ۋاجىپ بولىدۇ. ئىبنى تەيمىيە بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن: «ئىسلامى قېرىنداشلىق سېنىڭ قېرىندىشىڭغا ياردەم بېرىشنىڭ ئۈستىگە قۇرۇلغان بولىدۇ. ئۇنى ياردەمسىز قويمايسەن، ئۇنىڭ ئەيىپلىرىنى ياپىسەن، مەيلى ئۇ سېنىڭ تەشكىلاتىڭدىن بولسۇن ياكى بولمىسۇن، ئۇنىڭ بىلەن سېنىڭ ئوتتۇراڭدا كېلىشىم بولسۇن بولمىسۇن چوقۇم ياردەم بېرىشنىڭ كېرەك. كېلىشىم تۈزۈش ياكى ۋەدىلىشىپ قويۇش زۆرۈر ئەمەس، چۈنكى ئوتتۇراڭلاردا ئىسلامى قېرىنداشلىق مەۋجۇد.»

شۇنىڭدەك بىز ۋە ئافغانىستان خەلقى ئوتتۇرىسىدا ئىسلام قېرىنداشلىق كېلىشىمى مەۋجۇد. شۇڭا بىز ھەردائىم ئۇلارغا ياردەم بېرىشىمىز، ئۇلارنى ياخشى كۆرىشىمىز، ئۇلارنىڭ ئەيىپلىرىنى

يۆگشىمىز، ئۇلارنى ياردەمسىز تاشلاپ قويماسلىقىمىز ناماز ۋە روزىغا ئوخشاش پەرز. ئۇلارغا ياردەم بېرىش دېگەنلىك، ئۆزىڭنىڭ بالىسى كېسەل بولۇپ قالسا سەرپ قىلالايدىغان بارلىق نەرسىلەرنىڭ بىلەن ياردەم بېرىشىڭدۇر.

ئۇستاز مەۋدۇدى مۇنداق دەيدۇ: «پەرەز قىلىپ باق! ئەگەر سېنىڭ بالاڭ قاتتىق كېسەل بولۇپ قالسا، سەن ئۇنى تاشلاپ ساياھەتكە ماڭالامسەن؟ ئۇنى قوشناڭغا تاشلاپ قويالامسەن؟ قوشناڭغا: بالامغا بىر دوختۇر تېپىپ كۆرسىتىپ باق. مېنىڭ ھازىر پەقەت ۋاقتىم يوق، مەن يازلىق دەم ئېلىشىمدىن پايدىلىنىپ ئامرىكىغا ساياھەتكە چىقماقچى ئىدىم. دېيەلمەمسەن؟ ياق! ھەرگىز دېيەلمەيسەن. بەلكى بالاڭدىن بىر سىكۇنتمۇ ئايرىلالماسلىقىڭ مۇمكىن. ئەمدى دەپ باققىنە! سېنىڭ بالاڭ بىلەن اللەنىڭ دىنىنىڭ قايسىسى ئەۋزەل؟ قايسىسى قىممەت؟ ھازىر اللەنىڭ دىنى ناھايىتى قاتتىق ھالەتتە تۇرىۋاتىدۇ. بىر ئىنساننىڭ بالىسى كېسەل بولۇپ قالسا، ئۇنىڭ بالىسى بىلەن كارى بولماستىن، ماشىنا، ئېسىل تۇرالغۇلار ئۈچۈن پۇل خەجلىپ، بالىسى ئۈچۈن پەقەتلا كۈچ چىقارماسلىقى مۇمكىن ئەمەس. اللەنىڭ دىنىمۇ شۇنداق!..»

ھازىر ئافغانىستاننىڭ ئەھۋالى بەك خەتەرلىك، ئۇ يا ئۆلۈم ياكى ھاياتلىق جېڭى بولىۋاتىدۇ. اللەنىڭ دىنى پايمال بولۇپ كېتىش خەۋپى ئاستىدا تۇرىۋاتىدۇ. سەن بۇ دىننى كىمگە ھاۋالە قىلماقچى؟... ئون سەككىز ياشلىق كىچىك بالىلارغىمۇ؟... ئەگەر سەن بۇ «كېسەل» نى دوختۇرغا ئاپىرىشقا كۈچ چىقارمىساڭ، بۇ بالىلاردا پۇل يوق، ھېكمەت تەجرىبىسىمۇ كەمچىل. لېكىن سەن بۇ ياشلارغا - ئىنساننىڭ كېلىپ: «بېرىڭلار» دەپ قالساڭ - بېرىڭلار، ماۋۇ پۇلنى ئالغىچ بېرىپ، پايمال بولىۋاتقان اللەنىڭ دىنىنى قوغداڭلار. دەۋاتىسەن. ئەگەر سېنىڭ دېڭىزدا - ياكى ھەرقانداق يەردە - بىر تىجارىتنىڭ بولۇپ، ئۇ ئاپەت سەۋەبىدىن ۋەيران بولۇش خەۋپىگە دۇچ كەلسە قانداق قىلىسەن؟ بۇنى يەنە باشقىلارغا ھاۋالە قىلامسەن؟... ياق! بەلكى بارلىق ۋاستىلەرنى ئىشلىتىپ ئۇنى قۇتقۇزۇشقا ئاتلىنىسەن ئەمەسمۇ؟.

ئەگەر سەن ئامرىكىدىكى بىر دوختۇرنىڭ سېنىڭ بارلىق مال - مۈلكۈڭ باراۋېرىگە سېنىڭ ئايالىڭنىڭ كېسىلىنى ساقايتىدىغانلىقىنى بىلسەڭ، چوقۇم بارلىق مال - مۈلكۈڭنى سەرپ

قىلىپ ئۇنى قۇتقۇزسەن. چۈنكى سەن ئۈچۈن سېنىڭ ماللىرىڭ، بالىلىرىڭ، ئايالىڭ ۋە تىجارىتىڭ اللەنىڭ دىنىدىن ئەۋزەل ۋە قىممەتلىك.....

«ئېيتقىنىكى،» «ئەگەر سىلەرنىڭ ئاتاڭلار، ئوغۇللىرىڭلار، قېرىنداشىڭلار، خوتۇنلىرىڭلار، ئۇرۇق - تۇققانلىرىڭلار (ھەمدە ئۇلاردىن باشقىلار)، تاپقان پۇل - ماللىرىڭلار، ئاقماي قېلىشىدىن قورققان تىجارىتىڭلار، ياخشى كۆرىدىغان ئۆيلىرىڭلار سىلەر ئۈچۈن اللەتنى، اللەنىڭ پەيغەمبىرىدىن ۋە اللەنىڭ يولىدا جىھاد قىلىشتىنمۇ سۆيۈملۈك بولسا (يەنى شۇلار بىلەن بولۇپ كېتىپ، اللەنىڭ پەيغەمبىرىگە ياردەم بەرمىسەڭلار)، ئۇ ھالدا سىلەر تاكى اللەنىڭ ئەمرى (يەنى پەتىھ قىلىش ئىزىنى كەلگۈچە كۈتۈڭلار، اللە پاسىق قەۋمنى (يەنى اللەنىڭ دىنىنىڭ چەك - چېگرىسىدىن چىقىپ كەتكۈچىلەرنى) ھىدايەت قىلمايدۇ» (سۈرە تەۋبە 24 - ئايەت)

كۈتۈڭلار!..... ھازىر جەڭدىكى كېسەللەر كۆپىيىۋاتىدۇ. بەزى مۇسۇلمان تىجارەتچىلەر: مەن ئۆز ھېسابىمغا ئىككى ئۈچ ئادەمنى داۋالاۋاتىمەن. اللە يولىدا پۈت كېسىلىپ كەتكەنلەرگە پۈت سالدۇرۇرۇپ قويىۋاتىمەن. دەپ مىننەت قىلىۋاتىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ بىرەر اللەنىڭ دىنىغا ئىشەنچىسى يوق پاسىق ياكى فاجىر تۇغقىنىنىڭ بىرەر بارمىقى ئاغرىپ قالىدىغان بولسا، ئەلۋەتتە ئۇنى مەخسۇس ئايروپىلان بىلەن ياۋرۇپاغا يۆتكەيدۇ. ۋاھالەنكى بۇنىڭغا ئوخشاش تۇغقانلاردىن نەچچە ئونمىڭى بىرەر مۇجاھىدىنىڭ تىرىنقىغىمۇ تەڭ كەلمەيتتى.

سىلەر پاسىق! - سىلەر ئەمەس - يەنى ئاياللىرىنى، ماللىرىنى، قېرىنداشلىرىنى ۋە ئائىلىسىنى اللەنىڭ دىنىدىن ۋە اللە يولىدىكى جىھادتىن ئارتۇق بىلىدىغانلار پاسىق. مانا بىزنىڭ ئارىمىزدىكى قانچىمىز بۇ سەككىز تۈرلۈك نەرسىنى اللەدىن، اللەنىڭ پەيغەمبىرىدىن ۋە اللە يولىدا جىھاد قىلىشتىن ئارتۇق كۆرمەيمىز؟ بۇنداق كىشىلەر بەك ئاز. بەك ئاز.....

ئەگەر سېنىڭ بىر تۇغقىنىڭنىڭ پۇتى، ياكى بىرەر بارمىقى ئۈزۈلۈپ كەتسە ئۇنى تاشلاپ قويالامسەن؟ «بۇنىڭ بىلەن كارىڭلار بولمىسۇن! چۈنكى ئۇ پاسىق. ئۇنىڭغا ياردەم بەرمەيمەن.» «دېيەلمەسەن؟ ھەرگىز دېيەلمەيسەن. گەرچە ئۇ كاپىرلارنىڭ

چوڭى ۋەياكى كوممۇنىستلارنىڭ رەھبىرى بولغان تەقدىردىمۇ؟!.....سېنىڭ ئۇرۇق - تۇغقىنىڭ كوممىنىست بولغان تەقدىردىمۇ،ئۇنىڭ بۇ بۇزۇق روھىنى ئىسلامغا دۈشمەنلىك قىلىشى ئۈچۈن داۋاليتسەن. لېكىن كىچىككىنە باھانە سەۋەپلەرنى كۆرسىتىپ بىر پۈتۈن مۇسۇلمان خەلققە ياردەم بېرىشنى توختىتىسەن. دېمەك بىزلەردىكى ئەڭ ئاجىز نەرسە ئىسلامى قېرىنداشلىقنىڭ ھەقىقىتى بولۇپ قالدى.....

مەن بىر قېتىم مەلۇم بىر ئىسلام ئۇنۋېرسىتېتىدىكى بىر چوڭ ئالىمنىڭ ئافغان جىھادى توغرىلىق سۆزلىگەنلىكىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭغا قېشىغا باردىم ۋە ئۇنىڭغا: «چىقىملىرىڭىزنى مەن قىلسام، پىشاۋۇرغا بېرىپ ئافغان جىھادىنى زىيارەت قىلىپ كەلمەمسىز؟» دېدىم. ئۇ: «مېنىڭ بىكار ۋاقتىم يوق» دېدى. لېكىن ئۇزۇن ئۆتمەي بۇ «قېرىندىشىمىز» نىفەت دۆلەتلىرىنىڭ بىرىدە ئېچىلغان ئىككى ھەپتىدىن بىر ئايغىچە مۇددەتلىك يېغىلىشقا قاتنىشىش ئۈچۈن كەتتى. ئۇ ئۆيەرگە بارغىلى بىكار ۋاقتى بار. ئەمما بۇيەرگە يوق. ئۇلارنىڭ قېشىدا مىسكىنلەر ئۈچۈن خەجلەيدىغان پۇل يوق! ئەگەر بىزمۇ بۇيەرگە ئەشۇنداق ماگىستىر، دوكتورلۇق ئۇنۋانلىرىنى بېرىدىغان ئۇنۋېرسىتېتلارنى سالغان بولساق، ئۇلار ئەلۋەتتە بىزگە نەچچە ئون مىڭلىغان ئوقۇغۇچىلارنى ئەۋەتكەن، بىزلەرنىڭ قوبۇل قىلىشىمىزنى ئۈمىد قىلغان بولاتتى. لېكىن بىزنىڭ بۇ مەسجىدىمىزدە دوكتورلۇق، ماگىستىرلىق دىپلومى بېرىلمەيدۇ. بۇ يەردە دىپلوم بېرىدىغىنى پەقەت ئالەملەرنىڭ ئىگىسى اللە تائالا بولۇپ، ئۇ جەننەتتىكى ئەڭ چوڭ دىپلوم (شاھادەت) بېرىدۇ. بىزنىڭ قېشىمىزغا پەقەت اللە رەھىم قىلغان كىشىلا كېلىدۇ.....

بەزىلەر اللەنىڭ دىنىغا ئەڭ كىچىك ئىشلارغا كۆڭۈل بۆلگەندەكمۇ كۆڭۈل بۆلمەيدۇ. مەن دائىم: «سىلەر ئافغان جىھادىغا خۇددى كىچىك قىزلىرىڭلارغا پۇل خەجلەپ بەرگەنچىلىك پۇل چىقارغان بولساڭلار ئەھۋال چوقۇم ئۆزگەرگەن بولاتتى.» دەيتتىم. ئەمىلىيەتتەمۇ بىز ھىسابلاپ كۆرىدىغان بولساق، شۇ كىچىك قىزلارنىڭ چىقىملىرىنى ئىشلىتىلىدىغان بولسا دۈشمەن بىلەن مۇسۇلمانلارنىڭ كۈچ سېلىشتۇرمىسىدىكى پەرق روشەن دەرىجىدە ئۆزگەرگەن بولاتتى.....

«مۇئىن ئەلەر، مۇئىن ئاياللار بىر-بىرى بىلەن دوستتۇر، ئۇلار (كىشىلەرنى) ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا بۇيرۇيدۇ، يامان ئىشلاردىن توسىدۇ»»

چوقۇم ياخشىلىققا بۇيرۇپ يامانلىقتىن توسۇش كېرەك. بۇ ئىسلامى جەمئىيەتنىڭ زۆرۈرىيەتلىرىنىڭ بىرى. ئىسلام خەلىقلىرى مۇشۇ جىھاد مەسىلىسىدىمۇ ياخشىلىققا بۇيرۇپ، يامانلىقتىن توسۇشى كېرەك. بۇ يا ئۇلارنىڭ بىخەتەرلىكىگە زىيان كەلتۈرمەيدۇ. ئۇلارنى مەنەسەپ، راھەتلىرىدىنمۇ ئايرىۋەتمەيدۇ. بەلكى قوغدايدۇ. چۈنكى ئافغان جىھادى كوممۇنىست توپانى ئالدىدىكى ئەڭ كۈچلۈك توسۇق بولۇپ تۇرماقتا. ئەگەر بۇ توسۇق يوقالسا، كوممۇنىستلار باشقا ئىسلام دىيارلىرىغا بېسىپ كىرىشكە باشلايدۇ.....»»

بىز بۇ جىھادنىڭ مۇھىملىقىنى، بۇ جىھادقا چىقماستىن بۇ جىھادقا چىقىشنىڭ مۇناپىقلىقىنىڭ بىر سۈپىتى بولۇپ قېلىشى مۇمكىنلىكىنى بايان قىلىپ، ئىمانى ئويغاق كىشىلەرنىڭ ھىدايەت يولىغا مېڭىشىغا سەۋەبچى بولۇۋاتقاندا، يەنە بىر تۈركۈم سىياسىيون، تەدبىرلىك «ئالىم» لىرىمىزنىڭ: «چىقىشقا ئامالسىز قالسا قانداق قىلىدۇ؟! تازىمۇ ھېسپاتچان ئادەمكەن بۇ!» دەپ دەككە بىلەن قىلغان تەنە-تەربىيەلىرىگە ئۇچراۋاتقان بولۇشىمىز مۇمكىن. ئۇلار ھەرگىز غەم قىلمىسۇن! ئۇلار ئويلىغان ئىشنى ئالەملەرنىڭ ئىگىسى، مەڭگۈلۈك كىتابنىڭ ساھىبى ھەرگىز ئۇنتۇپ قالغىنى يوق. بىزمۇ اللەقا ۋاكالىتەن اللەنىڭ سۆزلىرىنى تەپسىرلەيدىغان بۇنداق ۋاقىتلاردا ھەرگىزمۇ بۇ چوڭ مەسىلىگە سەل قارىمايمىز. (اللە ھەممەيلەننىڭ خاتالىقىنى كەچۈرسۇن!).

«ئاجىزلار (يەنى ياشانغان بوۋايىلار)، كىسەللەر، (جىھادقا چىقىشقا) خىراجەت تاپالمىغانلار اللەقا ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرىگە سادىق بولسىلا، جىھادقا چىقىمسا گۇناھ بولمايدۇ، ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنى ئەيىپلەشكە يول يوقتۇر، اللە مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر.» (سۈرە تەۋبە 91 ئايەتلەر)

ئۇستاز ئابدۇللاھ ئەززام بۇ ئايەت توغرىسىدا توختۇلۇپ مۇنداق دەيدۇ: «اللە ئەزىزە ۋە جەللە بۇ ئايەتلەردە ئۆزرە ئىگىلىرىنى بايان قىلدى. كىم گۇناھتىن ئەپۇ قىلىنىدۇ؟ كىم ئەپۇ قىلىنمايدۇ؟ كىم جىھادتىن قېلىپ قالغانلىقى ئۈچۈن اللە ئەزىزە ۋە جەللەنىڭ

دەرگاھىدا ھېساپقا تارتىلىدۇ؟ كىم تارتىلمايدۇ؟.....

ئۆزىڭنىڭ كىشىلەردىن گۇناھ ۋە ئازاپ «اللھقا ۋە اللھنىڭ پەيغەمبىرىگە سادىق بولسىلا» دېگەن شەرت بىلەن كۆتۈرلۈپ كېتىدۇ. يەنى مۇجاھىدلارنى ياخشى كۆرۈش، ئۇلارغا ئىخلاس قىلىش كېرەك. ئۇلار مۇجاھىدلار توغرىلىق ياخشى سۆزلەرنى تارقىتىش، ئۇلارنىڭ ئەھلىنى ھىمايە قىلىش، ئۇلارغا ياخشى دۇئا قىلىپ تۇرۇش ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ سادىقلىقىنى ئىپادىلەيدۇ:

قېشىڭدا سوۋغات ئۈچۈن ئات بولمىسا، چىرايلىق قىل سۆزۈڭنى، مال بولمىسا.

ياخشى سۆز پەقەت ئېغىزىدىنلا چىقمايدۇ. يەنە مۇجاھىدلار توغرىلىق ياخشى خەۋەر ئاڭلاشقا ئىشتىياق باغلاپ تۇرىشى، ئۇلار توغرىلىق يامان سۆز ئاڭلاپ قالسا ئۇنى يوشۇرۇن تۇتىشى كېرەك. ئۇنداق قىلىش يوق ھەتتا جىھاد ئۈچۈن ماڭغانلارنى توسقان بولسا بۇنىڭ ئۆزىنى قوبۇل قىلىنمايدۇ. چۈنكى ئۇ اللھ ۋە اللھنىڭ پەيغەمبىرىگە، اللھ يولىدىكى جىھادقا سادىق بولمىدى.

«يەنە مۇنداق كىشىلەرنىمۇ ئەيىپلەشكە يول يوقتۇركى، ئۇلار (جىھادقا چىقىش ئۈچۈن) سەندىن ئۇلاغ سوراپ كەلگەندە، (ئۇلارغا سەن) «مېنىڭ سىلەرنى تەمىنلەيدىغان ئۇلاغلىرىم يوق» دېدىڭ، ئۇلار (جىھادقا چىقىشقا) سەرپ قىلىدىغان نەرسە تاپالمىغانلىقىلىرى ئۈچۈن غەمكىن، كۆزلىرىدىن ياش تۆككەن ھالدا قايتىشتى.» (سۈرە تەۋبە 92 - ئايەت)

مانا بۇلار تەبۈك غازىتىغا چىقىشقا يول تاپالمىغان مۆئمىنلەر ئۈچۈن نازىل بولغان. ئۇلار جىھادقا چىقىشتىن مەھرۇم قىلىنغانلىقى ئۈچۈن يىغلىشىپ كەتكەن ئىدى. خۇددى ھازىرنىڭ ئۆزىدە قانچە تىرىشىپمۇ پاسپورت ۋىزا ئالالمىغان سەمىمى كىشىلەردەك.....»
دەرھەقىقەت بىز نۇرغۇن شارائىتى بار تۇرۇپ جىھاد ھەققىدە ئويلىنمايۋاتقان «مۇسۇلمان» لارنىڭ تىپلىرىنى كۆرىۋاتقان شۇ دەقىقىنىڭ ئۆزىدە، ئۆزىنىڭ ئىقتىسادىنىڭ ئازلىقى، ئائىلىسىدىكى يۈكنىڭ ئېغىرلىقى، پاسپورت قاتارلىق ئامىللار تۈپەيلىدىن يول تېپىشنىڭ قىيىنلىقىغا قارىماي پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن جىھاد سەپىرىگە ئاتلىنىۋاتقان بۇ يولدا قانچە قېتىملاپ زەربىلەرگە، زىيانلارغا ئۇچرىسىمۇ يەنىلا بوشاشمايۋاتقان، ئىنسانلىق تەبىئىتى غالىپ كېلىپ (بارالماي

قالارمەنمۇ؟» دېگەن ئۈمىدسىز خىيال كالىسغا كېلىشى بىلەنلا، اللە ئەززە ۋە جەللە ياخشى كۆرىدىغان، اللە ئەززە ۋە جەللە بىلەن جەننەت سودىسىنى قىلىدىغان شۇ دىيارلارغا بارالماسلىقىنى ئويلاپ ھۆڭرەپ يىغلاپ كەتكەن سەممى بۇرادەرلىرىمىزنى ئۇچرىتىمىز. اللە ئۇلارنى تىلەكلىرىگە يەتكۈزسۇن!. مانا بۇلار قىيامەت كۈنى: «ئى اللە سەن سۈرە تەۋبىنىڭ 91-92-ئايەتلىرىنى نازىل قىلغان ئىكەن سەن. ماڭا رەھىم قىلغىن!» دەپ ئۆزرە بايان قىلىشقا ھۆججەتى بار كىشىلەردۇر. مانا بۇلار ھىجرەت قىلمىغان، جىھاد قىلمىغان دەپ دوزاخقا تاشلىنىش خەۋىپىدىن ھەقىقى ئازات بولغان كىشىلەردۇر. چوقۇم ھەربىر مۆئمىن ئاز دېگەندىمۇ تۆت بەش قېتىم ئۇرۇنۇپ بېقىشى، ئەگەر پاسپورت ئالالمىسا، پاسپورتسىز بولسىمۇ چىقىش ئىمكانىيەتلىرىنى كۈچىنىڭ بىرىچە ئىزدەپ بېقىشى كېرەك. اللەنىڭ تۆۋەندىكى ئايىتىگە ئىشەنگەن مۆئمىننى مەقسەتكە يەتمەيدۇ دەپ كىم ئېيتالايدۇ؟!:

«كىمكى اللە يولىدا ھىجرەت قىلىدىكەن، ئۇ زېمىندا چىقىش يولى ۋە كەڭچىلىك تاپىدۇ. كىمكى ئۆيىدىن اللەنىڭ ۋە پەيغەمبىرىنىڭ تەرىپىگە ھىجرەت قىلىپ چىقسا ئۇنىڭ ئەجرىنى چوقۇم اللە بىلىدۇ، اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر ۋە ناھايىتى مېھرىباندۇر» (سۈرە نىسا 100 - ئايەت)

لېكىن ھېچقانداق ئۇرۇنۇپ، ئىزدىنىش قىلماي تۇرۇپ، ئۆزىلىك بولۇۋالغانلار ئۆزىنىڭ تۆۋەندىكى ئايەتتە سۈپەتلەنگەن كىشىلەرنىڭ قاتارىدىن بولۇپ قالماسلىققا جىددى دىققەت قىلىشى كېرەك!:

«ئۆزلىرى باي تۇرۇپ، (جىھادقا چىقماسلىققا) رۇخسەت سورايدىغانلار ئەيىبلەنشى كىرەك، ئۇلار (جىھادقا چىقمىغان ئاياللار، كېسەللەر، ئاجىزلار) بىلەن بىللە بولۇشقا رازى بولدى، اللە ئۇلارنىڭ دىللىرىنى پېچەتلىۋەتتى، (شۇنىڭ ئۈچۈن) ئۇلار (اللەنىڭ ئەمرىنى) بىلمەيدۇ» (سۈرە تەۋبە 93 - ئايەت)

بىز يەنە سۆزنى جىھاد مەيدانىغا ئەمىلى چۆككەن، ھەتتا شەھىد قىلىنغان، جىھاد توغرىسىدا پەتىۋا بېرىشكە، سۆز قىلىشقا ھەقىقىي سالاھىيىتى توشىدىغان سۆيۈملۈك ئالىمىمىز شەھىد ئابدۇللاھ ئەززەمغا بېرەيلى:

«ئەيىپ كىمگە؟ زادى كىم ئەيىپلىنىشى كېرەك؟! جىھادقا چىقمىغانلىق گۇناھى كىمدىن سۈرۈشتە قىلىنىدۇ؟ باي تۇرۇپ

جىھادتىن ئىزنى سورايدىغانلار بولىدۇ!..... ئەجەب ئىش، ئۇلار باي تۇرۇپ قانداقمۇ ئىزنى سورايدۇ؟. جىھادقا چىقىشقا بايلار ئەڭ ھەقىلىق ئەمەسمۇ؟ چۈنكى ئۇلار يوقاپ كەتكەندىمۇ ئۇلار ئۆز ئەھلىنى كاپالەتكە ئىگە قىلالايدىغان ئىقتىسادقا ۋە شارائىتقا ئىگە. ھازىر قارىساق پەقەت نامراتلار بېرىشى كېرەكتەك چۈشۈنۈلۈپ قېلىۋاتىدۇ. بۇ ئىنساپ قىلغانلىقمۇ؟ سەن مىليونېر بولغانلىقىڭ ئۈچۈن اللە ساڭا ئىزنى بەردىمۇ؟ (بۇ ئايەتنى ئوقۇپ باقمىدىڭمۇ؟) گۇناھ بولىدىغانلار پۇللىرى بار، تېنى ساغلام، كۈچلۈك كىشىلەردۇر. سىلەر شەرىئەتنىڭ جىھاد توغرىسىدىكى ھۆكۈمىنى بىلىسىلەرغۇ؟ ئۇنداقتا قانداقمۇ ئىزنى سورايسىلەر؟.....

بەزىلەرگە سەن نېمىشقا كېتىسەن؟ دەپ سورىساق،
- دەرس باشلىناتتى، ئۈلگۈرمىسەم بولمايدۇ. دەيدۇ.
سەنچۇ؟

- مېنىڭ دەم ئېلىشىم توشۇپ قالدى. ئىشىمغا قايتىمىسام بولمايدۇ.....

نېمە خىزمەت قىلىسەن؟

- مەلۇم بىر شىركەتتە كاتىپلىق قىلىمەن.....

سېنىڭ خىزمىتىڭ نېمە؟

- بىر ئىمارەتنىڭ ئامانلىق قوغدىغۇچىسى.....

ئى قېرىندىشىم! سەنچۇ؟

- مەن مەدرىسىدە مۇدەررىس!.....

سۇبھانەللاھ!!! سەن بالىلارغا سۈرە تەۋبىنى ئۆگەتكەندە نېمىنى ئۆگىتىسەن؟! سەن ئۇلارغا «ئېغىر بولغان ياكى يەڭگىل بولغان ھالەتتە جىھادقا چىقىڭلار» دېگەن ئايەتنى ئۆگەتكەندە نېمە دەيسەن؟!..... سەن تۆۋەندىكى ئايەتكە كەلگەندە نېمىمۇ دىيەلەرسەن؟!.....

«ئېيتقىنكى،» «ئەگەر

ئاتاڭلار، ئوغۇللىرىڭلار، قېرىندىشىڭلار،

خوتۇنلىرىڭلار، ئۇرۇق - تۇققانلىرىڭلار (ھەمدە ئۇلاردىن باشقىلار)، تاپقان پۇل - ماللىرىڭلار، ئاقماي قېلىشىدىن قورققان تىجارىتىڭلار، ياخشى كۆرىدىغان ئۆيلىرىڭلار سىلەر ئۈچۈن اللەتىن، اللەنىڭ پەيغەمبىرىدىن ۋە اللەنىڭ يولىدا جىھاد قىلىشتىنمۇ سۆيۈملۈك بولسا (يەنى شۇلار بىلەن بولۇپ كېتىپ، اللەنىڭ پەيغەمبىرىگە ياردەم بەرمىسەڭلار)، ئۇ ھالدا

سىلەر تاكى اللەنىڭ ئەمرى(يەنى پەتىھ قىلىش ئىزنى كەلگۈچە كۈتۈڭلار، اللە پاسىق قەۋمنى(يەنى اللەنىڭ دىنىنىڭ چەك - چېگرىسىدىن چىقىپ كەتكۈچىلەرنى)ھىدايەت قىلمايدۇ)»(سۈرە تەۋبە 24 - ئايەت)

اللە ئەرزە ۋە جەللە ساڭا: «كۈتۈپ تۇر! ھەتتا ساڭا قانداق جازا قوللىنىدىغانلىقىمنى كۆرسىتىپ قويغىچە قاراپ تۇر!...» دەۋاتىدۇ. بۇنىڭدىن كېيىن سېنىڭ ئىشلىرىڭنى ئاخىرلاشتۇرىدۇ. ساڭا ئالەملەرنىڭ رەببى دېپلوم (گۇۋاھلىق - شاھادەت) بېرىدۇ. چۈنكى سەن باشقا جايدىن دېپلوم - ئىنسانلارنىڭ گۇۋاھلىقىنى - ئېلىش ئۈچۈن قايتىۋاتسەن. اللەنىڭ دېپلومىنى تاشلاپ قويىۋاتسەن. ئۇ ساڭا چوقۇم دېپلوم بېرىشنى ئىرادە قىلىدۇ. سەن سېنى جەننەتكە كىرگۈزىدىغان دېپلوم - شاھادەت - نى رەت قىلىدىڭ. ئۇنداقتا ساڭا چوقۇم ئىككىنچى بىر خىل دېپلوم - شاھادەت - نى بېرىشى كېرەك. ئۇ بولسىمۇ بۇ دېپلومنىڭ ئۈستىگە «اللە پاسىق قەۋمنى ھىدايەت قىلمايدۇ» دېگەن سۆز يېزىلغان دېپلومدۇر. اللە ئەرزە ۋە جەللە سېنىڭ پاسىق ئىكەنلىكىڭگە، دۇنيالىرىڭ، تىجارىتىڭ ۋە ماللىرىنىڭنى جىھادتىن ئۈستۈن قويۇشنى تاشلىغانغا قەدەر سېنى ياخشىلىققا يىتەكلىمەيدىغانلىقىغا گۇۋاھلىق بېرىۋاتىدۇ. سەن پاسىق! ياخشىلىق، ئېھسان يوللىرىغا، جەننەت يوللىرىغا ماڭالمايسەن، سەن دۇنيالىرىڭ ۋە تىجارىتىڭگە قايتىڭ. بۇ دېپلومنى ئال! - دە شۇنىڭ بىلەن تىجارەت قىلغىن!.....

مانا بۇ جىھادنى تەرك ئەتكۈچىنىڭ ھۆكىمى. - اللەتنى باشقا كۈچ - قۇۋۋەت يوق! - اللە بىلەن قەسەمكى! مەن ياۋرۇپادىكى، ھەجدىكى ۋە ھەرقانداق بىر جايدىكى يىغىلىشلار دا سۆزۈمنى «(ئى مۇئمىنلەر جامائەسى!) سىلەر يېنىك بولغان ياكى ئېغىر بولغان ھالەتتە (يەنى مەيلى ياش - قېرى، پىيادە، ئۇلاغلىق بولۇڭلار، ئوڭۇشلۇق ۋە قىيىن شارائىتتا بولۇڭلار. ئىختىيارى ۋە ئىختىيارسىز بولۇڭلار، ھەممە ئەھۋالدا) جىھادقا چىقىڭلار» (سۈرە تەۋبە 41 - ئايەت) دېگەن ئايەت بىلەن باشلاشقا ئادەتلىنىپ كەتكەن ئىدىم. بۇ ئايەت ئولتۇرغۇچىلارنىڭ ئىچىنى سىقىپ قوياتتى

(ئى مۇھەممەد!) اللەقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشىنىدىغانلار سەندىن

ماللىرى بىلەن جانلىرى بىلەن جىھاد قىلىشقا رۇخسەت سورىمايدۇ، اللە تەقۋادارلارنى ئوبدان بىلىدۇ، (سۈرە تەۋبە 44 - ئايەت).....

«ئى مۆئمىنلەر! سىلەرگە اللە يولىدا جىھاد قىلىشقا چىقىڭلار دېيىلسە، نېمىشقا يۇرتۇڭلاردىن ئايرىلغىڭلار كەلمەيدۇ؟ دۇنيا ھاياتىنى ئاخىرەتتىكى (بەخت) بىلەن تېگىشىشكە رازى بولدۇڭلارمۇ؟ دۇنيا ھاياتىدىن بەھرىمان بولۇش ئاخىرەتنىڭ نېمەتلىرى بىلەن سېلىشتۇرغاندا، ئەرزىمەس نەرسىدۇر.» (سۈرە تەۋبە 38 - ئايەت).....

(ئى مۆئمىنلەر!) سىلەرگە نىمە بولدىكى، اللەنىڭ يولىدا جىھاد قىلمايسىلەر ۋە (دۇئا قىلىپ): «ئى پەرۋەردىگارىمىز! بۇ ئاھالىسى زالىم شەھەردىن بىزنى چىقارغىن، ئۆز دەرگاھىڭدىن بىزگە بىر ئىگىدارچىلىق قىلغۇچىنى مۇيەسسەر قىل، ئۆز دەرگاھىڭدىن بىزگە بىر مەدەتكارنى مۇيەسسەر قىل» دەيدىغان ئاجىز ئەرلەر، ئاجىز ئاياللار ۋە بالىلارنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن جىھاد قىلمايسىلەر.» (سۈرە نىسا 75 - ئايەت) (سۈرە نىسا 75 - ئايەت).....

بۇ ئايەتلەرمۇ ئۇلارنىڭ قەلبلىرىنى سىقىدۇ.... سەن ئۇلار (جىھادقا چىقىمىغانلار) توغرىسىدا ئەڭ يەڭگىل ئايەتلەرنى ئىزدەپ باققىن!....

ھەرگىز تاپالمايسەن. مەن ئۇلارغا قۇرئان ئايەتلىرى ئوقۇلۇپ بېرىلگەندە ئۇلارنىڭ تەنلىرىنىڭ ھالاك بولۇپ كېتىشىدىن قورقىمەن. چۈنكى قۇرئاننىڭ بارلىق ئايەتلىرى، بولۇپمۇ سۈرە ئەنفال بىلەن سۈرە تەۋبە جىھادتىن ئولتۇرۇۋالغۇچىلارنىڭ دۈمچىسىگە ئۇرۇلغان ئوتتىن ئېشىلگەن قامچىغا ئوخشايدۇ. ئۇلارغا نېمە دېيىش كېرەك؟ مەن ھەر قېتىم بۇ مەسىلىنى ئوچۇقلاشتۇرۇشنى، يەنى كىشىلەرنىڭ نېمە ئۈچۈن جىھادتىن قېلىپ قالدىغانلىقىنى بايان قىلىشنى باشلىغىنىمدا - ۋاھالەنكى ئافغان جىھادى دەۋەتچىلەرگە، مۇتەپەككۇرلارغا، مۇجاھىدلارغا ۋە بارلىق كۈچ - قۇۋۋەتلەرگە موھتاج - بەزى ياخشى دەپ قارىلىۋاتقان دەۋەتچىلەرنىڭ سورۇندىن چىقىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالمىمەن. چۈنكى بۇ سۆزلەر ئۇلارنىڭ شەخسىيىتىگە تېگىدۇ. خۇددى سۆزنى مەخسۇس ئۇنىڭغا قارىتىپ قىلغاندەك گۇمان قىلىدۇ. ئەمىلىيەتتەمۇ بۇ سۆزلەر شۇلارغا قارىتىلغان. مەن مەلۇم بىر كىشىنىلا مەقسەت قىلمايمەن. لېكىن ئۇ ئۆزىگە قارىتىلغاندەك ھېس قىلىدۇ.

شۇنىڭدەك سۈرە تەۋبىمۇ بىرەر مۇناپىقنىڭ ئىسمىنى ئاتاپ سۆزلىمەيدۇ. «ئۇلاردىن»، «ئۇلاردىن»، «ئۇلاردىن»، «ئۇلاردىن»، «ئۇلاردىن» دەپلا قويدۇ. ھەربىر گورۇھ، شەخس ئۆزىنى تونۇۋالىدۇ. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس: «سۈرە تەۋبە «ئۇلاردىن»، «ئۇلاردىن» دەپ نازىل بولمىدۇ. بىز ھەتتا بىرەرسىمىزنىمۇ چۈشۈرۈپ قويمىغۇدەك. دەپ قورقۇپ كەتتۇق.» دېگەن ئىدى.

قۇرئان كەرىم: «ئۆزلىرى باي تۇرۇپ، (جىھادقا چىقماسلىققا) رۇخسەت سورىغانلار ئەيىبلەنشى كېرەك» دەۋاتسا، بەزىلەر: جىھاد مالغا موھتاج ئەمەسمۇ؟ دەپ سورايدۇ. مالغا موھتاج دېسەك - ئۇنداقتا تىجارەتچىلەر تىجارەت قىلىپ ماللىرىنى ئەۋەتىپ بەرسە بولمامدۇ؟ خىزمەتچىلەر خىزمەت قىلىپ، ھۈنەرۋەنلەر ھۈنەر قىلىپ ماللىرىنى ئەۋەتىپ بەرسە بولمامدۇ؟ سەن بۇ يوللارنىڭ ھەممىسىنى ئىتتىۋەتمەكچىمۇ؟ دەيدۇ. بىز دەيمىزكى: بۇ جىھادقا ھۈنەرۋەنلەر، تىجارەتچىلەر، ھەتتا مىليونېر ۋە مىليادىرلارمۇ دۇكانلىرىنى، زاۋۇتلىرىنى، تىجارەتلىرىنى قويۇپ كېلىشى كېرەك! ۋاي قېرىندىشىم! سىز باشقىلارنى جان باقمىسۇن دېمەكچىمۇ؟ ھەممىسىنىڭ ئىشىنىز قېلىشىنى ئىرادە قىلماقچىمۇ؟ دەپ سورىماڭ. بۇنى مەن ئەمەس اللە ئىرادە قىلدى. اللە ھەممە كىشىدىن بۇ يەرگە - جىھادقا كېلىشىنى تەلەپ قىلدى. چۈنكى تىجارەت ئۆزرە بولالمايدۇ. چوقۇم كېلىشى كېرەك. كېلىپ ئەتتىگەندە نان، چۈشلىكى نان ۋە گۆشسىز پۇرچاق يەيدۇ. كەچلىكىنى بولسا اللە بىلىدۇ. مانا مۇشۇنداق تەربىيەلىنىشى كېرەك. ئۇنداق بولمىسا ئۇ ئەسكەر، مۇجاھىد بولالمايدۇ. بۇ جىھادنىڭ بىر قىسمى.

يەنى كىشىلەر سودا - سارايللىرىنى تاقىۋېتىپ كېلىدۇ. زاۋۇتلىرىنى توختىتىۋېتىپ كېلىدۇ. ئۇنۋېرسىتېت ۋە جامىئەلىرىنى ئىتتىۋېتىپ كېلىدۇ. قۇرئان كەرىم مۇشۇنداق تەلەپ قىلىۋاتىدۇ. ئەگەر جىھاد بۇلارغا ئېھتىياجلىق بولۇپ قالغۇدەك بولسا، مۇسۇلمانلارنىڭ رەھبىرى ئۇلارنى تېگىشلىك ئىشلارغا قويدۇ. سەن ناۋاي بولمىسەن، سەن ئاشپەز بولمىسەن، سەن شوپۇر بولمىسەن، سەن بولساڭ پالانى يەرگە بېرىپ جىھاد ئۈچۈن تىجارەت قىلىپ كەل... بۇلارنى ئەمىر بەلگىلەيدۇ. جىھادى ئەمىرنىڭ بۇيرۇقى بىلەن قىلىنغان بولسا ھېچ گەپ يوق..... ئەمما ئەشۇ پۇل ئارقىلىق ياردەم قىلىمىز دەيدىغانلارنىڭ ئەھۋالىغا

قارايلى، ئۇلارنىڭ پۇل-مېلى يۈز مىليونغا يەتكەندە تىجارىتى توختامدۇ؟ ياق بەلكى، يەنە كېڭەيتىدۇ. ھەتتا بەشىۈز مىليونغا، ئاندىن بىر مىلياردقا يەتكۈزۈشنى ئويلايدۇ. بۇ جىھادقا مىليادىلار كېلىپ باقتىمۇ؟ ياق كېلىپ باقمىدى. مىليونىرلارچۇ؟ كېلىپ باقمىدى. دېمەك ئۇلار نە پۇلى بىلەن، نە مېلى بىلەن جىھاد قىلمايدۇ. دېمەك ئۇلارنىڭ مەقسىدى بىزدىن جىھادنى تەرك ئېتىشىگە رۇخسەت ئېلىشتۇر. ئەجىبا اللە ئەزە ۋە جەللە ئۇلار مىليونىرلاردىن روزنى كۆتۈرۈۋېتەمدۇ؟ ئۇلارغا: روزا سىلەرنىڭ پايداڭلارنى ئازايتىۋېتىدۇ. سىلەرنىڭ پايداڭلارغا، تىجارىتىڭلارغا ئىسلامنىڭ ھاجىتى بار. دېيىلەمدۇ؟ ئەگەر ئۇلارنىڭ تىجارىتىنىڭ ھەممىسى زىيان تارتقان تەقدىردىمۇ ئۇنىڭغا روزا تۇتاسلىققا بىر كۈنمۇ رۇخسەت بېرىلمەيدۇ. شۇنداق ئەمەسمۇ؟ جىھادىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش، جىھاد بىلەن روزىنىڭ پەرقى يوق.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا تەبۇك غازىتىغا چىقماسلىققا ئىزنى بەرگەنمۇ؟ رەسۇلۇللاھ: كىم بۇ قوشۇننى جاھازلىسا (قوراللاندى) ئۇنىڭغا جەننەت بېرىلىدۇ. دېگەندە ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ قوشۇننى قوراللاندى. ھەتتا رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام: «ئى اللە ئوسماندىن رازى بولغىن! مەن ئۇنىڭدىن رازى» دەپ كەتكەندى. لېكىن ئۇنىڭغا چىقماسلىققا ئىزنى بەردىمۇ؟ ياق! - ئىزنى بەرمىدى. رەسۇلۇللاھ مۇسۇلمانلارنى تىجارەتچىلەر، سانائەتچىلەر ۋە ئىشلىگۈچى، خىزمەتچىلەردىن ئىبارەت ئىككى گورۇھقا بۆلگەنمۇ؟ ئاندىن خىزمەتچىلەر گورۇھىغا: سىلەر نامرات، شۇڭا جىھادقا چىقىڭلار! سىلەر ئۆلسەڭلار ھېچ گەپ ئەمەس، ئەمما ئوسمان، ئەبۇ بەكرىلەرنىڭ قېنى قىممەت، چۈنكى ئۇلار باي. دېگەنمۇ؟ ئەبۇ بەكرى، ئابدۇراخمان ئىبنى ئەۋف ۋە ئۆمەرلەر بىرەر جىھادىلاردىن قېلىپ باققانمۇ؟ ئۇلار نەچچە ئاي، ھەتتا نەچچە يىل جىھاد ئۈچۈن يوقاپ كېتەتتى. ئەزەربەيجاننى فەتىھ قىلىدىغان چاغدا قار تۈسۈۋېلىپ ئالتە ئاي تۇرۇپ قالغان. كابلدىمۇ ئىككى يىل تۇرغان. ئۇلار: «تىجارەتلىرىمىز!...» دەپ باققانمۇ؟.....

ساھابىلەر - اللە ئۇلاردىن رازى بولسۇن - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ياردەم بەرگەندىن كېيىن: «اللە بۇدىنغا ياردەم بەردى. ئەمدى بىز تىجارەتلىرىمىزگە، زىرائەتلىرىمىزگە قايتساق بولارمىكەن؟» دەپ ئويلىغان ۋاقتىدا، اللە ئۇلارغا نېمە دېدى: «ئۆزەڭلارنى ھالاكەتكە

تاشلىماڭلار» دېدى ئەمەسمۇ؟ (سۈرە بەقەرە 195-ئايەت ئىبنى كەسرىنىڭ تەپسىرىسىگە قاراڭ!) اللە ئەكبەر! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتى غەلبە قازىنىپ بولغاندىن كېيىنمۇ، بوستانلارنى ئوڭشاشقا يۈزلىنىش ھالاكەت ھېساپلىنىۋاتىدۇ..... توغرا ئەگەر ئەنسارىلار مەدىنىدىكى خورما باغلىرى بىلەن مەشغۇل بولغان بولسا، بىز كابول، بۇخارى، تۈركىيە، يۇنان..... لاردىكى بوستانلاردىن مەھرۇم قالغان بولاتتۇق. ئۇلار نەچچە يۈز بوستانلاردىن ۋاز كەچكەن ئىدى. اللە ئۇلارغا نەچچە مىليون بوستانلارنى فەتىھ قىلىپ بەردى..... ھازىر تىجارەتچىلەر نېمە بىلەن تىجارەت قىلىدۇ؟ قانچىلىك پايدا ئالالايدۇ؟ يەھۇدىيلار نابىلىس، قۇددۇس ۋە خەلىلىنىڭ مال - مۈلۈكلىرىنى پەقەتلا بىر كۈندە قولغا كىرگۈزۈۋالدى ئەمەسمۇ؟.....

رەسۇلۇللاھ: «مېنىڭ رىزقىم پالانى شىركەت ئېچىشتا ياكى زاۋۇتلارنى قۇرۇشتا قىلىندى.» دېگەنمۇ؟ زادى نېمە دېگەن؟ «مېنىڭ رىزقىم نەيزەمنىڭ سايىسى ئاستىدا قىلىندى.» دېگەن ئەمەسمۇ؟! دېمەك، نەيزە رىزىق تاپىدىغان ئۇسۇل. اللە ئەكبەر!.....

شۇنىڭ ئۈچۈن ساھابە ۋە تابىئىن مۇجاھىدلار پەلەستىننى پەتىھ قىلىپ، رۇم دۆلىتىنىڭ شام دىيارىدىكى ھۆكۈمرانلىقىغا خاتىمە بەرگەن، ھىرەقلى شام دىيارىنى تاپشۇرۇۋېتىپ: «ئى سۈرىيە! خوش ساڭا، خوش ساڭا، ئەمدى بىز ئۇچرىشالمايمىز!» دېگەن ۋاقىتتا ساھابە ۋە تابىئىنلاردىن بىرتۈركۈم مۇجاھىدلار پەلەستىندە ئورۇنلىشىپ، غەنىمەت ئالغان يەرلەردە دىھقانچىلىق قىلىشقا باشلىغان ئىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇجاھىدلارنىڭ يەر تېرىۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ، ئۇلارغا بىر ئەلچى ئەۋەتكەن ۋە: «بېرىپ ئۇلارنىڭ زىرائەتلىرىنى كۆيدۈرۈۋەت! ئاندىن ئۇلارغا مېنىڭ خېتىمنى بەرگىن» دېگەن. بۇ كىشى كېلىپ ئۇلارنىڭ زىرائەتلىرىنى كۆيدۈرۈشكە باشلىغاندا، ساھابىلەر ئۇنىڭغا ئېتىراز بىلدۈرگەن. ئۇ مەند: «ئۆمەرنىڭ بۇيرۇقى بار.» دېگەندىن كېيىن ئۇلار جىم بولۇشقان. چۈنكى ئۇلار ئۆمەرنىڭ بۇيرۇقىغا خىلاپلىق قىلالمايتتى. ئۇ كىشى زىرائەتلەرنى كۆيدۈرۈۋېتىپ بولغاندىن كېيىن، ئۆمەرنىڭ خېتىمنى ئۇلارغا يەتكۈزگەن. ئۇ خەتتە مۇنۇلار يېزىلغان ئىدى: «سىلەر كۈچ - قۇۋۋىتىڭلارنى پەقەت دۈشمەنلىرىڭلارنىڭ ئاغزىدىن تارتىپ ئالغان نەرسە بولۇشى كېرەك. ئەگەر سىلەر جىھادنى تەرك ئەتسەڭلار، زىرائەت

تېرىش بىلەن مەشغۇل بولساڭلار. مەن سىلەردىن چوقۇم جىزىيە (كاپىرلاردىن ئېلىنىدىغان بىر تۈرلۈك باج) ئالىمەن. سىلەرگە ئەھلى كىتابقا مۇئامىلە قىلغاندەك مۇئامىلە قىلىمەن...» دېمەك جىھادنىڭ بۇدىندىكى قىممىتى بەك يۇقىرى. بۇ دىندا جىھاد قىلماي تۇرۇشقا قەتئى يول يوق. ئۆمەر يەنە ئەنبەسە ئىبنى ئەسۋەد ئەنەسى - ئۇ ھىمىسى شەھىرىنىڭ ئەمىرى ئىدى - نىڭ بوستان ياساش بىلەن مەشغۇل بولغانلىقىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭغىمۇ خەت ئەۋەتتى. ئادەتتە ئۆمەرنىڭ خېتى بىر قۇر ياكى ئىككى قۇر ئىدى. بۇ خەتتە ئۇ مۇنداق دېگەن: «سەن كاپىرلارنىڭ بويۇنلىرىدىكى خارلىققا يۆلىنىپسەن. ئۇنداقتا مەن بۇ خارلىقنى سېنىڭ بويىنىڭغا قويىمەن. سەن يەرلىرىڭگە خىراج تۆلەيسەن!.....»

بەزىلەر: «ئۇنداقتا بۇ يەرلەر بىز تېرىمىساق بىكار قالمامدۇ؟» ئۇنداقتا ئىسلام زىرائەت، سانائەت ۋە تىجارەتنى بىكار قىلىدىكەندە؟» دەپ سورايدۇ. ياق! ئۇنداق ئەمەس. لېكىن زىرائەتنى كىم تېرىيدۇ؟ خارلار تېرىيدۇ. زىمىننىڭ ئەسلى ئىگىلىرى بولغان كاپىرلار، يەھۇدى ۋە خىرىستىيانلار تېرىيدۇ. بۇ ئۇلارنىڭ ۋەزىپىسى. ئۇلار يېرىمنى ئۆزى ئۈچۈن، يېرىمنى بىز ئۈچۈن تېرىيدۇ. بىزنىڭ ۋەزىپىمىز يەر تېرىپ، سۇغىرىپ، ئوت ئېلىش..... لار ئەمەس. بۇ جىھادقا چىقىمىغانلارنىڭ سۈپىتى. ئەمما مۇجاھىد.....
ئەگەر ياشىسام ئۇرۇش بولىدۇ ئانام نەيزەم ئاكام، قېلىچىم دادام.....

جىھاد ئانىسى، نەيزىسى ئاكىسى، قېلىچى دادىسى بولىدۇ. مانا بۇ مۇجاھىدلارنىڭ ھاياتى. مۇسۇلمانلارنىڭ ھاياتى.

ئى ھۆرمەتلىك قېرىندىشىم بۇلار جەزىرە تۇل ئەرەب ئازات ۋاقتتا يۈز بەرگەن ئەھۋاللار. شام دىيارلىرىمۇ ھۆر ئىدى. شۇنداق تۇرۇشلۇق بىزدەك ھازىر كاپىرلارنىڭ تاجاۋۇزى ئاستىدا ئۇلارنىڭ چاڭگىلىدا ياشاۋاتقانلار ئۈچۈن قانداق قىلىش كېرەك؟! ھازىر بىرەر مۇسۇلمان ئۈچۈن جىھادتىن قېلىپ قېلىشقا ئۆزرە چىقارمۇ؟ ئاۋۋ يىڭى فەتھىلەر ئۈچۈن قىلىنىدىغان جىھاد ئىدى. لېكىن بىز اللەنىڭ ئەڭ خار مەخلۇقلىرىنىڭ قولىدا تۇرىۋاتىمىز! كاپىر، مۇناپىق، پاسىق. بۇلار بىزگە ھۆكۈم قىلىۋاتىدۇ. قاچانكى كۆزى كۆكلەرنى - ئامرىكىلىقلارنى - كۆرسەك ئۇنىڭدىن يىراق قاچىمىز.

ۋاھالەنكى ئۇلار ئىلگىرى مۇسۇلمانلارنى كۆرۈشتىن قورقاتتى. توغرا، ئەشۇ ئىنگىلىز ۋە فىرانسوزلار تۈركلەرنى كۆرسە تىترىشىپ كېتەتتى. ھازىرچۇ؟ ساڭا: «بۇ ئامرىكىلىق» دەيدۇ. يەنى: «بۇنىڭدىن قورق، بۇنىڭغا باش ئەگ» دېمەكچى!. بۇ ئامرىكىلىق، بۇ روسىيەلىك، بۇ ئەنگىلىيەلىك..... بۇلار ئىلگىرى بىر كۈنلەردە ناھايىتى خار كىشىلەر ئىدى. موسكىۋامۇ مۇسۇلمانلارغا ساق ئىككى يۈزىل جىزىيە تۆلىگەن. ساق ئىككى يۈزىل سوۋىت بىرلەشمىسىنىڭ زېمىنى ئىسلامى ياكى ئىسلامى دۆلەتكە بويسۇنىدىغان ئىدى. لېكىن.....

«ئۇلار كەتكەندىن كېيىن (ئۇلارنىڭ) ئورنىنى باسقان ئورۇنباشارلار نامازنى تەرك ئەتتى، نەفىسى - خاھىشلىرىغا ئەگەشتى، ئۇلار (قىيامەتتە) گۇمراھلىقنىڭ جازاسىنى تارتىدۇ.» (سۈرە مەرىم 59 - ئايەت)

مۇسۇلمانلارنىڭ ھازىرقى ئەۋلادلىرى مۇسۇلمانلارنىڭ سۈرىتىدۇركى، ھەقىقى مۇسۇلمان ئەمەس. سەن يۈزروپىيە پۇلىنى رەسمىگە تارتىپ بازارغا ئاپارساڭ بىر تىيىنغا ئەرزىمدۇ؟ ھېچنەرسىگە ئەرزىمەيدۇ. شۇنىڭدەك كۆپلىگەن مۇسۇلمانلار ھەقىقى مۇسۇلمان ئەمەس، بەلكى ھەقىقى مۇسۇلمانلارنىڭ سۈرىتىدۇر.

«ئۇلار ئۆيلىرىدە قالغۇچىلار (يەنى ئاياللار، كېسەللەر ۋە ئاجىزلار) بىلەن بىللە بولۇشقا رازى بولدى»

اللە ئەزە ۋە جەللە ئۇلارنى ئەيىپلەشنى تېخىمۇ زىيادە قىلىدۇ. يەنى ئۇلار ئۆزلىرىگە كىچىك بالىلار ۋە ئاياللار بىلەن قېلىشنى راۋا كۆردى. خۇددى قۇرئان كەرىم دەۋاتىدۇكى: «ئىسلام دىيارلىرى كاپىرلارنىڭ تاجاۋۇزىغا ئۇچراۋاتسا، سىلەرنىڭ ئاياللار ۋە بالىلار بىلەن قېلىشىڭلار سىلەر ئۈچۈن ئەيىپ ئەمەسمۇ؟ مۇسلىمە ئاياللارنىڭ يۈز ئابرويلىرى ھەممە جايدا دەپسەندە قىلىنىۋاتسا، خۇددى ئاياللاردەك مۆكۈنۈپلىشتىن ھايا قىلمايسىلەر؟.....»

خۇددى ئىبنى مۇبارەك تەسۋىرلىگەندەك:

مۇسۇلمانغا جىم يېتىش كېلەمدۇ توغرا؟،
مۇسلىمەلەر بولسا ئەگەر دۈشمەن قولىدا.
توۋلاپ كەتسە رەسۋالىقتىن قورققان ھەمىشەرە،
تۇغۇلمىغان بولساقكەن دەپ بۇ دۇنياغا.

بۇ يەردە ئۇلار ئۈچۈن چوڭ بىر مۇسبەت بار. يەنى اللە ئۇلارنىڭ قەلبلىرىنى پىچەتلىۋەتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ھەقىقەتنى بىلەلمەيدۇ. چۈشەنمەيدۇ. قەلبلىرى ئۆلۈپ كەتكەن. - اللەقا سېغىنىپ بۇنىڭدىن پاناھ تىلەيمىز! - بۇ ئەگەر سىلەر قايتىپ بارساڭلار سىلەرگە مىڭ ئۆزرە بايان قىلىپ، مىڭ قەسەملەرنى ئىچىدۇ. چۈنكى ئۇلار اللەقا خىيانەت قىلدى. ئاندىن ئۇلار ئىنساننىڭ رازىلىقىنى ئىزلەيدۇ. مۇناپىقلار نېمىدىگەن خار! قورقۇنچاقلار نېمىدىگەن خار. - ھە! قورقۇنچاقلار جىھادقا چىقىشتىن قاچىدۇ. مانا بۇ نىفاقنىڭ بىر ئالامىتى. رەسۇلۇللاھ مۇنداق دېگەن: «كىمكى جىھاد قىلماي، ۋە ئۆزىنى جىھادقا تەييار قىلماي ئۆلسە مۇناپىقلىقنىڭ بىر شېخى ئۈستىدە ئۆلگەن بولىدۇ.»

«ئۇلارنىڭ يېنىغا(يەنى مەدىنىگە تەبۇك غازىتىدىن) قايتىپ كەلگەن چىغىڭلاردا، ئۇلار سىلەردىن(غازاتتىن قېلىپ قالغانلىقلىرى توغرىسىدا) ئۆزرە بايان قىلىدۇ، (ئى مۇھەممەد!) ئۇلارغا: «ئۆزرە بايان قىلماڭلار، سىلەرنىڭ(سۆزۈڭلارغا) ئىشەنمەيمىز، اللە ئەھۋالڭلارنى(ۋە دىلىڭلاردىكى مۇناپىقلىقنى) بىزگە خەۋەر قىلدى، اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى سىلەرنىڭ(بۇنىڭدىن كېيىنكى) ئەمەلىڭلارنى كۆرۈپ تۇرىدۇ (مۇناپىقلىقتىن تەۋبە قىلامسىلەر؟ ياكى ئۇنىڭدا چىڭ تۇرامسىلەر؟)، ئاندىن كېيىن (يەنى ئۆلگىنىڭلاردىن كېيىن)، يۇشۇرۇن ۋە ئاشكارا ئىشلارنى بىلگۈچى(اللە) نىڭ دەرگاھىغا قايتۇرىلىسىلەر، اللە قىلمىشىڭلارنى ئېيتىپ بىرىدۇ» دېگىن» ئۇلار(يەنى مۇناپىقلار) نىڭ يېنىغا قايتىپ بارغىنىڭلاردا، ئۇلار سىلەرنىڭ ئۇلارنى ئەيىبلەمەسلىكىڭلار ئۈچۈن(يالغان ئۆزىلەر بايان قىلىپ)، اللە بىلەن قەسەم قىلىدۇ، ئۇلاردىن يۈز ئۆرۈڭلار(يەنى ئۇلار بىلەن سۆزلەشمەڭلار ۋە سالاملاشماڭلار)، ئۇلار ھەقىقەتەن نىجىستۇر، قىلمىشلىرىنىڭ جازاسى ئۈچۈن ئۇلارنىڭ بارىدىغان جايى جەھەننەمدۇر.»

(سۈرە تەۋبە 94 - 95 - ئايەتلەر)

مۇناپىقلىقنىڭ ئالامىتى قەسەمنىڭ كۆپ بولۇشىدۇر. اللە تائالا بۇ ئايەت ئارقىلىق ئۇلاردىن مۇناسىۋەت ئۈزۈشكە بويرۇدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ تەبۇكتىن قايتىپ كەلگەندە: «ئۇلار بىلەن بىرگە ئولتۇرماڭلار، سۆزلەشمەڭلار.» دېگەن ئىدى. سەن «نىجىس» دېگەن سۆزنى تەسەۋۋۇر قىلىپ باققىن. بىرەرسىدە نىجاسەت بولسا، ياكى

سېسىپ كەتكەن مېۋە بولسا ئۇنىڭ بىلەن بىرگە ئولتۇرالمىسەن؟
شۇنىڭدەك مۇناپىقلاردىن يىراق تۇرىشىڭ كېرەك. چۈنكى ئۇنىڭ سۆزمۇ
نجىس، ئەمەللىرىمۇ نجىس.....

«سېلىرىنىڭ رازىلىقىڭلارغا ئېرىشىش ئۈچۈن، ئۇلار سېلىرگە قەسەم
ئىچىپ بېرىدۇ، سېلىر ئۇلاردىن رازى بولساڭلار(بۇ ئۇلارغا پايدا
بەرمەيدۇ)، چۈنكى اللە پاسىق قەۋمدىن رازى بولمايدۇ» (سۈرە تەۋبە
96-ئايەتلەر)

اللە ئەكبەر!....ئى ھۆرمەتلىك كىشى! سەن كىمنى رازى
قىلماقچى؟ ئىنساننى رازى قىلماقچىمۇ؟ ئۇنداقتا ئىنسان دېگەن نېمە؟
ئۇ يەرشارىدىكى ناھايىتى كىچىك زەررىچە! ئەگەر سامان يولى
سىستېمىسىدىن قارايدىغان بولساڭ بىز ياشاۋاتقان قۇياش
سىستېمىسىنى كۆرەلمىگىلى تاس قالسىەن. قۇياش يەرشارىدىن
قانچىلىك چوڭ؟ ئىنساننىڭ نىسبىتى قانچىلىك كېلەر؟..... لېكىن
سەن مۇشۇ ئىنساننىڭ رازىلىقىنى ئىزدەۋاتسىەنۇ، ئاسمان-زېمىن ۋە
پۈتكۈل يۇلتۇزلارنىڭ ياراتقۇچىسىنى ئۇنتۇپ قېلىۋاتسىەن. ئىنساننى
رازى قىلىسىەن، بۇ ئىنساننىڭ رەببىنى تەرك ئېتىۋاتسىەن!.....
ئى اللە بىزدىن رازى بولغىن! بىز سەندىن مەمنۇن بولىمىز. ئى
ئالەملەرنىڭ ئىگىسى بىزگە غەزەپ قىلمىغىن! ئى اللە بىز سەندىن
سېنىڭ رازىلىقىڭنى ۋە جەننەتنى سورايمىز. ساڭا سېغىنىپ سېنىڭ
غەزىپىڭدىن ۋە دوزاختىن پاناھلىق تىلەيمىز. ئى اللە سەن بىزنى سەن
رازى بولىدىغان ئەمەللەرگە مۇۋەپپەقىيەت قىلغىن!.....
ئى قېرىنداشلار:

اللە سېلىرگە رەھمەت قىلسۇن، بىلىپ قويۇڭلاركى، ئىسلام
جەمئىيىتى جىھادسىز ياشىيالمايدۇ. بۇ دىن جىھادسىز مەۋجۇد بولۇپ
تۇرالمايدۇ. جىھاد لائىلاھە ئىللەللاھۇ، مۇھەممەدۇن رەسۇلۇللاھتىن
كىيىنلا تۇرىدىغان ئەڭ ئەۋزەل ئىبادەت. ئۇ ناماز، روزا، زاكات ۋە ھەجلىرىدىن
ئۈستۈن تۇرىدۇ.....

بىلىپ قويۇڭلاركى، مۇشۇ كۈنلەردە دۈشمەنگە قارشى جىھاد قىلىش
خۇددى ئىبنى تەيمىيە ئېيتقاندەك ئىماندىن كېيىنلا ۋاجىپ بولىدىغان
ئىشتۇر. ئەۋۋەل ئىمان، ئاندىن تاجاۋۇزچىغا قارشى تۇرۇش.....
بىلىپ قويۇڭلاركى، ھاراق ئىچكەنلەرنىڭ، جازانە يىگەنلەرنىڭ
گۇناھى جىھادنى تەرك ئەتكەنلەرنىڭ گۇناھىدىن يەڭگىل....

بىلىپ قويۇڭلاركى، ساغلام تۇرۇپ، قەستەن رامزاندا روزا تۇتمىغانلارنىڭ گۇناھى جىھادنى تەرىك ئەتكەنلەرنىڭ گۇناھىدىن يەڭگىل. چۈنكى روزىنى تەرىك ئېتىش ئۆزەڭگە زىيان كەلتۈرىدۇ. لېكىن جىھادنى تەرىك ئېتىش پۈتۈن ئۈممەتكە زىيان ئەكىلىدۇ. بۇمۇ ھارام، ئۇمۇ ھارام. ئالىملارنى ئىتتىپاقى بىلەن ئەگەر جىھاد يۈز بېرىپ قالسا، روزىنى، نامازنى ئازراق كەينىگە سۈرۈشكە بولىدۇ. بۇ ۋاقىتتا ھەج قىلىنمايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام رامزان ئېيىدا ئەسەردىن كىيىن مەككىگە كىرىشنى ئىرادە قىلىپ: «سەلەر دۈشمىنىڭلار بىلەن ئۇچرىشىسىلەر، ئىپتار قىلىش سەلەرنىڭ كۈچلۈك بولۇشىڭلارغا پايدىلىق، ئىپتار قىلىۋېلىڭلار.» دېدى. دە، ئەسەردىن كىيىنكى شۇ ۋاقىتتا قاچىنى ئېلىپ سۇ ئىچتى باشقىلارمۇ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ ئىچتى. رەسۇلۇللاھ بەزىلەرنىڭ ئىپتار قىلمىغانلىقىنى ئاڭلىغاندا: «ئۇلار ئاسىيلار!» دېگەن ئىدى.....

سەن جىھادنى تەرىك ئېتىشنى ئويۇن دەپ ئويلاۋاتامسەن؟ جىھادنى پەلسەپە سۆزلەش دەپ گۇمان قىلىۋاتامسەن؟. سەلەر تېخى باشقىلارغا: «سەننىڭ بۇيەردە تۇرىشىڭ جىھاد ئۈچۈن سەننىڭ ئافغانىستانغا بېرىشىڭدىن پايدىلىق..... دەۋاتىسىلەر؟ بۇنى قايسى دىندىن، قايسى كىتابتىن ئۆگەندىڭلار؟ سەلەر دەلىل قىلىۋاتقان ھەدىس ياكى ئايەتنى ماڭا كۆرسىتىپ بېقىڭلارچۇ قېنى؟ بەزى كىشىلەر بەك بىچارە، خۇددى ئۇلار ئەقىللىرىنى يوقىتىپ قويغاندەك پالانى شەيخ، پالانى ئالىمنىڭ قېشىغا بېرىپ: «مەننىڭ ئافغانىستانغا بېرىشىمغا قانداق قارايسىز؟» دەپ سورىيدۇ. ئاندىن بۇ كىشى ئۇنىڭغا: «ئى بالام سەننىڭ مۇشۇ يەردە قېلىپ بالىلارنى تەربىيەلەشنىڭ ئەۋزەل، سەندىن بالىلارنىڭ ھەپتىدە بىر ئىككى قېتىم بىلىم ئېلىشى ئەۋزەل.....» دەيدۇ.

«ئۇلار قىيامەت كۈنى ئۆلىرىنىڭ گۇناھلىرىغا تولۇق جاۋابكار بولۇشى ۋە ئۆزلىرى تەرىپىدىن بىلمەستىن ئازدۇرۇلغانلارنىڭ بىر قىسىم گۇناھلىرىغا ئۆزلىرى جاۋابكار بولۇشى ئۈچۈن (يۇقىرىقى بوھتان سۆزلەرنى قىلىدۇ)، ئۇلارنىڭ جاۋابكار بولىدىغىنى نېمىدېگەن يامان!» (سۈرە نەھلى 25-ئايەت)

سەن رەببىڭگە ئىبادەت قىلىش ئۈچۈن كىمدىن رۇخسەت سورىۋاتىسەن؟ سەن بامدات نامىزىنى ئوقۇماقچى بولساڭ،

ئاتا-ئاناڭدىن، تەشكىلاتىڭنىڭ رەھبىرىدىن ۋە ياكى مەسجىدنىڭ ئىمامىدىن رۇخسەت سورامسەن؟ ئالەملەرنىڭ ئىگىسىنىڭ بۇيرۇقىنى ئىجرا قىلىش ئۈچۈن ئىنساندىن رۇخسەت سوراڭ كېرەك، دېگەن كىمكەن ئۇ؟..... بىز بۇنى تونۇمايمىز. مۆمىن «(جىھادقا) چىقىڭلار» دېگەن اللەنىڭ بۇيرۇقىنى ئاڭلىغان ھامان قوراللىرىنى ئېلىپ جىھادقا چىقىدىغان. لېكىن سەن: «ئانام نارازى، دادام كېسەل، تاغام چارچاپ قاپتىكەن، ئۈستازىم ماڭا مۇشۇ يەردە قېلىش پايدىلىق دېگەن.....» دەۋاتسەن. بۇ قانداق سۆز بولۇپ كەتتى. بىز اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ بەلگىلەش ھوقۇقىنى ئىنسانلارغا تۇتقۇزۇپ قويالمايمىز. پەيغەمبىرىمىز مۇنداق دېگەن: «اللەقا ئاسىيلىق قىلىپ تۇرۇپ مەخلۇققا بويسۇنۇشقا بولمايدۇ.» جىھادنى تەرك ئېتىش ئالىملارنىڭ ئىتتىپاقى بىلەن مەئسىيەت ھىساپلىنىدۇ. سەن ئىنسانغا ئىتائەت قىلىپ، ئىنساننىڭ رەببىگە ئاسىيلىق قىلىۋاتسەن. دېمەك سەن بۇ ئىنسانغا ئىبادەت قىلىۋاتسەن.

«ئۇلار (يەھۇدى ناسارالار) اللەنى قۇيۇپ ھېرىبلىرىنى، دىنى ئۆلىمالىرىنى (ئۇلارغا ھەرقانداق ئىشتا ئىتائەت قىلىش ئارقىلىق) رەب قىلىۋالدى.»

بىز بىلەن تاغۇت ھۆكۈمرانلار ئوتتۇرىسىدىكى مەسىلە دەل مانا مۇشۇ. ئىسلامى ھەركەتلەر پەقەت بىرلا سەۋەپ ئۈچۈن قۇرۇلىدۇ. يەنى اللەنىڭ ھەققىنى اللەقا قايتۇرۇش. تاغۇتلار اللەنىڭ قانۇن بەلگىلەش، ئۇبۇدىيەت ھوقۇقلىرىنى تارتىۋېلىپ ئۆزىنىڭ قىلىۋالدى. قانۇن چىقىرىش، ھالال ۋە ھارامنى بەلگىلەش ھوقۇقىنى تاغۇتلاردىن تارتىۋېلىپ اللەقا قايتۇرۇش بىردىن-بىر سەۋەپ. ماۋۇ پەرز، ماۋۇ سۈننەت ياكى ماۋۇ مۇنداق دېيىش ھوقۇقى پەقەت اللەنىڭ ئەلچىسىگە خاس. قايسى ئىنساننى رەسۇلۇللاھ بىلەن تەڭ ئورۇندا قويىمىز؟ ئۇلارغا بۇ ھوقۇقنى كىم بېرىپتىكەن؟ «ئانام بۇ ئۈمەتنىڭ كەلگۈسىنى بەلگىلىيەلەيدۇ.» دەۋاتقانلار قانداق كىشىلەر بۇ؟ سەن ئاناڭغا، داداڭغا ئىتائەت قىلىمەن دەپ تۇرىۋالساڭ، جىھادنى كىم قىلىدۇ؟..... كىشىلەر اللەنىڭ دىنىنى چۈشەنمەيۋاتىدۇ. ئۇلار اللەنىڭ بەندىلەردىكى ھەققىنى تونۇمايۋاتىدۇ. جىھادنىڭ قىممىتىنى بىلمەيۋاتىدۇ. ئۇلار ئۈچۈن مائاشىنىڭ بىر دىنار ئۆسۈشى ئافغانىستاندىن قايتىشتىن ياخشى. ئۇلارنىڭ شۇ مىڭ نەچچە رىياللىق

خىزمىتى ئافغانىستان ۋە ئافغانىستان ئەھلىدىن، ھەتتا ئىسلامى دۆلەت قۇرۇشتىن ياخشى. ئىسلامى دۆلەت دېگەن نېمە؟ سەن ئۇنىڭ ئۈچۈن نېمە تەييارلىدىڭ؟.....

ھېچقانداق كىشىنىڭ رۇخسەت بېرىش ھوقۇقى يوق! بىلىپ قويغىنىكى قېرىندىشىم، اللە ساڭا رەھمەت قىلسۇن، جىھادنى بىكار قىلىش اللەنىڭ ئالدىدا ھەرقانداق بىر پەرىزنىڭ بىكار قىلىنغانىدىن ئېغىر جىنايەت ھېسابلىنىدۇ. اللە دەرگاھىغا نامازنى تەرك ئېتىپ بارغان كىشى بىلەن جىھادنى تەرك ئېتىپ بارغان كىشىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ھېچ پەرق يوق.

ئىبنى رۇشىد مۇنداق دەيدۇ: «مۇسۇلمانلارنىڭ ئەمىرىگە گەرچە ئۇ پاسىق بولسىمۇ، مەئىسىيەتكە بۇيرۇمىسىلا ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىش ۋاجىپ. لېكىن مەئىسىيەتكە بۇيرۇمىسىلا ئىتائەت قىلىشقا بولمايدۇ. پەرىز جىھادنى تەرك ئېتىشكە بۇيرۇشمۇ مەئىسىيەتنىڭ جۈملىسىدىندۇر. بۇ ئىشتا ھېچ كىشىگە ئىتائەت قىلىنمايدۇ.» ئەگەر ساڭا داداڭ، ياكى ھاكىم ياكى بىرەر شەيخ جازانە قىلىشىڭغا پەتىۋا بەرسە قوبۇل قىلامسەن؟ شۇنىڭ بىلەن جازاندىن بىر دەرىجە يىيىشنىڭ جايىز بولۇپ قالامدۇ؟ ئەگەر ساڭا داداڭ: «بالام بىزگە ياردەم بېرىش ئۈچۈن روزا تۇتمىغىن.» دېسە ساڭا پەرىز روزىنى تەرك ئېتىش توغرا بولامدۇ؟ ئەگەر ساڭا يەنە: «بالام ساقلىڭنى چۈشۈرۈۋەت! بولمىسا سېنى خىزمەتتىن ھەيدىۋېتىدۇ.» دېسە ساڭا ساقلىنى ئېلىۋېتىش جايىز بولامدۇ؟.....

سېنى ئەشۇ ئالىملىرىڭنىڭ سۆزلىرى بىلەن بىر نەچچە كىچىك بالىلارغا قۇرئان ئۆگىتىش ئۈچۈن قالدۇمۇ دەيلى. سەن ئاشكارە ھالدا كىشىلەرگە مەسجىدلەردە قۇرئان ئوقۇپ بېرەلمەسەن؟ دەرھال ئۈچ - تۆت ئىشپىيون كېلىپ بولىدۇ. سېنىڭ بۇ قىلمىشىڭ چوڭ جىنايەت ھېسابلىنىپ كۆكۈلەڭدىن تۇتقانچە سۆرەپ ماڭىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا مەسىلىلەرچۇ؟ ساقلىڭنىڭ ئۇزۇن قىسقىلىقىغا قارىشىدۇ. ئايالىڭنىڭ ھىجابىنىڭ ئۇزۇق قىسقىلىقىمۇ چوڭ بىر مەسىلە!..... ئىشلار مانا مۇشۇنداق داۋاملىشىدۇ. شۇڭا نۇرغۇن ئىشلاردا سەل ئىگىلىپ بېرىشكە توغرا كېلىدۇ. بۇنداق ئىشلار كۆپەيسە پەرىشتىلەر نېمە دەيدۇ؟ ساڭا پەرىشتىلەر: «دېنىڭنىڭ ئىشىدا قايسى ھالەتتە ئىدىڭ؟» دەپ سورىسا، سەن: «بىز زېمىندا (دېننى بەرپا قىلىشتىن توسۇلغان) بوزەك قىلىنغان ھالدا ئىدۇق.» دەيسەن. ئۇلار ساڭا: «اللەنىڭ زېمىنى

كەڭرى ئەمەسمىدى. ھىجرەت قىلساڭ بولماسمىدى؟» دەيدۇ. بىز اللەتن جاۋاپنىڭ بۇنداق بولماسلىقىنى ئۈمىد قىلىمىز: «ئەنە شۇ(ھىجرەت قىلمىغانلارنىڭ) بارار جايى جەھەننەمدۇر، ئۇ نېمىدىگەن يامان جاي ھە!» ئۇستاز سەيىد قۇتۇپ رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: «شۈبھىسىزكى، ئاجىزلىق اللەنىڭ ئالدىدا ئۆزرە بولالمايدۇ. چۈنكى ئاجىزلىقنىڭ ئۆزىلا قۇرئاننىڭ ئوچۇق ئايىتىنىڭ دەلىلى بىلەن جەھەننەمگە دۇچار قىلغۇچى سەۋەپتۇر.»

«ئى ئىمان ئېيتقان بەندىلىرىم! مېنىڭ زېمىنىم ھەقىقەتەن كەڭرىدۇر. ماڭىلا ئىبادەت قىلىڭلار.» (ئەنكەبۇت 56 - ئايەت)

اللەنىڭ زېمىنى كەڭرى. ئەگەر سەن ئۆيەردە سىقىلساڭ، اللە ساڭا نۇرغۇن ماكانلارنى ئېچىپ بېرىدۇ. سەن نېمە ئۈچۈن ئۆزەڭنى زېمىننىڭ بىر پارچە يېرىدە تىقىۋالسەن؟. خۇددى سەن بۇ شىركەت ياكى ئىشخانلاردىن ئايرىلساڭ ئۆلۈپ قالىدىغاندەك، پەقەت مۇشۇ يەردە ياشاپ، ئۆلۈشنى ئويلاۋاتسەن؟. سېنىڭ رەببىڭ بولغان اللە سېنى ھەرگىز زايى قىلمايدۇ. ئىتقا تائام بېرىۋاتقان زات سېنىمۇ ئاچ قويمايدۇ.»

اللە تائالا يەنە مۇنداق دەيدۇ.

«بەزى كىشىلەر مۆمىنلەرگە زىيان يەتكۈزۈش، كۇفرىنى كۈچەيتىش، مۆمىنلەرنىڭ ئارىسىنى پارچىلاش، اللەقا ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرىگە قارشى تۇرغان ئادەمنىڭ كېلىشىنى كۈتۈش مەقسىتىدە مەسجىد سالىدۇ. ئۇلار: «بىز پەقەت ياخشىلىقلارنى ئىرادە قىلدۇق.» دەپ چوقۇم قەسەم قىلىدۇ. اللە گۇۋاھلىق بېرىدۇكى، ئۇلار شەك - شۈبھىسىز يالغانچىلاردۇر.» (تەۋبە 107 - ئايەت)

ئەگەر سەن: «پالانى رۇخسەت قىلغان. بىز پالانى شەيختىن سورىغان ئىدۇق. پالانى پەتىۋا بەردى.» دەۋاتامسەن. سىلەر پەتىۋا سوراۋاتقان بۇ كىشى كىم ئۆزى؟. ئۇ ئافغانىستانغا كەلگەنمۇ؟. ئافغان جىھادىنىڭ رىئاللىقىنى كۆرگەنمۇ؟. ئۇ ئافغانىستاننىڭ چىگراسىنى بىلمەدۇ؟. ياكى سىلەر ئافغانىستاننىڭ ئاسىيادىمۇ، ئافرىقىدىمۇ ياكى ياۋرۇپادا ئىكەنلىكىنىمۇ بىلمەيدىغان كىشىدىن سوراۋاتامسىلەر؟! . ئەمىلىيەتتە ئۇلار ئوقمايدۇ. اللە بىلەن قەسەمكى، مەن كىشىلەرنىڭ دۇنيادىكى چوڭ شەيخلەرنىڭ بىرىدىن پەتىۋا سورىغان بىر ئۇنئالغۇ لىنتىسىنى ئاڭلىغان. ئۇلار بۇ جىھاد توغرىسىدا سورايدۇ. بۇ شەيخ: «بۇ

جہاد پەرز ئەيىن. لېكىن ئافغانىستاندا جەھاد قىلىشقا قانداقمۇ قادىر بولالايسىلەر؟. ھاكىمىيەتنىڭ كۆزىدىن يىراقراق بولغان بىرەر لاگىرنى تېپىپ تەربىيەلىنەلەمسىلەر؟. ئافغانىستانغا كىرىشىڭلار مۇمكىنمۇ؟. ياكى چىگرادىلا قوغلىنامسىلەر؟. سىلەر روسىيەنىڭ تانكىلىرىغا پىچاق ۋە خەنجەرلەر بىلەن قانداقمۇ تاقابىل تۇرالايسىلەر؟. ئاخىرى بېرىپ سىلەر ئافغان قوشۇنىغا يۈك بولۇپ قالسىلەر.» ئۇ ئالغۇ لېنتىسى مۇشۇنداق داۋاملىشىۋەردى. ئاخىرى ئولتۇرغانلاردىن بىرى: «مەن دوختۇر. مەن سىزنىڭ سۆزىڭىزدىن ئافغانىستانغا بارماسلىقىمىز كېرەكلىكىنى چۈشەندىم. شۇنداقمۇ؟.» «دېدى. ئۇ شەيخ: «مېنىڭ سۆزلىرىمنى ئاڭلىغان كىشى بۇ سوئالغا جاۋاب تاپالايدۇ.» دېدى. ئۇ كىشى: «مەن سىزدىن ئوچۇق ئاڭلىماقچى. مەن زادى بارايمۇ؟ بارمايدۇ؟.» دېدى. ئۇ شەيخ: «بارما!» دېدى..... مانا بۇ ئۇ ئالغۇ لېنتىسى نەشر قىلىنىپ دۇنيانىڭ ھەممە جايلىرىغا ھەقسىز تارقىتىلدى.

مانا بۇ شەيخمۇ مەسجىدى زىرارنىڭ دەل ئۆزىدۇر. شۇنىڭدەك بەزىدە بىر كىشى ياكى بىرەر جامائەتمۇ مەسجىدى زىرار بولۇپ قالىدۇ. مەسجىدى زىرادا ناماز ئوقۇشقا بولمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بىرەر شەھەردە بىرەر مەركەز ياكى مەسجىد بولسا، بىرەر كىشى كېلىپ، مۇسۇلمانلارنىڭ ئوتتۇرىسىنى پارچىلاش ئۈچۈن مەسجىد سالغان ياكى ئىسلامى مەركەزلەرنى قۇرغان بولسا مانا بۇ مەسجىدى زىراردۇر. مىسىردىمۇ ھۆكۈمەت ئىسلامى ھەركەتنىڭ قىسىملىرىغا ئوخشاش بولغان ۋەقە ۋازارەتلىرىنى قۇرغان. ئۇنىڭدا سىرت بىلەن ئالاقە قىلىش قىسمى، مۇساپىرلار قىسمى، مەسجىدلەر قىسمى، دەۋەتنى تارقىتىش قىسمى قاتارلىق قىسىملار بار بولۇپ، بۇ دەل ئىخۋانۇل مۇسلىمىندىن نەقىل قىلىنغان قىسىملار ئىدى. مانا بۇ مەسجىدى زىراردۇر. ۋەقە ۋازارىتىمۇ بەزى چاغدا مەسجىدى زىرارغا ئايلىنىپ قالىدۇ. بۇنداق شارائىتلاردا ئۇنىڭدا خىزمەت قىلىش توغرا بولمايدۇ. بىرەر شەھەردىكى مۇسۇلمانلار مەلۇم ئۆلىمالارنىڭ پەتىۋا بېرىشىگە رازى بولۇپ تۇرغان بولسا، ھۆكۈمەت بۇ ۋاقىتتا پەتىۋا كومىتېتى تەسىس قىلغان بولسا، مانا بۇ پەتىۋا كومىتېتى مەسجىدى زىرار بولغان بولىدۇ. ھازىر ئىراق ۋە موسكىۋالاردا قۇرۇلغان ئىسلامى قۇرۇلتايلىرىمۇ مەسجىدى زىرارغا ئوخشايدۇ. چۈشىنىشلىكمۇ؟. چۈنكى بۇ

قۇرۇلتايىلار ئارقىلىق اللەنىڭ رازىلىقى مەقسەت قىلىنمىغان. ئىراقتا قۇرۇلغانلىرى ھۈمەينىگە قارشى تۇرۇشنى مەقسەت قىلغان. توغرا بىز ھۈمەينىگە قارشى تۇرىمىز. لېكىن سادامنىڭ ئىسلامى قۇرۇلتايلىرى ئارقىلىق ئەمەس، بەلكى ئەقىدىمىزنىڭ ھەركەتلەندۈرۈشى بىلەن قارشى تۇرىمىز.»

بىز باشتىمۇ بىر قۇر بايان قىلىپ قويغاندەك، اللەنىڭ دىنىغا قىيىن پەيتلەردە ياردەم بېرىش ھەربىر مۆئمىننىڭ ئىمانى بۇرچى. بۇ توغرىسىدا بىزلەرگە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھاياتىدىن شانلىق نەمۇنىلەر قالغان بولۇپ، اللە بۇلارنى بۈيۈك كىتابىدە ياد قىلىش ئارقىلىق، تا ھازىرغىچە بىزلەرگە كۆرسەتمە بېرىپ كېلىۋاتىدۇ. تەبۈك غازىتى مەزگىلىدىكى قىيىن شارائىت توغرىسىدا اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ:

«اللە ھەقىقەتەن پەيغەمبەرنىڭ ۋە ئۇنىڭغا قىيىنچىلىق پەيتىدە ئەگەشكەن مۇھاجىر ۋە ئەنسارلارنىڭ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلدى. (ئەينى زاماندا) ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىر تۈركۈم كىشىلەرنىڭ دىللىرى ھەقتىن بۇرۇلۇپ كېتىشكە تاس قالغاندىن كېيىن، اللە ئۇلارنىڭ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلدى. اللە ئۇلارغا تولىمۇ مەرھەمەتلىك، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر.»

دوكتۇر ئابدۇللاھ ئەززام بۇ ئايەت توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ: «بۇ قىيىنچىلىق مەنىۋى ۋە ماددى قىيىنچىلىق ئىدى. كىشىلەر قاتتىق سىناق ۋە قەھەتچىلىك ئىچىدە قالغان. ھاۋامۇ ناھايىتى قىززىق ئىدى. سەن بىر ساھابىنىڭ ئاران ئىككى سا خورمىسى بار بولۇپ، بىر سا خورمىنى غازات ئۈچۈن سەدىقە قىلىپ ئەكەلگەنلىكىنى بىر تەسەۋۋۇر قىلىپ باق! بىر سا دېگەن ئەڭ كۆپ بولغاندا ئىككى يېرىم كىلو. بۇ ساھابە ئەبۇ ئۇقەيىل ئىدى. مۇناپىقلار ئۇنى: اللە سېنىڭ بىر سا خورماڭدىن بەھاجەت. دەپ مازاق قىلىشتى. شۇنىڭ بىلەن اللە ئەزىزە ۋە جەللە مۇنۇ ئايەتنى نازىل قىلدى:

«(مۇناپىقلار) مۆئمىنلەرنىڭ ئىچىدىكى مەردلىك بىلەن (كۆپ) سەدىقە قىلغۇچىلارنى، تاقىتىنىڭ يىتىشىچە (يەنى كەمبەغەل بۇلغانلىقتىن ئاز) سەدىقە قىلغۇچىلارنى ئەيىپلەيدۇ، ئۇلارنى مەسخىرە قىلىدۇ، اللە ئۇلارنى مەسخىرە قىلغانلىقىنى ئۈچۈن جازالايدۇ، ئۇلار قاتتىق ئازاپقا دۇچار بولىدۇ.» (سۈرە تەۋبە 79 - ئايەت).

تەسەۋۋۇر قىلىپ بېقىڭلار!، اللە ئەزىزە ۋە جەللە بىر سا خورما ئۈچۈن

قىيامەتكىچە تىلاۋەت قىلىنىدىغان ئايەت نازىل قىلدى. ئىككى يېرىم كىلو خورما ئۈچۈن!. اللە بۇ پەقىر، ئىخلاسمەن، سادىق بەندىسىگە ياردەم بەردى. ئەبۇ ئۇقەيىل سەدىقە قىلغان بۇ بىر سا خورما اللە ئەزىزە ۋە جەللىنىڭ نەزىرىدە يۈزىڭ سا خورمىدىن ئەۋزەل بولشى مۇمكىن. سەھىھ ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىر دەرھەم يۈزىڭ دەرھەمدىن ئارتۇق بولىدۇ». ساھابىلەر: «قانداقسىگە؟» دەپ سورىغاندا: «يېنىدا پەقەت ئىككى دەرھەم بولۇپ، بۇنىڭ بىرىنى سەدىقە قىلغۇچىنىڭ ئەجرى كۆپ مېلى بولۇپ، ئۇنىڭدىن يۈزىڭ دەرھەم سەدىقە قىلغان كىشىنىڭ ئەجرىدىن ئارتۇق بولىدۇ.» دەپ جاۋاب بەرگەن.

ئابدۇراخمان ئىبنى ئەۋف رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تۆتمىڭ دەرھەم ئېلىپ كېلىپ: «يا رەسۇلۇللاھ! مېنىڭ قېشىمدا سەككىزىمىڭ دەرھەم بار ئىدى. بۇنىڭ يېرىمىنى ئەھلىمگە قالدۇرۇپ، بۇ يېرىمىنى ئېلىپ كەلدىم.» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللە ساڭا ئەھلىڭدە ۋە مېلىڭدە بەرىكەت بەرسۇن.» دېدى. مۇناپىقلار بولسا: «اللە بىلەن قەسەمكى، ئۇ بۇ پۇلنى پەقەت رىيا قىلىپ ئەكەلدى.» دېيىشتى. شۇنىڭغا ئوخشاش مۇناپىقلار پۇتلىرىنى مىنگەشتۈرۈپ ئولتۇرۇشۇپ كىشىلەرنى ئەيىپلەيدۇ. بىرەركىممۇ ئۇلاردىن سالامەت قالمايدۇ. ئۇلار پەقەت كىشىلەرنى ئەيىپلەش، توسۇش، پىتنە تارقىتىش، كىشىلەرنىڭ نىيەتلىرىگە تۆھمەت قىلىش ئۈچۈنلا ئولتۇرىشىدۇ. كۆپ سەدىقە قىلغۇچىلارنى رىياخور دەيدۇ. ئاز سەدىقە قىلغۇچىلارنى: اللە بۇنىڭدىن بىھاجەت. دەيدۇ. دېمەك ئىنسانلارنى رازى قىلىپ بولغىلى بولمايدۇ. مۇناپىقلار ۋە ھەسەتخورلارنى رازى قىلىش قانداقمۇ مۇمكىن بولسۇن.

تەبۇك غازىتى مەزگىلى ھەقىقەتەن قاتتىقچىلىق بولغان. ئاشلىق كۆپلىگەن ساھابىلەرگە يىتىشمەيتتى. چۈنكى ئۇلار ئوتتۇزىمىڭ كىشى ئىدى. سۇۋەيلىم ئىسىملىك بىر يەھۇدى كېچىلىرى مۇناپىق سۆھبەتداشلىرىنى يىغىپ: ئۇ(پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى دېمەكچى) رۇملۇق سېرىق تەنلىكلەر بىلەن ئۇرۇش قىلماقچىمۇ؟. اللە بىلەن قەسەمكى، مەن ئۇلارنىڭ ئەتە رۇملۇقلارغا ئارغامچىلاردا باغلانغان ھالدا ئەسىر چۈشۈپ قالىدىغانلىقىنى پەرەز قىلىۋاتىمەن. ئۇ رۇمنىڭ جالادلىرىنى ئەرەبىنىڭ ئۇرۇشقا قىلىرىغا ئوخشاش دەپ گۇمان قىلىپ قاپتۇ. دېدى.

مۇناپقلارنىڭ كاتتىلىرىنىڭ بىرى بولغان جەددە ئىبنى قەيس ئەڭ قەبىھ ئۆزىنى بايان قىلىپ كەلدى، ۋە: «يا رەسۇلۇللاھ، مەن ئاياللارغا سەۋر قىلالمايمەن. مەن ئۆزەمنىڭ رۇمنىڭ ئاياللىرىنى كۆرگەندە، سەۋر قىلالماي گۇناھ قىلىپ سېلىشىمدىن قورقمەن. شۇڭا ماڭا ئىزنى بەرسەڭ.» دېدى.

مۇشۇنداق قىلىپ مۇناپقلارنىڭ ئۆسەك سۆزلىرى مەدىنىدە تارقىلىشقا باشلىدى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇلارغا پەرۋا قىلمىدى. ئۇ تەييارلىق قىلىۋەردى. مۇسۇلمانلارنى جىھادقا قىززىقتۇرۇۋەردى. سەممى مۆئمىنلەر ئۆزىنىڭ سەممىيىتىنى كۆرسەتتى.

ئەبۇ ئۇقەيىل ئۆزىدىكى ئىككى سا خورمىنىڭ يېرىمىنى ئەكەلدى. زەيىد ئىبنى ئەلبە كىچىسى يىغلاپ: «ئى رەببىم! سەن جىھادقا ئەمىر قىلغان ئىكەنسەن. لېكىن مېنىڭ ھېچ نەرسەم يوق. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بارغان ئىدى. ئۇ مېنى جىھازلىغىلى ھېچ نەرسە تاپالمىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئى رەببىم! مەن مۇسۇلمانلارغا مېنىڭ ئابرويىم ۋە ماللىرىمنى ئېلىۋالغان بارلىق كىشىلەرنى ئەپۇ قىلىشنى سەدىقە قىلدىم.» دېدى.

شۇنىڭ ئۈچۈن باشقىلار مەيلى ھىكايە ئېيتسۇن، مەيلى تۆھمەت قىلسۇن، بىز بەربىر ئافغانىستانغا بېرىپ جىھاد قىلىمىز. بەزىلەر پۈتتىنى مىنگەشتۈرۈپ تۇرۇپ: «ئى بالام! مەن ساڭا نەسىھەت قىلاي. بارما!» دەۋاتىدۇ. نېمىشقا دەپ سورىساڭ: «ئۇيەردىكى ئامرىكا بىلەن روسىيە ئوتتۇرىسىدىكى ئۇرۇش، بۇنى مەن بەزى ئىشەنچلىك كىشىلەردىن ئاڭلىغان. شۇڭا بۇ يەردە ئولتۇر.» دەيدۇ. ئەگەر سەن يەنە: «نېمىشقا؟» دەپ سورىساڭ: «سەن مۇشۇ يەردىمۇ ئىنقىلاپ ئۈستىدە، سەن بۇ يەردە پايدىلىق. بىز اللە خالىسا زېمىندا ئىسلامى دۆلەت قۇرىمىز. پات يېقىندا قۇرۇلىدۇ.» دەيدۇ. اللە بىلەن قەسەمكى، ئۇلار چۈش كۆرۈۋاتىدۇ. ئىسلامى دۆلەتنى جىھاد قىلماستىن، قان تۆكمەستىن، قۇربانلىق بەرمەستىن قۇرۇشنى ئويلايدىغانلار اللە بىلەن قەسەمكى، چۈش كۆرۈۋاتىدۇ. بەزىدە كىشىلەر چۈشىدە تۇرۇپمۇ ئۆزىنىڭ چۈش كۆرۈۋاتقانلىقىنى بىلىپ قالىدۇ. لېكىن بۇلار ئۆزىنىڭ چۈش كۆرۈۋاتقانلىقىنى بىلمەيدۇ. بۇلارنىڭ تەسەۋۋۇرى مېنىڭ ئىككى ياشلىق بالامنىڭ تەسەۋۋۇرىغا ئوخشايدۇ. بىز ئايروپىلانغا چىققان ۋاقىتتا، بالام

ماڭا: «دادا! سەن نېمىشقا بىز ئۈچۈن ئايروپىلان سېتىۋالمايسەن؟!» دېگەن ئىدى. مانا بۇ كىچىك بالىنىڭ بىلىشى ئىسلامى دۆلەتنى جىھادسىز ۋە قانسىز قۇرۇشنى، پەلەستىننى ھەربىرى ئالتە ئاتار ئېتىشىنى مەشىق قىلماستىن قايتۇرۇپ كېلىشىنى ئويلايدىغان كىشىلەرنىڭ بىلىشى بىلەن ئوخشاش. قاتار، كۆۋەيت ۋە بەھرەيىندە نۇرغۇن پەلەستىنلىكلەر بار. ئەگەر بىرەر پەلەستىنلىك بۇ يەرگە كېلىشىنى ئىرادە قىلىپ قالسا، ئۇلار: «ئى قېرىندىشىم! سەنمۇ پەلەستىنلىكمۇ؟ سەن پەلەستىننى ئۇنتۇدۇڭمۇ؟ سەن ئافغانىستاندا تىجارەت قىلىپ، پەلەستىننى ئۇنتۇمسەن؟» دەيدۇ. ئۇنداقتا سەن پەلەستىن ئۈچۈن نېمە ئىش قىلدىڭ؟ يىگىرمە يىللار ئۆتتى، سەن ئوتتۇرا دېڭىز قولىتۇقىدا سېسىپ ياشاپ نېمە قىلدىڭ؟ ئەمدى بىر پەلەستىنلىكنىڭ ئافغانىستانغا كېلىپ تەربىيەلىنىپ، قورال ئېتىشىنى، مۇسۇلماننىڭ غازاتلىرىنى ئۆگىنىپ، ئەتە ئۈمىتىگە ئەسقاتىدىغان بولۇپ چىقىشى ھاراممۇ؟.....»

«جىھادقا چىقمىغان ئۈچ كىشىنىڭ تەۋبىسىنىمۇ اللە قوبۇل قىلدى. شۇنچە كەڭ زېمىن ئۇلارغا تار تويۇلغان، ئۇلارنىڭ جانلىرى سىقىلغان، ئۇلار اللەقا تەۋبە قىلماي تۇرۇپ اللەنىڭ غەزىبىدىن قۇتۇلۇش مۇمكىن ئەمەسلىكىگە ئىشەنگەن ئىدى. ئاندىن ئۇلارنىڭ تەۋبە قىلغۇچىلاردىن بولىشى ئۈچۈن، اللە ئۇلارنى تەۋبىگە مۇۋەپپەقىيەت قىلدى. اللە تەۋبىنى بەكمۇ قوبۇل قىلغۇچىدۇر، (بەندىلىرىگە) ناھايىتى مېھرىباندۇر.» (سۈرە تەۋبە 118-119 - ئايەتلەر)

بۇ ئۈچ كىشى كەئب ئىبنى مالىك، ھىلال ئىبنى ئومەييە ۋە مۇرارەتۇ ئىبنى رەبىئىلار ئىدى. بۇلارنىڭ ناھايىتى تەسىرلىك بىر قىسىمى بار. بۇ ئۈچەيلى تەبۇك غازىتىغا چىقماي قالغان سەكسەن نەچچە مۇناپىقلار قاتارىدا ئۆيلىرىدە قېلىپ قالدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەبۇكتىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئادىتى بويىچە مەسجىدكە كىرىپ ناماز ئوقۇيدۇ. شۇ ئارىلىقتا مۇناپىقلار مىڭ ئۆزلىرىنى بايان قىلىپ كەلگىلى تۇرىدۇ. كەئب ئىبنى مالىك بۇ ۋاقىتتىكى ئەھۋالنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەبۇكتىن قايتقان خەۋىرى ماڭا يەتكەندىن كېيىن مېنى غەم بېسىۋالدى. يالغان ئېيتىپ قۇتۇلۇشنىمۇ ئويلاپ قالدىم. لېكىن ئاخىرى بۈگۈن قۇتۇلغان بىلەن ئەتە قۇتۇلالمايدىغانلىقىمنى

ئەسلەپ، راست ئېيتىشنى قارار قىلدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېلىپ، مەسجىد تە ناماز ئوقۇغاندىن كىيىن، كىشىلەرگە قاراپ ئولتۇردى. مۇناپىقلار كېلىپ يالغان ئۆزىلەرنى بايان قىلغىلى تۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئۆزىسىنى قوبۇل قىلدى. ئۇلارنىڭ سىرتىغا قاراپ ھۆكۈم قىلدى ۋە ئىستىغپار تىلىدى. ئىچكى سىرلىرىنى بولسا اللە تاپشۇردى. ماڭا نۆۋەت كەلگەندە، ماڭا: «سېنى نېمە جەڭدىن توسۇپ قويدى.» دېدى. مەن: «يا رەسۇلۇللاھ!، ئەگەر مەن ھازىر سەندىن باشقا ھەرقانداق بىر دۇنيا ئەھلىنىڭ ئالدىدا ئولتۇرغان بولسام، ئەلۋەتتە ئۇنىڭ غەزىبىدىن ئۆزرە ئېيتىپ قۇتۇلغان بولاتتىم. لېكىن مەن شۇنى بىلىپ يەتتىمكى، بۈگۈن سېنىڭ ئالدىڭدا يالغان ئېيتسام، سەن مەندىن رازى بولسەن، لېكىن اللە ماڭا غەزەب قىلىدۇ. اللە بىلەن قەسەمكى، مېنىڭ ھېچقانداق ئۆزرەم يوق. اللە بىلەن قەسەمكى، مەن بۇ قېتىمقى جىھادتىن قېلىپ قالغان ۋاقتىمدىكىدىن كۈچلۈك بولۇپ باقمىغان.» دېدىم. رەسۇلۇللاھ: «بۇ راست سۆزلىدى. اللە ساڭا ھۆكۈم چىقارغۇچە كۈتۈپ تۇر.» دېدى. مەن قوپۇپ چىقىپ كەتتىم. بەنى سەلمەدىن بولغان بىرنەچچە كىشى ماڭا ئەگىشىۋالدى. ۋە: «اللە بىلەن قەسەمكى، سېنىڭ بۇنىڭدىن بۇرۇن بىرەر گۇناھ ئۆتكۈزگەنلىكىڭنى بىلمەيمىز. باشقىلار ئۆزرە ئېيتقانداك ئۆزرە ئېيتىشتىن ئەجەب ئاجىز كەلدىڭغۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساڭا ئىستىغپار ئېيتىشى گۇناھىڭغا كۇپايە قىلاتتى ئەمەسمۇ؟» دېيىشتى. ئۇلار ماڭا تەنە قىلىۋېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بېرىپ يالغان ئۆزرە ئېيتىشنى ئويلاپ قالدىم. ئاندىن: «بۇ ئىشتا ماڭا ئوخشاش دېگەنلەر بارمۇ؟» دەپ سورىدىم. ئۇلار مۇرارەتۇ ئىبنى رەبىئ ۋە ھىلال ئىبنى ئۇمەييە لەرنىڭمۇ شۇنداق قىلغانلىقىنى ئېيتىشتى. شۇنىڭ بىلەن مەن گېپىمدە تۇرىۋەردىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىز ئۈچەيلەنگە سۆزلەشتىن بارلىق كىشىلەرنى مەننى قىلدى. كىشىلەر بىزدىن يىراقلاشتى. مەن بىز ئۈچەيلەننىڭ ياشراقى بولغاچقا نامازغا ۋە بازارلارغا چىقتىم. لېكىن ھېچكىم ماڭا گەپ قىلمايتتى.....»

مانا مۇشۇنداق قىلىپ ئۇلار ئۈچۈن ھاياتىدا ئەڭ تەس ئۆتكەن ئەللىك كۈنلۈك جازا يۈرگۈزۈلدى. ئاخىر اللەئەزە ۋە جەللە بۇ سەممى مۆمىنلەرنىڭ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلغانلىقى توغرىسىدا ئايەت

چۈشۈرۈپ، ئۇلارغا ھاياتىدىكى ئەڭ شىرىن دەقىقىلەرنى ئاتا قىلدى. بىزنىڭ بۇيەردە دېمەكچى بولغىنىمىز شۇكى، ئوتتۇرمىزنىڭ كىشى قاتناشقان بىر جەڭدىن قېلىپ قالغان ئۈچ كىشىگە اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى تەرىپىدىن كىشىلەرنىڭ ئارالاشماسلىقىدەك بىر يېتىم قويۇش جازاسى بېرىلگەن. بىز مانا بۇ جازانى پۈتۈن دۇنيادىكى مۇسۇلمانلارغا تەدبىقلايدىغان بولساق ئەھۋال نېمە بولۇپ كېتەر؟. ھالبۇكى ھازىرقى مۇسۇلمانلارنىڭ مۇجاھىدلارنى ياردەمسىز قويۇشتا ھەرخىلىكى، بەزىلىرى ئەشۇ مۇناپىقلار كەبى يوقىلاڭ باھانىلەرنى كۆرسىتىۋاتىدۇ. ھەتتا بەزىلىرىدە شۇ مۇناپىقلاردىكى ئىنساپمۇ يوقكى، بۇ جىھادنى ئىنكار قىلىۋاتىدۇ. ئۆزىنىڭ بۇ جىھادتىكى مەسئۇلىيىتى توغرىسىدا ئويلىنىۋاتىدۇ. مانا مۇشۇنداق چۈشەنچە ۋە ئەمەلدىكى قاشاڭلىق بىزلەرنى مۇشۇ كۈنلەرگە قويىۋاتىدۇ.

اللە تائالانىڭ:

«مۆئمىنلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ جىھادقا چىقىشى لايىق ئەمەس (ئۇلارنىڭ بىر تۈركۈمى جىھادقا چىقتى). ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ھەربىر جامائەدىن يەنى بىر تۈركۈمى دىنى ئالىم بولۇپ، ئۇلار قەۋمىنىڭ قېشىغا قايتقاندىن كىيىن، قەۋمىنىڭ اللەدىن قورقۇشى ئۈچۈن، ئۇلارنى ئاگاھلاندۇرۇش مەقسىتىدە نېمىشقا (ئىلىم تەلە قىلىش قىلىشقا) چىقىمىدى؟» دېگەن ئايىتى توغرىسىدا

بۇ ئايەتنى بەزى كىشىلەر ئىلىمنىڭ ئازلىقىدىنمۇ ياكى قەلبىدىكى كېسەلنىڭ كۈچىدىنمۇ ئىمانى مەجبۇرىيىتىنى ئادا قىلماسلىقىغا دەلىل قىلىۋالدى. لېكىن بۇ ئايەت ھەرگىزمۇ بەزىلەر چۈشەنگەندەك مەزمۇن ۋە كۆرسەتمىلەرنى بەرمەيدۇ. بۇ ئايەتنى ياخشى چۈشىنىش ئۈچۈن يەنىلا ئابدۇللاھ ئەزىزىنىڭ چۈشەندۈرۈشىگە قۇلاق سالايلى:

«بۇ ئايەت مۆئمىنلەر توغرىسىدا سۆزلەيدۇ. يەنى ئۇلارنىڭ ھەممىسى جىھادقا چىقمايدۇ. ئۇلار ئىككى قىسىمغا بۆلۈنۈپ، بىر قىسمى ئۆيلىرىدە قالىدۇ. يەنە بىر قىسمى جىھادقا چىقىدۇ. لېكىن بۇ ھۇجۇم قىلىش جىھادىدا شۇنداق بولىدۇ، لېكىن قوغدىنىش جىھادىدا بۇنداق بولمايدۇ. چۈنكى جىھاد ئىككى تۈرلۈك بولىدۇ:

1- كاپىرلارنىڭ شەھەرلىرىگە ھۇجۇم قىلىشنى مەقسەت قىلىش، بۇ تەلەپ جىھادى بولۇپ، پەرىز كۇپايدۇر. پەقەت ئەمىر بۇ ۋاقىتتا بارلىق كىشىلەرنى جىھادقا چاقىرسا، ئاندىن جىھاد پەرىز ئەيىن بولىدۇ. تەبۇك

غازىتىگە ئوخشاش .

2- قوغدىنىش جېڭى: ئەگەر كاپىرلار بىزنىڭ زېمىنىمىزغا باستۇرۇپ كىرسە، جىھادقا كېلەلەيدىغان ھەربىر مۇسۇلمان ئۈچۈن پەرىز ئەيىن بولغان بولىدۇ. ئەگەر كاپىرلار مۇسۇلمانلارنىڭ ماللىرى ۋە يۈز- ئابرويىغا دەخلى قىلىشتىن قايتۇرۇلسا، باشقا كىشىلەردىن گۇناھ ساقىت بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن «مۆئمىنلەرنىڭ ھەممىسى جىھادقا چىقىشى لايىق ئەمەس.» دېگەنلىك مۇسۇلمانلار ئۆز شەھەرلىرىدە خاتىرجەم بولغان كۈنلەردە بولىدۇ. چۈنكى بۇ ۋاقىتتا جىھاد پەرىز كۇپايە بولىدۇ. ئالىملار جىھادنىڭ پەرىز كۇپايە بولۇشىنىڭ ئەڭ تۆۋەن چېكى توغرىسىدا: «مۇسۇلمان رەھبەرلىرىنىڭ كاپىرلارغا يىلدا بىر، ئىككى قېتىم قوشۇن ئەۋەتىشى كېرەك.» دېگەن. ئەگەر بۇنداق قىلمىسا پۈتۈن ئۈممەت گۇناھكار بولغان بولىدۇ. چۈنكى پەرىز كۇپايە ئۈممەتتىن ساقىت بولمايدۇ. يەنى بارلىق ئىسلام يۇرتلىرى مۇسۇلمانلارنىڭ قولىدا بولسىمۇ، ئىسپانىيە، بۇخارا، تاشكەنت، تاجىكىستان،

سىبىرىيە، پەلەستىن، تۈركىستان..... قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى مۇسۇلمانلارنىڭ قولىدا بولغان تەقدىردىمۇ، مۇسۇلمانلارنىڭ ئەمىرى يىلدا ئاز دېگەندە بىر ئىككى قېتىم ئامرىكا، ئەنگىلىيە... لەرگە قوشۇن ئەۋەتىدۇ. ئۇنداق قىلمايدىكەن، ئۈممەت گۇناھكار بولغان بولىدۇ. ھازىر بارلىق ئىسلام يۇرتلىرى مۇسۇلمانلارنىڭ قولىدىمۇ؟.

ئەمما مۇسۇلمانلارنىڭ بىر غېرىچ يېرى بېسىۋېلىنىدىكەن، ئەھۋال پۈتۈنلەي ئۆزگىرىدۇ. جىھاد قوغدىنىش جىھادغا ئايلىنىدۇ. قوغدىنىش جېڭى شۇ جايدىن كاپىرلارنى چىقارغۇچىلىك پەرىز ئەيىن بولىدۇ. ئەگەر شۇ جايدىكىلەر جىھادتىن ئولتۇرۇۋالسا، ھورۇنلۇق قىلسا ياكى يىتىشمەسە، جىھادنىڭ پەرىز ئەيىنلىكى يېقىن جايدىكى كىشىلەرگە بولىدۇ. ھەتتا كاپىرلار چىقىرىلغۇچە جىھاد پۈتۈن دۇنيا مۇسۇلمانلىرىغىچىلىك پەرىز ئەيىن بولۇپ قالىدۇ. بۇ ۋاقىتتا جىھادنى تەرك ئېتىش خۇددى ناماز، روزىنى تەرك ئېتىشكە ئوخشاش. ئىمام ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل بىر كىشى قاتتىق سوغۇقتا پەرىز كۇپايە جىھادغا چىقسا نامازنىڭ بەزى پەرىزلىرىنى ئادا قىلالماسلىقتىن قورقسا، ئۆيدە قالامدۇ؟ دەپ سورالغاندا، جىھادقا چىقىدۇ. دەپ جاۋاب بەرگەن. ھەج قىلمىغان كىشى پەرىز كۇپايە بولغان جىھادقا چىقىشى كېرەكمۇ ياكى ھەج قىلىشقىمۇ دەپ سورىغاندا، جىھادقا چىقىش دەپ جاۋاب بەرگەن. مانا بۇلار

ئىبنى تەيمىيە، ئىبنى ئابدىن، نەۋەۋى، رەملى، ئىبنى جەيىن ۋە ئىبنى مۇفلەھ... قاتارلىق ئالىملارنىڭ جەڭ بىر كۈن داۋاملاشسا بىر نەچچە كۈن توختايدىغان زامانلارغا بەرگەن پەتىۋاسى. لېكىن ھازىر جەڭ نەچچە ئون يىللاپ داۋاملىشىۋاتىدۇ. ئايروپىلانلار يەرشارىنى كۈندە تولۇق بىر قېتىم ئايلىنىپ تۇرىدۇ. ئىسلام يۇرتلىرىنىڭ ھەممىسى بىر يۇرتقا ئوخشاش بولۇپ قالدى. جىھادنىڭ پەرزلىكىدە مىسىردا ياشاۋاتقان مۇسۇلمان بىلەن پەلەستىندە ياشاۋاتقان، ھىندونىزىيەدە ياشاۋاتقان ۋە ياكى ئافغانىستاندا ياشاۋاتقان مۇسۇلماننىڭ ئوتتۇرىسىدا ھېچ پەرق يوق. بىز جىھادنىڭ پەرز ئەيىنلىكى توغرىسىدىكى پەتىۋانى چىقارغان ۋاقىتىمىزدا نۇرغۇن ئالىملار بۇ ئىش توغرىسىدا شىكايەت قىلىشقان ئىدى. مەن بۇ پەتىۋانى ئىبنى بازغا كۆرسەتكەندە ئۇ بۇنى ئوقۇدى ۋە كۈچلەندۈردى. ۋە: «سۆزۈڭ ناھايىتى توغرا ۋە ئورۇنلۇق بولۇپتۇ. بۇنى قىسقارتىپ ئەكەل. بىز ئۇنىڭغا ئىمزا قويمايلى، ئاندىن ئۇنى تارقىتىلى.» دېگەن ئىدى. كىيىن مەن ھەج بىلەن مەشغۇل بولۇپ قالدىم. شەيخ بىن باز رىيازغا كەتتى. مەن پاكىستانغا كەتتىم. لېكىن مەن بۇ پەتىۋانى قىسقارتقاندىن كىيىن، شەيخ ئىبنى ئۇسەيمىن، ئۆمەر سەيىف، مۇھەممەد نەجىب مۇتەئى ۋە سەئىد ھەۋالارغا ئوقۇپ بەرگەن ئىدىم. ئۇلار بۇنىڭدىن ئەجەبلەندى ۋە جىھادنىڭ پەرز ئەيىنلىكىگە ئىمزا قويۇپ بەردى. بۇنىڭ بىلەن بىز بىرىنچى قەدەمنى تاماملىۋالدىق. يەنى بۇ مەسىلە كىشىلەرنىڭ زېھنىلىكىگە نەزىرىيە جەھەتتىن بولسىمۇ يۆتكەلدى. بۇ بىر تەس باسقۇچ ئىدى. چۈنكى كىشىلەر جىھادنىڭ ناماز ۋە روزىغا ئوخشاش ئىكەنلىكىنى، ھەتتا ئۇنىڭدىن مۇھىم ئىكەنلىكىنى، خۇددى ئىبنى تەيمىيە ئېيتقانداكى، لائىلاھە ئىللەللاھۇ دېگەندىن كىيىنلا جىھادنىڭ زۆرۈرلىكىنى، ئاندىن ناماز، روزا ۋە ھەجلىرىنىڭ زۆرۈرلىكىنى، جىھادنىڭ پەقەت ئافغانىستاندىلا ئەمەسلىكىنى، بۇ جىھادنىڭ ئىسپانىيە قولىدىن كەتكەن يەتتە يۈز يىلدىن بۇيان پۈتكۈل ئىسلام ئۈمىتىگە پەرز ئەيىن بولۇپ كەلگەنلىكىنى، پۈتۈن ئۈمىت جىھاد قىلمايدىكەن گۇناھكار بولىدىغانلىقىنى، ئەگەر پۈتۈن ئۈمىت يېتىۋالسا سەن ئۆزەڭ يالغۇز بولساڭمۇ جىھاد قىلىشىڭ كېرەكلىكىنى بىلمەيتتى.

«(ئى مۇھەممەد!) اللەنىڭ يولىدا جىھاد قىلغىن. (يەنى ئۆزەڭ يالغۇز بولساڭمۇ جىھاد قىلغىن، ساڭا غەلبە ۋەدە

قىلىنغان، مۇناپىقلارنىڭ جىھادتىن قېلىپ قالغانلىقىغا ئەھمىيەت بېرىپ كەتمە.) سەن پەقەت ئۆزەڭگىلا جاۋاپكار سەن. مۆمىنلەرنى جىھادقا قىززىقتۇرغىن. اللەنىڭ كاپىرلارنىڭ كۈچىنى توسىدىغانلىقىمۇ ھەقىقەتتۇر. اللەنىڭ كۈچى ئەڭ زور دۇر. اللەنىڭ جازاسى ئەڭ قاتتىقتۇر.» (سۈرە نىسا 84- ئايەت)

شۇڭا بىز جىھادقا چىقتۇق. اللەتنى بىزنى مۇستەھكەم قىلىشنى، بىزنىڭ ئاجىزلىقىمىز ۋە كۈچىمىزنىڭ ئازلىقىغا ياردەم بېرىشنى ئۈمىد قىلىمىز. بىز مۆمىنلەرنى جىھادقا قىززىقتۇرساق، كىشىلەر غەزەبلىنىپ كەتتى. ئۇلار: «سەن كىشىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئافغانىستانغا يىغماقچىمۇ؟ سەن دەۋەتچىلەرنى ئافغانىستاننىڭ ئىچىدە ئۆلتۈرمەكچىمۇ؟! سەن ئىسلام دۇنياسىدا بىز تەربىيەلىگەن بالىلارنى روسىيە بىلەن ئامېرىكىنىڭ ھىسابىدىكى جەڭدە ۋەيران قىلماقچىمۇ؟...» دەۋاتىدۇ. ئەجىبا ئافغانىستان ئەركەكلەرگە موھتاج ئەمەسمۇ؟ ئەلۋەتتە موھتاج!. ئافغانىستان پۇلغا قارىغاندا ئەركەكلەرگە بەكرىق موھتاج.

مەلۇم بىر رەھبەر شەيخ سەيياف (ئافغان جىھاد رەھبىرى) ئافغان جىھادى ۋە ئۇنىڭ غەلبىلىرى توغرىسىدا چۈشەندۈرۈۋاتقاندا: «قاھ، قاھ!. سىلەر روسىيە بىلەن ئۇرۇش قىلىۋاتامسىلەر؟! ياق سىلەر روسىيە بىلەن ئۇرۇش قىلالمايسىلەر.» دەپتۇ. ئۇ بۇنىڭغا ئىشەنمەپتۇ. ئۇ كالىسسىغا مۇسۇلماننىڭ كاپىر بىلەن ئۇرۇش قىلىدىغانلىقى سىغدۇرالمىدىكەن. يەنى ئۇ اللەنىڭ روسىيەدىن كۈچلۈك ئىكەنلىكىگە ئىشەنمەيدۇ. ھازىر ئافغان جىھادى روسىيە بىلەن ئامېرىكىنىڭ بارلىق تەڭپۇڭلۇق مۇۋازىنە تىلىرىنى ئۆزگەرتىۋەتتى. ۋارشاۋا كېلىشىمى، ئاتلانتىس كېلىشىمى..... لارنىڭ كۈچى تۈگىدى. ھازىر لائىلاھە ئىللە لالاھۇ كېلىشىمى كۈچكە ئىگە. مانا بۇ روسىيەنىڭ ئالدىدا تۇرىدۇ. مانا بۇ كېلىشىم روسىيەنى ۋە ئامېرىكىنى تىتېرىتىۋەتتى. روسىيەگە تاقابىل تۇرۇش ئەمەس بەلكى روسىيەنى خار قىلىۋەتتى. ئافغان مۇجاھىدلىرى روسىيەنى چۈشۈرۈۋەتتى. ھەر بىر جەڭدە قېرىق، ئەللىك تانكىلارنى يىنىك قوراللار بىلەن پارتلىتىۋاتقان ئافغان مۇجاھىدلىرىنى كۆرگەن فىرانسىيە ۋە باشقا غەربلىك مۇخبىرلار: «بىز ئافغانىستاندا اللەنى كۆردۈق.» دەپ قايتىشتى.....»

مانا مۇشۇنداق شارائىتتا بىز تولا بايان قىلغاندەك جىھادتىن قېلىشقا ھەرقانداق بىر ئىشنى باھانە قىلىشقا بولمايدۇ. پەيغەمبەرلەرنىڭ ۋارىسلىرى بولغان ئالىملارنىڭ بۇ جىھادتىن قېچىشى تېخىمۇ مۇمكىن بولمايدىغان ئىشتۇر. لېكىن بىز بۇ «ۋارىسلارنىڭ» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھازىر ھايات بولغىنىدا نەدە بولىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىپ باقمايۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىۋاتىمىز. «مۇھەممەدۇن رەسۇلۇللاھ» بولمىغان بولسا، ئۇلار ئالىمۇ بولمايتتى. بۇ شۆھرەتلەرگە ئىگىمۇ بولالمايتتى. بەزىلەرنىڭ «مۇھەممەدۇن رەسۇلۇللاھ» ئۈچۈن ئالىم بولغان تۇرۇپ، بۇنىڭ تەلەپلىرىگە ئەمەل قىلمايۋاتقانلىقى نېمىدىن دېرەك بېرەر.....

«ئۇلاردىن كېيىن، (يامان) ئەۋلاتلار تەۋراتقا ۋارىسلىق قىلدى، ئۇلار بۇ دۇنيانىڭ ئەرزىمەس پۇل - مېلىنى (ھالال بىلەن ھارامنى ئايرىماي، قارىقۇيۇق) ئالىدۇ ۋە بىزنى اللە ئەپۇ قىلىدۇ دەيدۇ. شۇنداق پۇل - ماللار ئۇلارنىڭ قوللىرىغا كەلسە ئۇلار يەنە ئالىدۇ، كىتابتا (يەنى تەۋراتتا) اللەقا (يالغان چاپلىماي) پەقەت ھەقىقىي ئېيتىشلىرى توغرىلىق ئۇلاردىن چىڭ ۋەدە ئېلىنمىدىمۇ؟ ھالبۇكى، ئۇلار تەۋراتتىكى نەرسىلەرنى ئوقۇغان ئىدى. ھارامنى تەرك ئېتىپ، اللەتنى قورقىدىغانلارغا ئاخىرەت ياخشىدۇر، بۇنى چۈشەنمەمسىلەر؟» (سۈرە ئەئراف 169 - ئايەت)

جىھادقا كېلىڭلار!

ئىنسان بىر ئىش قىلماقچى بولسا، ئۇنى چوقۇم ئۆزى چوڭ بىلىدىغان، بىلىملىك ۋە ئەقىللىق كىشىدىن مەسلىھەت سورايدۇ. ۋە شۇ كۆرسەتكىنى بويىچە ئىش قىلىدۇ. بىر ئىنسانغا نىسبەتەن مەسلىھەت بېرىۋاتقىنى، يول كۆرسىتىۋاتقىنى ھەممىنىڭ ئىگىسى، ھەممىدىن بىلىملىك ۋە ئەقىللىق زات اللە بولغان بولسا، ئەھۋال قانچىلىك كەسكىن بولۇپ كېتەر. بىر ئىمانغا تولغان قەلبىنىڭ بۇ مەسلىھەتكە ئىشتىياق باغلىماسلىقى، ۋە نەزەر سالماسلىقى، ۋۇجۇدى بىلەن ئورۇنلاشقا تىرىشماسلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىنمۇ؟.

«ئى مۇئمىنلەر! سىلەرگە سىلەرنى قاتتىق ئازابتىن قۇتۇلدۇرىدىغان بىر تىجارەتنى كۆرسىتىپ قويايمۇ؟» (سۈرە سەپ 10 - ئايەت)

ئى مۇئمىن بۇرادىرىم!، سىز بۇ نىدانى ئاڭلىغان بۇ دەقىقىدە

قەلبىڭىزدىكى ھاياجاننى تەشۋىرلەشكە ئاجىز كېلىۋاتقانسىز-ھە! ئەلۋەتتە شۇنداق بولىدۇ. ئۆز رەببىڭنىڭ كۆرسەتمىسىگە ئىنتىزار بولمايدىغان، تەشۋالىقتا چاڭقىمايدىغان مۆئمىن بولمىسا كېرەك. قېنى ئۇنداقتا سىزنىڭ ۋە بىزنىڭ، ۋە پۈتكۈل كائىناتنىڭ رەببىڭنىڭ كۆرسەتمىسىگە تەڭ قۇلاق سالايلى!.

«اللەقا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە (چىن) ئىمان ئېيتقايسىلەر، اللەنىڭ يولىدا مېلىڭلار بىلەن، جېنىڭلار بىلەن جىھاد قىلغايلىقىلەر، ئەگەر بىلسەڭلار، سىلەر ئۈچۈن بۇ ياخشىدۇر. (شۇنداق قىلساڭلار) اللە سىلەرنىڭ گۇناھىڭلارنى مەغپىرەت قىلىدۇ، سىلەرنى ئاستىدىن ئۆستەڭلەر ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرگە كىرگۈزىدۇ، دائىمى تۇرالغۇ بولغان جەننەتلەردىكى گۈزەل سارايلاردا (تۇرغۇزىدۇ)، بۇ چوڭ مۇۋەپپىقىيەتتۇر. (سىلەرگە مەرھەمەت قىلىنىدىغان) سىلەر ياخشى كۆرىدىغان ئىككىنچى بىر نىئەت اللەتىن كېلىدىغان نۇسرەت ۋە يېقىن غەلبىدۇر، (ئى مۇھەممەد!) مۆئمىنلەرگە (بۇ رۇشەن مەرھەمەت بىلەن) خوش خەۋەر بەرگىن» (سۈرە سەپ 11-13 - ئايەتلەر)

اللە تائالا مانا بۇ ئايەتتە ئىنسان تەقدىرى ئۈچۈن رازى بولىدىغان ئىشلارنى ئىمان ۋە جىھادنىڭ مېۋىسى دەپ كۆرسەتتى. قايسى بىرىمىز گۇناھ ئۆتكۈزۈمىدۇق؟! قىيامەت كۈنى بۇ گۇناھلار سۈرۈشتە قىلىنىپ قالسا قانداقمۇ قىلارمىز؟! بىز بەرداشلىق بېرەلمەيدۇق؟. ياق. بۇ رەسۋاچىلىققا ھېچكىم بەرداشلىق بېرەلمەيدۇ. اللە گۇناھلىرىمىزنى مەغپىرەت قىلسا، مانا بۇ بىزنىڭ ئەسلى غايىمىز ئەمەسمۇ؟. دوزاختىكى ئازابنىڭ قانچىلىك ئىكەنلىكىنى تەسەۋۋۇر قىلالىمىغان تەقدىردىمۇ، ئۇنىڭدا مەڭگۈ قېلىشنى ھەر ئويلىغىنىمىزدا بۇنىڭدىن تەنلىرىمىز شۈركىنەتتى. قانداق قۇتۇلۇش توغرىسىدا تولا ئىزدىنىش قىلاتتۇق. مانا اللە جەننەتنى ۋەدە قىلىۋاتىدۇ. بۇ ھېچ بولمىغاندا دوزاختىن قۇتۇلغانلىقىڭىزنىڭ خوش بىشارىتى ئەمەسمۇ؟. تاغۇتلارنىڭ اللەنىڭ دىنىنى خار قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرگىنىمىزدە، اللەنىڭ دىنىنىڭ ئۈستۈن بولىدىغان بىر كۈنلىرىنى تاما قىلىش ئۈچۈن بۇ نۇسرەتنىڭ نېمىگە باغلىق ئىكەنلىكىنى ئىزدەپ يۈرۈپ مانا بۇ ئايەتتىن تېپىۋالدۇق. پۈتكۈل ئىنسانلار يېتىۋالغان تەقدىردىمۇ، خارلىقتىن چىق تويغان بىزدەك كىشىلەرنىڭ پۇتلىرىمىز ئىختىيارسىز كېتىپ قالماسمۇ؟.

سۆزىمىزنى ئەڭ ئاخىرىدا اللەنىڭ مونۇ بايانات خارەكتىرلىك ئايىتى بىلەن ئاخىرلاشتۇرىمىز. اللە تائالا پۈتكۈل ئىمان دەۋاسى قىلىۋاتقانلارغا مۇنداق بايانات ئېلان قىلدى:

«(ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «(خالغان) ئەمەللەرنى قىلىڭلار، قىلغان ئەمەللىڭلارنى اللە، اللەنىڭ پەيغەمبىرى ۋە مۇئمىنلەر كۆرۈپ تۇرىدۇ، يۇشۇرۇن ۋە ئاشكارا (نەرسىلەرنى) بىلگۈچى (اللە) نىڭ دەرگاھىغا قايتۇرىلىسىلەر. اللە قىلمىشىڭلارنى سىلەرگە خەۋەر قىلىدۇ» (تەۋبە 105 - ئايەت)

ئى ئىسلام ئۈمىتى! خالىغىنىڭلارنى قىلىڭلار!
ئى ئىسلام ئالىملىرى! خالىغىنىڭلارنى قىلىڭلار!
ئى ئىسلام ئەۋلادلىرى! خالىغىنىڭلارنى قىلىڭلار!
ئى ئىسلام دەۋەتچىلىرى! خالىغىنىڭلارنى قىلىڭلار!
سىلەر اللەنىڭ دىنىغا ياردەم بېرىڭلار ياكى بەرمەڭلار. مۇجاھىدىلارنى ياردەمسىز تاشلىۋېتىڭلار ياكى ئۇلارغا قېتىلىڭلار. خالىغىنىڭلارنى قىلىڭلار!

سىلەر ھەقىقىي ياخشىلىقنى ۋە ھەقىقىي مەسئۇلىيىتىڭلارنى ئىزدەپ تېپىپ قىلىڭلار، ياكى يامانلىق ئىچىدىكى ئازغىنە ياخشىلىققا ئالدىنىپ ياشاڭلار. خالىغىنىڭلارنى قىلىڭلار!

تاغۇتلارنى ئىنكار قىلىڭلار مەيلى قىلماڭلار. ئۇلارنى تىرتىپ ياشاڭلار ياكى بويسۇنۇپ كېتىڭلار. خالىغىنىڭلارنى قىلىڭلار!
سىلەر كىشىلەرنى جىھادتىن ھەرخىل ئۇسۇل ۋە نىيەت بىلەن توسۇڭلار، ياكى مۇئمىنلەرنى جىھادقا قىززىقتۇرۇڭلار. يەنىلا خالىغىنىڭلارنى قىلىڭلار.

خالىغىنىڭلارنى قىلىڭلار! سىلەرگە تالاش ئەركىنلىكى بېرىلگەن. لېكىن پەقەت ئازغىنە ۋاقىت تاللىيالايسىلەر.

سىلەرنىڭ قانداق قىلغانلىقىڭلارنى. نېمىنى ئىختىيار قىلغانلىقىڭلارنى سىلەرنىڭ رەببىڭلار كۆرۈپ تۇرىدۇ. ھېچقايسىسىنى كېمەيتمەستىن قىيامەت كۈنى ئالدىڭلارغا قويدۇ.

سىلەرنىڭ قانداق قىلغانلىقىڭلارنى پەيغەمبەر كۆرىدۇ. قىيامەت كۈنى اللە ئۇنىڭغا سىلەرنىڭ ئەمەللىرىڭلارنى بىر-بىرلەپ كۆرسىتىپ قويدۇ.

سىلەرنىڭ قانداق قىلغانلىقىڭلارنى مۇئمىنلەر كۆرۈپ

تۇرىدۇ. اللەنىڭ ئىزنى بىلەن تارىخ سىلەرنىڭ قانداق قىلغانلىقىڭلارنى
بىر-بىرلەپ خاتىرلەپ، كەلگۈسى ئەۋلادلارغا كۆرسىتىدۇ. تا قىيامەتكىچە
لەنەت بىلەن تىلغا ئېلىنىدىغان نامىڭلارنىڭ بولۇشىنى
ياقتۇرامسىلەر؟! .

ئاخىر اللەنىڭ دەرگاھىغا قايتۇرىلىسىلەر. قېچىپ
قۇتۇلالمايسىلەر. سىلەر چىرايلىق سانىغان قىلمىشىڭلاردىن
بىر-بىرلەپ ھېساپ بېرىسىلەر. بۇ كۈندە قانداقمۇ
قىلارسىلەر?!